உ

சிவமயம்.

ஓம் குஹப்ரஹ்மணேநம:

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத

வைதிக சைவசித்தாந்த ஞானபானு

குமாரசுவாமி யென்னும்
பாம்பன் ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

இரண்டாவது மண்டலம்

திருவலங்கற்றிரட்டு.

முதற்கண்டம்

திருவலங்கற்றிரட்டு (முதற்கண்டம்)

பதிக அகராதி

பதிகம்	பக்கம்	பதிகம்	பக்கம்
அங்கப்பேறு	73	திருப்பரங்கிரி	28
அடிமை	48	திருப்பழநி	39
அடியாரகம்	67	திருப்பழநி	41
அடைக்கலம்	22	திருப்புலியூர்	120
அருண்மாட்சிமை	20	திருப்போரூர்	122
அருளானந்த லகரி	114	திருப்போற்றி	101
ஆறெழுத்துண்மை	25	திருவருளடிமைப் பிரார்த்தனை	16
ஆறெழுத்துண்மை	27	திருவாலவாய்	95
உள்வைப்பு	75	திருவாவினன்குடி	44
எண்ணலங்கார லகரி	112	திருவுடுப்பை	131
ஐக்கிய மன்றாட்டு	72	திருவுருமலை	56
கழுகுமலை பாதி கந்தகிரி பாதி	130	திருவேரகம்	34
காப்பு	13	துக்கரகித பிரார்த்தனை	23
குமாரானந்த லகரி	133	துயரறுக்கு மார்க்க விளக்கம்	111
சத்திய போதகம்	135	தௌத்தியம்	14
சுப்பிரமணிய ரகசியம்	79	நமன்றமர் நணுகாநெறி	82
தாசப்பிரகாசம்	85	நின்ற நிலைவிண்ணப்பம்	18
திருக்கந்தர் திருப்பல்லாண்டு	137	பரமப்பிரகாசம்	106
திருக்கருணைப் பிணக்கம்	88	பலகிரி	36
திருக் கன்னிநாடு	97	பிரப்பன்வலசை	104
திருக்குன்றக்குடி	51	பூரணப்பொருள்	117
திருக்கொடுமளூர்	98	பூரணம் விழைந்திரங்கல்	61
திருச்சிந்துபுரம்	70	பொய்ம்மார்க்க நீக்கம்	64
திருச்சீரலைவாய்	31	மயிலமலை	126
திருச்செங்கோடு	128	மிகை வெல்வயவை	90
திருச்சோலைமலை	38	மெய்ப்பற்று	62
திருத்தணிகைமலை	124	மெய்ப்போதகம்	93
திருத்தேவை	119	மெய்ம்மார்க்க விளக்கம்	77
திருத்தோத்திரம்	53	வழிபாட்டின்மாட்சி	83
திருநெல்வேலிக் கோவில்	59	வாதனை நீக்க மன்றாட்டு	108

திருவலங்கற்றிரட்டு முதற்கண்டம்

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்
அ	
அகங்கார	80
அக்கினி	91
அக்கினிக	87
அங்க ணார்	35
அங்குலிக	105
அசபைமந்	120
அஞ்சுமாகி	22
அஞ்சொ	73
அஞ்ஞுத்வம்	13
அடல்கொள்	45
அண்டர் கோற்	23
அண்டர்தம்	107
அண்டர் யாவரு	44
அதிர்த்தபடி	101
அத்திரியுங்	43
அந்தகனுஞ்	42
அந்தத்	136
அந்தமாதி	112
அமல	63
அம்பொற்	75
அயில்	13
அரனொர்	63
அரஹர	14
அரியசித்தி	44
அரியமாலிற்	76
அரியவிண்	62
அருணல	26
அருமறை	36
அருளகக்	32
அருளாகு	79
அருளா முத்	109
அருளாரடி	14
அவமாமதி	82
அவனிதனி	101
அழியாத	80
அழிவுதிப்	98
அறிவற்ற	117
அறைமறை	84
அற்புத	25
அளகை	132
அன்பர்தங்	61
அன்றுசொன்ன	130
அன்னவா	39
அன்னைக்	76
அன்னையா	38
அன்னையின்	138
ஆ	
ஆகமோ	95
ஆசைகொள்	69
ஆச்சரியத்	88
ஆதித்தரெ	82
ஆதித்தனாம்	73
ஆதிமுன்ன	119
ஆதி யறு	133
ஆதியனாதியுநீ	51
ஆதியனாதியு மா	14
ஆரல் போலவிர்	71
ஆரல் போலுங்	23
ஆரொண்	20
ஆராய	127
ஆறா	113
ஆறிளஞ்	89
ஆறுசமயங்	51
ஆனையி	93
ஆனுகொல்	94
இ	
இசையியல்	29
இச்சையான்	30
இஞ்சையா	30
இடையிறந்த	41
இட்டமா	31
இத்திரம்	118
இந்த நாளு	35
இந்த வுடம்	70
இந்திரன் முனி	26
இந்தி ரன்றிகழ்	132
இந்துள	14
இப்புடவி	100
இயம்பரிய	43
இரண்டா	113
இரவி யேழ்	128
இலகு	37
இறுதியி	53
இன்பார்	21
இன்றுநா	29
ஈ	
ஈசனாக	19
ஈச னேசு	111
ஈசுர	15
ஈடிலி	52
ஈழை	125
உ	
உச்சித	15
உண்ணீ	126
உம்ப ரும்பு	36
உம்பரைத்	59
உருநிலையிற்	81
உலகம்	75
உலகவெம்	130
உலகி லேயுனைப்	46
உலகெ	107
உள்ளபடி	105
உனையல	55
உன்றனடி	133
உன்னெறி	49
ஊ	
ஊரும்பே	20
ஊரெலாஞ்	49
ஊர்த்துவ	15
ஊறிகந்தசைத்	27
ஊனமி	93
ஊனுக	94
ஊனுழை	91
எ	
எக்குணங்	97
எங்கணா	29
எங்கணு மருள்	56

பாட்டு	பக்கம்
எங்கணு நிறை	98
எஞ்சா	25
எட்ட	96
எட்டா	113
எட்டுருத்	52
எண்டிசை	91
எண்ணரிய	134
எண்ணறு	15
எண்ணறு சிட்டி	92
எண்ணி லாமுக	129
எண்ணிலா	116
எண்ணில்	27
எண்ணுந	138
எண்ணுவார்	111
எந்தையே	28
எம்பிரா	30
எரிதனி	90
எரிந்தபுரி	104
எரியின்	132
எல்லா ருந்	40
எள்ளினுள்	115
எள்ளுதலில்	130
எனைத்தள்ளி	131
என்பார்தசை	82
என்றுநிலை	81
என்றுமுள்ள	103
என்றுமுன்ற	19
என்று நீக்க	66
என்ன கப்புல	96
என்னா வின்	40
என்னையாள்	30
ஏ	
ஏகுமூச்சை	19
ஏசறுவி	68
ஏசிலாத	107
ஏசுறா	29
ஏட்டின்	76
ஏத்தி	59
ஏரக	15
ஏரார்	17
ஏர்மலி	74
ஏழா	113
ஐ	
ஐங்கர	15
ஐந்தா	113
ஐம்முகத்	115
ஐயங்	21
ஒ	
ஒகர	16
ஒத்த பூமி	120
ஒப்பி லாச்	128
ஒப்பின்	27
ஒப்புவமை	14
ஒழியா	24
ஒன்பா	114
ஒன்றா	112
ஓ	
ஓது மாரண	27
ஓமர	16
ஓய்வி	74
ஓருருவு	100
க	
கங்கை	106
கங்கையினி	133
கங்கையுங்	59
கச்ச ணிந்த	136
கச்சணி மா	59
கட்சியி	138
கட்டு மாடை	95
கட்டுரையில்	127
கண்கண்	125
கண்ணா	18
கதிரை	136
கயல்விழி	55
கரியுரி	82
கருத்தடங்	118
கருப்பு கா	123
கருவி சில	104
கல்லாலி	87
கல்வியங்	48
கல்வியம்ப	120
கவலைமா	78
கழுதை யிற்	47
களிகிளர்	36
கற்பதுங்	115
கற்றவர்	48
கனைகழ	36
கா	
காட்டார்க்கு	127
காண்ட	121
காதற்	75
காந்திசெய்	78
காய்சரு	78
காரண	69
கார்கொள்	119
கார்முகி	69
கால்கை	125
காழடி	88
கான மலர்க்	59
கி	
கிரியையிற்	50
கிளர்சிவக்	32
கு	
குகமெனு	80
குமரகுரு	14
குமரா	110
கும்பயோனி	22
குருப்புகழ்	131
குலத்தை	66
குலமி லாதவன்	47
குறுக்க	124
குற்றம்	96
கூ	
கூரர	73
கூனி யாடி	125
கூனில	94
கே	
கேச மெல்	125
கொ	
கொள்ளு	69
கோ	
கோல வாரண	62
கோல வாற்	71
கோளி லருந்	121
கோளில்	13

பாட்டு	பக்கம்
ச	
சகல கலை	37
சகலச	84
சங்காழி	17
சங்குமிலை	85
சங்கையி	60
சடில	112
சத்தா	41
சத்திய	99
சந்ததம்	60
சமாதான	134
சரண	63
சரைகொ	132
சலமடந்தை	42
சனகனுஞ்	49
சனகன்சுகன்	43
சா	
சாதிகுணம்	89
சார்த்தூ	128
சி	
சிங்கமா	129
சிங்கா	39
சிட்டர்	73
சிட்டி	23
சித்தர்கள்	137
சிந்துசுல	98
சிந்தை	128
சிறியர்மானத்	135
சீ	
சீதமதி	105
சீதரன்	89
சீத விந்துள	63
சீரார்	126
சீரிய	88
சீரியர்	114
சீருடை	59
சீருலா மடி	123
சீருளா	97
சீர்கொண்ட	87
சீர்த்தியுள்ள	68
சீலயோகர்	111
சீறதி	92
சு	
சுகநிலையை	13
சுகுணபொக்	33
சுகுர்த	112
சுக்கில	52
சுத்தசன்	116
சுத்த மான	28
சுந்தரமல்	68
சூ	
சூடே னின்	40
செ	
செச்சைத்	76
செத்தவர்	89
செப்பேர்	110
செப்பொ ணாத	22
செப்பொ ணாதவைம்	46
செம்பொ றிக்	28
செயிருறு	58
செய்யும்	19
செறிசிறு	84
சென்னிநா	38
சே	
சேடுடைய	86
சேயெனச்	134
சை	
சைவமாவ	119
சொ	
சொல்லுஞ்	24
சொல்லு யர்ந்த	62
சொல்விலாச	122
சொற்றவுரை	103
சொன்னய	101
ஞா	
ஞானிகள்	97
ஞான்று	61
த	
தகரமணக்கு	121
தகவுற்ற	86
தஞ்சமென	105
தஞ்சமென்	63
தடங்கணி	114
தடமிகு	53
தணிகை	137
தண்ணவன்	135
தண்மாத்தட	16
தத்துவா	98
தந்தார்	40
தந்தைதா	19
தமநிறங்	33
தரணிவாழ்	118
தவநீடு	17
தவமுடைய	134
தனதடியி	133
தன்னையறி	18
தன்னிக	77
தன்னுடை	117
தா	
தாட்டாம	130
தாதா	24
தாதை யன்னை	102
தாய்க்குந்	65
தாளினைப்	49
தாவர நீர்	50
தி	
திங்களுமெல்	42
திங்கள்	71
திடம்பிறங்கு	131
திணையி	135
திருப்புகழ்	85
திருமலி	53
திருமி னா	64
தில்லை	136
தீ	
தீங்கு றாத	111
தீஞ்சொ	112
தீதில்	61
தீம்பழங்கை	119
தீரமலி	85
து	
துங்கமெய்	68
துங்க வார	22
துடியுடைக்	32
துணிசெ யிரவி	36

பாட்டு	பக்கம்
துண்ணெனத்	78
துதிபணிப்	33
துப்புறழ்	70
துப்புறு	138
துய்ய மூல	27
துய்ய நின்ற	64
துவிதமி	84
துன்புவந்த	119
துன்றுமறு	106
தூ	
தூயோர்	108
தெ	
தெள்ளறி	75
தென்றிசைக்	26
தென்னிலா	39
தே	
தேங்கிள	92
தேட்டமொ	84
தேர்ந்தகல்வி	119
தேர்ந்தோர்	82
தேவ சே	132
தேவதேவ	63
தேவருங்	116
தேவர் நாயக	71
தேவியுந்	26
தேனிற்	75
தொ	
தொண்டரக	105
ந	
நஞ்சமுண்ட	34
நடமயின்	37
நண்ணிய	58
நண்ணுவா	31
நந்தலின்	97
நந்தலின் றிருத்	117
நந்தி யாட	22
நம்பனீ	129
நல்கா	127
நல்லார்	21
நற்றமிழ்	52
நற்றா	14
நன்றுகறை	126
நா	
நாகர்க	56
நாங்க	133
நாசமில்	51
நாடரிய	106
நாட்டத்	136
நாதகீதப்	111
நாத வொண்	35
நாதநிலை	130
நாயே னுய்ய	40
நானா சாதி	41
நானென	94
நான்கா	113
நான்பாடு	131
நி	
நிதம்வந்	82
நிதிக்கு லம்	135
நித்தமுன்	18
நித்த லுங்	96
நித்தியமா	102
நின்னை மிகப்	127
நின்னை யே	38
நீ	
நீங்கா	109
நீச்சுநிலை	68
நீண்ட வாழ்	28
நீரகம்	77
நீரு லாநெடு	128
நீர்க்கு ளே	124
நீர்வள	137
நீறு மேலணி	133
நு	
நுண்ணிடைச்	84
நுதற்க	61
நுன்காலடி	17
நே	
நேசர்கள்	137
நேரி லாவுய	45
ப	
பகவா னீ	109
பட்டதாரு	129
பணியா ரஞ்	108
பணைநகில	87
பண்ணு மீச	120
பத்தருட்	60
பத்தா	114
பத்தியு	25
பரநினை	118
பரந்த	65
பரிதி பல்	45
பரிவுடை	54
பருதி	96
பலமுய	122
பலிக்கப்	82
பவமழிப்	34
பழுதி	64
பனியருட்	31
பன்னா ளும்	129
பன்னொணாப்	39
பா	
பாசமா	118
பாசமா நினைவே	118
பாச மும்	96
பாட்டினு னைப்	52
பாட்டி லே	122
பாதல மேழை	54
பாதலம	445
பாய்கி	126
பாரிற்	66
பாலமீ	106
பாலாழியன்	17
பாழ்வேட	127
பாளைச்சுருண்	82
பி	
பிரம னார	132
பிரம னைத்	23
பிறப்பி லாத	107
பின்னைகேள்	39
பு	
புண்ட ரீக	35
புண்ணி யந்	95
புதுமல	37
புருட னான	123
புலனொடுக்	33
புலனோ	110

பாட்டு	பக்கம்
புனலார்	24
புன்மன	70
பூ	
பூக்கும்	20
பூசிக்கும்	25
பூணாரம்	81
பூநி ரம்பிய	107
பூமக	56
பூமக ளியங்	104
பூமி யந்த	35
பூமுடி	51
பூரு வந்	27
பூர்த்தி	99
பூவளங்	60
பூவ றாங்	106
பூவா ரேர்	108
பூவினில்	98
பெ	
பெண்ணு மாகி	22
பெண்பதி	57
பெருமை	65
பெற்றவ	70
பெற்று ளோர்	61
பே	
பேயினுங்	48
பேருரு	121
பேழ் கெ	71
பேழ்வாய்ப்	108
பொ	
பொங்கிடு	26
பொடிபொலி	26
பொய் கொலை	69
பொய்தபு	77
பொய்த வா	124
பொய்யனே	57
பொய்யாமுகத்	16
பொய்யா வாழ்	21
பொய்யுரை	84
பொய்யு ளே	46
பொய்யை	62
பொருவி லிறை	134
பொன்கொண்	61
பொன்மய	55
பொன்மருவு	85
பொன்றிக	122
பொன்னாரந்	13
பொன்னா ரங்க	124
பொன்னுயர்	137
பொன்னைப்	95
பொன்னொளிவே	79
ம	
மகளினு	54
மக்களையே	102
மங்கை	35
மஞ்சிகை	26
மட்டங்	74
மட்டறு	117
மட்டில	92
மட்டில்	121
மணிம தாணி	111
மணியர	42
மண்டலம்	88
மண்ணார்	41
மண்ணினாசை	18
மண்ணினும்	70
மண்ணும்	73
மண்ணுலகும்	68
மதங் கட்டிய	82
மரணஞ்	82
மலவிரு	54
மலையெ	124
மறந்தரிப்	89
மனைபன்னிய	82
மா	
மாகநின்	47
மாக ரோடு	35
மாசறு	121
மாசி லக்கர	73
மாசில்	63
மாடுடை	74
மாட்டி லேறு	132
மாண்டு	123
மாதராற்	18
மாதவ	97
மாமணிமு	445
மாமலை	90
மாய மதர்ப்	121
மாயமா	50
மாயைவரு	80
மாலயனும்	100
மாலு மந்	64
மாலும்	24
மாவலர்க்	51
மாவளை	77
மாறிலாக்	129
மானமி	94
மி	
மிகுபலத்	57
மிக்கநெறி	68
மித்தைபடு	105
மின்னார்	40
மின்னார் வேற்	21
மின்னும்	71
மின்னுவா	38
மு	
முட்டா	25
முத்த மன்ன	120
முத்தர்	74
முத்தே	24
முந்நா	23
மும்மூர்த்தி	134
முரணறு	37
முனிவுகெழு	79
முன்னைநா	39
முன்னைப்	74
மூ	
மூப்பறு	137
மூவர் சூழ்	122
மூளை குன்றி	125
மூன்றாகிய	17
மூன்றா மவர்	113
மெ	
மெய்யடிக	105
மெய்யின்	76
மை	
மைச்சல	90

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மோ		வாலுளக்	58	விரிதிரைத்	57
மோக்கமெனல்	103	வாளா	21	விருப்புற்	445
மோனர்கள்	95	வானத்துய்	82	விற்கர	121
யோ		வானவரத	93	விற்றிர	100
யோகஞ்	107	வானவரு	99	**வீ**	
வ		வானவர்	93	வீயு	65
வருதாவெல்	130	வானிலவு	99	**வெ**	
வல்வினை	78	**வி**		வெண்பாவுஞ்	127
வள்ளல்	13	விடங்க	135	வெள்ளிக்	76
வன்னிசேர்	38	விண்ட லத்	28	வெள்ளை	126
வா		விண்ணாடுய்	20	வெறிநுக	77
வாக்கிற்	19	விண்ணா டுறை	25	வென்றிவேல்	86
வாக்குவன்	97	விண்ணோர்	20	**வே**	
வாச நறுங்	74	வித்தைபெரு	68	வேதத்தி	117
வாசு வன்	34	வியனென	37	வேரிகொண்ட	106
வாரி றுக்	44	விரிதிரை	89	வேரியங்	62

பகற்பண்

காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், காந்தார பஞ்சமம், பஞ்சம், நட்டபாடை, நட்டராகம், தக்கேசி, சாதாரி, புறநீர்மை, பழம்பஞ்சுரம், இந்தளம், கௌசிகம். ஆக 12

இராப்பண்

கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், தக்கராகம், சீகாமரம், வியாழக்குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி. ஆக 6

பொதுப்பண்

திருத்தாண்டகம், யாழ்மூரி. ஆக 2

ஆக பண் 20

திருவலங்கற்றிரட்டு.

முதற்கண்டம்.

வினாவுத்தரம். நேரிசை வெண்பா.

பின்னையின்பே ராவதெது பீட்டின்சொல் லென்பழகி
யென்னுமொழி யென்கவரி யேந்திமிக்கார்-முன்னசைத்தே
உய்பவனை யேவுரையா தோஞ்சேய்பண் ணுமெனுரை
செய்திருவ லங்கற் றிரட்டு.

நேரிசை வெண்பா.

பதக்கண்டா பண்பா வலங்கற் றிரட்டின்
முதற்கண்டம் பாடு முருகோன் - பதக்கண்டாம்
இன்புனது கண்ணுறுமா றேதி லருணோக்கும்
அன்பருநின் முன்வருகு வார். – **காசியாத்திரை.**

குமாரகுருப்யோநம :

பாடுமுறை.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுள் சாக்ஷாது பரப்பிரமமென்பதை வேதாகம புராணேதிகாசங்கள் விளக்குமாயினும், அவற்றிலெழுஞ் சங்கையொழித்து இந்நூலாசிரிய ரருளிச் செய்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமும் முதன் மண்டலமும் ஆறாவது மண்டலங் காறுமுள்ள மற்றை மண்டலங்களும் உரைகளும் இச்சுப்பிரமணியத்தின்மே லொரு தெய்வஞ் சொல்ல வேண்டியதில்லை, சச்சிதானந்தப் பிரமம் இதுவேயெனச் சுருதி யுக்தி அனுபவ வாயிலாக இனிது விளக்குமன்றோ. அத்தகைய பரம்பொருளது திருவருணெறி நின்று பாடியருளிய இத்திருப்பாடல்களி லெதனையேனு மன்போடு அக்கடவுள் சன்னிதியிலேனும் மற்ற விடங்களிலேனும் பாடித் துதிப்பார்க்குப் பாவநாசம், ரோகநாசம். சத்துருநாசம். ஆயுள்விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, வித்தைவிருத்தி, புண்ணியவிருத்தி, புத்திரவிருத்தியுண்டாம். அன்றிச் சர்வார்த்த சித்தியுமுத்தியும் வாய்க்கு மென்றலும் வாய்மை.

விரதாதி விசேஷ தினங்களிலும் தினந்தோறும் தேவாலயத்தின் முன்னர்ப் பாடுவதாயின், பாடுவோர் ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாக்காகிய திருப்புகழ் பாடியபின்னர் இத்திருப்பாடலுள் க்ஷேத்திரத்திற்குரிய திருப்பதிகத்தை யினிதுபாடி யிறுதிக்கண்ணுள்ள திருக்கந்தர் திருப்பல்லாண்டுகூறி முடித்துக் கர்ப்பூர தீபாராதனை செய்து தரிசித்துப் பிரசாதமேற்றுக் கந்தமூர்த்தியைக் கருத்திருத்தி யிருப்பிட மெய்தக் கடவர்.

தேவாலயமன்றிக் கிருகம் பொதுவிட மென்பவைகளு ளொன்றிற் சரவண சுவாமியைப் பூஜிக்கத் துணிநரும், மேற்பிரகாசப் படுத்தியவாறே முன்னர்த் திருப்புகழ் செப்பிப் பின்னர் இத்திருப்பாடற் பொதுத் திருப்பதிகங்களுள் ஒன்று அல்லது பலபாடி இறுதியிற் பல்லாண்டோதித் துதித்துப் பூஜையை முடித்துக் கொள்ளக் கடவர். திருப்புகழ் பாடமில்லாதார், இத்திருப்பாடல்களையே ஆரம்பமாகப் பாடித்துதித்து முடிவு பெறக்கடவர்.

பீடு = *வலி. இதுவே "வலம்"* ***சே – திவாகரங்*** *காண்க.*

பெரியபுராணத்தில் “அர்ச்சனை பாட்டேயாகும்” எனவும், திருவாதவூரர் புராணத்தில் “அன்பிலாத பண்பினரெனினுந் தன்னைப் பாடினர்க் கிரங்கும்” எனவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருமுறையில் “பாடுவார்க்கருளுமெந்தை” எனவும். திருநாவுக்கரச சுவாமிகள் திருமுறையில் “தமிழோடிசைபாடன் மறந்தறியேன்” எனவும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுறையில் “பொய்ம்மை யாளரைப்பாடாதே யெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்” எனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாசகத்தில் “என்புருகிப்பாடுகின்றிலை” எனவும், தாயுமானசுவாமிகள் பாடலில் “பாடுகின்ற பனுவலோர்க டேடுகின்ற செல்வமே” எனவும், அருணகிரிநாதசுவாமிகள் கந்தரலங் காரத்தில் “முத்தமிழால் வைதாரையு மங்கு வாழவைப்போன்” எனவும், குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாடலில் “பாட்டிலுனைப் பழிச்சவொரு பாக்கியமும்பெற்றதன்றி” எனவும், ஷண்முக ஸஹஸ்ர நாமத்திற் குமாரக்கடவுள் திருநாமம் “கீதக்ஞன்” “கத்யபத்யப்ரியன்” எனவும் வருதலின்; அன்புடையார் யாவரும் பரமனைப் பாவாற்றுதிக்கவேண்டு மென்றல் தடையற்ற தீர்வையெனச் சற்சங்கத்தார் யாவரு மறிவரன்றோ.

உ

சிவமயம்.

குஹப்ரஹ்மணேநம :
திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது மண்டலமாகிய

திருவலங்கற்றிரட்டு

முதற்கண்டம்.*

காப்பு.

குறள்வெண்பா.

பொன்னாரந் துன்னும் புயத்தானை மாமுகவன்
பின்னோ னிதற்கருள்காப் பே. 1

கோளில் புகழ்க்கயிலைக் கோன்முருகை யேத்தவவன்
தோளுங் கடம்புந் துணை. 2

அஞ்ஞுத்வம் வீடற் கலங்கற் றிரட்டாற்ற
மஞ்ஞையிவர் வோன்காக்க வந்து. 3

வள்ளல்சே யின்றாளை வாழ்த்தவருட் டெய்வானை
வள்ளியுங் காக்கவே வந்து. 4

அயில்வேலன் மேனானு மாற்றுந் துதிக்கோர்
மயில்சேவ லுங்காக்க வந்து. 5

சுகநிலையைச் சூழ்ந்து சொலற்குச் சுரேசன்
மகிழ்வொடுங் காக்கவே வந்து. 6

---

* **கண்டம்** (வஷ்ஷ०) = *கூறுபாடு; கூட்டமெனும் பொருள் பயக்கத்தக்க* (காஷ்ஷ०) *காண்டம் என்பதற்கு இதுவேறாம்.*

நற்றா டொழக்கூட னாரிக் கிளமுருகாய்
உற்றோ னருள்வா னுவந்து. 7

அருளா ரடிபோற்று மன்பர்க் கருள்சேய்
அருளே நமக்காதிக் கம். 8

ஒப்புவமை யில்லாமெய் யுற்றவடி வேலரசிங்
கெப்படியும் வந்தாளு மே. 9

குமரகுரு தானே கொடுக்குமென லங்கால்
குமரகுரு தாசன் குறிப்பு. 10

இசைத்தமிழிற் பாடக்கூடிய இம்முதற் கண்டமும், இயற்றமிழாயுள்ள இரண்டாங் கண்டமும் சம்பந்தத்தால் **திருவலங்கற்றிரட்டு** எனும் பெயர்பெற்றுள்ளன வென்பதை இக்கண்டத்தின் முதற்கண் இயற்றமிழைச் சார்ந்த இவ்வெண்பாக்கள் போந்து காட்டுவவாயினவே.

தௌத்தியம்.

பண்-கொல்லி.

அரஹர மந்திர வமல நிரந்தர
சரவண சம்பிரம சங்கர புத்திர
சுரபதி பூம சுகோதய போதக
பரிபுர சததள பாத நமஸ்தே. 1

ஆதி யனாதியு மான வரோதய
சோதி நிலாவு சடானன சுபகர
வேதக சமரச விண்டலர் பண்டித
பாதக கண்டன பாத நமஸ்தே. 2

இந்துள லம்பக விங்கித மங்கல
சுந்தரரூப துவாதச கரதல
சந்திர சேகர தடதா கிடதடப்
பந்திகொ ணிர்த்தன பாத நமஸ்தே. 3

ஈசுர நந்தன வீசுர புங்கவ
தேசுறு குண்டல சித்திர பந்தன
ஆசறு சஸ்திர ஹஸ்த சரோருக
பாச விமோசன பாத நமஸ்தே. 4

உச்சித மஞ்ஞையி லூரதி மோகன
நிச்சய வுத்தர நித்ய மனோலய
சற்சனர் மித்திர சத்துரு கண்டன
பச்சையம் புஷ்கர பாத நமஸ்தே. 5

ஊர்த்துவ நாடகர்க் கோதிய தேசிக
ஆர்த்த தயித்திய ரடறெறு காதக
கூர்த்திகை வீரிய குக்குட கேதன
பார்க்க வருங்குக பாத நமஸ்தே. 6

எண்ணறு வைபவ விந்த்ர விசேஷண
புண்ணிய வுத்தம பூரண பச்சிமக்
கண்ணில குஞ்சிவ கந்தகிரு பாசன
பண்ணவர் பூஜித பாத நமஸ்தே. 7

ஏரக நாயக வென்குரு நாயக
தாரக நாயக சண்முக நாயக
காரக நாயக கதிதரு நாயக
பாரக நாயக பாத நமஸ்தே. 8

ஐங்கர சோதர வம்பிகை காதல
மங்கள வல்லி மனோரத குஞ்சரி
இங்கித காவல விகபர சாதக
பங்கயன் மால்பணி பாத நமஸ்தே. 9

---

4. பந்தனம் = *அரைஞாண்.*

5. பச்சையம் புஷ்கர பாதம் = *அன்றலர்ந்த அழகிய தாமரை மலரொத்த அடி.*

6. கூர்த்திகை = *ஆயுதம் ;* ***சே - திவாகரம்*** *காண்க.*

ஓகர மஹாரத வொளிர்புய வமுதர்கள்
புகழுப வீதவி பூதிகொண் முண்டக
ரகித விதூன லலாட விலோசன
பகருஹ பாவக பாத நமஸ்தே. 10

ஓமர ஹரசிவ வோஞ்சர வணபவ
ரீமர ஹரசிவ நிகழ்பரி புரபவ
ஸ்ரீமர ஹரசிவ திரள்பவ மொழிவளர்
பாமகள் புகழருட் பாத நமஸ்தே. 11

கலியுகம் 4994 நந்தன (கி.பி.1892) வருடம் மார்கழி மாதம் 24ஆம் தேதி
சுக்கிரவாரம்

பாம்பன் சீடர்களுள் கல்வியறிவுடையவராயும் உத்தியோகத்தி லிருப்பவராயுமிருந்த L.D. முத்துக்கருப்ப பிள்ளை, முதன்மண்டலத்திலுள்ள நவரத்தின மீக்கூற்று முதலிய குழிப்புடைச் சந்தப் பாட்டுக்களைப் பார்த்துவிட்டு இவ்விதமாகப் பாடுவதாயின் அவை, எளிதாக யாவரும் பாடவும் பொருளறியவும் இயையாதனவாமே, திருஞானசம்பந்தர் முதலியோர் பாடிய பாட்டுக்களைப் போலக் குமாரபிரான் மீதும் பாடுவதாயின் அவை, என்போல்வார் பலருக்கும் பயன்படுவனவாமே என்றுரைத்ததை அங்கீகரித்த வாறாகவே ஆசிரியர் இம்முதற் கண்டத்தைப் பாடத் தொடங்கினர் என்க.

1. திருவருளடிமைப் பிரார்த்தனை.

பண் - நட்டபாடை.

பொய்யாமுகத் தின்வாழ்விற் புகாதுன்னடி யாருய்
மெய்யாமுகத் தினுக்கேவர மிகுமாவலிங் குள்ளேன்
ஐயாரடிக் கமலந்தொழ லானேனரு ளின்றி
உய்யேனினி யுய்யேன்மயி லூரும்பெரு மானே. 1

தண்மாத்தட வாராணசி தனிற்போமுயிர் களுக்கன்
றொண்மாமறை மூலஞ்சொலி யுருவார்கதி நல்கும்
கண்மூன்றுடை யாற்கன்புள கறையில்குரு வான
கண்மாமணி யேயுன்னடி காணாமலுய் யேனே. 2

10. ([illegible]) ***வ்யுத்தாநம்*** *- என்னும் வடசொல் "விதூனம்" என விகாரப்பட்டதெனல் வேண்டும். விரோதம் புரிதலுக்கு இது பெயராம். விரோத மில்லாத எனும் பொருள் பொருந்த விதூனரகித என மாறுக.*

10. புயவமுதர்கள் *- தமிழ் நூன்முடிபு.*

பாலாழியன் சிவபூசனை பண்ணுந்திறற் காழி
சாலூரம தாய்நல்கிய சசிவேணியன் பொருளென்
றாலோலித முளமாமறை யறையுஞ்சிவ னருண்மேல்
மாலாகியு ளேனின்னருள் வாராமலுய் யேனே. 3

மூன்றாகிய பிணியாற்பசி முனிவாலின்மைப் பிணியால்
தோன்றாநின்ற வஞர்மேவிட றொழுமாதவர்க் குளதோ
ஈன்றாளுட னீன்றானென விலகுங்கிருபைக் கடலே
தேன்றோடவிழ் தண்ணார்கூச் சிரமாலிகை யோனே. 4

சங்காழியு ளாற்கன்றொரு தலைவேதனை யுஞ்சீர்
மங்காமறை யோற்கின்னல்செய் வயின்வேதனை யுந்தான்
தங்காதஞர் புரிந்தூர்ந்ததை யங்காண்டமுஞ் சாற்றும்
நுன்காலடி யார்க்காமய நுழையாதயி லோனே. 5

தவநீடுவி யாதன்சகோ தரர்சண்முனி களுமீன்
பவமாறியு னடியேகதி பதியேயெனு மந்நாள்
சிவமானதை யுறுமுன்னருள் சேரும்படி செய்தாய்
நவபேதமு ளான்முன்னிச நவிலும்பெரு மானே. 6

நுன்காலடி தாழ்ந்தேத்திவ னுகர்சூர்தடி யாயேல்
எங்கேயினி யுய்வானுன திதமாமரு ளிதுவோ
கொங்கார்மலர் புனையுஞ்சுரர் கோமான்பணி கொண்ட
செங்காவிரி பாயும்பொழிற் சீகாழியன் மகனே. 7

ஏரார்பழ நிக்கேகவென் றெணுமென்றனை யிதுநாள்
வாராதிரு வாராயென வருள்வேமன்று வருவாய்
கூராய்விய சனமென்றன்று கூறிச்சென்ற வணமே
ஆராரரு ளென்றோவரு மயில்வேன்முரு கோனே. 8

---

3. ***சாலூரம்*** = *மேன்மை;* ***சூ – நிகண்டு*** *நோக்குக.*

4. *தேன்றோடவிழ் தண்ணார் கூச்சிரமாலிகையோனே = குளிர்ந்த மணமலர்க்கூட்டங்களென அலர்ந்துள்ள ஒரு கூச்சிரமாலையை யுடையானே. கூ=பூமி, சிரம் = வானமாகலின் விண்ணும் மண்ணுமே அவனுடைய பாரமேசுவரப் பேருருவில் மாலையென மிளிர்வன என்க.*

கண்ணாலிருந் துந்தன்முகங் காணத்தகு மோகேழ்க்
கண்ணாடியி னாலேயது காணத்தகு மதுபோல்
தண்ணாருமுன் னருளாலுயிர் தனைநானறி யாதே
பண்ணாநிற்ப தொன்றும்மிலை பரனேகுரு பரனே. 9

தன்னையறி வேனேற்கொளுன் றன்னையறி வேனின்
றென்னையறி யாதேயினிச் செயுமாறென நொடியாய்
மன்னேமயி லேறுங்குரு மணியேகிரி புகழ்ந்த
அன்னேயெனை யாளுந்திரு வருளேதிரு வருளே. 10

நந்தன வருடம் மாசி மாதம் 26ந்தேதி புதவாரம்.

௨. நின்றநிலை விண்ணப்பம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

நித்த முன்றனைப் பாவித் தோர்ந்தது நிச்ச யம்மென் றுணர்த்தவே
சத்தி யத்தொடு மென்மு னேவந்தென் றாச வாவெனு நாளெதாய்
நத்து மோவன்று தானன் றோவென்ற னாட்டங் கூடுத லாகுநாள்
முத்த னேமுரு கைய னேபர மோன னேயறி வாயரோ. 1

மண்ணி னாசை மடங்கி நானந்த விண்ணி னாசையை வெளவுநாள்
எண்ணு கின்ற படிக்கு நீவந் திணக்கி யன்பொ டுரைக்குநாள்
ஒண்ணு மேலருள் பண்ணு மேயென் னுயீஇரி னுக்குயி ராய்மிளிர்
அண்ண லார்விழி பன்னி ரண்டுடை யண்ண லேயறி வாயரோ. 2

மாத ராற்றத்தித் தத்தித் தாவு மனக்கு ரங்கென் வசத்திலே
ஏத நீத்துள் ளடங்கு நாளது வீச னீவந் துரைக்குநாள்
பாத நம்பிய தாசன் பாலருள் பண்ண வேண்டுமிந் நேரமே
வேத னேகரு ணால யாவடி வேலை யாவறி வாயரோ. 3

10. ***கிரி*** *= அருணகிரிநாதர்*

1. **நந்துமோவென்பது** *"நத்துமோ" வென வலித்தல்விகார மாயிற்று.* **நந்தல்** *= உண்டாதல்.*

செய்யும் யோகந் தவறி னாயெனச் செப்பி னாயிரண் டறிகுறி
மையு ளேனொன்றை யேம றந்து மருண்ட துண்டதை மீட்டுமென்
ஐய நீயருள் செய்த தாயிலை யாவர் பாலிதை யோதுவேன்
பொய்யி லாவயில் வேல ணாபரி பூர ணாவறி வாயரோ. 4

யோக நிலைபற்றி அடிகளுக்கு இறைவன் அறிவித்த அறிவிப்பு, இந்த 4ஆந் தூக்கிற் காணப்படுகின்றதன்றோ, சரித்திரக்கண்ணுங் கூறப்பட்டதாம்.

ஏகு மூச்சை யிழுத்து நானுள் ளிருத்தி யேகட்ட வென்னினும்
தேக மோதிட மில்லை யவ்வழி தேர வும்மிலை யிவ்வுயிர்
போகு நாளென்ன செய்கு வேனின் பொறுப்பி லேயெனை யொப்பித்தேன்
மாகர் போற்றிடு மாம னாசிகி வாக னாவறி வாயரோ. 5

ஈச னாகவுஞ் சீவ னாகவு மெண்ணின் மாசக மாகவும்
நாச மேது மிலாத தாய்நிற்கு ஞாயத் தீர்வையி னானுமொன்
றேசி லாதெனை யாக்கும் பண்பிங் கெனக்கொன் றேதின் றுனக்குண்டே
பாச நாசகிர் பாநி தீமிளிர் பாவ கீயறி வாயரோ. 6

என்று முன்றனைக் கண்டு கொண்டடி யேத்தும் பாடு பெறாதவர்
ஒன்றி னுந்திட முற்றி டார்களி துள்ள தேபொது வாகவே
அன்று சொன்ன படிக்கு நீவந் தழைக்கு நாளதி தூரமோ
குன்றி யேமனங் கன்று கின்றது கொள்கு காவறி வாயரோ. 7

வாக்கிற் பொய்யு மனத்தில் வஞ்சமு மல்கு மென்றென் றொழிலெலாம்
போக்கி நின்பத மேத்தி யுய்வது போது மென்றுனை நம்பினேன்
காக்க வுன்பர மேப ரங்குளக் கண்ணு ளோயிக விண்ணுளோய்
ஆக்க நீடு சடக்க ராசர வாட்டை யாவறி வாயரோ. 8

தந்தை தாயுஞ் சகோத ரங்களுந் தார முஞ்சுகு மாரரும்
பந்து வும்மித்ர சொந்த மும்பல் பவுள்சு நின்பத மாகவே
சிந்தை செய்ததைத் தேடி னேனன்றித் தேடி வைத்ததொன் றில்லையே
கந்த னேயிரும் பாவ லாவள்ளி காவ லாவறி வாயரோ. 9

9. மித்ரம் = *வடநூன்முடிபு.*

ஊரும் பேருரு வுஞ்செல் லாகவென் றூரும் பேருரு வுந்தரித்
தாருஞ் சொல்லற் கருஞ்சொல் லொன்றை யருள்செய் தங்கிச மாக்கொளுஞ்
சீரு டைக்குரு மூர்த்தி யேயிவன் செய்யும் விண்ணப்ப முய்யவே
சாரு டைப்புகழ் பாடி னோன்கண்ட சண்மு காவறி வாயரோ. 10

நந்தன வருடம் மாசி மாதம் 26ஆம் தேதி புதவாரம்.

3. அருண்மாட்சிமை.

பண் - நட்டராகம்.

ஆரொண் கங்கைபுனை யர னாருடை வான்பொருளே
ஊரும் பொன்மயிலில் வந் தொளிர்சிவ ரத்தினமே
தேருந் தொன்மறையின் பொருள் சேரருண் முத்தேநின்
காருண் யம்மிலையேற் கணப் போதினி யுய்யேனே. 1

விண்ணா டுய்பவர்கள் விரை வெண்மல ராற்புசிதம்
பண்ணா நின்றவுன்றன் றிருப் பாதம் வழிபடுவோர்
நண்ணார் சன்மவுவ ரயி னாயக னேயுனருட்
கண்ணோக் கில்லையெனிற் கணப் போதினி யுய்யேனே. 2

விண்ணோர் தம்பதியே மிளிர் விண்மணி யின்மணியே
அண்ணா வென்னுயிரே யறு மாமுக ரத்தினமே
பண்ணார் பொக்கிஷமே யெங்கள் பாக்கிய வைப்பேநின்
தண்ணீ ரம்மிலையேற் சணப் போதினி யுய்யேனே. 3

பூக்கும் வெண்பொடிதான் மிகப் பொலிசெம் மேனியனே
தூக்கங் குண்டலங்க டுணி துதைய வெண்டிசையும்
தேக்கச் சாரிவருஞ் சிகித் தேருடை யண்ணாவுன்
நோக்கொன் றில்லையெனி னொடிப் போதினி யுய்யேனே. 4

*1. **காருண்யம்** = வடநூரன்முடிபு.*

மின்னார் வேற்படையாய் விரை வீசுநற் றண்கதம்பா
பொன்னேர் கொள்சிலம்பா புரி மூன்றுடைப் பொன்மார்பா
மன்னார் தெய்வானை வள்ளி மாணிக்க மேயுனருள்
இன்னே யில்லையெனி னிமைப் போதினி யுய்யேனே. 5

நல்லார் போற்றுசிதஞ் செறி நாவி லெழும்பொருளே
பொல்லா நித்திலமே புரை போகா ரத்தினமே
கல்லா வெற்கருள வந்த கண்மணி யேயுனருள்
இல்லா தேயொழியி னிமைப் போதினி யுய்யேனே. 6

ஐயங் கோள்கடியப் பன்னு மாரண வாரியனே
தெய்வங் கட்கரிய வொரு தெய்வமே சின்மயமே
பையார் கோபதியே பர பாவகி யேயருணீ
செய்யா யேலிங்கியான் றினைப் போதினி யுய்யேனே. 7

பொய்யா வாழ்வுடையாய் புர மூன்றெரித் தோர்புதல்வா
ஐயார் தென்பொதியப் பதி யமர்மு னிக்கினிய
மெய்யா பொன்பழநித் துரை வேலா வெற்கினருள்
செய்யா யேலிங்கியான் றினைப் போதினி யுய்யேனே. 8

இன்பார் சாகரமே யென தின்ப மனோரதமே
பொன்பூ மேனியனே பரி பூரண வானவனே
என்பூ சைச்சிவனே வெயி லேறயிற் கையாவுன்
அன்பே யில்லையெனி னணுப் போதினி யுய்யேனே. 9

வாளா ரக்ஷியெழில் வளர் வள்ளி மனோகரமே
நீளா திக்கமெனுஞ் சிவ நேசகிர் பாகரமே
கோளீ னங்குறுகாப் புகழ் கூறின வன்பரனே
ஆளா தேபோனா லணுப் போதினி யுய்யேனே. 10

நந்தன வருடம் மாசி மாதம் 29ஆம் தேதி - மந்தவாரம்.

4. அடைக்கலம்.

பண் - இந்தளம்.

அஞ்சு மாகி யாறு மாகி யாதி யந்த நாப்ப ணின்றி
விஞ்சி யேநி றைந்த தாகி வேலு டைக்கை யானென் றாகித்
துஞ்ச றோற்ற நீத்த தீத சுப்பிர மணிய மான தேவே
தஞ்ச மேவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 1

பெண்ணு மாகி யாணு மாகிப் பேத மோட பேத மும்மாய்
மண்ணு மாகி விண்ணு மாகி மற்று மேற்ற செயல்க ளாகி
எண்ணொ ணாச்சை தன்ய மும்மா மீச னேசு ரேச னேநல்
தண்ண மேவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 2

நந்தி யாட கேசு ரர்நீ லன்க ரன்செம் பானு கம்பன்
தந்தி பூணுங் காள கண்டன் சங்கு கர்ணன் றண்டி குண்டன்
கொந்து சூட னேக ருத்ர கூளி சூழச் சிகண்டி யூர்ந்தோய்
சந்த மேவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 3

துங்க வார ணங்கச் சையாச் சூடி யேமப் பொடிதி மிர்ந்தை
அங்க மாக யோக தண்ட மான தொன்று கரம்பி டித்துச்
செங்க மேய சிறிய சிக்கந் திகழ நின்ற பழநிச் சித்தா
சங்கை வீட்டுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 4

செப்பொ ணாத பரம பத்தி செய்துள் ளீர மேற்ற வர்க்கும்
ஒப்பி லாத பிராண யோக முற்ற வர்க்கும் ராஜ யோகம்
முப்பொ ருள்கொண் டாடி னோர்க்கு மூல னான பழநிச் சித்தா
தப்பி லாவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 5

கும்ப யோனி வரைக ளிங்குக் கொணர்தி யென்ற படிகொ ணர்ந்த
வம்ப றாவு மாவி டும்பன் வாழ வேநல் லடிமை கொண்டோய்
நம்பி ரானென் றேத்த விந்நா ணாயி னேற்குங் கிருபை செய்தோய்
தம்பி ரானின் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 6

---

4. கம் = *தலை.*

ஆரல் போலுங் காவி வட்ட மரையில் வீக்கி யதற்கி யைந்த
சீரி லங்கு ருத்ர சின்னந் தேச மோடு மிலக வுள்ளோய்
ஆர ணங்க ளாக வுள்ளோ யைந்தொ டேயொன் றதிக முள்ளோய்
தார காவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 7

அண்டர் கோற்குத் திருவ ளித்தோ யாறு போர்க்கன் றருளி கைத்தோய்
தொண்டர் தம்முட் பதிவி ருந்தோய் சுருதிச் சென்னி மீதி ருந்தோய்
துண்ட மாறு மோரு ருக்கட் டுன்ன வங்க விண்டு றைந்தோய்
தண்ட மேவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 8

பிரம னைத்தா ளாலு தைத்தோய் பிரம சிட்டி தனையி ழைத்தோய்
பரம னுக்கொன் றோதி நின்றோய் பதும நாபன் பரவப் பெற்றோய்
கரம திற்பொன் வேலி யங்கக் கருதார் தம்மைச் செறுத்து கந்தோய்
சரண மேவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 9

சிட்டி காவ லொடுந சிப்புந் திரோப வஞ்செவ் வருட்ட யாவும்
மட்டி லாம லேந டாத்த வல்ல மையுள் ளோய்வி னோதச்
செட்டி யாக வடிவு கொண்டோய் சீர்த்தி சொனவற் கருள் புரிந்தோய்
தட்டி லாவுன் னடிப்பண் போதுந் தாச னானின் னடைக்க லம்மே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 5ஆம் தேதி குருவாரம்.

5. துக்க ரகித பிரார்த்தனை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

முந்நா னயனா முந்நா லரியா மொழிசேர் மறைநாவா
இன்னா வணுகா விறைவா குரவா விறையோர் பணிபாதா
மன்னார் மயிலில் வருமா பாலா மடியா வாழ்வாளா
அன்னே யயனே யெனுமென் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 1

1. ***அரி*** *= ஆயுதம்.*

ஒழியா விசதப் பொடியாய் பொடியா வுரையார் பொற்கழலாய்
பழிசேர் சிதடத் தனுவோர் பகைஞா பகல்சேர் வேற்கையா
பொழிலார் பழநிப் பதியாய் நிதியாய் புனிதா மாப்பொறையா
அழியா மொழியா வென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 2

சொல்லுஞ் சுருதிப் பொருளே யருளே சுடர்சேர் மெய்ம்மெய்யா
செல்வங் கட்குயர் செல்வக் கயிலைச் சிவமே செவ்வேளே
நல்லந் திகழுங் கேதா ரமிசை நடனஞ் செய்யேறே
அல்லும் பகலும் படுமென் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 3

மாலும் விதியும் பரவுஞ் சரணா வளர்சங் கப்புலவா
வேலுங் குளிரு மிளிர்செங் கையா விரையா ரணிமார்பா
சேலும் வசியு நாணுங் கணினாள் சேயா தண்ணளியா
ஆலுந் தளையா வென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே . 4

முத்தே மணியே முழுமா நிதியே முதிரா யௌவனமே
சத்தே ரசமே தனியின் னமுதே தவமே தவப்பேறே
வித்தே முளையே முளையுள் ளுயிரே விபுவாய் விரிசோதீ
அத்தா வயில்வே லவனே கவலை யறநீ யருள்வாயே. 5

தாதா நீபத் தொடரா குமரா சரணா யுததுவசா
போதார் முடியா புனிதா தனியா புயமுந் நாலீசா
வேதா வடிதாழ் விமலா சபலா மிறலார் வேளாளா
ஆதா ரவையா வென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 6

புனலார் கங்கைக் கிடையோர் புதல்வா பொன்னார் கண்ணாளா
எனையா டண்டைச் சரணா புரணா விகல்சேர் சகநாதா
தினைசேர் குன்றக் குறமா னினியைச் சேரும் பவுள்சாளா
அனலார் மெய்யா வென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 7

---

3. ***கேதாரம்*** = *மயில்.*

4. ***தளை*** = *சிலம்பு ;* ***நிகண்டுகள்*** *காண்க.*

6. ***தொடர்*** = *சங்கிலி. சங்கிலி போன்ற மாலையுடையானே என்பார் "தொடரா" என்றார்.* ***மீறல்*** *– "மிறல்" எனக்குறுகிற்று.*

7. ***சேர்தல்*** = *அத்துவைதமாக விரவல்.*

முட்டா வாட்டா மொழியா நாத்தே முடியாச் சிவலோகா
கட்டா ரறிஞா கருதா மனசா கருணா கரவேலா
எட்டா நிலையா விறையோர் தலைவா விருளெல் லில்லாதோய்
அட்டா வடிவா வென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 8

எஞ்சா வடியார் தொடர்பா வடல்சே ரிறைவா சட்கிரீவா
துஞ்சா வெழிற்கே கயமூர் குழகா சுகுர்தா சுயஞ்சோதீ
பஞ்சா ரடிச்சேல் விழியா டனயா பரிபூ ரணபாதா
அஞ்சா விறலோ யென்றன் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 9

விண்ணா டுறைநா ரதனா சிரியா வியன்வா ருணியீசா
மண்ணார் முசுமன் னனையாள் சிவனே மதியீ புண்ணியனே
பண்ணார் புகழ்பா டினவன் பதியே பரனார் குருநாதா
அண்ணா வடிபே ணியவென் கவலை யறநீ யருள்வாயே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 12ஆம் தேதி குருவாரம்.

6. ஆறெழுத்துண்மை.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அற்புத மாகிய வருமறை மொழிபோல்
வெற்புயர் புவனம்பல் விளங்கிடு மாறு
பற்பல தேவர்கள் படர்ந்தவிண் ணுறினும்
தற்பர மாவது சரவண பவவே. 1

பத்தியு ஞானமும் பரவிடு மார்க்கம்
எத்தனை யோவகை யிருக்கினு மிகத்தில்
முத்திதந் தனுதின முழுப்பல னல்கச்
சத்திய மாவது சரவண பவவே. 2

பூசிக்கும் வானவர் புரவல னாவி
வாசிக்கு மாவடி வழிபடி னென்றும்
பாசத்தை நசித்திவண் பரப்பிரம வாழ்வைத்
தாசர்பங் காக்கிடுஞ் சரவண பவவே. 3

8. ***மொழியா நாத்தே*** = *மோனநிலைக்கடவுள்.*
3. *ஆவி = வாசனை ;* ***வகரவெதுகை*** *காண்க.*

அருணல முள்ளவ னாதிமுன் னுள்ளான்
பொருணல முள்ளவன் பூசித வடியார்க்
கிருணில மெய்தினு மிதமுட னேயத்
தருணத்திற் காப்பது சரவண பவவே. 4

பொடிபொலி மேனியன் புரண வியோம
வடிவுடை யயிலுடை மனனடி கைகூப்
படியவர்க் கிடுக்கணிவ் வவனியிற் குறுகின்
சடிதியிற் றடுப்பது சரவண பவவே. 5

மஞ்சிகைச் செவியோன் மயிற்பரி யூர்வோன்
தஞ்சமென் றவர்க்கரு டருசம ரூரான்
செஞ்சரண் வாழ்த்துநர் திருவடி சேர்வார்
சஞ்சலந் தவிர்ப்பது சரவண பவவே. 6

பொங்கிடு புனலிலம் பூவில்வெங் கனலில்
எங்கணு முளவெளி யில்வளி பகலிற்
கங்குலி லடியவர் கருத்துநன் காகச்
சங்கடந் தீர்ப்பது சரவண பவவே. 7

தென்றிசைக் கோன்விடு திரிவிதத் தூதர்
குன்றெனும் புயமலை குலுங்கமுக் குடுமி
வென்றிகொள் கடந்தடி வீசிவெம் பிடினும்
தன்றுணை யாவது சரவண பவவே. 8

தேவியுந் தேவனுந் திருவுரு வருவம்
மேவி யனாதியாய் மிளிர்தல்சண் முகமென்
றாவலுற் றுணர்பவ ரழிவுறா வண்ணஞ்
சாவினைத் தடுப்பது சரவண பவவே. 9

இந்திரன் முனிவர்க ளேத்துபொற் சரணான்
செந்திரு நகரிடஞ் சேர்ந்ததில் வாழ
அந்திருப் புகழ்பா டினவருக் கபயம்
தந்ததைத் தருவது சரவண பவவே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 13ஆம் தேதி சுக்கிரவாரம்.

8. முக்குடுமி = *முத்தலைச்சூலம்.* ***கடம்*** = *கயிறு. "கடங்கயிறு" என்பது* ***டகரவெதுகை.***

7. ஆறெழுத்துண்மை.

பண் - கௌசிகம்.

எண்ணில் பல்வித மாக விருந்திடு
மண்ணொ டைந்து வகைப்படு பூதமும்
பண்ணி வைத்துப் பராபர மாய்நிற்றல்
அண்ண லார்பெய ராறக்க ரங்களே. 1

பூரு வந்தக் கிணம்புகழ் வாருணம்
சீரு யர்ந்த வுதக்கடி சேணுநல்
பூர ணச்செய லிற்பொலி வுற்றுள்ள
ஆர ணன்பெய ராறக்க ரங்களே. 2

துய்ய மூலமுங் குய்யமுந் தொப்புளும்
மெய்ய னாகத மும்மின் விசுத்தியும்
மைய மான லலாடமு மாய்நிற்கும்
ஐய னார்பெய ராறக்க ரங்களே. 3

ஓது மாரண மாகம முன்னரும்
கோதி லாத புராண குலங்கணல்
நீதி யாமற நூனிக மங்களும்
ஆதி யின்பெய ராறக்க ரங்களே. 4

ஊறி கந்தசைத் தோதி யழுங்கலை
நூறி நல்லக நோன்புறு வார்கட்காம்
கூற ருஞ்சத்த கோடிநன் மந்த்ரமும்
ஆறு ளோன்பெய ராறக்க ரங்களே. 5

ஒப்பின் மாவசி யஞ்செவ் வழைப்பொரு
துப்பு றாமோக னந்தம்ப னஞ்சொலத்
தப்பி லாதவுச் சாடன மாரணம்
அப்ப னார்பெய ராறக்க ரங்களே. 6

3. துய்ய *= தூய்மை யென்னும் பண்பினடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம்.*

சுத்த மான சுகப்பொரு ளொன்றனைச்
சித்த மீதிருத் தித்தினந் தோறுநல்
பத்தி செய்தவும் பர்க்கரு டந்தவை
அத்த னார்பெய ராறக்க ரங்களே. 7

விண்ட லத்துறை விஞ்சையர் கந்தர்வர்
தெண்டு டைத்தெருட் சித்தர் முனீசுரர்
கொண்ட வின்பு பெறற்கருள் கூர்ந்தவை
அண்டர் கோன்பெய ராறக்க ரங்களே. 8

செம்பொ றிக்கண் விழித்துச் சினந்தடற்
றும்பெ குத்தடி சூலம் பிடித்தெமன்
கெம்பு கிங்கரர் கன்மங் கெடுப்பவை
அம்ப ரன்பெய ராறக்க ரங்களே. 9

நீண்ட வாழ்வுடை நித்த வகத்தியன்
பூண்ட மாவனு பூதி புகன்றவன்
காண்டல் கூர்பலர் கண்ணா யிருந்தவை
ஆண்ட வன்பெய ராறக்க ரங்களே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 15ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

8. திருப்பரங்கிரி.

பண் - பஞ்சமம்.

எந்தையே யிறையே யிணையரு ளிலையே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
சிந்தைசேர் வானே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
பந்தமே போக்கிப் பதவரு ளாக்கிப்
பகலிர வணவிடா நிலையிற்
சந்ததஞ் சேர்க்கத் தயவுசெய் யாயோ
சரவண சுயம்பெரு மாளே. 1

9. **கெம்புதல்** = *கிளர்தல். இஃதொரு நாட்டுச் சொல்லாகலாம்.*

ஏசுறா வருளா மிதநல மிலையே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
தேசுசே ரெழிலே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
பாசமே போக்கிப் பதவரு ளாக்கிப்
பரபரி பூரண நிலையில்
நேசமாய் நிலைக்கச் செயும்வகை புரியாய்
நிகழயிற் சுயம்பெரு மாளே. 2

இன்றுநா ளையெனலி லாவரு ளிலையே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
சென்றுதே யாவை திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
அன்றுநீ சொனவா றடிமையை யழைத்துன்
னடித்தொழும் பாயுறும் வேலை
ஒன்றையே விதிப்பா யயிற்படை பிடித்தே
யொளிர்சுப சுயம்பெரு மாளே. 3

எங்கணா யகநீ யிடுமரு ளிலையே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
திங்களா னனனே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
கங்குல்போ லுளவா ணவமல மறவே
கருணைசெய் தேயெனை யாளாய்
அங்கணா புரணா வணியலர்ச் சரணா
வயிலுடைச் சுயம்பெரு மாளே. 4

இசையியல் கூத்தென் றுளதமிழ் நாதா
விங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
திசைபுக ழாதீ திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
வசைதரு மாமும் மலமற நீதான்
வருவது கடினமெ னாதே
உசிதமொ டுதடுத் தாள்வது கடன்கா
ணுயரயிற் சுயம்பெரு மாளே. 5

இச்சையான் மறற்கே யடிமையென் றானா
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
செச்சைசேர் பிணையாய் திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
பட்சமே யுரித்தாய்ப் பழமல மகற்றிப்
பகரரு மானந்த நிலையில்
நிச்சயா திக்கமா நிறுத்தவா ராயோ
நெடுமயிற் சுயம்பெரு மாளே. 6

என்னையாள் வானே யேரரு ளிலையே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
தென்னர்மா கூற்றே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
இன்னலா மைவகைப் பாசவல் லொழித்துன்
னிணையடி யென்முடி சூட்டி
நல்னலங் கொளற்குப் பன்னவா ராயோ
நறுமயிற் சுயம்பெரு மாளே. 7

எம்பிரா னேயுன் னன்பனாக் காயே
லிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
செம்பொருட் கடலே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
நம்பினே னுனையே நைந்தறா மாயை
நலிவுறத் தடுத்தா ளாயோ
உம்பர்கா வலனே யுமையவள் சுதனே
யுணர்வயிற் சுயம்பெரு மாளே. 8

இஞ்சையா ணவப்பாம் பின்னமுங் கறிக்கி
னிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
செஞ்சடா னனனே திகழ்விழுப் பொருளே
திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே

---

6. ***மறல்*** = *பிணக்கு, யமன்.*

7. ***தெறுநர்*** *என்பது "தென்னர்" என மருவிற்று. பகைவரென்பது பொருள்.*

அஞ்சிடா யெனவே யாதரித் தணைத்துன்
 னடித்தொழும் பாக்கவா ராயோ
மஞ்சுவாழ் கயப்பெண் மயன்மண வாளா
 வடிவயிற் சுயம்பெரு மாளே. 9

இட்டமா மருடா னில்லையே யாயி
 னிங்கியா னுய்ந்திலே னந்தோ
சிட்டர்பா லனனே திகழ்விழுப் பொருளே
 திருப்பரங் கிரியுறை சிவனே
கட்டுமா ணவமாங் கயிற்றினை யறுத்தென்
 கவலையின் றிறங்கடி யாயோ
மட்டிலா வகுப்பை யுரைத்தவ னிறைவா
 மதியயிற் சுயம்பெரு மாளே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 16ஆம் தேதி சோமவாரம்.

9. திருச்சீரலைவாய்.

பண் - பஞ்சமம்.

பனியருட் சேஷா பவளச்செவ் வாயா
 பச்சைமா லயன்பணி பாதா
புனித குணாளா புகழ்பவர் தோழா
 பொன்றிடா வண்டர்தம் பரனே
எனைமறக் காதிங் கருளிசைப் பவனே
 யெழிற்செழுஞ் சீரலை வாயா
தனிநிலைச் சுகனே யுனைமறக் கினுநா
 சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 1

நண்ணுவா ருறவே யெண்ணுவா ரிறையே
 நான்மறை முடிவிற்சொல் பொருளே
மண்ணும்வா னகமும் பண்ணுமாள் வினைஞா
 மட்டிலா நடனவெம் பரனே

*9. **மயம்** "மயன்" எனப் போலியாயிற்று, அழகென்பது பொருள்; **நிகண்டுகள்** காண்க.*

உண்ணும்வா னமுதே கன்னலா ரிழுதே
யுயர்நிலைச் சீரலை வாயா
தண்ணமார் சரணா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 2

துடியிடைக் குறமா தணிமடச் சுரமா
துடையரு மாமணத் தோழா
நடமயிற் பரியா பிரியகப் பிரியா
நானடி தொழுநறும் பரனே
சுடர்மணித் தளையா வடலயிற் றலைவா
துணிநிலைச் சீரலை வாயா
தடவருட் புரணா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 3

அருளகக் கலியே லயமுதிப் பிலியே
யமுத சுகோதயப் பிழம்பே
தெருண்மணித் திரளே குருமணிப் பொருளே
தீவினை தீக்குமெம் பரனே
மருமலர்க் கரனே யடிகளுக் கரனே
மணிநிலைச் சீரலை வாயா
தருணதற் பரனே யுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 4

கிளர்சிவக் கொழுந்தே தவர்மனக் கரும்பே
கெழுவருண் மாமணிக் குலமே
வளர்நலக் கிழியே யகவிளக் கொளியே
மனமய றீர்க்குமெம் பரனே
களிமனத் துமையா ளருள்ரசக் கனியே
கயநிலைச் சீரலை வாயா
தளைமணிச் சரணா யுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 5

---

3. *பிரியகம்* = *கடம்பு; ப்ரியகம் என்பது வடமொழி.*

5. *கயநிலை* = *நீர்நிலை.*

தமநிறங் காட்டா வியன்வெளிக் கூத்தா
சங்கரா பண்டைமா தேவா
சுமனச மௌலீ திமிரமில் சோதீ
சுந்தரா தொண்டனேன் பரனே
இமையவர் ஞாட்பா நிறைவுடை யாப்தா
வெழினிலைச் சீரலை வாயா
சமரச சுகுணா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 6

சுகுணபொக் கிஷமே விகதபெட் டகமே
சுதைபழுத் தொழுகுகற் பகமே
இகுளையுற் றுயர்வோர் பிரபலப் பொருளே
யெந்தையே தொண்டனேன் பரனே
விகலமற் றொளிர்மா தவபலச் சுடரே
வியனிலைச் சீரலை வாயா
சகலவற் புதனே யுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 7

புலனொடுக் கிடுவோ ரகநடிப் பவனே
புந்தியார் பூத வனீகா
சிலைமதன் படிவம் பொடிபட விழித்தோர்
செல்வனே வல்லவெம் பரனே
அலைகடற் றிரைவீ சொலிமலி வளநா
டகழ்நிலைச் சீரலை வாயா
சலமலர்ச் சரணா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 8

துதிபணிப் படிப்போர் விதியினைக் கிழிப்போய்
சுபகரச் செருக்கினைத் தருவோய்
முதுமறைக் கவைக்குண் ணிதமொளித் திருப்போய்
மொடுமொழி கூறுமெம் பரனே

---

7. ***விகதம்*** = *(பூதம்-) தூய்மை, ஏகாந்தம் ; விவிக்தம் என்பதன் விகாரம். "விவிக்தே பூத விஜநௌ" என்பது* ***நாநார்த்தவர்க்கம்.*** ***சுதை*** = *அமிர்தம் ;* ***தகரவெதுகை*** *காண்க.* ***விகலம்*** = *குறைபாடு ;* ***பிங்கலந்தை*** *காண்க.*

இதமரைக் கமலா சனத்துறை குமரா
விளைநிலைச் சீரலை வாயா
சததளச் சரணா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 9

பவமழிப் பவனே சிவமளிப் பவனே
பரிவுடைத் துவிநவ நயனா
நவமொழிப் புகழ்ப்பாச் சொலினவர்க் கிறையே
நச்சினார்க் கினியவெம் பரனே
உவமையிற் படியா வடிவுடைத் திருவே
யுறைநிலைச் சீரலை வாயா
தவவருட் சனகா வுனைமறக் கினுநா
சாற்றிடுஞ் சரவண பவவே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 17ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

10. திருவேரகம்.

திருவிராகம்.

பண் - கௌசிகம்.

நஞ்ச முண்ட கண்டனார் நயந்து தந்த செல்வனே
பஞ்ச பாத கந்தணந்த பண்பி னோர்தொ ழுங்குகா
இஞ்சிசூழ்த டங்கண்மேய வேர கச்சு ரேசனே
தஞ்ச மென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 1

வாசு வன்றி ருக்குசத்து நீழ லில்வ ழுத்திய
ஈச தூஷ ணைக்கிணங்கி னோர்பு ரந்த கித்துளோர்
ஏசு றாத ளித்தசெல்வ வேர கச்சு ரேசனே
தாச னென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 2

9. ***கவை*** = *காடு; "கவருங் காடுங் கவையெனலாகும்" என்பது பிங்கலந்தை. இளை = மேகம்;* ***நிகண்டுகள்*** *காண்க.* ***10. உறை*** = *விழுமம்.*

2. வாசுவன்றிரு = *வாசு + வன் + திரு எனப் பிரித்துக் கொள்க. வாசு - "வாஸு" என்னும் வடமொழி விகாரம், விஷ்ணுவுக்கு இஃதொரு பெயர்.* ***நிகண்டு - விச்வமேதிநீ*** *காண்க. வன்திருக்குசம் - வலிய அரசமரம். குசம் - மரம் என்பது* ***சூ - நிகண்டு.*** *"திருமரம்" என்பது பி-****நிகண்டு.***

புண்ட ரீக லோசனன்பொன் பூத்த வேத னாலமார்
கண்ட னென்னு மூவகைக் கருத்த ருந்தொ ழும்படிக்
கெண்ட கைக்கு ணங்கணீடு மேர கச்சு ரேசனே
தண்ட னிட்ட டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 3

அங்க ணார்சி காவளத்தி லேறு கின்ற வாண்டவா
மங்கை பாக னார்க்குவேத வாக்குமூலஞ் சொன்னவா
எங்கு லந்த ழைக்கவந்த வேர கச்சு ரேசனே
சங்கை யுற்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 4

மாக ரோடு நாகரும் வயங்கு மண்ட லத்தரும்
போகு முன்னெ மக்கடைக்க லம்பு கிற்ச மன்றிசைக்
கேகி டார்மெய் யென்றுரைத்த வேர கச்சு ரேசனே
தாக முற்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 5

இந்த நாளு னைக்கருத் திருத்தி யென்க ணேயுள
பந்தம் யாவு மற்றிடாத பண்பி னைப்பொ ருந்தினான்
எந்த நாளு நன்குறேனல் லேர கச்சு ரேசனே
தந்தை யென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 6

நாத வொண்சி லம்பலம்ப நாட கம்பு ரிந்திடும்
பாத பங்க யங்களைப் பணிந்து மிந்த நாளையோ
ஏது மின்றி மாய்வனோநல் லேர கச்சு ரேசனே
தாதை யென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 7

பூமி யந்த ரத்தினும் பொருந்து மேன்மை பூக்கவே
யாமி யக்கை லாயநாதற் கோமு ரைத்த வையநீள்
ஏமு றுந்த வத்த ரேத்து மேர கச்சு ரேசனே
சாமி யென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 8

மங்கை நாடுய் பஞ்சவன் மகட்கு மாமு கங்கரந்
தங்க மான நன்முகங் கொடுத்த வாதி யன்பினால்
எங்கு லங்கொ ளீசனேநல் லேர கச்சு ரேசனே
சங்கம் வேட்ட டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 9

8. யாமியக்கைலாயம் *= பொதியமலை. யாமியம் = தெற்கு ;* ***சூ – நிகண்டு*** *நோக்குக.*

உம்ப ரும்பு கழ்வகுப் புரைத்த வன்றொ டுத்தசீர்
பம்பு மாலை யைத்தினந்தி னம்பு னைந்த பாவகீ
எம்பி ரானெ னக்குணிற்கு மேர கச்சு ரேசனே
சம்பு வென்ற டுத்தவென் றனைப்பு ணர்ந்து கொள்வையே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 18ஆம் தேதி புதவாரம்.

11. பலகிரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம்.

கனைகழ னிலவிடு சததள விணையடி கருதிடு தவமுடையோர்
மனவெளி தனிநட மிடுமர ஹரசிவ வடிவுடை யயிலரசே
பனிமலி யிதழவிழ் தொடைய லணிபெரும பலகிரி யுறைமுருகா
இனிமைசெய் புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 1

களிகிளர் முசுமுக னெனுநிரு பனரிய கடவுளர் கதியினுமேற்
கொளவரு ளினனென வழிபடும் விபுதர்கள் குலவுற வுளசிவனே
பளக வதரவுமை கரம்வள ரழகிய பலகிரி யுறைமுருகா
இளைமலி புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 2

அருமறை புகழ்நிறை குருபர மிதுவெனு மமைவொடு தினமுணர்வாய்ச்
சரவண பவகுக வெனவழி படுபவர் சனன மரணமறவே
பரிவுட னடிமைகொ ளகணித பசுபதி பலகிரி யுறைமுருகா
இருசுறு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 3

துணிசெ யிரவிகுல வரச னொருவனுயர் சுசியொடு தபசுசெயாத்
திணிமணி மதுரையி னரனது தொழினனி செயவென நசைஇயவா
பணிய குமரகுரு பிரணவ வுருவொளிர் பலகிரி யுறைமுருகா
இணையறு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 4

1. ***பலகிரி*** = *குன்றுதோறாடல்.*

2. ***பளகம்*** = *பவளம் என்பதன் மரூஉ.* ***இளை*** = *தலைக்காவல் ;* ***பி - நிகண்டு*** *காண்க.*

3. ***இருசு*** = *செவ்வை ;* ***ரகரவெதுகை*** *காண்க.*

இலகு கயனயன வுமையனு தினம்வள ரிளைமலி மணி மதுரைப்
புலவர்க டலைவனை யறுமுக வருணெறி புகவரு ளியபரனே
பலநவ மணிநிறை வளமுட னுயரிய பலகிரி யுறைமுருகா
இலவச வளியுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 5

நடமயின் மிசையொரு சுடர்மணி யெனவரு நவசபை களின்முதல்வா
தடவிடின் னிசைமுனி பகிரத னடிமைகொள் சமரச நிலையிறைவா
படமுடை மணியர வணிபவர் மனமகிழ் பலகிரி யுறைமுருகா
இடரறு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 6

சகல கலைகளையு முணர்வுறு வலிமலி தவமிகு குறுமுனியைச்
சுகுர்த வடிமைமுறி கொளுமொரு குருபர சுருதிகள் புகழ்சிவனே
பகநிறை சரவண பவமறை யவர்புகழ் பலகிரி யுறைமுருகா
இகழ்வறு புரிவுட னெனையு மடிமை கொள விதுநல தருணமரோ. 7

புதுமல ரளக வனிதையரும் விழைவுகொள் பொருவறு குறமயிலாள்
அதிமது ரவரவ ரசநுகர் தலைவவொள் ளமுதவி புதர்பரனே
பதும நனைநிரைக ளவிழும் வளமொழுகு பலகிரி யுறைமுருகா
இதமிகு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 8

வியனென வெயில்விரி விமலர் கயிலைமலை மிசைநிறை கொலுவுடையோய்
மயறெறு கவுணியன் விடமமு தெனநுகர் வலியுள னழகுடையான்
பயிறமி ழணிபுனை பசுபதி யுடன்மொழி பலகிரி யுறைமுருகா
இயல்புறு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 9

முரணறு புகழ்சொன வருண கிரியைநிஜ முடிபுடை யறிஞனெனத்
தரணிய ருவணையர் புகழ வருளினவொர் தகரவெ ளியிறைவனே
பரவரு நெடுவள மலிய முகில்கள்கவி பலகிரி யுறைமுருகா
இரிபறு புரிவுட னெனையு மடிமைகொள விதுநல தருணமரோ. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 21ஆம் தேதி மந்தவாரம்.

---

8. ***அரவம்*** = *ஒலி.*

12. திருச்சோலைமலை.

னகரவெதுகைக் கலிநிலைத்துறை.

பண் - இந்தளம்.

நின்னையே சிவமா யறுமுனி வருந்துதி நிகழ்த்திப்
பன்னொணா நலமே படைத்துய்ய வருளிய பரனே
மன்னுமா சோலை மலைமனா வுன்பதம் வணங்கற்
கென்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநற் றலையே. 1

சென்னிநா லுடையா னனுதினம் பழிச்சிடு தெய்வம்
என்னவே துலங்கிப் பவளத்தின் றிரளென வியங்கும்
நென்னடைச் சோலை மலைமனா நின்மொழி கேட்க
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநற் செவியே. 2

வன்னிசேர் நுதற்கண் ணாறுடை யோய்கதிர் வடிவேல்
மின்னுபூங் கரனே வானவ ரேத்தருள் விதுரா
பன்னமார் சோலை மலைமனா நின்னிலை பார்க்க
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநல் விழியே. 3

அன்னையா யயனா யனுதினம் வழிபடு மடியேன்
தன்னுளே யுணர்வாய்ச் சுடர்பொரு ளாயுள்ள சாமீ
முன்னைசேர் சோலை மலைமனா நின்சரண் முகக்க
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநன் மூக்கே. 4

மின்னுவா னவர்மன் மயிலென வரவதன் மேலே
உன்னியே றிமகா நிசிசர ருயிர்தொலைத் துள்ளோய்
மன்னுமா சோலை மலைமனா நின்னடி வாழ்த்தற்
கென்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநன் னாவே. 5

---

2. ***நென்னடை*** - *நெல் + நடை யெனப்பிரிக்க ; நடை - செல்வ மென்னும்* ***டகரவெதுகை.***

பின்னைகேள் வனயன் பிறங்கெழின் முனிவரர் பிறரும்
உன்னியே கணித்தற் கமைவறு பெருந்தகை யுடையோய்
துன்னுமா சோலை மலைமனா நின்சரண் டொழமுன்
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநற் கரமே. 6

தென்னிலா வொளிவிஞ் சறுமுகத் திளமையந் தேவாய்ச்
சொன்னநீ ளயிற்கை யிலகடி கேண்மனத் தூயோர்
மின்னிவாழ் சோலை மலைமனா நின்றல மிதிக்க
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநற் காலே. 7

முன்னைநா ளரியவ தாரவல் லேனத்தின் முரணார்
சென்னிகே டுறவொண் மருப்பினைப் பறித்தவொர் திறலோய்
அன்னமூர் சோலை மலைமனா நின்பொடி யணிய
என்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநல் லுடம்பே. 8

அன்னவா கனனை யருஞ்சிறைப் படுத்திமெய் யறிவால்
பன்னகா பரணற் கோமுதற் பொருடனைப் பகர்ந்தோய்
கன்னல்சூழ் சோலை மலைமனா நின்கழல் கருதற்
கென்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநன் மனமே. 9

பன்னொணாப் புகழ்தான் படித்தவன் றனைத்திருப் பரிவால்
இன்னனீத் திருக்க வுரைத்தசின் மயதின வெழிறான்
மின்னுமா சோலை மலைமனா நின்னருள் வேண்டற்
கென்னமா தவஞ்செய் துள்ளதோ வெனதுநன் னெஞ்சே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மதம் 23ஆம் தேதி சோமவாரம்.

---

13. திருப்பழநி.

பண் - நட்டராகம்.

சிங்கா நன்குதவுந் திரு வாறெ ழுத்தாளா
கங்கா ளன்குருவே நினை யேக ருத்தில்வைத்தேன்
மங்கா வாழ்வுடையா யெனை வாவென் றேயழையாய்
தெங்கார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 1

எல்லா ருந்தொழுது நல மேற்க வென்றிலறம்
இல்லா மாதுறவா யில காறெ முத்திறைவா
வல்லார் வானவனே யெனை வாவென் றேயழையாய்
செல்வா தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 2

நாயே னுய்யவென்று நவில் வேன்வ ருகவென்று
நேயா நீவரலா நிஜ மாநம் பென்றுசொன்ன
வாயா வெம்பரனே யெனை வாவென் றேயழையாய்
சீயார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 3

என்னா வின்றுதியை யினி தேற்றெ னக்காக
நன்னா வையசைத்து நல மேயு ரைத்தெனையாள்
மன்னார் சின்மயனே யெனை வாவென் றேயழையாய்
தென்னார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 4

சூடே னின்னடியை யன்றித் துதித்து நானெதையும்
பாடே னெம்மானே பர மார்த்த சன்யாசீ
வாடா விண்மலரே யெனை வாவென் றேயழையாய்
சேடார் தென்பழநித் திருக்கோவி லுள்ளாயே. 5

தந்தார் சித்தர்களுந் தனி ஞான விற்பனரும்
வந்தே தாள்பணிய நிற்கும் வரத மாமுனியே
மந்தா ரத்திருவே யெனை வாவென் றேயழையாய்
செந்தார்த் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 6

மின்னார் கௌபீனந் தனை வீக்கி மஞ்சழகார்
சன்னா சக்குருப்போற் றனி யாக நிற்குமருள்
மன்னே மாமுனியே யெனை வாவென் றேயழையாய்
தென்னார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 7

---

5. **சேடு** = *அழகு, நன்று, பெருமையெனும் பல்பொரு ளொருசொல் ;* ***பிங்கலந்தை*** *காண்க.*

6. ***தந்து*** = *சாத்திரம் ;* ***வகரவெதுகை*** *காண்க.*

நானா சாதிகுல முரு நாமம் பாராமல்
ஊனார் சீவனெலா மரு ளுயிரென் றேமதிக்கும்
வானோர் தேசிகனே யெனை வாவென் றேயழையாய்
தேனார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 8

சத்தா நீறணிந்து கையிற் றண்ட மொன்றுடைய
கத்தா வாயெவர்க்கும் பர கதிநல் கையபது
மத்தார் பூணழகா வெனை வாவென் றேயழையாய்
சித்தா தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 9

மண்ணார் சீவனெலா மினு மாண்டெ ழாதவகை
பண்ணா நிற்குமருட் பர மேயண் ணாமலையான்
அண்ணா வென்னுயிரே யெனை வாவென் றேயழையாய்
தெண்ணார் தென்பழநித் திருக் கோவி லுள்ளாயே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 24ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

14. திருப்பழநி.

தக்கராகம்.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

இடையிறந்த நிலையையருள் சிறந்தகந்த வோங்கல்
என்னுமொரு சிலைச்சிமயங் களிற்றமிழ னெடுத்த
புடைமலிந்த சத்திகிரி சிவகிரியைத் தண்டிற்
பூட்டியிருங் காவடியெ னச்சுமந்தி டும்பன்
மடைமலிந்த வாவினன்கு டிக்கண்வைத்த போது
மகியிலுற வனைந்துசிவ கிரியின்மிசை நின்ற
படைமலிந்த தலமெனுநற் பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 1

1. ***படை*** *= கலப்பை ;* ***நிகண்டுகள்*** *காண்க.*

பவுடியம் *"பௌஷ்ய:" என்பதன் விகாரம். புஷ்ய : என்னும் வடசொல் ஆதிவிருத்தி சந்தியிற் பௌஷ்ய : எனவாயிற்று. புஷ்யம் = மங்களம் = சம்பத்து ;* ***விச்வப்பிரகாசம்*** *காண்க.*

மணியரவிற் கண்வளரு மாமரைக்கண் ணானும்
மலர்த்தவிசு மீதுமிளிர் வாணிதலை மகனும்
அணிகயிலை யருநெறியி லரணிருந்துள் ளானும்
அருணன்பதி னோருருத்திர ரசுவனிதே வருமாத்
திணிமருவு சேடனுடன் றிகழிருநால் வசுவும்
சிந்தைசெய்த பெருங்கருணைத் திருவடியைத் தொழுதேன்
பணியிதுவென் றுரைத்தருடி பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 2

அந்தகனுஞ் செஞ்சுடரு மிந்திரனீ சானன்
அனிலனிரு திபுனலிறை யளகையிறை யோனுஞ்
சந்ததமுங் கைதொழுத தரமறிந்தே யுரிய
சம்பத்துக ளளித்தவுன்றன் றாள்குரங்கு கின்றேன்
கந்தமுத லைந்தினிலை கடத்திநெறி கொடுத்துக்
கருவினுழை யாமலென்னைக் கலந்தடிமை கொள்ளாய்
பந்துரப்பொன் வண்டறையும் பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 3

திங்களுமெல் லாதவனுஞ் சீவன்மழைக் கோளும்
சேய்சனியுந் தூதுவனுஞ் சீறரவி ரண்டும்
அங்கைதனி லளியலர்கொண் டருச்சனைமிக் காற்றி
யனந்தநுதி செய்தவுன்ற னடிதொழுது துதித்தேன்
மங்களமொ டேகருணை வாரிதியி லென்னை
மனமுவந்து குடையவிட்டு வழியடிமை கொள்ளாய்
பங்கயங்கண் மடலவிழும் பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 4

சலமடந்தை நிலமடந்தை சாரதையுஞ் சசியும்
சாயையொ டனன்மனைவி தண்ணளின மாதும்
திலகநுத லூர்வசியுந் திருமலிந்த ரம்பை
திலோத்தமையு மேத்துனது திருவடியைத் தொழுதேன்

---

3. ***பந்துரம்*** = *பந்து போன்ற திரட்சியும் உரமும்.*

4. ***சீவன்*** = *வியாழன்.* ***தூதுவன்*** = *புதன்.*

சலமிகுந்தே யலைமலிந்த சனனக்கட னடுவே
        தத்தளிக்கு மெனையுனது தண்ணருளோ டத்திற்
பலநிமிர வேற்றிக்கொளாய் பழநிப்பதி மேவும்
        பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 5

அத்திரியுங் கௌசிகனு மகத்தியன்கா சிபனும்
        அரியதவ மார்க்கண்டனு மாங்கிரச முனியும்
புத்திமலி சமதக்கினி புலத்தியமா முனியும்
        பொருவிகந்த வசிட்டனொடு பரத்துவச முனியும்
சத்தியமா வணங்கியவுன் றாள்குரங்கு கின்றேன்
        தயவுடனல் லருளளித்துத் தாழடிமை கொள்ளாய்
பத்தர்கணஞ் சூழவுள்ள பழநிப்பதி மேவும்
        பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 6

சனகன்சுகன் பிருகுமுனி சனற்குமர முனியும்
        ததிமுனியு நாரதனுஞ் சத்தகுனன் முனியும்
வினையொழிந்த பதஞ்சலியும் வியாக்கிரக்கான் முனியும்
        வியாசனும்ப ராசரனும் விரதபற்ப முனியும்
தினமுவந்து கண்டவுன்றன் றிருவடியை வலித்தேன்
        திருவுளத்திற் கேற்றதொண்டு செயவடிமை கொள்ளாய்
பனிகிளர்ந்த கருவிகவி பழநிப்பதி மேவும்
        பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 7

இயம்பரிய வருந்தவஞ்சா லிரணியமா முனியும்
        இறைமையுள்ள துருவாச னேரண்டன்பி னாகி
வயங்குசச்சி தானந்தனல் வான்மீகி ரோமன்
        மாதவங்கொள் கலைக்கோட்டு மாமுனியு மதிக
நயம்பெறவென் றுவந்துவந்து நாளுந்தரி சித்த
        நறுமணஞ்சா லுன்சரணை நானும்வழி பட்டேன்
பயன்படுமா றருள்புரிதி பழநிப்பதி மேவும்
        பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 8

7. ***கருவி*** = *மேகம் ; ரகரவெதுகை நோக்குக.*

வாரிறுக்குங் கொங்கைவளர் மாதுமைகா லரியின்
மணியுதித்த நவசத்திகண் மக்கணவ வீரர்
சீரிருக்கு மோரிலக்கர் தேசுதிக ழமரர்
சிவகணமுங் கந்தருவர் சித்தருங்கின் னரரும்
ஏரிருக்கு நாகரொடு தானவர்மா னுடரும்
மேத்துனது பூம்பதத்தை யெனுமெனைக்கண் பாராய்
பாரிருக்கும் வரைவளங்கொள் பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 9

அரியசித்தி யவிர்மதங்க ராசிறந்த வகுளி
யனாதிநத ராதிநத ரழகுமச்சேந் திரரும்
கரிலறுகோ ரக்கரொடு ககனநடை யுடைய
கடேந்திரர்ச தோகநதர் கருத்துறுசத் தியரும்
அருணகிரி யானுநினைந் தனந்தசித்தி படைத்த
அன்புகண்டு நின்பதத்தை யனுதினம்வந் தித்தேன்
பரிவுடனல் லருள்புரிதி பழநிப்பதி மேவும்
பவுடியதண் சரவணத்தம் பரமயவெம் மானே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 25ஆம் தேதி புதவாரம்.

15. திருவாவினன்குடி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

அண்டர் யாவரு மறியொ ணாப்பொரு
ளாதி யந்தரந் தெரியொ ணாப்பொருள்
பண்டை நூலெலாம் பகரொ ணாப்பொருள்
பார மார்த்திக ஞான வான்பொருள்

9. ***அரி*** = *சிலம்பு, "அரிதனைஞெகிழி" என்பது* ***பிங்கலந்தை.***

எண்ட கைப்பொரு ளாகு நீதடி
யேந்து கின்றசன் னாசி போன்றதென்
தொண்ட னேனையிங் காண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 1

(திரு) ஆவினன்குடியென்பது பழநிமலை யடிவாரத்தலம். அதிலிருக்கும் **ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தை** நோக்கிப் பாடியுள்ள இத்திருப்பதிகத்தில் என்னாண்டவனாகிய நீ மலை மீது தண்டபாணியாகத் தனி நிற்குங் காரணம் யாதென ஆக்கியோர் வினவிய பொருள் காணப்படுதலின், இங்ஙனம் அடிகள் அவ்விரண்டு மூர்த்திகளையு மிணைத்துத் துதித்தனரென வறிக.

நேரி லாவுய ராக்க வெள்வரை
நிலய முட்சிவ கணங்க ளேத்திடப்
பீரி லாக்கொலு விருந்து நின்பதம்
பெறவ ருந்திரு வடிய வர்க்கருள்
சூரி லாச்சைவ தெய்வ நீயொரு
துறவி போற்றனி நிற்ப தென்னதி
தூர மின்றெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 2

பரிதி பல்லொளி சுடர்கி ரீடமும்
பதும பாதவம் பரிபு ரங்களும்
மிருது மல்கெழின் மடியு டுக்கையு
மிறையி லொண்செவி யணிக ளுந்தன
தருகி னல்லிரு தேவி யும்மிலா
தாண்டி வேடம தான தென்னதி
துரித மாவெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 3

அடல்கொள் பூதரும் வீர வாகுவொ
டமரும் வீரரு மோரி லக்கரும்
புடைசெ றிந்திடச் சரண மஞ்ஞையிற்
பொருவி லாதெழு தருப ராபரம்

*3. **மிறை** = குற்றம் ; **நிகண்டுகள்** காண்க.*

தடவி சும்புயர் வரையி லேயொரு
தனிமை யாநனி நிற்ப தென்னுனைத்
தொடரு மென்றனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 4

உலகி லேயுனைப் பாடுந் தொண்டுள
ருய்ய வோதவ ருய்ய வோமனச்
சலமில் யோகிக ளுய்ய வோநிகழ்
சருவ சீவருந் தவத்தி னுய்யவோ
தலையிற் பின்சிகை யரையிற் கோவணந்
தண்ட மங்கையிற் கொண்டு நின்றுளை
தொலைவி டாதெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 5

பொய்யு ளேனுயிர்க் கொலையு ளேன்பெரும்
புலையு ளேனெடுங் களவு ளேனிதம்
மையி டுங்கணி மயலு ளேன்மட
மருளு ளேன்பட ரிருளு ளேனிங்ன்
உய்யு மாறருள் கூர்ந்து வந்தென்மு
னோது நின்னொர்த யாள மென்சொலத்
துய்ய னேயெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 6

செப்பொ ணாதவைம் பாச சாகரச்
செதும்பு ளேகிடந் தழுங்கி நன்னெறி
ஒப்பு றாவிழி நாய னேனிங
னுய்வ னோதிரு வருளி லாது மெய்
அப்ப னீயென மைந்த னானென
வாமொர் தொன்முறை காட்டி னாயிவண்
துப்ப னாயெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 7

7. ***செதும்பு*** = *சேறு.*

கழுதை யிற்கடை யாய நானுனைக்
கருத நன்னெறி கழறி னாய்நொடிப்
பொழுது நின்மறந் திருப்ப னோவினிப்
புகழ்சொ லாமொழி படிப்ப னோவுனை
முழுது மென்னக மாக்கி டாதினு
முளைப்ப னோமணிற் பதத்தை யல்லது
தொழுவ னோவெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 8

மாக நின்றுளை தீயி னின்றுளை
வளியி னின்றுளை மழையி னின்றுளை
போக நந்திரும் புவியி னின்றுளை
புகரின் மாமதி யிரவி நின்றுளை
ஆக நின்றிடு முயிரி னின்றுளை
யடிய னேனய லாவ தெங்ஙனம்
சோகம் வென்றெனை யாண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 9

குலமி லாதவன் றலமி லாதவன்
கோளி லாதவ னாளி லாதவன்
மலமி லாதவ னாகு நீநெடு
மலையி லேறிய மார்க்க மென்கொலொர்
சலமி லாப்புகழ் பாடி னோனகந்
தாண்ட வம்புரிந் தாண்ட தேவெனைச்
சுலப மாகவிங் காண்டு கொள்வணந்
தூண்டு மாவினன் குடிச்சு ரேசனே. 10

நந்தன வருடம் பங்குனி மாதம் 30ஆம் தேதி சோமவாரம்.

16. அடிமை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் – புறநீர்மை.

கற்றவர் தொடுத்துக் கனிவுடன் சூட்டுங்
கவித்தொடை யேற்றெழின் மறைதான்
சொற்றிடு கதியை வழங்கருண் மாவிண்
சோதியே சொலற்கருஞ் சுடரே
இற்றைநா ளுன்காற் போதினை யேத்தற்
கெனதவஞ் செய்திருந் தேனோ
அற்றையெற் கதிர்த்த வணமருள் வானே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 1

கல்வியங் கடலைக் கடந்துமேன் மிளிருங்
கருத்துடை யெளவைமூ தாட்டி
சொல்வண முலகிற் பழுதறு பெரியோர்
தொண்டரென் றதிர்த்ததே சரதம்
ஒல்கிடா வீரப் பெருந்தகை யுடையோ
யுனதடித் தொழும்புமெற் குறுமோ
அல்கலில் லாதெனை யாண்டுகொள் வானே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 2

பேயினுங் கடையேன் பிணத்தினுந் தீழ்ப்பேன்
பிறங்குநற் குணமெது மில்லேன்
நாயினுங் கடையே னலனுற வெனநீ
நறுநெறி குயிற்றிய வருளாம்
நேயநல் வரவுக் கொருகர மாறிந்
நெடுநிலப் பரப்பிடை யுண்டோ
ஆயத வயில்வேற் குருபர வெனையா
ளப்பனே யொப்பிலா தவனே. 3

---

3. ***ஆயதம்*** = *நீளம் ;* ***சூ – நிகண்டு*** *நோக்குக.*

உன்னெறி துறந்தே யுன்னடி மறந்தே
யுஞற்றிடு பெரும்படர்த் தீமை
தன்னையுந் துறந்தே தன்னையு மறந்தே
தன்னையு மறிந்துய்யு மாறால்
என்னைநீ கலந்தா ளெம்பெரு மானே
யிணையறு மாசிலா மணியே
அன்னையே யருள்சா லறுமுகச் சிவனே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 4

சனகனுஞ் சனனி பிதாமகன் பெருமான்
றமயனுஞ் சிவனென நினைத்து
மனைவிநி ராசை மகர்வள ருயிர்கள்
மலரடித் தொழும்பர்க ளுறவோர்
எனமதித் துயுநா ளெந்தநா ளாகு
மெனக்குநீ யருளிய வண்ணம்
அனகனே யருள்கூ ராறெழுத் திறையே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 5

ஊரெலாஞ் சமைக்குஞ் சோறுய ருணவிவ்
வுலகமெ லாம்விரி பாயல்
ஏருலா முடையொண் கோவண மாமறை
யியம்புவெண் பொடிநறுஞ் சாந்தம்
சீருலா முருத்தி ராக்கமெய் யணிகலன்
செபிப்பது சடக்கர மெனநீ
ஆர்வமொ டெனக்காக் கிடவென்று காண்பே
னப்பனே யொப்பிலா தவனே. 6

தாளினைப் பழிச்சு மேழையே னின்றே
சாகினுஞ் சாகுக வினியெந்
நாளுமிங் கிருக்கினு மிருக்குக சுவர்க்கமோ
நரகமோ சேரினுஞ் சேர்க
கோளுறு பிறப்பே யாயினு மாகுக
குறைவறு நின்சரண் மறவா
ஆள்வினை யொன்றை யளித்தருள் யாண்டு
மப்பனே யொப்பிலா தவனே. 7

தாவர நீர்வாழ் வனநகர் வனவிண்
சகுனம்வல் விலங்கெழின் மாந்தர்
தேவரென் றறையேழ் தோற்றமு ளெதனிற்
செனிக்கவுன் னாக்கினை செயினும்
சேவடித் தொழும்பி லிருப்பதே குறைவில்
செல்வமென் றொருதுணி படைந்தேன்
ஆவது புரியாய் சரவணத் தரசே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 8

கிரியையிற் சரியை தனில்வளர் யோகிற்
கெழுதகை யறிவினி லுனைவிட்
டரியபஃ றவங்க ளாற்றுதல் பயனின்
றாமென வோர்பிடிப் பானேன்
உரிமையொ டுனைநா மழைத்திடு காறு
முணர்வொடிங் கிருவென வுரைத்த
அருமையென் பரனே யழைத்தருள் குகனே
யப்பனே யொப்பிலா தவனே. 9

மாயமா மளக்கர் வாழ்வினி லுழலு
மடனெனைத் தடுத்தருள் வணநீ
நேயமுற் றிடினிங் கெனகுறை யெனக்கா
நெறியிதன் மேலெது வருள்கூர்
வேயுறு தோளங் கயற்கணி மதலாய்
விரதர்கள் குருமணி பதினா
றாயிரம் புகழ்ப்பாப் படித்தவற் கருளிய
வப்பனே யொப்பிலா தவனே. 10

விஜய வருடம் (கி.பி. 1893) சித்திரை மாதம் 1ஆம் தேதி புதவாரம்.

17. திருக்குன்றக்குடி.

பண் - காந்தாரம்.

பூமுடி விண்ணவர் வாழ்வும் பூதல மன்னவர் வாழ்வும்
தூமுடி நாகர்கள் வாழ்வுஞ் சுந்தர நின்னடி யார்கள்
தாமுறு வாழ்வினுக் கேயோர் சற்றுநே ராகுமோ நாகர்
கோமுனி வோர்தொழுங் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 1

ஆறுச மயங்க ளெங்கு மானந்த மாய்விளை யாடி
ஈறுமு தனடு வேது மிலாதவி ருன்னடி நேடி
நீறணி தொண்டர்கள் வாழ்வே நித்திய மென்றொரு வாய்மை
கூறும மறைபுகழ் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 2

நாசமில் லாவுயி ரெல்லா நற்கதி சேரவென் றேயோர்
மாசிலு ருக்கொண்டங் கங்கு மன்னுதி ருக்கோவில் கொண்டு
தேசிக னாயவி ரன்பைச் சிந்தையில் வைத்துள்ள வென்றன்
கூசல றுத்தருள் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 3

ஆதிய னாதியு நீயா யண்டகோ டியெங்கு நீயாய்த்
தீதிலு யிர்க்குயிர் நீயாய்த் திகழொரு பூரணந் தன்னை
மேதினி மீதுள்கு வோரே விஞ்சறி வாக்கமுள் ளோர்கள்
கோதில்வெ யிலயிற் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 4

மாவலர்க் கொந்தள வள்ளி மையலிற் சிக்கிய மாயக்
காவல வுன்னடி யாரைக் கண்டவர்க் குந்துயர் தீரும்
தாவில கங்குளிர் கொள்ளுஞ் சத்திய கேவலம் விள்ளும்
கூவிய முங்குமென் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 5

5. மையல் = *உன்மத்தம்; "உன்மத்த மாழ்கல் கருதிய வனந்த ரேமங் களன் பேது மையல்" என்று* ***சூடாமணி****நிகண் டுரைத்தலின் இதனையறிக. இவ்வுன்மத்தம் "உணரமை" ஆமென்று* ***பிங்கலந்தை*** *கூறும். இவற்றான் தினைப்புனப் பரண்மிசை நிற்கும் வள்ளிமாதேவி, குமாரரே விவாகம் விழைந்து தன்னோடு வாதிடுகின்ற வேடரென உணராமையும், வாதிடுதல் காரணமாக அவள் அவரை நிந்தித்த பின்னரும் அவர் அவ்விடம் விட்டு விலக மனமில்லாது நிற்கு நிலையையும், அவ்வேட வடிவு மாயவித்தையைச் சேர்ந்த தென்பதையு முணர்த்தவே "வள்ளி மையலிற் சிக்கிய மாயக் காவல" என்று தெரித்தாரென்க. மையலும், சிக்கிய தன்மையும் உண்மையில் இன்னனவென வுரைத்தது தானே இங்ஙனம் நுட்பமா யறியக் கிடப்பது.*

எட்டுருத் தெய்வமு நீயே யெட்டுக்க தீதமு மாயே
தட்டுப்ப டாதவ தீத சாமியு நீயென வோர்வார்
முட்டுப்ப டாமல்வந் தென்று முற்றுச்செ யுமருட் பொன்னைக்
கொட்டிக்கொ டுக்கின்ற கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 6

பாட்டினு னைப்புகழ்ந் தேமண் பாட்டையொ ழித்துள்ள வன்பர்
நாட்டிலி ருக்கினுங் காட்டை நண்ணியி ருக்கினு மன்றே
கேட்டதெல் லாமளித் தென்றுங் கேடில ரும்பொரு டன்னைக்
கூட்டிக்கொ டுத்திடுங் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 7

ஈடிலி ணைமலர்த் தாள்க ளெண்ணுவ துங்கழ லன்பர்
தேடொரு ஞானமு நல்லோர் சேர்க்கையு மேநிலை யாமென்
றோடிழி சிந்தையை வாங்கி யுன்னும காசிவ யோகிற்
கூடிய ளாவொரு கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 8

சுக்கில வாக்கையி னுள்ளே சூழும லவிரு ளுள்ளே
பக்குவ மின்றியெந் நாளும் பந்தப்பட் டேயுள்ள வென்னைச்
சிக்கென வேபற்ற வந்து திருத்திய வுன்பத மீதி
குக்குட கேதனக் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 9

நற்றமிழ் பாடுநக் கீரன் ஞானவெ ளியனு பூதி
சொற்றவ னேத்தரு ளோனே தோகைம யிற்பரி யானே
இற்றையெ னக்கருள் வோனே யெங்கள் சிவபெரு மானே
குற்றமி லாமறைக் கோவே குன்றக் குடியுறை தேவே. 10

மன்மத வருடம் (கி.பி. 1895) ஆடிமாதம் 3ஆம் தேதி புதவாரம்.

18. திருத்தோத்திரம்.

பண் - பஞ்சமம்.

திருமலி முதுமறை நுவல்பொருளுந்
தினசைவ முறைமுறை யிடுபொருளும்
பொருண்மலி மிருதிகள் புகல்பொருளும்
புகரில்பு ராதன சரிதமறை
அருமுறை பலநவில் கிறபொருளு
மறிஞர்க ளறை தரு மொருபொருளும்
தெருண்மலி குகனென மொழிபொருளுஞ்
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 1

இறுதியி லியல்பரு ளதுபிரியா
விணையிலி யாமொரு பதியெனவும்
குறுகிய வறிவுடை யுயிர்களிடங்
குறியற மருவிய பொருளெனவும்
அறிவறு பொருளினை யுயிருருவா
யமைவுற வனைகிற விறையெனவும்
சிறுகில்கு கனெனவு நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 2

தடமிகு பிருதிவி யாதிசிவ
தத்துவம் வரைதிரி தசமாறும்
மடலவிழ் பதுமமெ னாவரனூன்
மறைசொலு மேயதி லேபுவன
விடயமும் விடய வதீதமுமே
மேம்பட வதிதரு பெரியபொருள்
திடமலி குகனென நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 3

---

1. *சிவ எனுமாறும் அறுமுக சிவமெனவுணர்த்துங் குறிப்பெனவாம்.*

மகளினு தரமுறை குழவியென
மலரொரு மாயையின் மிகுதுயரோ
டகமற வேகிடந் துளவெளிய
வணுக்களை வேதனை யறவிறக்கிப்
பகரரு மயனமு முயர்திதியும்
பண்ணிடு மிறையவ னீடழகு
திகழ்முரு கோனென நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 4

மலவிரு ளுறையுயிர் பதியுறவே
வனையுமொ ரைந்தொழில் களையுடைய
நலவிறை யெனவு மனேகமத
நவில்வரை யறையினில் லாவிபுவாய்
இலகிடு மொருபொரு ளெனவுமெனை
யிதமுட னடிமைகொண் முருகெனவும்
செலல்வர வறுநிலை நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 5

பாதல மேழையு மேதள்ளிப்
பரவொரு நிலையிலே திருவடிகள்
ஓதவொ ணாநிலை தனின்முடிதா
னுடையவ னடியவ ருளநோவ
வேதனை தருபவர் பானமனாய்
மேவியி தம்புரி வோர்பாலிற்
சீதள முருகென நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 6

பரிவுடை யடியவர் திருவடிவாம்
படிவம துகழிவு றாதபடி
அரியமெய் யருள்வலி யாலதனை
யரனுரு வாமொரு திருவுருவாய்

5. பதி = *இடம். இச்சித்த இடம்.*

உரிமை யொடுபணுசன் மார்க்கநெறி
யோதிறை யருண்முரு கோனெனவே
திரிபற வனுதின நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 7

பொன்மய வானவ ருறுமஞரும்
பூதல மானுட ருறுமஞரும்
நன்மையி னரகர்க ளுறுமஞரு
நலியவு மளவறு பெரியவருள்
இன்மய மாகவு மருள்வடிவ
மிதவொடு கொள்குரு பரமசிவ
சின்மய முருகென நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 8

உனையல தொருகதி யிலையெனவே
யுனிவழி படுமடி யவர்கருமத்
துனிவலி கடியவு மனமருளாற்
சொலும்வழு வையுநசை கிளர்நினைவால்
இனியில் வினைகள்புரி வழுவையுமே
யிரிய வருளிறைவன் முருகனெனுந்
தினகர னெனநனி நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 9

கயல்விழி மறிமகள் கணவனெனக்
கருதியிவ் வகிலமு ளேதமிழிற்
பயில்புகழ் சோடச நூறுதசம்
பன்னிய வறிஞனை யாளடிமை
தயவொடு கொண்டது போலெனையுந்
தடையறக் கொண்டிடு குருமுதன்மைச்
செயலுடை முருகென நிலவுவது
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவே. 10

மன்மத வருடம் ஆடி மாதம் 21ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

---

9. ***துனி*** = *துன்பம் ;* ***பி. நிகண்டு*** *காண்க.*

19. திருவுருமலை.

பண் – பஞ்சமம்.

பூமக ளகமே குளிர்ந்தெழில் குலவும்
பொருப்புயர் புவனங்க டாமார்
மாமிகு பெரியண் டங்களெல் லாமுன்
மயிர்நுனி தோறுநின் றிலக
ஓமய வடிவா யுளமறை முதல்வா
வுனதடித் தொழும்பினி லெனையாள்
சாமிநீ யருள்செய் திருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 1

நாகர்க ளலக்கண் டீர்த்துநல் லறுவர்
நலம்பெற வருளிய விறைவா
சூகர மதனை நசித்துல கனைத்துஞ்
சுகப்பட வருளிய வீரா
தாகமாய் வலிப்போர்க் கினியதண் மழையைத்
தருமருட் கதம்பமே யமுத
சாகர மேயா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 2

எங்கணு மருள்சா னெறிசிறந் திடுமா
றிறைவனுஞ் சீடபா வந்தான்
அங்கமாக் கொளுங்கா லவற்குமோர் குருவென்
றாயினை யகத்தியன் முதனல்
புங்கவர் பலர்க்கு மருளினை யிதுநாள்
புரையுடை நான்கடைத் தேறச்
சங்க்ரகித் துரைத்தாய் திருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 3

---

2. கதம்பம் = *மேகம்* ; ***பி. நிகண்டு*** *காண்க.*

பொய்யனே னெனினும் புலையனே னெனினும்
புரையறு கொலைஞனே னெனினும்
ஐயனே யுனக்கே யடைக்கல மானே
னாதலி னெனைக்கழி யாமல்
உய்யவே புரத்தல் கடமையுன் னடியே
னுளத்திடை யளவற வெழுமா
சையெலா மறுத்தா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 4

பெண்பதி யறுத்த கரத்தினை வளர்த்தாய்
பேசிடுஞ் செயலொழிந் திருந்த
பண்புடைக் குமர குருபரன் யாப்புப்
படித்திட வருளினை மதுரைத்
திண்புதர் தலைவ னுறுமரு ரொழித்தாய்
சிறியனேன் மனுவிற்கு மிரங்கித்
தண்பத மளித்தா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 5

விரிதிரைத் திருச்சா னவியழைத் தவன்பேர்
வேந்தனின் பகைவலி கடிந்தாய்
எரிமகத் தகரைப் பரியென வேகொண்
டெறுழ்முனி வரர்துனி யொழித்தாய்
பரிமுகத் தொருத்திக் கெழின்முக மீந்தாய்
பத்தனேன் மனுவிற்கு மிரங்கித்
தரிசனங் கொடுத்தா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 6

மிகுபலத் தனுசோ ருயிர்குடித் திடுநே
மியினையன் றரிக்களித் தவனும்
சிகுமுயிர்த் தொகைசேர் நிரயமன் னவனைச்
சிதைத்துயி ரளித்தமுக் கணனும்

*5. **புதர்** = பண்டிதர் = புலவர்.*

*7. **சிகுமுயிர்** = சிறுகுமுயிர் என்பதன் விகாரம்.*

திகழ்மதி யிடர்தீர்த் தவனுநீ யேயிச்
சிறியனேன் மனுவினுக் கிரங்கித்
தகுதிரு வளித்தா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 7

நண்ணிய வோர்மயி லினுக்குமஞ் சிகிக்கு
நாளுநற் றிருவடி கொடுத்துக்
கண்ணில கொருகே கயஞ்சிகி தனைமுற்
கருதிய வணம்பரி கொடியாப்
பண்ணிய பரனே பரமபுங் கவனே
பத்தனேன் மனுவிற்கு மிரங்கித்
தண்ணளி யளித்தா டிருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 8

செயிருறு வோர்க ளலக்கணைத் தீர்ப்போய்
சேவடித் தொழும்பரைக் காப்போய்
குயிலுமிவ் வேழை மனுவினுக் கிரங்கிக்
கொடுதினங் குளிர்ந்ததண் ணளியைக்
கயல்விழிக் காந்தி மதியுட னரனுங்
களிகெழு துர்க்கையு மேவுந்
தயவுடை நெல்லைத் திருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 9

வாலுளக் குறமா னினிமதர்ச் சுரமா
மடவரன் மாமணத் தலைவா
வேலுடைச் சயத்தோய் விரைத்தொடைப் புயத்தோய்
வியன்புகழ் நொடித்தவன் பரனே
தோலுயர் வறுசொல் லுடையெளி யேனின்
றுயர்வலி கடிந்துநற் சுகமே
சாலுமா றருளாய் திருவுரு மலைவாழ்
சண்முகப் பெரும்பரம் பொருளே. 10

மன்மத வருடம் ஆடி மாதம் 25ஆம் தேதி குருவாரம்.

20. திருநெல்வேலிக்கோவில்.

பண் - நட்டராகம்.

சீருடை யாரியனே யெனைச் சேர வணைப்பவனே
ஏருடை வானவர்க ணித மேத்தும் பராபரனே
ஆருடை வேலவனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
நாருடை யோமயனே யென்ற னாட்டத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 1

கச்சணி மாமுகையாள் குறக் காரிகை காவலனே
சொச்சமெய் யோகருளந் தனிற் சொந்தப்பட் டுள்ளவனே
அச்சமில் சிற்பரனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
எச்சமி லெம்பரனே யென தெண்ணத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 2

ஏத்தி யிறைஞ்சுபவர் மிகை யேக வருள்பவனே
கோத்திர மற்றவனே குணக் கூறிணை கூறவொண்ணா
ஆத்தும நாயகனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
ஊத்தையில் சேயவனே யென துள்ளத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 3

உம்பரைத் தொண்டு கொளுங் கனவுத்திப் பெருக்குடையாய்
எம்பெரு மானெனவே நித மேத்துநர் பங்குடையாய்
அம்பர வேதியனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
செம்பர வேலுடையா யென்றன் சிந்தையைப் பூர்த்திசெய்யே. 4

கங்கையுங் கொன்றையு மார் கிடைக்கண்ணுத லானவொரு
சங்கர னார்குமரா வந்தச் சங்கர னாரிறைவா
அங்கத மற்றவனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
புங்கவ னேகுகனே யென்றன் புந்தியைப் பூர்த்திசெய்யே. 5

கான மலர்க்குழலி தெய்வ குஞ்சரி காவலனே
தானவர் மாபுரியைச் சல ராசியான் மூடிவிண்ணோர்
ஆனவர்க் காக்கமிட்டோய் நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
நூனமில் வேதியனே யென்ற னோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 6

---

1. நெல்லையப்பர் திருக்கோயில் வியனுலகம் போலிருத்தலின் அதனை "விமானம்" என்றார். "வியனுலகந் துறக்க மேலுலகம் விமானம்" என்பது ***சூடாமணி நிகண்டு****.*

பத்தருட் புத்தமுதே யெங்கள் பாக்கியப் பொக்கிஷமே
சித்தெனுஞ் சத்திதனை யொரு துண்டத்திற் சேர்த்துளனே
அத்தனே யற்புதனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
நித்தனே சண்முகனே யென்ற னெஞ்சத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 7

பூவளங் கொண்டொழுகச் சிவ புண்ணியந் தான்றழைக்கத்
தாவற வேதினமு நல்ல தாம்பிர வன்னியெனும்
ஆவகை தான்பெருகு நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
வீவி லயிற்கரனே யென்றன் வேண்டலைப் பூர்த்திசெய்யே. 8

சந்ததம் வந்திப்பவர் பத்திச் சாலத்திற் சிக்கிக்கொளுஞ்
செந்திரு வன்புடையா யுமை செல்வச் செழும்பொருளே
அந்தரர் நாயகனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
நந்தலி லெம்பெருமா னென்றன் ஞானத்தைப் பூர்த்திசெய்யே. 9

சங்கையி லுன்புகழைத் தினஞ் சாற்றிய வெந்தைபிரான்
இங்கெனை யுய்வித்தவ ருனை யன்றி யெவருளரால்
அங்கியின் மேனியனே நெல்லை யப்பர் விமானமுறை
பங்கமி லாயெனது வழி பாட்டினைப் பூர்த்தி செய்யே. 10

மன்மத வருடம் ஆடி மாதம் 28ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

திருநெல்வேலிச் சிவாலயத்திலுள்ள சண்முகமூர்த்தி திருக்கோவில் பூதி மங்கியிருத்தலை தேசிகர் கண்ணுற்று உளம் வருந்துநராய் அற்றைப் போதாகிய ஆடி மாதம் 28ஆம் நாள் "சீருடையாரியனே" என்றற் றொடக்கத்து இவ்விருபதாந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார். இதன்கண் முதற்கட் சீருடமை தோன்றி நிற்றலும், எனதுள்ளத்தைப் பூர்த்திசெய் என்னும் வேண்டுகோள் பெருகி நிற்றலும் காணக்கிடக்கின்றனவே. அக்கோவிலும் அடுத்த ஆண்டிற்றானே செழுமை பூத்து விளங்குதலைத் தேசிகர் கண்ணுற்று உவகை பூத்தாரென்னும் விவரம் சரித்திரத்துங் காணலாம்.

21. பூரணம் விழைந்திரங்கல்.

கலிநிலைத்துறை.

பண் - இந்தளம்.

பொன்கொண் மாமயி லூருயர் புண்ணிய மூர்த்தீ
உன்கண் ணீரமின் றிங்கிவ னுய்வது முண்டோ
புன்கண் மாய்த்தருள் புரிகிலை யேலுனை நம்பும்
என்கண் ணீரினை யேதுடைப் பவரினி யெவரே. 1

ஞான்று நந்தலில் சத்தையுஞ் சித்தையு நீங்கா
ஆன்ற வின்பசொ ரூபம தாயவி ருன்னைப்
போன்ற தெய்வமுண் டோவெனைப் புணர்கிலை யாயின்
தோன்று மென்விழி நீரினைத் துடைக்குந ரெவரே. 2

தீதில் சத்தெனுந் தாதையுஞ் சித்தெனுந் தாயும்
ஆதி யந்தமி லானந்தக் குழவியு மாமென்
ஆதி யாமடி கேளெனை விரவிக்கொ ளாயேல்
வீதி தோறுமென் விழிப்புன றுடைக்குந ரெவரே. 3

பெற்று ளோர்பிறந் தோர்மனை மகர்தமர் பிறரும்
சற்று நம்முற வலவென வுன்னியுன் சரட்கன்
புற்று ளேனெனைப் புறம்பெனக் கழிக்கினின் புரிவிங்
கற்று நானிருந் தழும்புன றுடைக்குந ரெவரே. 4

அன்பர் தங்கருத் தேயுணர்ந் தருள்புரி யருளால்
என்புன் னெஞ்சுணர்ந் துரைத்தவள் ளயிற்கர விறையே
இன்பி னின்னமு மிடையறப் புணர்ந்துகொ ளாயேல்
துன்பி னானழும் விழிப்புன றுடைக்குந ரெவரே. 5

நுதற்க ணாறுடை நூனமி லறுமுகங் கரந்தன்
றிதத்தை யேபுகன் மானுட வுருவென வென்முன்
புதித்து மெய்ம்மொழி யுரைத்தனை முழுதுங்கொ ளாயேல்
பதத்தை யேநினைந் தழும்புன லெவர்துடைப் பவரே. 6

வேரி யங்கடம் பணிபுயத் தோய்வினை மேவும்
பூரி யோர்புகு மிருணில மின்னமும் புகுதா
தேரி யங்கடி யுறநினை யென்னைநீ கழிக்கின்
மாரி போன்முகம் வடிப்பது துடைக்குந ரெவரே. 7

பொய்யை யோர்பவர் பொருந்துமிப் பூதல வாழ்வை
மெய்யை யோர்பவர் சேர்வர்கொன் மெய்ப்பொரு ளாமுன்
செய்ய பாதநம் பியவெனைச் சேர்த்துக்கொ ளாயேல்
உய்யு மாறெனக் கருள்பவ ருலகினி லெவரே. 8

கோல வாரணங் கூறொரு பரம்பொரு ணீயென்
றாலு மங்கழற் பரமனு மருளின னதுபோல்
சீல வுன்சரண் சிந்தைசெ யெனைக்கொளு கிலையேல்
தால மீதெனக் குன்னடி தருபவ ரெவரே. 9

அரிய விண்ணவர் புன்கணை வீட்டிநல் லருண
கிரியி ருந்தவற் கருளிய கிருபைவள் ளாலுன்
உரிமை கொண்டுனக் கடைக்கலம் புகுந்துள நாயேன்
பரிவு கண்டரு ளாவிடி னெவரருள் பவரே. 10

மன்மத வருடம் ஆடி மாதம் 31ஆம் தேதி புதவாரம்.

22. மெய்ப்பற்று.

கலிவிருத்தம்.

பண் - தக்கேசி.

சொல்லு யர்ந்தமறை சொன்முடி வாமோர்
சொல்லி யம்புதுரை யாவரு முருகா
இல்லி டப்புரிவை விடநினை வேன்கோள்
வெல்லு முன்புரிவை விடநினை யேனே. 1

1. ***புரிவு*** = *அன்பு ; "அன்பாம் புரிவாண நேயமும்பேர்" என்பது* ***சூ - நிகண்டு.***

சரண நம்பினவர் சததமு முய்ய
அருளு மன்புடைய வயிலவ யாணர்
இரத மூர்புரிவை விடநினை வேனுள்
விரவு முன்புரிவை விடநினை யேனே. 2

தேவ தேவனெனுஞ் சிற்சபை முருகா
ஆவி போலுமுள வார்வலர் மகவோ
டேவ லார்புரிவை விடநினை வேனுள்
மேவு முன்புரிவை விடநினை யேனே. 3

தஞ்ச மென்பவர்கள் சார்சர ணாவென்
நெஞ்சு ணின்றுணர்வை நீட்டொரு குகனே
வஞ்சி யின்புரிவை யேவிட வலிப்பேன்
விஞ்சு முன்புரிவை விடநினை யேனே. 4

அமல வந்தணர்கள் பழிச்சிடு மயில்வேற்
குமர சம்பிரம குருபர கேட்டி
தமர்க டம்புரிவை யேவிட நினைவேன்
விமல வுன்புரிவை விடநினை யேனே. 5

மாசில் குங்கும பயோதர வள்ளி
பேசு மின்சொலமு துண்செவிப் பெரியோய்
நாசி யின்புரிவை நான்விட நினைவேன்
நேச நின்புரிவை விடநினை யேனே. 6

அரனொர் பங்குடைய வங்கயல் விழியாள்
முருக வென்கவிகொண் முழுமுத லடிகேள்
இரத நாப்புரிவை யேவிட நினைவேன்
விரத வுன்புரிவை விடநினை யேனே. 7

சீத விந்துள வலங்கல்கொள் சேயோய்
ஓத ரும்பரிவ ருளத்தவி சுறைவோய்
ஏதில் கட்புரிவை யேவிட நினைவேன்
வேத வுன்புரிவை விடநினை யேனே. 8

3. ***ஆர்வலர்*** = *காதலித்தார்.*

மாலு மந்தணனும் வழிபடு முதல்வா
கால மெல்லைவினை கடந்த வதீதா
தூல மெய்ப்புரிவு துறந்திட நினைவேன்
வேல வுன்புரிவை விடநினை யேனே. 9

துய்ய நின்றகவி னாற்புகழ் சொன்னோன்
ஐய கேட்டிசெவி யகக்கர ணங்கள்
உய்யொ ணாமனனி யுறங்கிட நினைவேன்
மெய்ய னுன்புரிவை விடநினை யேனே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 1ஆம் தேதி சுக்கிரவாரம்.

23. பொய்ம்மார்க்க நீக்கம்.

பண் - தக்கேசி.

திருமி னாமகள் பூமக ளேத்தச்
சிறந்த நீரர மகளிரம் பணிபல்
புரிய வடியவர் துதிசெய மாண்பு
பூத்த விண்கஜ நாயகி காந்தா
பொருவி லாவுனை யேநினை யாதார்
புடவி மீதனு தினமல முண்ணுங்
கிருமிக் குங்கடை யாகுவ ரவரைக்
கிஞ்சித் தும்மதி யேன்மதி யேனே. 1

பழுதி லாரண நூலளப் பின்றிப்
பரிந்து சொன்னிலை களிலு மடங்கா
முழுவி யோமசம் பூரண முருகா
முனிவ ரந்தணர் குரங்குமெம் மானே
தொழுநல் லார்க்கரு ளுனையிலை யென்றே
சொல்லு வோர்கள் வண் ணான்பொதி சுமக்குங்
கழுதைக் குங்கடை யாகுவ ரவரைக்
கனவி லும்மதி யேன்மதி யேனே. 2

10. தகவு = *தயை.*

பரந்த மாயையின் பாசமுட் கிடந்து
பதைத்து நொந்தரு ணாடிடு பசுக்கள்
தரங்கண் டருள்செய நீநனி கொள்ளுந்
தாவில் பதியுரு வைப்பழி பகரத்
திரங்கொள் வோரெனை யாண்முரு காநற்
றிருவி லாது சதாமுகஞ் சுரித்த
குரங்குக் குங்கடை யாகுவ ரவர்சொல்
கூற்றை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 3

தாய்க்குந் தந்தைக்கு மேதந்தை தாயாய்த்
தனக்கொர் தந்தையுந் தாயு மிலாமல்
மாய்க்கு மிச்சையை வென்னுணி யோர்க்கு
வாய்க்குஞ் சிவக்கொழுந் தாய்ச்சுக மாங்காய்
காய்க்குங் கற்பக மாமுனைத் தீழ்ப்பாக்
கழறு வோர்க ளனாரத நக்கும்
நாய்க்கு மேகடை யாகுவ ரவர்வீ
றாப்பை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 4

பெருமை யிற்பெரும் பெருமைகொள் பொருளாய்ப்
பிறங்கி யைந்தொழி லாலுல கெங்கும்
அருமை யாநடு வாணையைப் பிரேரித்
தறிஞ ருண்மரைப் பீடிகை யுறங்கும்
உரிமை யொண்குக னேயுனைப் பரமென்
றுள்கி டாதவர் தாமதி வரண்ட
எருமைக் குங்கடை யாகுவ ரவரை
யென்று நான்மதி யேன்மதி யேனே. 5

வீயு திப்பு விகாரமில் சுயம்பு
விமல மாயசஞ் சலவிபு வாய்நல்
தூய நான்மறை யின்சிரப் பொருளாய்த்
துவித சூனிய பூரண வெளியாய்

5. ***பீடிகை*** = *பீடம் ;* ***பி – நிகண்டு*** *காண்க.*

ஆயு மனர்க்கிறை யாயுள்ள வடிவே
லைய வுனைப்பணி யாதவ ரீனப்
பேயி னுங்கடை யாகுவ ரன்னோர்
பெருமை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 6

என்று நீக்கமின் றெங்கணு மிருந்து
மெவருங் காணவொ ணாப்பர சிவத்தில்
நின்று தோன்றொரு சேயெனு நினது
நீட ருட்டிற மதைவிடுத் துயிரைக்
கொன்று தின்றுடல் வளர்த்திடு வோர்பல்
கோடி வித்தக ரென்னினு மலமுண்
பன்றிக் குங்கடை யாகுவ ரன்னோர்
பரிவை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 7

பாரிற் பாடுறு பசுக்களி னிமித்தம்
பரம னானநின் பரிவது விளங்கச்
சூரி றிருவுருக் கொண்டறி வுறுத்துஞ்
சுதந்தி ரத்தையு முன்னடி யாரிப்
பாரிற் கொள்சிவ சின்னங்க டமையும்
பழிக்கு மடரமுக் கார்புழைத் தூம்பின்
நீரிற் குங்கடை யாகுவ ரன்னோர்
நெறியை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 8

குலத்தை நீத்துயர் குடியினை நீத்துக்
குணத்தை நீத்துயிர்க் கூற்றினை நீத்துப்
பலத்த தவமிழைப் போர்களு முனது
பரம நாமமுச் சரிப்பதுண் டதனை
வலத்தி டாதவர் திருக்குழ காகேண்
மதியி லாது புலானுகர் புலையன்
மலத்திற் குங்கடை யாகுவ ரன்னோர்
மதியை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 9

9. வலத்தல் = *கட்டல், யாத்தல். ஈண்டு யாத்துக்கூறற் பொருட்டு ; "வலைவலந்தன்ன". "நூலின் வலவா நுணங்கின்மாலை" என்றார்* ***பொருநராற்றுப்படையினரும்.***

விருப்புற் றுன்புகழ் பாடியு னருளை
மேவி யேதமி லமுதமுற் றோற்கன்
றிருப்புச் சொல்லிய வெம்பெரு மானே
யிணையில் பூரணத் திருமுரு காவல்
மருப்புப் பன்றியை மாய்த்தவல் லோயுன்
மார்க்க மேகரு தார்சித டன்காற்
செருப்புக் குங்கடை யாகுவ ரன்னோர்
செருக்கை நான்மதி யேன்மதி யேனே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 4ஆம் தேதி சோமவாரம்.

24. அடியாரகம்.

பண் - சாதாரி.

மாமணிமு டிச்சுரர்கள் கோனெனும்வ னப்புடைய
மாமயிலி ருந்தசுரர்கோன்
பேமுறவெ திர்த்துநெடு வேல்கொடவ னீளுடல்
பிளந்திறவ யர்ந்தவிறலோய்
ஆமய மிலாதுபர வோமயம தாகவடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
போமுனம ணைத்திரிபி லாதநிலை யானபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 1

பாதலம னைத்தையு நடத்தடல்கொ ளாடகரும்
பாரநர கங்களெவையும்
மாதிதி புரிந்திடுகூர் மாண்டருமண் ணாயபிர
மாண்டமதை நீண்டகாவல்கொண்
டாதரித் *திருப்பவரு மேத்துமுத லாகியடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
போதவொளி யைப்பெருக்கி யாசினிலை யானபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 2

1. **பேம்** = *அச்சம்.*

* *காலாக்கினி ருத்திரர்.*

துங்கமெய்ச் சதருத்திர ருங்ககனே சாதிகளுந்
துன்றுமண்ட லாதிபர்களும்
பங்கமற்ற வெளஷடு வஷடுநமா வுஞ்சுவாகா
பட்சுதா வெனப்பகருமே
ழங்கமுள்ள சத்தகொடி மந்திரரு மெச்சவடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பொங்கிரு ளறுத்தருள்வி ளங்குநிலை யானபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 3

சுந்தரமல் கண்டநிரை யத்தனையு முச்சியிற்
சுமந்திடுமா தாரசத்தியும்
அந்தவொரு சத்தியுட னார்ந்தசுத்த மாயையை
யனாரதந டத்தனந்தரும்
அந்தமுயர் சூக்குமரு மேனையரு மெச்சவடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
புந்தியைய கண்டவெளி யாகநனி செய்துபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 4

சீர்த்தியுள்ள பிரணவர்தே சேசரிறை காலரஞ்சு
தீர்த்தரெழில் கொண்டசுசிவர்
கீர்த்திகொள்சா தாக்கியர்நற் சூக்குமரொண் காரணரெ
னக்கிளத்து கின்றவொர்தச
மூர்த்திக ளனாரதம னந்தமுறை மெச்சவடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பூர்த்தியெனுஞ் சிற்பர வெளிக்குளே யடங்குபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 5

வித்தைபெரு காடகரென் மூர்த்திக்கதிட் டானராம்
வியாபகர்கூர் மாண்டமூர்த்தியின்
உத்திக்கதிட் டானரென்வி யோமருயர் குண்டலியென்
றோதிடுமா தாரசத்திமேல்

3. **கோடி** “கொடி” எனக்குறுகிற்று.

அத்தனெனக் கூறவுள னாதரிவர் மெச்சவடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பொத்தையுடல் விட்டிடுமுன் முற்றுநிலை யாகுபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 6

ஏசறுவி யாபகரும் வியோமவடி வோரனந்த
ரென்பவரு மன்பனாதரும்
நேசமொடு நாற்புடையு மேத்தநடு வேயமர்ந்து
நீடழக னந்தரைநடாத்
தாசிலிறை யாயவிர னாசிருத ராயுமடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பூசுரர்பு கழ்ந்திடுமொர் வாழ்வெனு மகண்டபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 7

மிக்கநெறி யத்திரியின் கண்ணயன் சிருட்டிபெரு
விண்டுநெஞ்சு வெங்கனன்முகம்
சொக்கவமு தக்கடலெ னும்புலங்க ளில்விரிந்து
தோன்றினதெ னச்சொன்மதியை
எக்கலையுந் தோன்றவணி வோன்குமர னாகியடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பொக்கமில்சு வர்க்கர்புகழ் சிற்சுகவ கண்டபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 8

மண்ணுலகும் விண்ணுலகு நண்ணிநண்ணி யுன்னவொரு
மன்னெனவி ருந்துமொருவர்
எண்ணிடவும் பன்னிடவு முள்ளகுறி யொன்றுமின்றி
யெவ்வுயிர்த்தி ரட்குமுயிராம்
அண்ணலெனும் விண்ணெனநி லாவியுள்ள சோதியடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
புண்ணியர்வி ரும்புசுக சின்மய வகண்டபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 9

நீச்சுநிலை யற்றசன னக்கடலை நின்றனரு
ளென்றபுணை கொண்டுகடந்து
பேச்சொடு பிணக்கில்சுக மேவியவெட் டாதமலைப்
பேரனிறை யானதுரையே

ஆச்சரிய வாயிரம் பெயர்ப்பிரம மாகியடி
யாரகமி ருக்குமுருகா
பூச்சியமி லாதவொரு பூச்சிய வகண்டபரி
பூரண மெனக்கருடியே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 6ஆம் தேதி புதவாரம்.

---

25. திருச்சிந்துபுரம்.

பண் - நட்டராகம்.

கார்முகி றான்பொழியு மிந்தக் காசினி மீதெனெதிர்
நார்முனி யென்னவந்தே யொரு நாட்டத்தில் வைத்ததுபோல்
ஆர்மதி யுந்தருவோ ருனை யன்றி யெவருளரே
சீர்பெற வாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 1

பொய்கொலை குத்திரங்கள் செய்து பூரித்த புன்மையினேன்
உய்வண மாதவர்போல் வந்தவ் வுண்மைசொன் னாயினமும்
ஐயவிங் கெற்கருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
தெய்வமென் றாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 2

கொள்ளு நிலைவிளக்கிச் சிறு கோவணத் தோடிருந்தே
உள்ளென வைத்தவனே யென துள்ளத்து ளேமருவி
எள்ளிடா திங்கருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
தெள்ளிதி னாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 3

காரண மாயையிருந் தெழு காரிய மாமுடம்பைப்
பூரண மாயளித்திங் குனைப் போற்ற விதித்தவருள்
ஆரிய வெற்கருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
சீருட னாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 4

ஆசைகொள் பொய்யுலகப் பட ரானதை நச்சியுழல்
பாசர் வழியையொரு சற்றும் பற்ற விடாதுசெய்தோய்
ஆசையொ டெற்கருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
தேசுட னாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 5

---

1. *சிந்துபுரமென்பது திருச்சீரலைவாயெனுந் திருச்செந்தூர். **சிந்து** = சமுத்திரம்.*

இந்த வுடம்பெடுத்தே யிவ ணேற்றபொல் லாங்கனைத்தும்
வந்த புலந்தெரியா தற மாய்த்தவ னேயினுமென்
அந்தர மோர்ந்தருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
சிந்தைசெய் தாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 6

புன்மன தைப்பெரிதாப் பணிப் புன்றொழி லத்தனையும்
என்மன திற்படியா திறச் செய்தவ னேயினமும்
அன்னம னைத்தடுப்போ ருனை யன்றி யெவருளரே
தென்னுட னாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 7

பெற்றவ ரும்மறப்பார் பிறந் தார்மக ரும்மறப்பார்
உற்றவ ளும்மறப்பா ளொரு காலமு நீமறவாய்
அற்ற மறுத்தருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
தெற்றென வாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 8

மண்ணினும் விண்ணினுநான் கென மல்கு திசைகளினும்
அண்ணிய வுன்னடியா ருடை யன்பிலுள் ளோயெனதுள்
எண்ண மறிந்தருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
தெண்ணர லைக்குரைசா றிருச் சிந்து புரத்தானே. 9

துப்புறழ் வாய்க்குறமா னினி தோடமு வுங்குகனே
அப்பனே யின்பநுகர்ந் தனு பூதிசொன் னோன்குரவா
ஒப்புட னெற்கருள்வோ ருனை யன்றி யெவருளரே
செப்பமொ டாட்படுவார்க் கருள் சிந்து புரத்தானே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 9ஆம் தேதி மந்தவாம்.

---

9. குரை *= ஒலி ; ''குற்றல் .... குரையென்ப திடைச்சொல் லோசை'' என்பது* ***றகர வெதுகை.***

10. தோடமுவல் *= கைப்பற்றல். இதனையே பாணிக்கிரகணமென்ப. இது விவாக காலத்தில் நிகழுமொரு சம்பவம். தோள் = கை.*

26. ஐக்கியமன்றாட்டு.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திங்கள் வேணியன் மைந்த னேசிவ னேயெ னாருயிர் நாதனே
மங்கு மஃறிணை யாவி யாக வகுத்தி டாதிந்த மானுட
அங்க மாக வகுத்த நின்னருட் பாட்டை நான்மற வேனினுஞ்
சங்கை காதரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 1

மின்னும் வேலமர் கைய வெம்பெரு வேந்த னேவள்ளி காந்தனே
நன்னர் சேர்மனு யாக்கை யேற்று நலம்ப டாவுறுப் பீனர்போல்
என்னை நீவனை யாம னன்குசெய் திட்ட வீர மறக்கிலேன்
தன்னு ளாரரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 2

பேழ்கெ டாவரும் பேறு சால்சிவை பிள்ளை யேசெழுங் கிள்ளையே
வாழ்வ றாவொரு வாள்வி லேதின மல்க யோக்கிய மேயிலாத்
தாழ்கு ழல்வடி வின்றி யானுட றந்த வீர மறக்கிலேன்
தாழ்வி லாவரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 3

கோல வாற்சிகி வாக னாவருள் கூர்ந்தெ னைக்கொளு மோமனா
மாலு லாவு மனத்தர் போலெனை வைத்தி டாதுயர் சித்தனாய்
ஞால மீதெனை வைத்த வுன்னொரு நட்பை நான்மற வேனினுஞ்
சால நல்லரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 4

தேவர் நாயக வோமெ னாநினை செல்வர் நாயக வம்மனை
ஆவண் மோட்டு ளிருந்த நாண்முத லிந்த நாள்வரை யார்துயர்
யாவும் வீட்டியுய் வித்த தண்ணளி நட்பை நான்மற வேனினுந்
தாவி லுன்னரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 5

ஆரல் போலவிர் மேனி யாயெங்க ளாரி யாவள்ளி காரியா
ஏரு லாங்கலை யில்லி போலெனை யுஞ்செ யாததி யின்பமே
சேர ருந்தமி ழோடு செய்தவொர் தெய்வ வீர மறக்கிலேன்
சார மாமரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 6

---

5. ***அம்மனை*** = *தாய் ;* ***சூ - நிகண்டு*** *காண்க.*

மாசி லக்கர மாறு மேற்பவர் வற்ச லாவதி யற்புதா
ஆசி லாப்பொறி கற்று நூலுணர் வற்ற மூடர்கள் போலெனை
நீசெ யாதுணர் வாகு மாசெய்த ஞேய வீர மறக்கிலேன்
தாசர் மூழ்கரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 7

சிட்டர் காவல னேக டம்பணி சேந்த னேதிவ்விய சாந்தனே
மட்டி னூல்கள் படித்து மேபொய் வழிச்செல் வோர்களை யொப்பவே
சிட்ட னேனை விடாதுன் மெய்வழி சேர்த்த வீர மறக்கிலேன்
தட்டி லாவரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 8

அஞ்சொ லாளெங்க ளம்மை யாங்கஜ நாய கிக்கு மணாளனே
கிஞ்சி லும்முனை நாடி டாது கிடக்கை மீதிழி வேலைசெய்
பஞ்சை போலெனை விட்டிடாது பணித்த வீர மறக்கிலேன்
தஞ்ச மாமரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 9

மண்ணும் வானமு மெச்ச வேபுகழ் பாடி னோனக மாமணீ
கண்ணி லாமட வோர்சி னேகித நீக்கி யுன்னொரு காமரே
எண்ணி நாளு மிருக்க வாக்கிய விட்ட நான்மற வேனினுந்
தண்ண றாவரு ளுந்தி மூழ்கியுன் றன்னை மேவ விழைத்தியே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 12ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

27. அங்கப்பேறு.

பண் - நட்டராகம்.

ஆதித்த னாம்பரிதி தலம் யாவும் விளக்குதல்போல்
தீதற்ற மெய்யடியார் சிந்தை தன்னை விளக்கியுண்மை
போதிக்கும் பாவகியே யுனைப் போற்றிப் பழிச்சியென்னாப்
பேதிப் பிலாப்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்ததன்றே. 1

கூரர ணப்படையா யண்ட கோடியெல் லாம்பயக்கும்
ஆரண வற்புதனே யறி வாய்விபு வானவனே
சீருட னாளவந்த திரு மேனியைக் கண்டுகண்கள்
பேருல கிற்பெறும்பே றன்று பெற்றுக் களித்தனவே. 2

வாச நறுங்கடம்பா வெழில் வாண்மணி யார்சிலம்பா
தாச னெடுத்தவிந்தச் சன னங்கடைத் தேறிடுமா
தேசிக வாக்கியமாச் செப்பக் கேட்டென தஞ்செவிதான்
பேசற் கரும்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்ததன்றே. 3

முன்னைப் பழம்பரமே முழு மூலச் சிவக்கொழுந்தே
என்னுட் கணேயிருந்தே யெனக் கின்பிகைக் கும்பொருளே
கொன்னழ குன்னடியை நனி கூப்பியென் கையிரண்டும்
பின்ன மிலாப்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்தனவே. 4

மட்டங் குயக்குறத்தி மண வாளனே தாழுநர்தங்
கட்டஞ் செகுப்பவனே கரு ணாகர வேலவனே
வட்டம தாச்சூழ வலம் வந்திரு தாள்களுமே
பெட்டி லரும்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்தனவே. 5

ஓய்வி லிரும்வெறுக்கை யுள்ள வுத்தம னேயரனார்
சேயெனுஞ் செம்பொருளே சிவ ஞானப் பெருந்தகையே
காய மெலாமுனது கழ லைக்குரங் கிக்குரங்காப்
பேய்கள் பெறாப்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்தனவே. 6

முத்தர் முதுக்குறைவே சிவ மோன வருட்பரப்பே
எத்திசை யுஞ்செறிந்த விறை யேயெனை யாள்குகனே
நித்தலு நின்சரணை யென்ற னெஞ்சம துள்கியுள்காப்
பித்தர் பெறாப்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்ததன்றே. 7

மாடுடை யண்டர்பிரா னெனு மாசில் சதாசிவனே
வீடுடை யாய்விமலா விரை வீசு கடம்பணியாய்
தாடரு முன்னிலைமை யைவி சாரித்தென் புத்திகெடாப்
பீடுடை நற்பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்ததன்றே. 8

ஏர்மலி யெம்பரனே யிணை யில்விசும் பானவனே
தார்மலி மொய்ம்பரனே சிவ சண்முக சங்கரனே
சீர்மலி யுன்னருளை யென்றன் சித்தம தெண்ணியெணாப்
பேர்கள்பெறாப் பேற்றை யிம்பர்ப் பெற்றுக் களித்ததன்றே. 9

5. ***பெட்டு*** *= பொய் ;* ***சூ – நிகண்டு*** *காண்க.*

தெள்ளறி விற்சிறந்தே யனு பூதி தெரித்தவெந்தை
உள்ளறி விற்கலந்தே யொரு மோதநல் குங்குழகா
பொள்ளற் சடங்கெடுமுன் புரி வுற்றழுங் கென்னையுநீ
கொள்ளும் விதம்பணித்தா னனி கூடிக் களிப்பேனே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 16ஆம் தேதி மந்த வாரம்.

28. உள்வைப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

உலகம் யாவும் படைத்தவனை யுகந்தெவ் வுலகும் புரப்பவனை
இலகு முயிருட் கலந்தவனை யெங்கு நீப்பின் றிருப்பவனை
நிலவு மயிலைப் பிடித்தவனை நிகரில் சிகண்டி யூர்பவனை
உலவா வெங்க ளுத்தமனை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 1

காதற் கியைந்த காதலனைக் கருணைக் கடலைக் கண்மணியைச்
சீதப் பாலைத் தேங்கனியைத் தெவிட்டா வின்பத் தீஞ்சுவையை
ஆதிப் பெருமா னாயவனை யாறு முகத்துச் செம்மணியை
ஓதற் கரிய வெம்மானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 2

அம்பொற் சிலம்பா ரடியழகை யடியா ரகத்தி னாரமுதைப்
பைம்பொற் கவலை காத்தவளின் பரிவுக் குவந்த கட்டிமுத்தைச்
செம்பொற் சோதிச் செழுங்குருந்தைத் திகழ்மாணிக்கத் திருவரையை
உம்பர்க் கருளெம் பெருமானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 3

தேனிற் சிறந்த மொழியானைத் திருவிற் சிறந்த வுருவானை
வானிற் சிறந்த பதியானை மதியிற் சிறந்த பெரியானை
மானிற் சிறந்த விழியாளம் மலைமா தேந்தும் பைங்கிளியை
ஊனிற் போருயி ரெம்மானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 4

10. மோதம் = *சந்தோஷம். (மோத:) மோதம் வடசொல்.*

1. உலவா = *ஒழியாத.*

3. கவலை = *செந்தினை ; "கவலை செந்தினையோர் வல்லி" என்பது* ***வகரவெதுகை.***

அன்னைக் கனையா யுள்ளானை யயனுக் கயனா யிருப்பானைத்
தன்னைப் போலொன் றில்லானைச் சாவில் பிறப்பி னில்லானை
முன்னைப் பின்னைப் பிறழானை மூவா முருகப் பெருமானை
உன்னற் கரிய வெம்மானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 5

மெய்யின் மெய்யாய் நிற்பவனை விரியு மகண்ட வெளியானைப்
பொய்யில் வேதப் பொறையாளர் போற்று மபேத வுணர்வானைச்
செய்ய கோழிக் கொடியானைச் சிறந்த ஞானத் திருவானை
உய்யு மாறெம் முத்தமனை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 6

செச்சைத் தாரார் மொய்ம்பானைத் திருமான் மருமா னென்பானை
இச்சைக் கலிக்கு ளாழ்ந்தோரை யெடுத்துக் கரையேற் றிகலானைப்
பிச்சைத் தலைவன் பிள்ளைதனைப் பிரமா பேணும் பேழ்மறையின்
உச்சிப் பொருளா மெம்மானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 7

ஏட்டின் மொழிக ளளவின்றி யியம்பி யியம்பி முடிபுரையாத்
தாட்டி கந்தா னுடையானைச் சகல கலாவல் லோனையுயிர்
நாட்டி யஞ்செய் பவனையணு நடுவா னவனை நலிவிலருள்
ஊட்டி யெனையிங் காள்பவனை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 8

அரிய மாலிற் கரியானை யயனைச் சிறையிட் டருள்கோனை
நரியைப் பரியா வயர்ந்தவனை நமவென் றிறைஞ்ச விதித்தவனைப்
பெரியர்க் கருளும் பெரியானைப் பிறங்குங் கழுகு மலையானை
உரிமைப் படுமெம் பெருமானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 9

வெள்ளிக் கயிலை மலைவாழ்வை வியனார் மோன ரகக்கழையைக்
கள்ளிற் பெரிய திருப்புகழைக் கழறி யிரியா வாக்கமுற்ற
வள்ளற் குள்ளங் குளிர்வித்த மழையா முகிலை வான்மணியை
உள்ளற் கரிய வெம்மானை யுள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 18ஆம் தேதி சோமவாரம்.

29. மெய்ம்மார்க்க விளக்கம்.

திரு நேரிசை.

பண் - கொல்லி.

நீரகம் பெருகு நாக நிருபனார் சுதைவார்க் கொங்கைப்
பீரகங் குளிர மாந்திப் பிரமனார் சிரசிற் குட்டி
ஏரகத் தமர்ந்த தேவை யிகனிசி சரரைக் காய்ந்த
தீரனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 1

மாவளை யரிக்கு நேமி வழங்கிய தணிகைச் சேயைக்
கோவரர் பதியை ஞானக் குழவியைக் குமர வேளை
ஆவியர் தேவா வானை யறிஞர்க ளகத்திற் றூங்குந்
தேவனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 2

பொய்தபு மயோத்தி ராமன் போற்றிய குருந்தை ஞானச்
சைவனைத் தார கத்தின் சதுர்தனை விளக்கி னானைப்
பையுளில் பரம யோகர் பரிவினில் வெளியாந் திவ்விய
தெய்வம தன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 3

தன்னிக ரில்லா தானைத் தனிப்பரஞ் சுடரை ஞான்றும்
மன்னுயி ரனைத்து மோம்பி மலரடி யிருத்தம் மானை
என்னக மிருக்கும் வேந்தை யோர்ச்சிகா வளத்தி லேறு
தென்னனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 4

வெறிநுக ரளிகண் மூசு மென்சுருட் குறமின் னேந்து
பொறிமுகை யழுந்து மொய்ம்புப் புனிதனைப் புனிதர் கோனைக்
குறிதிரி பேது மில்லாக் குகனைமஞ் சுமையாள் பங்கன்
சிறுவனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 5

---

5. *பொறிமுகை ஏந்து குறமின் எனக் கூட்டுக. தேமல் படர்ந்த தனங்களைத் தாங்கிய குறமகளாகிய பிராட்டியிடம் என்னும் பொருள் கொள்க.*
அழுந்தும் = *அத்துவைதமாக விரவி நிற்கும்.* ***மொய்ம்பு*** = *வன்மை.*

கவலைமா கடலில் வீழ்ந்த கறையனேன் கரிசை நூறி
அவனையே யேத்த வாணை யயர்ந்ததண் கருணை யானை
மவுனிக ளகநி லாவு மாணிக்க மதனை வேற்கைச்
சிவமதை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 6

வல்வினை துமிக்குந் தேவை மறைகளை நொடித்த தேவை
நல்வினை யாளர் நாவி னவின்மனு வினுக்காந் தேவைப்
பல்கணம் வாழ்த்தும் வேளைப் பரமபுங் கவர்க ளேத்துஞ்
செல்வனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 7

காந்திசெய் யரணத் தானைக் கனைகழற் சரணத் தானைச்
சாந்தர்க ளறிவிற் றோன்று சவியுடைச் சுடரை யன்பர்
வேந்தனை விபுதர் கோனை விமலனை விமலர் வாழ்த்துஞ்
சேந்தனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 8

துண்ணெனத் துடிதான் கொட்டி யாடிடு துரையை யூனக்
கண்ணினர் காணாக் கானக் கமலநான் முகன்மா லேத்தும்
விண்ணென விரிந்து ளானை மிளிர்வடி வேல்சூ லேந்து
திண்ணனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 9

காய்சரு கருந்து முவ்வோர் கருத்தினுக் கிசைந்து ளானை
ஓய்வறு புகழ்சொன் னோன்சொல் லொருவனைப் புறம்பா மார்க்கப்
பேய்கடா முணராச் சூரைப் பெருஞ்சிவ யோகர் பேணுஞ்
சேய்தனை யன்றி வேறு தெய்வநாம் வழிப டோமே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 19ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

30. சுப்பிரமணிய ரகசியம்.

திருத்தாண்டகம்.

பொன்னொளிவே ணிவிர்த்திபிர திட்டை வித்தை
பொதிதீபச் சாந்திதிகழ் சாந்த்யா தீதை
நன்னர்நிரோ சாதைநா தாந்தை சத்தி
நாதைவியா பினிசமனை வியோம ரூபை
உன்மனையொள் ளொளியனந்தை யனாதை மிக்க
வொளிசெயனா சிருதையெனுங் கலைகண் மேலாய்
என்னகத்தி னீயுதித்தா லன்றோ சுப்பிர
மணியமது தோன்றிற்றென் றிசைப்பேன் மன்னோ. 1

முனிவுகெழு தாரகனா மாயை யோடு
மோசவன்மைக் கிரௌஞ்சனையு ஞான வேலால்
நனிமுருக்கிச் சிங்கமுக னென்னுங் கன்ம
நசித்தடல்கொள் வச்சிரசத்தி யானல் லோர்க்குப்
பனிபுரிந்த சூரபன்ம னெனுமாங் காரம்
படராண வத்தைநெடுங் கூர்வே லென்னுந்
தனிஞானத் தாற்பிளந்தா லன்றோ சூர
சங்கார நடந்ததென நவில்வேன் மன்னோ. 2

அருளாகு மகண்டசிவ ஞான சத்தி
யதனாலே பிளப்புண்ணு மாண வந்தான்
இருபகுதி படுங்கால மொருபா கத்தி
லெழுந்துவரு முபாதியைக்கீ ழடக்கி மேற்கொண்
டொருபாகத் தெழுந்துவரு முபாதி தன்னை
யுயர்மாயை யடக்கியுல கெல்லா மெந்தம்
பொருளெனவே காட்டுகொடி போட்டா லன்றோ
புள்ளிமயி லூர்ந்துகொடி போட்டா ரென்பேன். 3

1. ***பொதிதல்*** = *வீங்குதல் ; மிகுதலெனவுமாம்.*
2. ***பனி*** – *துன்பம் ; "பனியென்ப நடுக்கந் துன்பம்" என்பது* ***னகர வெதுகை.***

அகங்கார மலமடங்கி யமர்ந்த பின்ன
ரதுவிருந்த வவித்தியா புரத்தின் மேலும்
சகம்பேணு மாயையுடை வலியால் வாதை
தழைக்கும்வா சனைமுளையா வண்ண மாறாப்
பகம்பேணு மனோநாச மெனும்வெள் ளத்தைப்
பரவநனி செயினன்றோ சூர பன்மன்
உகம்பலவா யாண்டிருந்த புரத்திற் றண்ணா
ருததிபோய்ப் படிந்ததென வுரைப்பேன் மன்னோ. 4

மாயைவரு மகங்கார மலத்தி னாலே
வவ்வப்பட் டளப்பறுகா லிடுக்க ணுற்றுப்
பேய்கள் போற் சீர்குலைந்து வருந்து மென்றன்
பிரியமுளோ ரோடெனக்கும் பெரிய வீடு
நேயமொடு கொடுத்தாண்டா லன்றோ வானோர்
நெடுநாளா யடைந்தபட ரறுத்தன் னார்தந்
தூயபதி தனைக்குமரப் பெருமா ளென்பார்
சுதந்திரமா யளித்தாண்டா ரென்பேன் மன்னோ.* 5

அழியாத வானந்தம் பிரம மென்றே
யறைசுருதிப் படிசுவ்வே யவ்வா னந்தம்
பழிசேராப் பிரமவெனல் விகார மேதும்
பகரவொண்ணாப் பெரியபர வத்து வென்றாம்
பிழைதீர்ந்த ணியமெனறா னதிலே தோன்றிப்
பிறழ்வதென்றா மிவைசுப்பிர மணிய மென்று
மொழியவரு மாகலினா னந்தந் தானே
சொரூபஞ்சேய்க் கெனவறிஞர் மொழிவார் மன்னோ. 6

குகமெனுமோர் கூற்றினுக்குப் பொருளான் மாவின்
குகையென்னு மிருதயமென் றாத லானே
குகனெனுமோர் திருநாமக் கடவு ளெல்லாக்
குவலயத்து முளவான்ம கோடி நெஞ்சாங்

* *இவ்வைந்து பாட்டுக்களிலும் வருகின்ற இரகசியங்கள், இந்நூலாசிரியரது* ***ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசம் 14வது வினா விடையில்*** *மிகவும் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன.*

6. பிறழ்தல் = *பிரகாசித்தல்.*

குகையிருக்கும் பரமான்மா வெனவா மாலிக்
குகசத்தம் பிறிதொருதே வனுக்கு முண்டோ
இகபரமுந் துலக்கியரு ளடிகே ளென்ற
னிதயநடு வமர்ந்தவருட் டிருவே மன்னோ. 7

என்றுநிலை பரமான பொருளாந் தெய்வ
மிணையில்லா வனுபவத்தில் வெளியாந் தன்மை
துன்றுமிலை மறைந்திருக்குங் காய்தா னந்தத்
தொடக்கான விலைவிலகத் தோன்று மாபோல்
நின்றுவெளி யாமதனாற் சுப்பிர மணிய
நித்தியமல் லாதுபுதி தன்றென் றோர்வார்
குன்றலற வாழ்வாரே யாண்டு மென்றன்
குற்றேவல் கொண்டருளுங் குருவே மன்னோ. 8

பூணாரம் புனைதெய்வத் தந்தி தானே
புரைதணந்த குகவேட்கு ஞான சத்தி
நாணாணு மிடைவள்ளி யம்மை தானே
நாதாந்த பரம்பொருட்குக் கிரியா சத்தி
காணாமல் வருந்தியரு ணாடு வார்க்குக்
கரிசிலந்த விரண்டுசத்தி வாயி லாகச்
சேணாடர் கணிக்கரிய போக மூட்டிச்
சேர்த்திடுமப் பரப்பிரமக் குழவி மன்னோ. 9

உருநிலையிற் குழவிவடி வுடனி ருந்தே
யுயர்தந்தைக் கோம்பொருள்சொன் னதுவி யப்பே
அருநிலையி லுயிர்தோறு மிருந்து மந்த
வாவிகட்கெட் டாதிருத்த லதிவி யப்பே
பெருநிலையி லரியனுமான் வீர வாகுப்
பெயருடையான் கொண்டவுருக் களைக்க டந்து
கரசிரங்கள் பலவோங்க நின்ற நீர்மை
கணிப்பவரார் திருப்புகழ்சொன் னவனாண் மன்னே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 20ஆம் தேதி புதவாரம்.

---

8. தொடக்கு = *கட்டு. கட்டலிற் "பிணித்தல் சுருக்கல் தொடுத்தல்" எனப்* ***பிங்கலந்தை*** *கூறுதலுமோர்க.*

31. நமன்றமர்நணுகாநெறி.

பண் - நட்டபாடை.

ஆதித்தரெ னச்சொல்சுரர் களினீள்பகை யறுத்த
சோதிச்சுடர் வடிவேலவர் சுகுர்தத்திரு நாமம்
ஓதிப்புவி மீதேநித முவந்தாரரு ணாடிச்
சாதித்திடு வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 1

என்பார்தசை செந்நீர்நரம் பெனவேய்ந்தபொய் யாக்கை
துன்பாலழி முனமேசிவ சுதனான குகேசன்
அன்பாவதை யன்போடெண்ணி யன்பிற்படி யுமவன்
தன்கானினை வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 2

பாளைச்சுருண் மீதஞ்சிறை யளிதானளி பருக
வாளைப்பொரு தத்தாரைக ளிலகும்வன மகளார்
தோளைத்தழு வுங்காமரி லுழல்சேயிரு தூய
தாளைப்புகழ் வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 3

மரணஞ்சன னஞ்சூழ்கவன் மருளேதுமி லாவோர்
புரணந்தனை யுடையாரடை பொருளாவிக ளுள்வாழ்
கரணன்மர கதரூப கலாபச்சிகி யூர்வோன்
சரணந்தொழு வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 4

நிதம்வந்தனை புரிவோரக நிகழுங்கிரு பாளு
மதவங்கய முகனாரிள வலெனுங்கும ரேசன்
பதபங்கய வியன்மான்மிய மொழிசீரிய பாடல்
சததஞ்சொலு வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 5

மனைபன்னிய ருஞ்சேயுற வோடேவிரி மண்ணில்
வினைபண்ணியு ழல்வோருளு மிளிர்வேன்முரு கோனன்
பினையுன்னடி யார்க்கேகளி பெருகும்படி தொண்டு
தனையேபுரி வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 6

---

3. தோளைத் தழுவுங் காமர் = *விவாககால பாணிக்கிரகண அழகு. இதுபற்றி 25 - 10 - ன் குறிப்புரையிலும் விளக்கப்பட்டதன்றோ. "காமர் அந்தமே மயமே யொண்மை" என்பது* ***சூ - நிகண்டு.***

பலிக்கப்பரை கொண்டேமறு கூடின்னிசை பாடிப்
புலிப்பொற்புரி யரையாத்தொரு பூவெண்கிரி யுறைவோர்
வலிக்கொப்புறு குகதேவுயர் சரிதங்களை மனமே
சலிக்கப்படிப் போர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 7

அவமாமதி பாவம்பல வயர்ந்தோர்குழு வுள்ளும்
நவமாமணி முடியும்பர்க ணாளுஞ்சலி யாமற்
சிவமேயென நினைகின்றவொர் செவ்வேளடி நேடித்
தவமேபுரி வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 8

மதங்கட்டிய மருப்புக்கரி யைப்பாய்முகை மகடூஉ
நிதம்பப்புழை வீழாவொரு நெறிநின்றறு முகவேள்
பதஞ்சிக்கிட விலையேயென பணுவோமென விழிநீர்
ததும்பத்திரி வோர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 9

தேர்ந்தோர்துதி செய்யுந்திருப் புகழ்சொன்னவ னெஞ்சம்
ஓர்ந்தேயருள் புரிந்தோனெனு முமையாள்சுத னடிக்கண்
வார்ந்தோடுநன் மதுநச்சிடு வரிபோலவ னன்பிற்
சார்ந்தேயிருப் போர்பானமன் றமர்தாநணு காரே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 22ஆம் தேதி சுக்கிரவாரம்.

---

32. வழிபாட்டின்மாட்சி.

பண் - இந்தளம்.

கரியுரி போர்த்தவர் காதல னாய
விரிகதிர் வேலுடை யாயுனை வேண்டித்
திரிபவ ருலகினிற் றீதடை வாரோ
பரிவுடை யின்னருட் பாடடை யாதே. 1

வானத்துய் வோரிறை யோனெனு மாண்பு
ஞானப்பொன் வேலுடை யாயுனை நாடி
யேனிற்கு மேசில ரிழிவடை வாரோ
தேனிற்கு மேலுயர் சேணடை யாதே. 2

பொய்யுரை சீத்தருள் புரிகுரு நாதா
தொய்யலில் வேலுடை யாயுனைத் தொழுவோர்
வையமு ளேகடி மடியடை வாரோ
மெய்யதி மேதக வீறடை யாதே. 3

செறிசிறு கிங்கிணி சேர்சர ணாதூய்
அறிவுடை வேலுடை யாயுனை வாழ்த்தும்
பொறியுடை யோர்மறு புதையடை வாரோ
வறிதறு வாழ்வினை யேயடை யாதே. 4

நுண்ணிடைச் சசிமகள் பதியெனு நுதலார்
கண்ணுடை வேலுடை யாயுனைக் கருதி
மண்ணிடைத் திரிபவர் மருளடை வாரோ
விண்ணிடை நிறுவொரு வீடடை யாதே. 5

சகலச ராசர தாரக தேவா
இகலயில் வேலுடை யாயுனை யெண்ணிப்
புகலிலை யென்பவர் புலவடை வாரோ
நிகரறு பூரண நிலையடை யாதே. 6

அறைமறை யாறங்க நெறியின ரேத்தும்
பொறையுடை வேலுடை யாயுனைப் போற்றும்
குறையில ரோகையில் குறைவடை வாரோ
நிறைவெனு மின்புறை நிலையடை யாதே. 7

துவிதமி லாதவத் துவிதமெய்ஞ் ஞானச்
சவியுடை வேலுடை யாயுனைத் தாழ்ந்து
கவிகுயில் வோர்கலுழ் கறையடை வாரோ
விவிதமி லாவிப வம்மடை யாதே. 8

தேட்டமொ டன்றறு வருக்குயர் தேற்ற
நீட்டிய வேலுடை யாயுனை நீங்கா
நாட்டமிக் குடையவர் நலிவடை வாரோ
ஆட்டுமுன் னோடிரண் டறவடை யாதே. 9

4. ***வறிது*** = *அறியாமை ;* ***நிகண்டுகள்*** *காண்க.*

8. ***விபவம்*** = *செல்வம் ;* ***பி – நிகண்டறிக.***

திருப்புகழ் நாவலன் றிருப்புக ழணிக்கு
விருப்புடை வேலுடை யாயுனை மறவாக்
கருத்துளர் பிறிதொரு கருப்புகு வாரோ
உருக்கிய வுடம்புட னுனையடை யாதே.

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 23ஆம் தேதி மந்தவாரம்.

33. தாசப்பிரகாசம்.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

பொன்மருவு பொடிமேனிப் புலவற்குத் தாசன்
புகரற்ற நறுநீபம் புனைவோற்குத் தாசன்
தென்மலய மாமுனிவன் குரவற்குத் தாசன்
செழுந்தூவி மயிலூருஞ் சிவனுக்குத் தாசன்
கன்மவினை போக்கியருள் கந்தற்குத் தாசன்
காங்கேயத் திருநாமக் கடவுட்குத் தாசன்
என்மனதி லுள்ளவயி லிறைவற்குத் தாச
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 1

சங்குமிலை சங்கரர்சு வாமிக்குத் தாசன்
றண்ணளியி னவர்தந்த குமரற்குத் தாசன்
பொங்கரவ ணிந்தவுமை மைந்தற்குத் தாசன்
பொருவற்ற வேணாமப் புனிதற்குத் தாசன்
திங்கண்முக வள்ளிமண வாளற்குத் தாசன்
றிவ்வியசுர குஞ்சரியின் றலைவற்குத் தாசன்
இங்கிதகு ணப்பரம முருகற்குத் தாச
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 2

தீரமலி தேவசே னானிக்குத் தாசன்
றிருவேறு செம்பாதச் சிலம்பற்குத் தாசன்
வீரமலி யொருசூரன் பகைவற்குத் தாசன்
வித்தார வடிவுள்ள குழகற்குத் தாசன்

1. எங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே = ஞானாகாசமாய் எங்கு நிறைந்துள்ள குமர குருவுக்கு நான் தாசனே.

ஆரமலி தோள்ராம நாதற்குத் தாச
        னாயிரம காநாம வாதிக்குத் தாசன்
ஈரமலி யிதயச்செவ் வேளுக்குத் தாச
        னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 3

வென்றிவேல் கொடுகுன்று போழ்ந்தோற்குத் தாசன்
        வெயின்மிக்கி லங்குகர வேலற்குத் தாசன்
பொன்றாத நித்தியசு ரேசற்குத் தாசன்
        புகலரிய வித்தைதரு புலவற்குத் தாசன்
தென்றிசைந மன்பரவு சேந்தற்குத் தாசன்
        செம்மைகெழு சேவலங் கொடியாற்குத் தாசன்
என்றுநிமிர் முசுகுந்த னிறைவற்குத் தாச
        னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 4

தகவுற்ற வொருதார காரிக்குத் தாசன்
        றாமோத ரற்காழி தந்தோற்குத் தாசன்
பகமுற்ற நந்தீசர் குருவுக்குத் தாசன்
        பாவகியெ னுந்தூய பெயரோற்குத் தாசன்
அகமற்ற சுகர்வாம ரடிகட்குத் தாச
        னாசறும காலோக குருவுக்குத் தாசன்
இகலுற்ற வொருகங்கை மைந்தற்குத் தாச
        னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 5

சேடுடைய திருவிஞ்சு செட்டிக்குத் தாசன்
        சேயென்னுந் திருநாமச் செல்வற்குத் தாசன்
மாடுடைய மணிகண்டன் மகனுக்குத் தாசன்
        மாமாய மாயோனின் மருகற்குத் தாசன்
பீடுடைய மலைமேவு பெரியோற்குத் தாசன்
        பிணங்காவி யன்வாகு லேயற்குத் தாசன்
ஏடுடைய வெட்சிகொள்வி சாகற்குத் தாச
        னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 6

சீர்கொண்ட செங்கார்த்தி கேயற்குத் தாசன்
நீதற்ற குடைக்கூத்துத் தேவற்குத் தாசன்
நார்கொண்ட நலனோங்கு கடம்பற்குத் தாச
னல்லாறு முகமுள்ள நம்பிக்குத் தாசன்
தார்கொண்ட சரஜன்மப் பெருமாற்குத் தாசன்
தாழ்வற்ற தமிழ்ச்சங்கத் தலைவற்குத் தாசன்
ஏர்கொண்ட கதிரேசப் பெயரோற்குத் தாச
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 7

அக்கினிக ருப்பனெனு மண்ணற்குத் தாச
னானந்த மாஞ்சுப்பிர மணியற்குத் தாசன்
பொக்கமறு முத்தையப் பெயரோற்குத் தாசன்
பொருவின்மா யாமாயக் குழவிக்குத் தாசன்
துக்கமறு துடிக்கூத்துக் கடவுட்குத் தாசன்
றொன்மையய னார்சிட்டி செய்தோற்குத் தாசன்
இக்குவளர் கந்தகிரி யீசற்குத் தாச
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 8

பணைநகில வனமகளின் பட்சநனி நச்சிப்
படிமீது புளிந்தனாச் சென்றோற்குத் தாசன்
திணைமீது திமிசாக நிமிர்ந்தோற்குத் தாசன்
றெய்வமுது சன்னாசி யானோற்குத் தாசன்
பிணையலணி யத்திமுகன் றம்பிக்குத் தாசன்
பேசரிய யாழ்முனிவன் பெருமாற்குத் தாசன்
இணையளவை யில்லாத குகனுக்குத் தாச
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 9

கல்லாலி னிறைபோல வோங்குபர வோதிக்
கண்ணாறு பெயர்க்கறிவு தந்தோற்குத் தாசன்
வில்லாரும் பழநிமிசை வெண்கச்சை சார்த்தி
மிளிர்கின்ற வொருதண்ட பாணிக்குத் தாசன்

7. ***கதிரேசன்*** – *கதிரை யீசன் என்பதன் மருஉ.*

நல்லார்கள் போல்வைக்க நினைத்தென்னை நேடி
நன்னவிர முண்டிதமாய் வந்தோற்குத் தாசன்
எல்லாரு மேத்தருண கிரிகோற்குத் தாசன்
னெங்குநிறை விண்குமர குருதாச னானே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 23ஆம் தேதி மந்தவாரம்.

34. திருக்கருணைப்பிணக்கம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

மண்டலம் விண்டல மேத்த மாதர் மயலே கொளுங்குறத்தி
கொண்ட மணாள ரரும்பொன் வேலர் குறள்கள் பலகோடி
தெண்ட னிடுஞ்சிகி யீசர் நல்கு திருவிற் சிறிதுகொளின்
பிண்ட முடையநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 1

ஆச்சரி யத்திருக் கூத்தி னாலய னங்காப் பீறுதிரை
ஏச்சி லனுக்கிரக மென்னு மைந்து மிழைக்கு மயூரேசர்
பூச்சர மொய்ம்பவிர் செவ்வே ணல்கு பொறியிற் சிறிதுகொளின்
பேச்சடங் காதநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 2

சீரிய மாதர்க ளொன்று கூடிச் சிலம்பணி தாள்வணங்கிக்
கோரிய மோவுற வாண்டு கொண்ட குமார குருபரனார்
பாரினி லேயருள் கூர்ந்து நல்கு பவுள்சிற் சிறிதுகொளின்
பேரறி வற்றநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 3

காழடி மேலெழிற் றண்டை வீரக் கழல்க ளோலிடமா
மாழைகொள் கேகய மீது சாரி வருங்கு மாரகுரு
ஊழிக லோயவுள் ளுள்ளி யீயு முவப்பிற் சிறிதுகொளின்
பேழறி வற்றநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 4

---

3. கோரஇயம் – *"கோரியம்" எனப் பொருந்திற்று. அச்சந்தரத்தக்க ஒலி எனும் பொருளது.*

ஆறிளஞ் சந்திரன் கொக்கி னிறைகொ ளலங்கா ரத்தலையோ
டேறு நடத்திடுஞ் சம்பு மைந்த ரிருஞ்சே வற்கொடியார்
ஈறறு பேரரு ளானல் கமுத வின்பிற் சிறிதுகொளின்
பேறடை யாதநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 5

செத்தவர் சேரிடஞ் சென்றி டாது சிவானந் தம்பெறுவோர்க்
கத்த னருட்டிரு மேனி கொண்டரு ளாறு மாமுகவேள்
சித்த மகிழ்ந்தளிக் கின்ற தெய்வத் திருவிற் சிறிதுகொளின்
பெத்த முடையநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 6

சீதரன் பங்கய னீரைஞ் ஞூறு திட்டி யன்சசிவீ
சாதவன் மண்மகன் மந்தன் பொன்னு மகிக ளரிபுகருங்
காதலி னேத்திடு கந்த வேள்செய் களிப்பிற் சிறிதுகொளின்
பேத மறாதநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 7

விரிதிரை வாரிதி சூழ்கி டக்கு நிலத்தில் வேதநெறி
திரிபு படாவகை செய்த யோகர் தினமுந் தொழுதணைந்த
பரிவுடைச் சண்முக நாதர் நல்கு பவுள்சிற் சிறிதுகொளின்
பெருமை பெறாதநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 8

சாதி குணம்பெயர் குட்டை நெட்டை சனிப்பு நாப்பணந்தம்
ஆதி யவத்தையி லாம லுள்ள வகண்ட குமாரேசர்
போத மகிழ்ந்தளிக் கின்ற தெய்வப் பொறியிற் சிறிதுகொளின்
பீதி விடாதநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 9

மறந்தரிப் புற்றுளிர் தேடி நாடி மருவி யிப்புவியில்
இறந்துதிக் கின்றதை நீத்தி ருமினென் றேசில் புகழ்பாடிச்
சிறந்தவன் றம்பிரா னான கந்தர் திருவிற் சிறிதுகொளின்
பிறந்தலுத் திட்டநம் மோடு சிறிது பிணங்கிக் கொள்வாரே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 24ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

35. மிகைவெல் வயவை.*

யாழ்மூரி.

மாமலைச் செல்வியையொர் புறம் வைத்துயர் வெண்டிகழ்
வரை யுறை யிறை யவ ரருளி னுய்யுநறுங்
கோமிளிர் வானவர்கள் பழிச் சிப்பணிந் தாம்வரங்
கொள வுள கட வுள ரெனவி ளங்கியொண்மை
நாமகள் காமுறுமே ழிசைப் பூதக ணம்பல
சரி கம பத நியென் றுரிய வணம்பாட
ஏமவு ளங்கனிந்து நடஞ் செய்குகன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 1

மைச்சல ராசிவளை நில மேவுப சுக்களை
மறு புதை புக வயர் பிரம னார்சிரசிற்
கைச்சுமங் கொண்டுகுட்டித் திருக் காலுதை யுந்தருங்
கரு ணையை யுள விறை பிறக யன்புரியும்
துச்சமி லாததவந் தனைக் கண்டவன் செய்யொரு
தொழி லினை நனி யுத வியபி ரானெனவே
மெச்சிநி தங்குறைவி லருள் வேட்டவன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 2

எரிதனி லேட்டையிட்டன் றெரி யாமலு மேடற
லெதிர் செல வுமை மறை விபின மாக்கதவம்
இரிபற மூடிடவும் வள ராண்பனை பெண்பனை
யென வமை யவும் விட மறவு மொருபுத்தன்

---

* *இம்முப்பத்தைந்தாந் திருப்பதிகநடை, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது "மாதர் மடப்பிடியும்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பதிக நடையை யொத்திருத்தலின் அப்பதிகத்திற் கிடப்பட்ட யாழ் மூரி என்னும் பெயரே இத்திருப்பதிக வொலிக்கும் இடப்படுவதாயிற்று. வயவை – வழி.*

2. துச்சம் = *அற்பம் ; வடசொல்.*

3. "செலவுமை" *என்னுந் தொடரில் ஐ = அழகு.*

இத்திருப்பாட்டில் வருவிடயங்கள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரத்திலுள்ளவாறு கூறப்பட்டனவாம். சரித்திரநிலை வேறுபடின் நூலாசிரியர் பொறுப்பொன்று மின்றென்க.

பெரியவு டம்பிறவும் பழ வத்திபெண் ணாகவும்
பணி னவர் பர சிறை பிரிய மோடுதந்த
விரிசுட ரானவடி வுடை வேலவன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 3

அக்கினி வத்திரத்தான் கையின் மாண்டச கோதர
ரெழு வர்க டரு கென வடல்கொ ளம்பொன்றில்
அக்கண மேவரைந்து நம னுக்குவி டுத்தபின்
பவ ரொடு மற லியு மருகில் வந்துபிர
தக்கிண மாப்பரவு முயர் வுற்றவொர் வீரனின்
றலை வனொர் நிக ரறு சரவ ணப்பெருமாள்
மிக்கெழின் மேவியவிர் திருப் பங்கய மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 4

ஊனுழை கன்மமுடை யுயிர்க் கூளியைக் கொள்ளைகொள்
வலி மலி மற லழி வுறவு தைத்தகழல்
வானவன் வேண்மகிமை தனைக் கோடிநூ றாண்டள
வறை தரி னுமு டிவு பெறுவ தின்றெனவோ
ரேனமி லம்பிகைமுன் சொன வேற்றம தற்குடை
யவ னெவ னவன் மயி லிவரு மீசனவன்
மீனுறழ் பொற்சதங்கை மிக வேங்கிடு மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 5

எண்டிசை யும்பெருமை நனி கொண்டவொர் தக்கனீ
ளெரி மக மதில் வசு விரவி யிந்துபருங்
குண்டைய ரன்றோழன் புனல் வேந்தனு யிர்ப்புநி
ருதி சத மக னில குசனி மூலையிறை
சண்டன ருந்தமனெண் கண னாதிபல் பண்ணவர்
தர மற வடன் மற லதுவி ளைத்தமகா
மிண்டனு நானெனவே மிளிர் வேலவன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 6

---

6. **வசு** = *அக்கினி.*

அருந்தமன் = *விட்டுணு ; விட்டுணு பெயர் கூறுமிடத்தே "அருந்தமனென்பது மாங்கவன் பெயரே" என்னும்* ***பிங்கலந்தை.***

எண்ணறு சிட்டிபுரி விதி தன்னையுந் தண்டுழா
யிறை யையு நுதல் விழி யெரியி னாலெரித்தவ்
வெண்பலி யைப்பூசி முழு வென்பொடு வெண்டலை
மிலைந் தலைந் தெழுந் துழன் றிறுதிந டம்புரியும்
கண்ணொரு மூன்றுடைய கறைக் கண்டனு நானென
மிளிர் சர வண பவன் கணித மில்புகழை
விண்ணவ ரும்வியக்கத் துதித் தன்னவன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 7

சீறதி சீற்றமுடைக் கிர வுஞ்சனென் போனெடுந்
திரி புர மென வெழ வவையு ளானைமுகன்
கூறரு மூன்றசுர ரெனத் தோன்றிய போதொரு
குறு நகை கொடு பொடி படவெ ரித்தவர்கள்
மாறுப டுந்தொழிலாற் செயு மாயமெ லாங்கெடும்
வகை பணி யுயி ரையு நொடியி லுண்டகுகா
வேறுப டாமலருள் புரி யென்றவன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 8

மட்டில டங்காத வண்ட பிண்டச ராசர
வகை முழு வது மவ னுருவி ருந்தநிஜம்
தட்டவி லோசனத்திற் சத யூபனுக் கன்றருள்
புரிந் தவன் பெரும் பயந் தணிய ஞாங்கரெறிந்
திட்டகு கேசனெனுஞ் சிவ னண்ணலை யெண்ணிநின்
றர ஹர சிவ சிவ வெனவி ளம்பியவன்
விட்டக லாதவண மவன் றுய்யநன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 9

தேங்கிள ரண்டநிரை களைத் தன்பெருங் கர்ப்பமுட்
சிறு சிறு துக ளென நிறுவி யங்ஙனமே
தாங்கியு மப்பொருளி லுயிர் போலவி ராவியே
தகு குணங் குணி யெனச் சமைய வேவிரித்தும்

ஓங்கிடு மக்குணமொன் றிலி யென்னவு முள்ளதே
வொரு குக னென வரு ணகிரி யுன்னிமகா
வீங்கல ணைந்தபடி யவன் றுய்யநன் மெய்யடி
தொழு தெழு மறி வுளர் மிகையை வெல்லுவரே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 27ஆம் தேதி புதவாரம்.

36. மெய்ப்போதகம்.

னகரவெதுகைக்கலிவிருத்தம்.

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

ஆனையி னதளரி யதள்வரி யதளெலும்
பேன வெயிறுகம டமயிலை யினயனம்
மானணி பசுபதி மகன்மயில் வருபெரு
மானடி களைநினை மலைவிலை மனனே. 1

வானவ ரதநிலை யரசல மனுடரும்
ஈன வுயிருமவ னிணையடி யுறவரு
டானரு ளுயர்சர வணபவ னெனுமொரு
கோனடி களைநினை குறைவிலை மனனே. 2

ஊனமி லறிவுள ருளநடு வழிபடு
மீனுறழ் ஞெகிழிகண் மிலைமல ரிணையடி
யானெழில் வயவரி யடிமுனி பணிகுகன்
ஓனட வடிநினை யுலைவிலை மனனே. 3

வானவர் தொழுதிடு மகிமையை யுளபெரு
மானிவ னெனநனி மருவமு னெணியவொர்
கானவர் மகளது களிநுகர் வுறவெதிர்
போனவ னடிநினை புகரிலை மனனே. 4

3. ***வயவரி யடிமுனி*** = *புலிக்கால் முனிவர்.* ***ஓலிடு நடவடி*** - *ஓல் + நட + அடி = ஓனடவடி எனப் பொருந்திற்று.* ***ஓலிடல்*** = *ஒலித்தல்.*

மானமி லரனடி மலர்களை யெணிவெளி
யானவ ரஞருழி யபயமி டுசமயம்
ஏனென வருமரு ளெழின்மழ மயிலிவர்
கோனடி நினையொரு குறையிலை மனனே. 5

ஊனுக ருணர்வில ருறவற வொழியுயர்
தேனுக ருணர்வுளர் திருமலி யுளமெனும்
வானுழி யவிரருண் மணியெனு மயிலிறை
ஆனகை யடிநினை யலலிலை மனனே. 6

கூனில வனநுதன் மடவரல் குலமணி
ஏனமி லிறையவ ரிடமுறை யுமையவள்
சூனுவெ னுமமுத சுகமுத வொருகுரு
கானடி களைநினை கறையிலை மனனே. 7

ஆனுகொல் கலுடமொ ரளவற வுளவனும்
ஞானநெ டியவயி னணுகுகை யிறையடி
யேனுமு னபயமெ னினஙன மடிமைகொள்
வானவ னடிநினை மமரிமலை மனனே. 8

நானென தெனுமக நலிவுற வனுதினம்
மேனிலை கருதியுய் வியனறி வுடையருள்
ஞானிக ளகநடு நடமிடு மொருபக
வானவ னடிநினை வழுவிலை மனனே. 9

---

*6. **"ஆனகை"** என்பதை ஆல் + நகையெனப்பிரிக்க. ஒலிக்கும் ஆபரணம் எனும் பொருள் பயக்கும். "ஆல லாடுத லொலிப்பேர்" என்பது **லகரவெதுகை.***

*7. **கானடி** எனுந்தொடரிற் "கான்" - நல்மணம்.*

*7, 10 **ஏனம்** = பாவம் ; வடசொல்.*

*8. **ஆணு** "ஆனு" என எதுகை நோக்கிய விகாரமாம். "அரம்பை... ஆணுவே யிரத நன்மை" என **ரகரவெதுகை** நவிறலின் ஆணு - இனிமை, நன்மையெனும் ஒண்பொருள் பயத்தலோர்க. யாணரெனுங் கிளவி ஆணரெனவுமாம். இதன் விகாரமே "ஆணு" என வாயதென்னலாம்.*

மோனர்கள் புகழருண் மொழியரு ணகிரியன்
வானவ ரினுமதி யமுத மதியையுற
ஏனமி லருளரு ளினகுக னெனுமபி
தான னடிகணினை தளையிலை மனனே. 10

மன்மத வருடம் ஆவணி மாதம் 28ஆம் தேதி குருவாரம்.

37. திருவாலவாய்.

பண் - கௌசிகம்.

பொன்னைப் பூமியைப் புன்புல வாக்கையை
மின்னை நாடி யுழன்றுள்ள வீணனேன்
தன்னை யாண்டவொர் தன்மையென் னாலவாய்
அன்னை யேயரு ளேகுகப் பிரமமே. 1

கட்டு மாடை கழற்றினை கந்தனை
மொட்டை யிட்டனை மோக மறுத்தனை
எட்டி நீமறைந் திட்டதென் னாலவாய்ச்
செட்டி யேயருள் செய்குகப் பிரமமே. 2

இஞ்ஞான்று ஜடாமஸ்தகராயுள்ள அடிகள், சில ஆண்டுகட்கு முன்னர் முண்டக மஸ்தகராயு மிருந்தாரென்பதை இவ்விரண்டாந் திருப்பாட்டிற் "கந்தனை மொட்டையிட்டனை" என்றருளிச் செய்தமை காட்டுகின்றதன்றோ. கம்=தலை.

புண்ணி யந்தெரி யாவெறும் பொக்கனேன்
எண்ண மோர்ந்தரு ளெந்தையிங் கேயுனை
நண்ணி னேன்சுக நல்கருட் காலவாய்
அண்ண லேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 3

ஆக மோடென தாவியு முன்றனக்
கேகொ டுத்துய்ய வெண்ணிய வென்னகத்
தேகு ளிர்ந்தரு ளீயெழி லாலவாய்
ஏக னேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 4

எட்ட நில்லென நீயென்னை யேதள்ளச்
சிட்ட னானபின் ஞாயஞ் செலுங்கொலோ
நட்ட மின்றரு ணல்குதி யாலவாய்
இட்ட னேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 5

பருதி முன்னிரு ணிற்குங்கொல் பக்கமாம்
அருளின் முன்மல நிற்குங்கொ லவ்வருட்
பொருளைத் தந்தொரு பூர்த்திசெய் யாலவாய்ப்
பெருமை யேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 6

நித்த லுங்கழ னெஞ்சக மாக்கியால்
எத்த லத்துமு னேணருள் காத்திடச்
சித்தம் வைத்தருள் சீருய ராலவாய்
அத்த னேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 7

பாச மும்பசு வுந்திறம் பாவொளி
வீசு நின்னரு ளின்றிவி ளங்குமோ
ஆசை யாயின னேயதற் காலவாய்
ஈச னேயெனை யாள்குகப் பிரமமே. 8

என்ன கப்புல மென்று மிருக்குநீ
என்னை யின்னுமி ரண்டறக் கோடலின்
றன்னி யஞ்செய னீதிகொ லாலவாய்
மன்னெ னத்திகழ் மாகுகப் பிரமமே. 9

குற்றம் யாவும்பொ றுத்தருள் கூர்தியால்
அற்ற மற்றலங் காரம திர்த்துளோன்
முற்றும் வாழ்த்திய மூர்த்திநல் லாலவாய்
உற்ற வொப்பில ருட்குகப் பிரமமே. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 2ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

---

10. ***அற்றம்*** = *மறைவு, சோர்வு ;* ***சே - திவாகரங்*** *காண்க.*

38. திருக்கன்னிநாடு.

கலிநிலைத்துறை.

பண் - இந்தளம்.

சீருளா ரேத்துஞ் சீருடை நஞ்சிவ பெருமான்
கூருலாம் வேற்கை யோடன வரதமுங் குறைவில்
பாரெலா மேத்துங் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
ஓரெலா வார்ப்பு மொருங்கியுய் வாயென துளமே. 1

வாக்குவன் மனதான் மதிக்கரு நஞ்சிவ பெருமான்
நோக்கொரு பனிரண் டிலகொரு நூனமி லுருவாய்ப்
பாக்குகு பொழிலார் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
ஊக்கமொ டுணரின் வாழ்குவை நாளுமெ னுளமே. 2

ஞானிகள் விழையொண் பொருளெனு நஞ்சிவ பெருமான்
மேனிலை விழைவோர்க் கருளவெ னாமயின் மீது
பானிற வனம்வாழ் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
நீநினை வாயே னிதநனி யுய்குவை நெஞ்சே. 3

நந்தலின் மறைகள் பழிச்சிடு நஞ்சிவ பெருமான்
செந்திரு முகமா றவிரரு ளுருவொடு தீமைப்
பந்தரைப் புரப்பான் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கைச்
சிந்தைசெய் வாயேன் மனமினி துய்வது திடமே. 4

மாதவ னளித்த மதிப்பொரு ணஞ்சிவ பெருமான்
ஏதமி லடியர்க் கருளவெ னாமுரு கெனமா
பாதகந் தீர்த்த கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
நீதெரி வாயேன் மருடபுத் துய்குவை நெஞ்சே. 5

எக்குணங் குறியு மிலாமுத னஞ்சிவ பெருமான்
பக்குவர்க் கருளும் பரிவொடு தேவிய ருபய
பக்கமும் விளங்கக் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கைச்
சிக்குடை நெஞ்சே கருதிடிற் சார்வது சிவமே. 6

பூவினில் வெறிபோற் பொருந்திய நஞ்சிவ பெருமான்
கோவிலி னிலவோர் வடிவொடு குகப்பெயர் பூண்டு
பாவிகள் பழிதீர் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கைத்
தாவிளை நெஞ்சே கருதிடி னிலைநமன் றமரே. 7

எங்கணு நிறைவா யிருந்துள நஞ்சிவ பெருமான்
சங்கரன் மகவாய்ச் சரவண பவப்பெயர் சார்ந்து
பங்கமி னதிபாய் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
இங்குழ னெஞ்சே நினைவுறின் மறலுனக் கிலையே. 8

அழிவுதிப் பணவா வறிவெனு நஞ்சிவ பெருமான்
இழிமனச் சீவர்க் கருள்வண மயின்மிசை யிந்த்ரன்
பழிதனை நூறுங் கன்னிநா டுறைதரு பாங்கை
எழிலொடு நெஞ்சே நினைவுறின் வருபிறப் பிறுமே. 9

தத்துவா தீதத் தனிப்பொரு ணஞ்சிவ பெருமான்
வித்தைசால் புகழ்பா டியமுனி பாத்தொடை விரும்பிப்
பத்தர்பா டிடவே கன்னிநா டுறைதரு பாங்கைச்
சித்தமே நீயுள் கிடிலடை வதுவிழுச் சிவமே. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 7ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

39. திருக்கொடுமளூர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சாதாரி.

சிந்துசுல விந்தநிலை தன்னிலும தன்புடையர்
சேவடி புகழ்ந்துதொழவோ
நுந்திரு விரும்புபரி பக்குவர்கண் மும்மலமு
நூறியருள் செய்யவெனவோ

9. **இந்த்ரன்** = *வடநூன்முடிபு.*

அந்தமடி யற்றபர மங்கள வகண்டசிவ
மாகவுள நீர்கழனிசூழ்
சுந்தர மலிந்துயர் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 1

சத்திய மதர்ப்பதர் நடத்துகிரி யைக்குரிய
சத்தியென நூல்கணுவலும்
புத்தமுத வாய்மையுடை வள்ளிதொழி லெண்ணிநினை
புந்தியர்க ளுக்கருளநீர்
இத்தரைய ரென்கொழுந ரென்றறிய நின்றிடு
மெனச்சொலுரை கொண்டபடியோ
சுத்தமுறு பத்தருய் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 2

வானவரு நாடரிய ஞானமய மானபெரு
வானென விருக்குமொருநீர்
ஏனலி லிருந்தமட மானினி நலங்கருதி
யேசறு புளிந்தவடிவம்
ஆனவ னறும்புரிவி னானினைவர் நோய்களை
யறுப்பவ னிமாசலசுதை
சூனுவென வோதவொ திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 3

பூர்த்திபுக லுங்கருணை யங்கட லெனத்தவர்
புகன்றிட விருக்குமொருநீர்
பார்த்திப னருந்தவ நிரம்பிட வுரப்புடைய
பன்றிதொடர் வுற்றபெரிய
மூர்த்திமக னாமிவர் நினைப்பவர்கள் வாழ்வரென
மூவுலகு நன்கறியவோ
தூர்த்தர்க ளிலாவொரு திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 4

வானிலவு பானுவென வேயுயிர்க ளுள்ளிட
மதிக்குமுத லாகுமுணர்வா
யேநிலவு கின்றவொரு நீர்தமிய னுக்குநிக
ரேழைகள் புரக்கவெனவோ

மீனிலவு கண்ணிமலை மாமக டனக்கினிய
மெய்க்குழவி யாகிவிளைவுச்
சூனிய மிலாதுயர் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 5

இப்புடவி யிப்பிறவி வேண்டுகில மென்றுமுள
வீசவுனை யேயடைகுவோம்
எப்படியு மென்றுபணி யுத்தம ரகத்திடை
யெழுந்துலக கானமுலவும்
ஒப்பறு மகந்தைமுத லாமறவர் வெல்லவென
வோதனிமை வாளுழவர்போல்
துப்புடைய கார்மலி திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 6

மாலயனும் வந்தனைசெ யற்புத விலாசபர
மாகவொளிர் கின்றவொருநீர்
மூலமல வாவிகளி னீலமல வாதனை
முருக்கிநினை வுந்திருடுமோர்
சாலமுல கோரவென வோநிமல மானசிவ
சண்முக மறைத்துநெடிய
தூலவுடை நீழலொர் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 7

விற்றிற மியங்கிரவி யுஞ்சசியு மங்கியும்
விளக்குமறி வித்திடவொணா
முற்றறி வெனாமறை முழக்கவுள நீருயிர்கண்
மொய்வினை முருக்கியருள்வான்
உற்றவுரு வம்பல வுளும்மிதுவு மொன்றென
வுணர்த்தவென வோநிலவளந்
துற்றுமெழின் மிக்குறு திருக்கொடும ளூர்நனி
துலுங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 8

ஓருருவு மீருருவு மூவுருவும் வேறுருவு
மோய்வில்பல தேவருருவும்
பாருருவு நீருருவு மாரல்வளி வானுமறை
பன்னிட விருக்குமெவையும்

பேருருவில் வைத்துளவொர் நீருல குயிர்த்திரள்
பிடிக்கவென வோவுடைமரத்
தூரடியி லேருயர் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 9

சொன்னய மிகுந்தகலை வேண்டுகில மேகலைகொள்
சுந்தரிக ளாசையுலகம்
பொன்னழி புலைப்புணர்வு வேண்டுகில மெய்யடி
பொருந்தவரு ளென்பவர்களின்
நன்னினை வறிந்தருள வோபுனித சோணகிரி
நாதர்குரு வாயவொருநீர்
தொன்னில வளங்கிளர் திருக்கொடும ளூர்நனி
துலங்குகிறி ரெம்மிறைவரே. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 16ஆம் தேதி மங்கள வாரம்.

40. திருப்போற்றி.

திருத்தாண்டகம்.

அவனிதனி லன்னைகர்ப்ப மமைந்த வன்றே
யருநலமுந் தீமையுமுண் டென்று மான்மா
நவமாகச் செயப்பட்ட தாலே முன்போர்
ஞான்றுமது விருந்ததிலை யென்றுஞ் சீவன்
புவியின்மிசை மரித்தபினு மிருக்கு மென்றும்
பூருவமு மியைபுமின்றிப் புலம்பு மார்க்கம்
அவமெனவே யென்னறிவி லுணர்த்தி யந்த
வறிவாக நிற்குமரு ளரசே போற்றி. 1

அதிர்த்தபடி நலந்தீதோ டமைந்த வான்மா
வயர்பாவ வினைக்குநர கெய்து மென்றும்
விதித்தவனி யாயவழி தனிலே செல்லும்
வியனுணர்வி லார்பின்னுந் தாதை யன்னை

*9. **தூர்** = வேர் ; **சூ – நிகண்டு** காண்க. வேர் அடி மரத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.*

மதத்துவலி கொடுசெய்த வினைக்கே பிள்ளை
மடமாக வந்ததென்று வழுத்தும் வார்த்தை
முதற்சிருட்டி யோடுலகை முடிக்கு மென்றே
முழுஞாய மெற்குணர்த்து முதலே போற்றி. 2

தாதையன்னை யிழைத்திட்ட தீமைக் காகச்
சந்ததிதான் கெட்டதெனிற் றாதை தாய்க்கும்
ஓதலினச் சந்ததிக்கு முடம்பு நெஞ்ச
மொன்றாக விருக்கினவர் சுகதுக் கங்கள்
பேதமின்றித் தோன்றிடும்வே றெனினோ விந்தப்
பேச்சிறையு மொவ்வாதென் றெனதுள் ளூகப்
போதமதி லுணர்த்தியநல் லருளே நீதிப்
பூரணமே யானந்தப் பொருளே போற்றி. 3

மக்களையே யன்னைதந்தை வஞ்சித் தாலு
மகத்தான வவரையவர் வஞ்சித் தாலும்
தக்கபடி யரையருமே தண்டிப் பார்க
டகையுடைய புத்தேளு மதுபோற் செய்யும்
அக்கமுள ரறநூலு மிதுபோ லோது
மாக்கைநடு வுள்ளவுயி ரறிநீர் மைத்தாற்
பொக்கமுறு சடமன்று சித்தே யென்றென்
புந்தியினன் னூலுணர்வைத் தந்தோய் போற்றி. 4

நித்தியமா யுளவான்மா வைச்ச டம்போ
னிருமித்த தாய்நிகழ்த்து மனீத மார்க்கம்
செத்தவரை யுலகமுடி வினில்வி சாரஞ்
செய்வதாய்ப் பிதற்றுவது பிசகே யென்ன

---

2. முதற்சிருஷ்டி காலத்தில் மனுவாய்ப் பிறந்த தாய் தந்தை செய்த தவற்றிற்குப் பிள்ளை கெட்டதாகப் பிறந்ததென்னின், அஃது அவர்கட்கு அபராதப் பொருளேயாக வேண்டும். ஆயின், அவரளவில் அஃதிருந்து தொலைந்து போக வேண்டுமேயன்றி அது செய்யு நன்று தீதுக்கேற்ப, பின்பு அதற்கும் பிள்ளை பிறந்ததெனப் பேச இடமில்லையெனவாம். அதனால், முதற்சிருஷ்டியி லுண்டான தாய் தந்தையரோடே உலகம் முடிய வேண்டியதாய் அவ்வசன முடிக்கும், அது பொருந்தாதென்பது இங்கே பொருள்.

இத்தரையி லிஞ்ஞான்று செய்த தீங்கிற்
கிசையநடு வரசர்புரி தண்டத் தோடு
கத்தனுயர் தண்டமெனும் பிணியுள் வாதை
காண்பதுமுண் டெனவுணர்த்துங் கருத்தே போற்றி. 5

என்றுமுள்ள கடவுளுடை நீதி யென்று
மியங்குவதல் லாதிடையி லிறுவ தில்லை
தொன்றுவினைப் பிராரத்த மனுப விக்கத்
தோன்றுகன்ம வுயிர்புதிது மிழைத்துத் தூலம்
பொன்றியதன் பின்கடவு ணீதிக் குள்ளாய்ப்
புதிதிலெஞ்சி யுளகரும மனுப வித்துப்
பின்றூலஞ் சஞ்சிதத்தா லெடுக்கு மென்றே
பேசுநிச நூலுணர்வெற் களித்தோய் போற்றி. 6

சொற்றவுரை தனைநம்பிச் சாவி ரேனீர்
சுவர்க்கநிலை யடைகுவீ ரென்னு மார்க்கம்
உற்றவரு மதிசயிக்க வருளிற் கூடி
யுள்ளுக்குண் மறைந்திருக்கு முயிரைக் கண்டு
செற்றமிலா வாதார விறையைக் கண்டு
செனிப்புடனே யிறப்பறுத்துத் திகழு மார்க்கம்
குற்றமிலா நெறியெனவெற் குணர்த்து ஞானக்
குருந்தேயென் னுயிர்க்குயிராங் குகனே போற்றி. 7

மோக்கமெனல் வெறுஞ்சூன்ய மதனை வேண்டி
முயலுவதி லென்பயனிவ் வுடம்போ டென்றும்
போக்கியத்திற் காம்புவனந் தனிலே யுய்தல்
புரைதணந்த வின்பமெனப் புகல்வோர் போக்குத்
தேக்கெறியுங் கலவியின்ப மறியாக் கன்னி
தீழ்ப்பாக வதைப்பேசு தரம்போ லாமென்
றாக்கமலி யறிவாள ருரைக்கு ஞாய
மதையெனக்கு முணர்த்தியவென் னரனே போற்றி. 8

கருவிசில வடங்கியநித் திரையின் கண்ணே
காணுமொரு சுகம்போலக் கரணா தீதம்
மருவுசிவ யோகதிலுந் திரீசை யோக
மல்குமொரு சுகம்போலச் சீவ போதம்
அருவினுயர் சிவபோதத் தடங்கி நிற்கு
மைக்கியத்து மெனவெணலா மவைக ளற்பம்
பொருவில்சிவ யோகவின்பு மோக்க வின்பும்
புகலரிதா மென்றுணர விதித்தோய் போற்றி. 9

எரிந்தபுரி யைப்போல வுடம்பி ருந்து
மில்லாத வோங்கார சீவன் முத்தன்
பரிந்தவனு பவமதுதா னறையி னுள்ளே
பயில்கூத்தை யொக்குமந்த வுடம்பு நீங்கி
அரந்தையடு சிவத்தையடை விதேக முத்த
னனுபவமம் பலக்கூத்தை யொக்கு மென்றுள்
இருந்தறிவித் திட்டவரு ளறிவே சந்த
மியம்பியநல் லருணகிரி யிறைையே போற்றி. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 24ஆம் தேதி புதவாரம்.

41. பிரப்பன் வலசை.

பண் - சாதாரி.

பூமக ளியங்குலகி னல்லதமிழ் நாவலர் புலம்பு கவிதைத்
தாமமணி நங்கடவு ளென்னுமுரு கையரடி தன்னை யெணியே
நாமுன மிருந்தவள மேகிளர் நயப்புள பிரப்பன் வலசை
ஆமிதனை நண்ணுபவ ரன்புடைய ராவர்பழி யஞ்சு மனதே. 1

10. விதேகமுத்தத்தன்மை இற்றெனவுணர்த்து விவரம், செக்கர்வேளிறுமாப்பில் 28, 29-ஆஞ் செய்யுள்களி லறியலாம்.

தொண்டரக நின்றுநிமிர் கின்றவரு ளின்பரிவு சொந்த முறவென்
றண்டரலர் கொண்டுபுசி தம்புரியு மாதிமுரு கைய ரருணாங்
கொண்டுசில வைகல்வதி தந்தவிட மென்றுயர்வு கூறு மடர்பூ
வண்டறை பிரப்பன்வல சைப்பதி யிதாகுமெனுண் மல்கு மனதே. 2

மெய்யடிக ணெஞ்சக மிருந்துவிளை யாடியருண் மெய்ய ரெனுநம்
ஐயடிக ளாமுருக வேளடி நினைந்துதனி யாகி யளிநீர்
பெய்யிருகண் மூடியுளி ருந்துணர்வு கொண்டவொர் பிரப்பன் வலசைச்
செய்யபதி யீதறிதி மெய்யறிவை நாடிடு திறத்த மனதே. 3

சீதமதி யைச்சடையில் வைத்துமலர் வாளியுட றீய விழிசெய்
ஆதியிறை யாயகுரு சாமியெனு நம்பரனை யன்று கருதி
ஓதுமொழி விட்டக மொடுங்குநிலை கண்டவிட மென்று குயிலுங்
கோதறு பிரப்பன்வல சைப்பதி யிதாமுறுதி கொண்ட மனதே. 4

தஞ்சமென நிற்பவர்க ளஞ்சன்மி னெனச்சொலுரை தந்த ருள்புரி
நஞ்சிவ பிரானெனு மயூரமுரு கையரடி நண்ணி யுழலும்
நெஞ்சினை யொடுக்கியிர வும்பகலு நின்றவன முள்ள வளமே
விஞ்சிய பிரப்பன்வல சைப்பதி யிதாமடமை விட்ட மனதே. 5

அங்குலிக மம்பவள மென்பன வணங்கதர முங்க ருமைசால்
கங்குலினும் விஞ்சுகுழ லுந்திகழ்தெய் வானைபொரு கான வர்சுதை
தங்களொரு கொண்கனெனு நங்கடவு ணன்னினைவு தந்த தகைமை
இங்கென விளம்பிடு பிரப்பன்வல சைக்களரி யீதென் மனதே. 6

உள்ளபடி யுன்னுபவ ருள்ளபடி யுய்யவென வுன்னு பெரிய
வள்ளன்முரு கையர்நடு நிற்குநிலை யைச்சொலி மறைந்த விடமும்
வெள்ளைகிளர் புட்டுயி லெழுப்புகடல் வெள்ளலைகள் வீசு வளமும்
உள்ளவொர் பிரப்பன்வல சைப்பதி யிதேயுலகை யுந்து மனதே. 7

மித்தைபடு வாழ்வினை விடுத்துநிஜ வாழ்வினில் விளங்க நமையே
சுத்தமுறு கோவண முடன்றிரிய விட்டவொர் சுரேச ரடிசேர்
பத்தருயர் பூசனை புரிந்துவதி பண்புறு பிரப்பன் வலசை
இத்தலம தாமறிதி வைத்தநிலை நிற்குமென தேசின் மனதே. 8

6. குலிகம் *= சாதிலிங்கம். களரி = தொழில் செய்யுமிடம், காடு ;* ***ளகரவெதுகை*** *நோக்குக.*

துன்றுமறு பொன்மவுலி யெண்டிசையு மின்னவதி சுந்த ரமலி
பொன்றொடையல் கிம்புரி வயங்குமெழின் மொய்ம்புடைய பூரண ரருள்
ஒன்றைநனி யுன்னியுளொ டுங்குணர்வு கண்டவொர் பிரப்பன் வலசை
சென்றவ ரிருந்தவரு மன்புடைய ராவரறி தெய்வ மனதே. 9

நாடரிய தெய்வமென வேமறைசொ லாறுமுக னஞ்சி வனெனாப்
பாடல்பல பாடியவொர் சோணகிரி கண்டவிரு பத்ம வடியைக்
கூடவென நாமினிது கொண்டநடை கட்குதவி செய்த சுகுர்தர்
பீடணவி வாழிது பிரப்பன்வல சைப்பதி பிடித்த மனதே. 10.

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 24ஆம் தேதி புதவாரம்.

42. பரமப்பிரகாசம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம். பண் - கொல்லி.

கங்கை சூடிறை புதல்வ ரோகன கந்த மாதன வீசரோ
அங்க மாறுடை யைய ரோதுடிக் கைய ரோவெறி சூலமே
செங்கை மீதணி தேவ ரோசிவை செல்வ ரோசுர குஞ்சரி
பங்க ரோவர துங்க ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 1

வேரி கொண்ட கடம்ப ரோகுற மின்னி டஞ்செ லிடம்பரோ
வாரி யுண்டவர் குரவ ரோபவ னிறைவ ரோவறு மங்கைமார்
பீரை யுண்ட புனீத ரோவடி பேணு மன்பர்க ளன்பரோ
பார ருந்தவ ரரைய ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 2

பால மீதொளிர் கண்ண ரோவுயர் பன்னி ரண்டுகை மன்னரோ
கோல நீறணி சீல ரோதுடி கொட்டி யாடிடு கூத்தரோ
நூல ரோவடி வேல ரோசுரர் நோவ றுத்தவ ரோசிலம்
பால வேதிரி யடிய ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 3

பூவ றாங்கிய மெய்ய ரோமணி பூண்ட கிம்புரி மொய்ம்பரோ
சேவ றாங்கிய கொடிய ரோவறு முடிய ரோவுயர் செல்வராம்
தேவர் தாங்கிய வடிய ரோவதி தேசி லங்கிடு வெண்மலைக்
கோவி றாங்கிய குமர ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 4

பூநி ரம்பிய வழக ரோபடர் போத னார்தொழு குழகரோ
மாநி ரம்பிய கருட கேதனன் மருக ரோநித முருகரோ
தூநி ரம்பிய பழநி வெற்புறை சுமுக ரோவெழி லார்தமிழ்ப்
பாநி ரம்பிய புலவ ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 5

அண்டர் தம்பகை நாச ரோவரு ணேச ரோமக ரப்பெயர்க்
குண்ட லஞ்செறி காத ரோகுக வென்று சொல்பவர் நாதரோ
விண்ட லம்புகழ் சேய ரோமுது வேத மந்திர வாயரோ
பண்ட ருஞ்சிகி யிறைவ ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 6

உலகெ லாந்தரு நாத ரோதிக ழுலகெ லாம்பணி பாதரோ
உலகெ லாந்தொழு மாத ரோநிலை யுலகெ லாஞ்சொலும் வேதரோ
உலகெ லாம்பட ரார்வ ரோசெறி யுலகெ லாங்கமழ் மார்பரோ
உலகெ லாங்கவ ரூழ ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 7

யோகஞ் செய்குந ரப்ப ரோநிறை யோகி லேவரு துப்பரோ
சோகம் பாவனை மூல ரோவளர் சோகம் பாவனை யாலறாப்
போகஞ் சேர்கெனு நீத ரோபரி பூர ணச்சிவ போதரோ
பாகங் கூர்பவர் தலைவ ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 8

பிறப்பி லாதவொர் பெரிய ரோபெரி யார்ப ழிச்சிட வுரியரோ
இறப்பி லாதவொ ரிறைவ ரோவது விதுவெ னச்சொல விசையுமோர்
குறிப்பி லாதவொர் நிலைய ரோவறு குணப ராபர வருளரோ
பறப்பி லாதவொர் முதுவ ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 9

ஏசி லாத சுரேச ரோசக தீச ரோபர மேசரோ
காசி லாவரு ளாள ரோவுழல் கான டாத்தொரு தேரரோ
ஆசி லாவரு ணாச லப்பெய ரானி னைந்த குகேசரோ
பாச மாமல நாச ரோநமை யடிமை கொண்டவொர் பரமரே. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 28ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

---

7. ஆதன் (கூ-த ஃ) = *போதலுடையன். நினைத்துழிச் செல்வோனாகலின் "ஆதரோ" என வினாவிக் கொண்டதும் சால்பிற்றேயாம்.*

43. வாதனை நீக்க மன்றாட்டு.

பண் - தக்கராகம்.

பூவா ரேர்முடி மலரய னரிமால்
புதுமா மலர்கொண் டருச்சித்தே
தேவா காவென விறைஞ்சிரு சரணா
சிவனே செவ்வேட் பெயர்நாதா
தாவா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
வாவா வென்றெடுத் தணைத்தருள் புரியா
மனனோ நீவந் தருளாயே. 1

பேழ்வாய்ப் பூதர்கள் பலபல பறைகள்
பிசகா மேகொட் டிடநடமே
காழ்வீ ரார்கழ லொலிதர வுழல்வோர்
கமழ்தோ ளேறு மலர்ப்பாதா
தாழ்வா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
வாழ்வோய் வாவென வெடுத்தருள் புரியா
மனனோ நீவந் தருளாயே. 2

தூயோர் சொல்லினு நினைவினு முளவோர்
சுசிமா ஞானச் சுடர்மணியே
காயா யுள்ளதைக் கனிந்திட விழைப்போய்
கருதா தார்க்கு மருள்குகனே
தாயாழ் பீளுறு கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
மாயா மேயெடுத் தணைத்தருள் புரியா
மனனோ நீவந் தருளாயே. 3

பணியா ரஞ்செறி களச்சசி மகிழ்ச்சி
படவே கூடும் புருகூதன்
திணியார் கேகய மெனவரும் பொழுது
திருவோ டேறு மொருவீரா

தணியா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
அணியோ டாதரித் தணைத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 4

பகவா னீயெனப் பனுவல்கள் பகர்மா
பரமா விளம்பூ ரணவேளே
சுகவா னாயவி ரொருபர சிவனே
துவர்சால் கோழிக் கொடியானே
சகவாழ் வாகிய கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
அகணே யோடிவந் தணைத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 5

அருளா முத்திரை தனைப்பரங் கிரிப்பா
லறுபேர்க் காயன் றருளியமாக்
குருவே சத்திய சரவணப் பொருளே
குகனே தேவர்க் கரியானே
சருமேய் பாடுடைக் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
அருகே யோடிவந் தணைத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 6

நீங்கா வன்பர்கள் சததமு நினைமா
நிமலா வேலா வருளாளா
ஓங்கா ரப்பொரு ளெனமறை நவிலு
முதியா மரியா முருகோனே
தாங்கா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
ஆங்கோ டோடிவந் தணைத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 7

6. ***சரு** = சோறு ; **நிகண்டுகள்** காண்க.*

புலனோ ரைந்தையு மொடுக்குநுண் ணுணர்வோர்
புகழ்மா தேவா புலவாமா
வலனே யென்னிரு தயமலர்க் குகனே
மலைமா தேந்து மிளங்கோவே
சலமா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
நிலமீ தாதரித் தணைத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 8

செப்பேர் மாதனக் கலைமக டுதிசெய்
திருவே தேஜோ மயமூர்த்தீ
எப்போ தும்பெருந் தகையுடை யிளையோ
யெளியே னாடு மிறையோனே
தப்பா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
அப்பா வாவென வெடுத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 9

குமரா நீடொளி யருணையின் பெயரோன்
குருவே கோவே கூர்த்தவயில்
அமலா பாதக மடுசிவ மணியே
யடியேன் பாவிற் குரியோனே
தமமா நோவெனுங் கலிதனி லமிழ்ந்தோன்
றலைவா காவென் றொலித்தாலே
எமனீ வாவென வெடுத்தருள் புரியா
தவனோ நீவந் தருளாயே. 10

மன்மத வருடம் புரட்டாதி மாதம் 29ஆம் தேதி சோமவாரம்.

44. துயரறுக்கு மார்க்க விளக்கம்.

பண் - நட்டராகம்.

மணிம தாணி மார்பினர் மாசில் பரசுப் படையினர்
திணிம யூர வாகனர் சீத மேய நீபவீ
அணிவி சாகர் சேவடி யடைவ தேமெய் வீடெனாப்
பணிவி வேகர் தூவடி பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 1

நாத கீதப் பிரியர்மெய்ஞ் ஞான யோகத் திருவினர்
பூத நாதர் பொருவிலாப் பூதி திமிரு மேனியர்
வேத நீதர் வேய்ங்குழ லூது வாயர் வேலவர்
பாத நாடு வோரடி பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 2

எண்ணு வார்க ணெஞ்சுணர்ந் தருளு மீடி லிருதய
அண்ண லேயென் றேத்துநர்க் கைய ராகு முருகவேள்
கண்ணி னாட்ட நிமிரவே கருதி ஞான யோகமே
பண்ணு வோர்கள் பதமலர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 3

ஈச னேசு ரேசனே யெனுநர்க் கின்பு பொழியவே
மூசு கருணை மேகமா முதல னாதி முருகவேள்
தாச ராயிவ் வுலகிலே சார்பி லாது திரிதரு
பாச நாசர் பதமலர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 4

சீல யோகர் செல்வமாஞ் செல்வம் யாவு நல்கருட்
கோல மேநன் மேனியாக் கொண்டு லாவு குமரவேள்
காலை நம்பி விடயவெங் கனலி யாற்றின் மேன்மயிர்ப்
பால ஞான நிற்குநர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 5

தீங்கு றாத சேடுடைச் செந்தி னாத ரருள்கொடு
வீங்க லின்றி வீங்கிடும் விமல யோக நிலையிலே
ஓங்கு சின்முத் திரையினா லொன்றி ரண்டெ னாதநல்
பாங்கி னோர்தம் பதமலர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 6

அந்த மாதி நடுவிலா வமல ஞான மயசிவா
நந்த சரவ ணபவவே ணாம மந்த்ர மோதியே
கந்த மாதி யைந்தையுங் கடியும் வன்மை யொடுநெடும்
பந்த நீத்து ளோர்பதம் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 7

சடில நாத ராஞ்சிவ சம்பு நன்கு நவின்றவா
நெடிய வேலி னிறைவரை நிமல னாநி னைந்துமா
கொடிய நெஞ்சை யொருமுகங் கூட்டி நினைவு கூர்ந்துகோட்
படிற கன்று ளோர்பதம் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 8

சுகுர்த ஞான தேசிகா சூர நாச காமகா
சிகியி ராச வோஞ்சிவ சிவசி வசிவ சிவசிவோம்
குககு ககுக ஹரஹர குமர குருப ரவெனவே
பகரு மன்பர் பதமலர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 9

தீஞ்சொ லருண கிரிசதா சிந்தை செய்ச டானனா
ஓஞ்ச ரவண பவநம வோஞ்சி வாய நமகுகா
ஓஞ்ச ரவண குருபரா வோந மோந மவெனுமின்
பாஞ்சு சீலர் பதமலர் பரவச் சூர்கள் பாறுமே. 10

மன்மத வருடம் ஐப்பசி மாதம் 1ஆம் தேதி புதவாரம்.

45. எண்ணலங்கார லகரி*.

பண் - இந்தளம்.

ஒன்றா மவ ரோதிய தாதிமுகம்
ஒன்றா மவர் சூர னுடம்பெறிவேல்
ஒன்றா மவ ருன்னத ஞானகதி
ஒன்றா மவ ருண்மை வியாபகமே. 1

* ***லகரி*** = *இடைவிடாதோடிக் கொண்டிருக்கும் பிரவாகம்.*

இரண்டா மவ ராடெழி லேறுகழல்
இரண்டா மவ ரேசறு தேவிவகை
இரண்டா மவ ரேறிள மஞ்ஞை விழி
இரண்டா மவ ரேர்க்கொடி வீயடியே. 2

மூன்றா மவர் சொல்லிய மூத்ததமிழ்
மூன்றா மவர் தம்முக மொன்றுவிழி
மூன்றா மவர் முத்திகொ ளான்மவகை
மூன்றா மவர் மொய்ம்புர மின்னூலே. 3

நான்கா மவர் நல்கிய நாதமறை
நான்கா மவ ராகம நற்பிரிவு
நான்கா மவ ரூரு நறுந்தகர்க்கால்
நான்கா மவர் நட்பி னருள்வரமே. 4

ஐந்தா மவ ராற்று மருங்கருமம்
ஐந்தா மவ ராணைசெய் பாசவகை
ஐந்தா மவ ராறற வோர்க்குணர்த்தல்
ஐந்தா மவ ரால்விரி பூதமரோ. 5

ஆறா மவ ரானன மென்றறைதல்
ஆறா மவ ருண்ட முகைச்சியரெண்
ஆறா மவர் முக்கிய மான தலம்
ஆறா மவர் மந்திர வக்கரமே. 6

ஏழா மவ ரெண்ண மிழைத்தகடல்
ஏழா மவர் சிட்டியி லேதோற்றம்
ஏழா மவ ரேர்க்கொடி யானவனா
ஏழா மவ ரின்னிசை யின்சுரமே. 7

எட்டா மவ ரூழியப் பாலரினம்
எட்டா மவர் குட்டு மிருஞ்சிரன்கண்
எட்டாமவ ரின்சிவ யோகாங்கம்
எட்டா மவ ரீறி னெடுங்குணமே. 8

4. ***வரம்*** = *கனமின்மை, கண்டிப்பின்மை, கேடின்மை, விளக்கமெனவாம்.*

ஒன்பா னவ ரைத்தொழு துய்வீரர்
ஒன்பா னவ ருத்திசொல் காதைரசம்
ஒன்பா னவர் நூபுர முற்றமணி
ஒன்பா னவ ராணை யுலாங்கோளே. 9

பத்தா மவ ரைச்சிந்தை பண்ணுதிசை
பத்தா மவ ருக்கிதிற் பாடுகவி
பத்தா படி யாயென் றவர்சொனசம்
பத்தார் புகழ்ப் பாவலர் தேவவரே. 10

மன்மத வருடம் ஐப்பசி மாதம் 2ஆம் தேதி குருவாரம்.

46. அருளானந்தலகரி.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

சீரியர் பேணும் வேதஞ் சிறந்தசற் சைவப்
பெருமானென் றோது முரைகண்
டாரிய ரேத்தி யுன்ற னழிவற்ற திவ்ய
வடிதன்னை யெய்தி மகிழ்ந்தார்
பூரியர் கேண்மை யுற்றுப் புரையாய பொய்வாழ்
வதிலேச தாநா னுழன்றேன்
வேரியந் நீபத் தார்கொள் புயவெந்தாய் மேலுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 1

தடங்கணி யெங்க ளம்மை யெனுந்தேவ சேனை
தழுவுந் திருத்தோ ளுடையோய்
மடங்கலின் றோலை மேலே கவினப்பூண் போர்தம்
மகனாமெய் யின்ப மழவே
அடங்கிடா மோக முள்ள வடியேனை யும்மோர்
தொழும்பாக்க வந்த கிருபை
விடங்கமே யுன்னா லுய்ந்தே னினமுநா னேத்துன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 2

2. "தழுவுந்திருத்தோள்" இப்பிரயோகம், விவாககால பாணிக்கிரகணத்தை யுணர்த்தவுள்ளது. இதுபற்றி 31-3-ன் குறிப்புரையிலும் விளக்கப்பட்டதன்றோ.

கற்பதுங் கேட்பதுஞ்சூ ழுனையன்றி யுண்டோ
கவினேறு வேடர் குலமான்
சொற்படி செய்யும் பெற்றி யுடையென்றன் சிந்தைச்
சுவதந்திர நட்பே தனுசர்
துற்செய லெல்லா மோயப் பெருஞ்சண்டை செய்த
சுடர்ஞாங்கர் வீரா வெளியேன்
விற்பன வுன்னா லுய்ந்தே னினமுநா னேத்துன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 3

ஐம்முகத் தெய்வம் வேறே யறுதுண்டத் தெய்வ
மதுவேறென் றோதும் விகற்பு
மைம்மனத் தோர்கட் கந்தோ விரண்டாகத் தோற்றி
மயக்கத்தை யுண்டு செயுமப்
பொய்ம்மருள் வீட்டி யெற்குப் புரையற்ற பாலின்
றரம்போல் விளக்கி யவொரு
மெய்ம்மணி வேலின் மன்னே யினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 4

பேருரு வூரொன் றின்றிப் பிரிவற்ற சோதிப்
பெருக்கா நிலாவு நினையே
பேருரு வூரிங் குள்ளோர் பிறந்தீற டைந்தே
யுழலா துணர்த்த வெனவே
பேருரு வூருங் கொண்டு பிரகாசிக் கின்ற
பெருமானென் றோர்ந்தேன் கருணை
மேருநல் லெந்தாய் நாயே னினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 5

எள்ளினுள் ளெண்ணெய் போல விடையேது மின்றி
யிருக்கின்ற வுன்னை யுணராக்
கள்ளுள முள்ளோர் போலக் கணக்கில்லாக் காலங்
கழித்திட்ட வென்மேற் கருணை

3. துர்ச்செயல் "துற்செயல்" என எதுகை நோக்கி விகாரப்பட்டது.

உள்ளநீ தந்த நெஞ்சா லுணர்ந்தேனின் னீர்மை
யொளிசால் சிகண்டி யுகைப்போய்
வெள்ளியங் குன்ற வாழ்வே யினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 6

சுத்தசன் மார்க்க முக்கிய சுகானந்த வாழ்வுச்
சுவதந்திர னீயென் றறிந்த
முத்தரெல் லாம டைந்த முழுநன்மை நாடி
யுளநாள் கழிக்க விஙனே
வைத்தநின் னட்புக் கேநா னளப்பில்லாத் தண்டம்
வழங்கும்பண் புக்கும் வலனோ
வித்தகச் சேயே யெந்தா யினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 7

எண்ணிலா யாக்கை பெற்றே யுழிதந்த பாழ்த்த
விழிநெஞ்ச னேனை யொருநீ
நண்ணிவந் தன்று சொற்ற நலம்போல வின்னு
நறுநன்மை யெல்லா மருளும்
அண்ணலா யுள்ள திவ்விய வருட்கொண்ட லேமும்
மலச்சேற்றி லாழ்ந்த வெனதுள்
விண்ணினுள் ளன்பா மன்பே யினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 8

தேவருங் கானி னோன்பு செயுமைய ருங்கா
ணருஞ்சோதி யாய வுனைநான்
பாவினா லேத்த விந்நாண் முனரென்ன புண்யம்
பரிவிற்செய் தேனோ வறியேன்
ஆவியா யுள்ள வென்ற னானந்த வெள்ள
வமுதே யனாதிப் பொருளே
வீவறு கந்த சாமி யினியீடி லாவுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 9

---

9. புண்யம் = வடநூன்முடிபு.

மட்டறு பத்தி கொண்டு புகழ்சொன்ன நாதன்
மனம்போல வாக்க மளித்தோய்
சட்டியினோன்பை முன்னாட் டவறாது செய்து
சயங்கொண்ட கோனுள் ளிறையே
தட்டறு மெங்க டேவே யடிநாடு வோரைத்
தயவாக நோக்கு முனையே
விட்டுவி டாம னன்கு பிடித்துக்கொண் டேனுன்
வியனீரத் தாலுய் குவலே. 10

மன்மத வருடம் ஐப்பசி மாதம் 9ஆம் தேதி குருவாரம்.

47. பூரணப் பொருள்.

திருநேரிசை பண் - கொல்லி.

வேதத்தி னீறும் யாணர் மேயதந் திரத்தி னீறும்
போதத்தி னீறு ஞாலம் புகழ்பெரு யோகத் தீறும்
நாதத்தி னீறு ஞாட்புக் கலையுடை யீறு மென்றன்
போதத்தைக் கவர்சே யாமோர் பூரணப் பொருளே யன்றே. 1

தன்னுடை யியற்கை யாகத் தயங்கரு ளாகும் யானைக்
கென்னுடை நினைப்பி யாவுங் கவளமா வீந்து பற்றும்
மன்னுடை யிறையா யென்னுண் மறைந்திருந் தாட்டு வானாய்ப்
பொன்னுடைச் சேயாய் நிற்போன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 2

அறிவற்ற சடத்தி னுள்ளே யழிவற்ற பொருளாய் மேலோர்
அறிவித்தா லறியு மாவி யானதைச் சதசத் தென்னா
வறிதற்ற வாக மங்கள் வழுத்துதல் பொருந்து மென்று
பொறிபற்ற வுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 3

நந்தலின் றிருத்த லானு ஞானமாய் விளங்க லானும்
சுந்தர வேதஞ் சத்தாய்த் துலங்கிடு சித்தா யோதும்
அந்தர மாத்து மாவிற் கமையுமென் றமுத்த மாகப்
புந்தியி லுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 4

பாசமா நினைவிற் குள்ளே பரநினை வமிழ்ந்து நிற்கும்
பாசமா நினைவை நீக்கிப் பரநினை வாலே யந்த
ஈசனை யறிதன் ஞான விளக்கம தென்று தேவ
பூசனை யுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 5

தரணிவாழ் கம்பக் கூத்தர் தாஞ்செயுந் திறம்போ லந்தப்
பரநினை வதனிற் பாதி பரத்திலே யிருக்கப் பாதி
பரவினை யதனைச் செய்யப் பழகிமற் றதையுஞ் சேர்த்துப்
பொருதென வுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 6

பரநினை வதுவே ஞானப் பார்வையாத் திளைக்கு மந்தப்
பரநினை வில்லா வெல்லாம் பாசத்தி னினைவே யென்றும்
பரநினை வுதித்தாற் பாச நினைவது பாறு மென்றும்
புரையற வுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 7

பாசமா நினைவே தோன்று பகலென்று மதனை நீங்கி
ஆசுறு மலத்தி லாழ்த லறிவிலா விரவே யென்றுந்
தேசிலா விரண்டு நீத்த திரம்பர நினைவே யென்றும்
பூசகர்க் குணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 8

இத்திரம் வாய்க்கு மானா லிருவினை நீங்கி மோன
முத்திரை யதனி னின்றே முத்தியை யடைவா ரல்லார்
எத்திரத் தானுஞ் சேரா ரென்பது தீர்க்க மென்று
புத்தியி லுணர்த்துஞ் சேயோன் பூரணப் பொருளே யன்றே. 9

கருத்தடங் காதார் ஞானங் கதைப்பது கருத்தி லாதான்
நெருப்பெனப் பொறித்த வேட்டை நேரடுப் பிடவைத் தூது
தரத்தினைச் சிவனு மென்றோர் பவரரி தாதா தேடும்
பொருப்பினா மத்தா னாள்சேய் பூரணப் பொருளே யன்றே. 10

மன்மத வருடம் (கி.பி. 1896) மாசி மாதம் 19 ஆம் தேதி மந்தவாரம்.

48. திருத்தேவை.

திருவிராகம். பண் - கௌசிகம்.

கார்கொள்வான நீர்கொள்வேலை கானலாரந் தெள்ளிடு
நீர்கொளோதம் வீசநாளு நீலஞால மெக்கணும்
நார்கொளன்பர் வந்துவந்து நன்குபோற்ற வுள்ளமாச்
சீர்கொணல்ல தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள்கள்வனே. 1

தேர்ந்தகல்வி யாளருஞ்சி வாகமங்கொள் செல்வருங்
கூர்ந்தபுந்தி யோருமுண்மை கூறும்வேத நாதமே
ஓர்ந்தபேர்க ளும்பொன்வாகை யோருமீட்ட மீட்டமாச்
சேர்ந்துபோற்று தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 2

சைவமாவ ணோக்கநல்கு தாழ்வின்ஞான மாம்பழம்
கையிலேற்ற ருந்தலேக ளங்கநீத்த வின்பமென்
றையம்வென்ற ணைந்துய்வோர்க ளாவலோ டிறைஞ்சுநல்
தெய்வமான தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 3

தீம்பழங்கை வாங்கிநன்கு தின்னும்வேலை யின்பமும்
தீம்பழந்தி னாதபோதஃ தின்மையுந்தி ளைத்தல்போல்
மேம்படுஞ்சி வானுபோக மென்றுதேர்வி வேகிகாண்
தேம்பிறங்கு தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 4

ஆதிமுன்ன னாதியாம னாதியெங்கு முள்ளதென்
றேதநீத்த நெஞ்சிலேயி ருப்பதுண்மை யாகுமேற்
பாதகங்கள் செய்வதேது பந்தமேதென் போரவாம்
தீதிலாத தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 5

துன்புவந்த போதெம்மாதி சோதிசாமி யென்பதும்
துன்புதீர்ந்த போதுகாசு சோறுதெய்வ மென்பதும்
அன்பிலாவு லோகர் கொள்கை யன்புளோர்வி டாரவர்
தென்பராவு தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 6

---

1. ***கானல் ஆரம்*** *= ஒளியுடை முத்து. தேவை = திருவிராமேச்சுரம்.*

2. வாகை - ககரவெதுகை *"வாகை பண்பொழுக்கம் வெற்றி தவம்" எனக் கூறுதலின் பலபொருளொருசொல்லாம்.* ***ஈட்டம்*** *= கூட்டம்.*

பண்ணுமீச பூசைகண்டு பாரிமைந்தர் மெச்சவென்
றெண்ணல்வீணர் செய்கையந்த வீசனந்த ரந்தெரிந்
தெண்ணிலாத யாணர்நல்கு மீசனென்ற தைச்செயுந்
திண்ணரேத்து தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 7

அசபைமந்தி ரக்குருத்த றிந்தனார தஞ்செபித்
துசிதனோடு கூடுமோன வுண்மைகண்டு கொண்டவர்
விசனமூசு பூவும்வீவு மேவிடாரன் னோர்களெத்
திசையுமேத்து தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 8

ஒத்தபூமி மேலுறங்க லேசன்மார்க்க யோகமாம்
முத்தர்சொற்ற நூலெலாமவ் வாறெனாவுண் முன்னுவோர்
இத்தலத்து வாஞ்சைநீத்தி ருக்கவேய வர்க்கொரு
சித்தநல்கு தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 9

கல்வியம்ப ரப்பினெல்லை காண்கினும்விண் வேந்தெனச்
சொல்விளங்கி னுந்தனுண்மை காணொணாது சோதியீ
நல்விவேக மஃதைநல்கு மென்றுசூழ்பு கழ்க்கவிச்
செல்வனேத்து தேவைவேளென் சிந்தையைக்கொள் கள்வனே. 10

மன்மத வருடம் (கி.பி. 1896) மாசி மாதம் 21ஆம் தேதி சோமவாரம்.

தேசிகர், திருத்தேவையெனுந் திருவிராமேச்சுர இறைவனை யெண்ணியே “கார் கொள்வானம்” என்றற்றொடக்கத்து இந்த 48-ஆந் திருப்பதிகத்தைச் சென்னைமா நகர்க்கண்ணிருந்து கொண்டே மாசி மாதம் 21ஆம் தேதி பாடியருளினார்.

49. திருப்புலியூர்.

பண் - நட்டபாடை.

முத்த மன்னநகை மங்கைய ராடவர் மூழ்கி விளையாடுஞ்
சுத்த மன்னுசர சுக்களுஞ் சோலையுஞ் சூழ வனப்பேறும்
அத்த மின்னுமணி மன்று விளங்க வலங்கு புலியூரில்
நித்த மின்னுகுக னென்மன தைக்கவர் நீர்மையறியேனே. 1

மாசறு வானவர் மானவ ரேத்திட மங்கை சிவகாமி
ஏசறு தூவுள நன்கு களிக்க வியங்கு கரம்வீசி
ஆசறு மோர்சிவ னாரரு ணாடக மாடும் புலியூரில்
நேச மகாகுக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 2

மாய மதர்ப்பின் மயங்குநர் காணரு மாண்பு பெருகீசர்
தூய வனற்கையர் மாலொடு நான்முகன் சூழுந் திருப்பாதர்
ஆய மதிச்சடை யாரரு ணாடக மாடும் புலியூரில்
நேய முடைக்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 3

கோளி லருந்தவ மோங்கு பதஞ்சலி கூர்த்த புலிக்காலன்
நாளு மகிழ்ந்திட ஞான மணங்கமழ் நாத ருயர்வேள்வி
யாளர் புகழ்ந்திடச் சங்கரர் நாடக மாடும் புலியூரில்
நீள வயிற்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 4

விற்கர மன்னருங் கண்டு களிக்க வியன்கொள் பொருளீயும்
நற்கர மைந்தர்க ணாளு மவாமரு ணம்பர் திருப்பாதம்
பொற்கர மின்சடை யாடம காநடம் பொங்கு புலியூரில்
நிற்கிற வொண்குக னென்மன தைக்கவர்நீர்மை யறியேனே. 5

காண்ட னினைத்தலின் றொண்பொரு ளோடு கலாவு மறிவாளர்
ஆண்டவ னைத்துணை வேண்டுநர் யாவரு மன்பி னினிதோங்கத்
தாண்டவ நித்தலுஞ் செய்பர மேசுரர் தங்கு புலியூரில்
நீண்ட வயிற்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 6

மட்டில் சிதம்பரந் தில்லைபொ னம்பல மன்று நடக்கோயில்
தட்டி னறும்புண்ட ரீகபு ரந்தக ராலய மாவிதயம்
இட்டர் தொழும்பிர மப்புரஞ் சிற்சபை யென்னும் புலியூரில்
நிட்டை தருங்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 7

தகர மணக்கு நெடுங்குழன் மாதருஞ் சந்த மணிமார்புக்
*குமரர் குழுக்களுங் கந்தசு வாமி குகேச வெனக்கூவிச்
சிகரம் வளைத்துவந் திக்கு நறுந்தொழில் சேரும் புலியூரில்
நிகரி லருட்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 8

---

* *இவ்வடி முதற்சீர் உயிரெதுகையும், மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகையுமாம்.*

பலமுய ரச்சுதன் பங்கய னத்திரம் பங்க முறவுண்டே
உலவிய வச்சிர வேலர சேமிடி யோட்டி யெமையாளும்
வலமுயர் முத்தைய காவென வேத்துநர் மல்கு புலியூரில்
நிலவு மயிற்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 9

பொன்றிக ழுங்குய மான்மகள் வான்மகள் புந்தி களிகூர
என்று மியங்குமெம் மான்புகழ்க் கோனிறை யென்று துதிபாடு
கின்றவர் வெங்கவ னீங்கி நலங்கொளக் கேடில் புலியூரில்
நின்றரு ளுங்குக னென்மன தைக்கவர் நீர்மை யறியேனே. 10

சார்வரி வருடம் (கி.பி. 1900) ஆவணி மாதம் 21ஆம் தேதி புதவாரம்.

50. திருப்போரூர்.

பண் – சீகாமரம்.

சொல்வி லாசம றாத நான்மறை
    தூய சோதியென் றோது மாகதி
நல்கி யாளவெனு ணட மாட வாவரிய
கல்வி கேள்வியி னால வாவலி
    காதி மேலடி பாடு மாதமிழ்ச்
செல்வர் நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 1

மூவர் சூழ்முத லாய வோர்சிவன்
    மூல வோமுரு கோனென் றானதை
யாவர் தாமறிவா ரடி யார லாமலுயர்
நாவர் பாடுன தேசி லாவடி
    ஞான மீகுதி கானல் வேலவ
தேவர் நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 2

பாட்டி லேபுக ழேழை யேன்மிடி
    பாற வோரருள் கூர்தி மாமலை
ஆட்டி காதலனே யற வோர்சி காமணியே
நாட்டு மூடரு மாரி போலிசை
    பாட வேயவர் நாவி லேவரி
தீட்டு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 3

கருப்பு காநிலை கூட வேயிரு
காலை யேகரு தேழை யேனொரு
விருப்பு மேன்மையுற விரை யார்ப தந்தாராய்
இருப்பு மாதவ ரீச னேகும
ரேச னேயடி சேரு மாறுயிர்
திருப்பு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 4

மாண்டு சூதக மேவு பாசறை
மாற வேநினை யேழை யேனனி
வேண்டு மீசுரனே விரை யார்ப தந்தாராய்
ஆண்டு சேர்மதி வார மோரையி
லாத பூரண வாசி லாவுயிர்
தீண்டு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 5

சீரு லாமடி சேர வேயரு
டேவ னேயெனு மேழை யேனுளம்
ஒரு மீசுரனே யெனக் கோகை யோடருளாய்
ஏரு லாமயி லீச கானவ
ரேழை பூவணி யேறு தோளது
சேரு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 6

புருட னானதுன் பால தாகவெ
னானி னைந்திடு போத னேனகக்
குருடு தானறவே யருள் கூரி ளங்கோவே
முருட ரூரிடை யோரி ராவெழின்
மூல நாயக மான மானினைத்
திருடு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 7

6. ***சேர்தல்*** = *புல்லுதல். ஆகலின் மணமாலை யேறும்படியான தோள் தீண்டு தலைவனெனற்பாலது "பூவணி யேறு தோளது சேரு நாயகனே" என வியம்பப்பட்டதென்க.*

7. *திருடல் இன்னதெனக் குறிப்புரை யுழைக் கூறியாயிற்றால். (முதல் மண்டலம் 7ல் 8 காண்க)*

குறுக்க நீடலி லாவு னேரருள்
கோட லேகதி யாமெ னாநினை
சிறுக்க னேனைவிடா தடி சேரி ளங்கோவே
நறுக்கொ ணாவுர னால றாவயி
னாத காவென வோது வார்வினை
செறுக்கு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 8

நீர்க்கு ளேதிரி வாளை பாய்விரி
தாழை நீள்கமு கோதி சூழ்வளம்
ஆர்க்கும் வேதகிரி யர னார்தி ருச்சேயே
பார்க்கு ளேதிரி யேழை யேன்வினை
பாற வேயருள் பாடு வார்துயர்
தீர்க்கு நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 9

பொய்த வாவுரை யேனை மேனிலை
போக வேயருள் கூர்தென் மாகவி
பெய்த ஞானவெளிப் பெய ரானு ளத்தேவே
பைத லாலிரு தேவர் தேடிய
பார மாதிரப் பேரன் மாதுதி
செய்த நாயகனே திருப் போரூ ரம்மானே. 10

சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 22ஆம் தேதி குருவாரம்.

51. திருத்தணிகைமலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
பண் - பஞ்சமம்.

பொன்னா ரங்க டாங்கு கொங்கைப் பூவையர் மையலிலே
பன்னா ளும்பட் டீழை கொண்டு படுவனஞ் சேர்முன்னே
தென்னார் வண்டு பாடு தெய்வத் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
மன்னார் ஞானச் சேய்செம் பாத மலரை வணங்குதுமே. 1

கூனி யாடிக் கோல தூன்றிக் குறுகி நடந்திளைஞர்
பானெ கிழ்ந்த கஞ்சி யுண்டு படுவனஞ் சேர்முன்னே
தானி யார்த்தச் செல்வர் சேருந் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
ஆனி யற்ற சேய்செம் பத்ம வடியை வணங்குதுமே. 2

ஈழை கீர்கீ ரென்றி ழுக்க விரும லெழும்புமுனே
தாழை வாழை யீனும் வண்மைத் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
ஏழை வள்ளி கொண்கன் மாலுக் கிகல்வளை தந்தபிரான்
மாழை ராம நாதன் பாத மலரை வணங்குதுமே. 3

கண்கண் மங்கிக் காத டங்கிக் கருத்து மயங்குமுனே
தண்கொள் பங்க யங்கள் விள்ளுந் தணிகை நெடுங்கிரி வாழ்
பண்கள் பாடு வாயன் சேயன் பனிமலர் மன்பணிகோ
கண்க ளீரா றெந்தை பாத கமலம் வணங்குதுமே. 4

கேச மெல்லாம் வெண்மை பூத்துக் கீழ்நடை காண்முன்னே
தாசர் பல்லோ ரேத்த வுள்ள தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
ஈச னீசர் பால னாத னிமையவர் கோனம்மான்
வாச மொய்ம்ப னெந்தை பாத மலரை வணங்குதுமே. 5

மூளை குன்றி மாழை கொண்டு முழுது மடங்குமுனே
தாளி தண்டு மல்கு வண்மைத் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
காளை காளை யான னத்தான் கடவு ணறுந்தகரப்
பாளை யோதி வள்ளி மன்றாட் பதுமம் வணங்குதுமே. 6

கால்கை யோய்ந்து கீன்மு டங்கிக் கவலை யழுந்துமுனே
சால்பு வீங்கு நேச ரேத்துந் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
வேல்கொள் கையன் புள்ளி ருப்போன் விடவ ரவந்தொழுத
வால்கொள் பாதன் சுந்த ரன்றாண் மலரை வணங்குதுமே. 7

---

6. தாளி = *ஓர் கொடி.*

தண்டு = *தொளையுடைப் பொருள். இது புறக்காழெனும் புல்லெனவும் புகலப்படும். "புறக்காழெல்லாம் புல்லென மொழிப" என்பது தொல்காப்பியம். பனை மூங்கில் முதலியன புல்லைச் சார்வனவாம்.*

வெள்ளை யாய பல்வி ழுந்து விரைவு தளர்ந்திடுமுன்
வள்ள னம்பன் பிள்ளை யேயெம் மனதை யுணர்ந்தருளும்
தள்ளை யேயென் றன்பி னேத்தித் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
மள்ளல் வேலன் மாசில் பாத மலரை வணங்குதுமே. 8

பாய்கி டந்து பவ்வீ பெய்து பையல்கள் சீயெனுமுன்
காய்கி ழங்குண் போர்க ணாத கருணை யிரங்கியருள்
தாய்கி ரந்தி நூறை யென்று தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
சேய்கி ளர்ந்த வேரி யந்தாட் டிருவை வணங்குதுமே. 9

உண்ணீ ரன்னஞ் செல்ல லின்றி யுயிரு ளடங்குமுனே
தண்ணீ ரென்று முள்ள வண்மைத் தணிகை நெடுங்கிரிவாழ்
தெண்ணீர் மைச்சு ரேசன் சந்தத் தெருள னிறைஞ்சியகோன்
கண்ணீ ராள ரன்பன் பாத கமலம் வணங்குதுமே. 10

சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 28ஆம் தேதி புதவாரம்.

52. மயிலமலை.

வெண்டளையான் வந்த தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.
பண் - பஞ்சமம்.

சீரார் தெருளாக்கச் சேவடியே சேர்வேனென்
றூரார் மனைவிமகா ருற்றாரெல் லாமகன்றேன்
நாரார் மனத்திடைநீ நல்லன்பு வையாயேல்
வாராதோ கண்ணீர் மயிலமலை வாழ்குகனே. 1

நன்றுகறை யெண்ணா நிடுதனர்போ னாளுமுயிர்
கொன்றுபுசித் தோருமிழி கொங்குகுடித் தோருமென்றும்
பொன்றுதலி லாவுனைச்சூழ் புண்ணியத்தி னுய்ந்தார்நான்
மன்றுபட்டு மெய்த்தேன் மயிலமலை வாழ்குகனே. 2

2. கொங்கு = *கள் ; **பி - நிகண்டு** காண்க.*

கட்டுரையில் லாதாருங் காமிகளுங் கள்வருநற்
சிட்டரென வானாருன் சேவடிபா வித்தளவில்
நெட்டுலகி னின்னடியே நெஞ்சிருத்தி யுன்னொருநான்
மட்டுமலை கின்றேன் மயிலமலை வாழ்குகனே. 3

நல்காவன் னெஞ்சருநன் ஞாயம் பிறழ்ந்தவரும்
செல்கால மெய்துமுனுன் சேவடிசிந் தித்துய்ந்தார்
பல்காலு நின்னடியைப் பாடுமெனக் குன்னருடான்
மல்காத தென்னே மயிலமலை வாழ்குகனே. 4

ஆராய வொண்ணா வதிபாவ மேபுரிந்த
நீராரு நின்னுருவை நெஞ்சிருத்தி யுய்ந்தார்கள்
தாராள மாவுனிரு தாடுதிக்கு மெற்குனருள்
வாராத தென்னே மயிலமலை வாழ்குகனே. 5

பாழ்வேட நம்பிப் பதிதரென நின்றோரும்
சூழ்வேக முள்ளோருந் தோத்திரித்து வாழ்ந்ததுண்டு
தாழ்வேது மில்லாவுன் றன்னைநனி கூடினல்லால்
வாழ்வேனோ நான்றான் மயிலமலை வாழ்குகனே. 6

காட்டார்க்கு நாட்டார்க்குங் காசில் கருணையினால்
தாட்டா மரைகொடுத்தாய் தாள்பழிச்சு மென்னைவினை
ஆட்டாது பேருளா லாட்டி யளாவவர
மாட்டாயோ மாண்பார் மயிலமலை வாழ்குகனே. 7

வெண்பாவுஞ் செம்பாவும் வித்தாரப் பொன்பாவும்
பண்பார் கரும்பாவு நின்பேரிற் பாடிடுவேன்
கண்பார்வை வந்தெனது கம்பலையைக் காதியருள்
வண்பாத வஞ்சான் மயிலமலை வாழ்குகனே. 8

நின்னைமிகப் பொச்சாந்து நீளுலகி னில்லாமல்
தென்னிளமை யிற்றானே சேரவந்த பாக்கியநீ
என்னையிது நாண்மறக்க ஞாயமிலை யெங்கணுமாய்
மன்னுமதி தாராய் மயிலமலை வாழ்குகனே. 9

சிந்தைமயங் காமலெனைச் சித்தாந்த வீட்டிடைவை
கந்தமணி தெய்வமகள் காட்டார் மகள்கொழுநா
சந்தமுனி நெஞ்சத் தடங்கமல மேயமுதால்
மந்திகுதி கொள்ளு மயிலமலை வாழ்குகனே. 10

சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 29ஆம் தேதி குருவாரம்.

53. திருச்செங்கோடு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
பண் - நட்டராகம்.

நீரு லாநெடு வேணியன் மேல்விழி நின்றெழு சுடராகிச்
சீரு லாம்வர கங்கைப டிந்தறு தெரிவையர் முகையுண்டே
ஏரு லாமுரு வம்பல காட்டிமெய் யிறைவியின் பாலருந்திச்
சூரி லான்மலை சென்றவ னாலயஞ் சுடர்திருச் செங்கோடே. 1

இரவி யேழ்பசுங் கொய்யுளை சந்திர னிரதமென் பவைகளிலும்
நிருதி வாயுகு பேரனு தாசன னீரிறை யிந்திரன்மா
தரும னீடுகைம் மாக்களி லும்பல சாரி புரிந்தகுகன்
கருது வார்க்கருள் செய்பதி நன்மணங் கமழ்திருச் செங்கோடே. 2

சார்த்தூ லத்திலும் யாட்டெழி லேற்றிலுஞ் சரபவி ராசனிலும்
ஏர்ச்சீ யத்திலு மான்கரு டன்சுசி யெகினமென் பவைகளிலும்
பார்த்தோர் விம்மிதங் கூரவி ருந்துபல் பவனி புரிந்தகுகன்
சீர்த்தூ யன்பரை யாள்பதி நல்லறஞ் சேர்திருச் செங்கோடே. 3

ஒப்பி லாச்சிறு பிள்ளையென் றாகியெவ் வுலகவஞ் சியராலும்
தப்பி லாசையி னாலெடுத் தெக்கழூத் தங்கொள வவரவர்முன்
செப்ப மோடுசென் றேபினர் மூப்புயர் தேகியைப் போலாகிக்
கப்பி லாத்தடி யூன்றிநின் றோன்சின கரந்திருச் செங்கோடே. 4

பட்ட தாரு துளிர்த்திடக் கானுறை பருவிலங் கெல்லாமும்
கிட்ட வந்திசை கேட்டவ சங்கொளக் கின்னர நனிமீட்டி
வட்ட மாமுகை யார்விர கங்கொள வார்குழ லினிதூதி
மட்டி லாவிளை யாட்டயர் சேயுறை மலைதிருச் செங்கோடே. 5

எண்ணி லாமுக மெண்ணறு காதுக ளெண்ணறு நறுநாக்கள்
எண்ணி லாவிழி யெண்ணறு நாசிக ளெண்ணறு கரதலங்கள்
எண்ணி லாவடி வுள்ளகு கேசுர னெண்ணறு கருணையினால்
எண்ணி லாவடி யார்க்கருள் செய்பதி யெழிறிருச் செங்கோடே. 6

பன்னா ளும்பல துன்பினை யேதரு பகைஞர் குழாமறுத்தே
என்னோ டண்டரெ லாரையு மாண்டரு ளென்றரி வேண்டினகால்
நன்னார் மிக்குடை யீர்சொன வாறினி நாமருள் செய்துமெனாச்
சொன்னோ னன்பரை யாள்பதி யம்பொழில் சூழ்திருச் செங்கோடே. 7

நம்ப னீபடை வேந்தினை வாங்கிவிண் ணாடருஞ் சிவகணமும்
கும்ப லாவெழு தரப்புவி வந்தொரு குன்றையும் வலிசான்ற
தும்பி மாமுகன் றன்னையு மாய்த்துயர் சூரன தூர்போந்த
எம்பி ரான்றளி யாவது நீர்வள மெழுதிருச் செங்கோடே. 8

சிங்க மாமுகன் பானுமு னிந்தவன் சிரமறுப் புண்டபின்னர்த்
துங்க வேல்கொடு சூரனை யீர்ந்துயர் துசம்பரி யெனவாக்கிப்
பொங்கு வீரர்க ளோடுசெ யந்திபுக் கிருந்துப ராசலம்போந்
தங்க ணாறற வோர்குரு வானவ னமர்பதி செங்கோடே. 9

மாறி லாக்கஜ நாயகி தன்னைநன் மணம்புரிந் திந்திரற்கோர்
ஊறி லாமுடி சூட்டுபு வள்ளியை யுவப்பொடு கைப்பிடித்துக்
காறி லாப்புகழ் பாடிய வெந்தையின் கருத்தினை நிறைவேற்றி
ஈறி லாதொளிர் கின்றவ னன்கிருப் பதுதிருச் செங்கோடே. 10

சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 30ஆம் தேதி சுக்கிரவாரம்.

54. கழுகுமலைபாதி கந்தகிரிபாதி.

கலிவிருத்தம்.

தக்கராகம். பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

உலக வெம்மைக் கடல்கடக்கு முறுதியினைத் தாராய்
கலகமிகந் தவர்கருதுங் கழுகுமலை முருகா
விலகலற்ற விருத்தியெற்கு விரைவிலினி தளியாய்
பலகவிஞர் பரசுகந்த பருவதத்துப் பரமே. 1

வருதாவெல் லாங்களைதி மனதினினைப் போர்க்கும்
கருதார்க்குங் களிப்புதவுங் கழுகுமலை முருகா
ஒருதாழ்வுஞ் சொலவிசையா வுவப்பிலெனை வையாய்
கிருதார்த்த ருள்குகந்த கிரியிருக்குங் கிளியே. 2

அன்றுசொன்ன படியெனைவந் தாண்டுகொள வேண்டும்
கன்றுதலில் லார்குரங்குங் கழுகுமலை முருகா
என்றுமெனைத் திருவடிக்க ணிருத்தியிட வேண்டும்
குன்றுதலில் லாதகந்த குவடமருங் குருந்தே. 3

தாட்டாம ரைத்திருவிற் றங்கவெனை வையாய்
காட்டார்வ முனிவருள்குங் கழுகுமலை முருகா
வீட்டாசை யேற்கொளுதி விரைவினில்வல் லார்க்கும்
மாட்டார்க்கு நல்லகந்த மலையிருக்கு மணியே. 4

நாதநிலை ஞாங்கரெனை நன்கிருத்தி யாளாய்
காதலொடு நானேத்துங் கழுகுமலை முருகா
பாதகமெல் லாமுருக்கும் பரிவிலெனை வையாய்
மாதவர்கள் வணங்குகந்த மலையிருக்கு மணியே. 5

எள்ளுதலில் லாநெறியி லெனையிருத்தி யருளாய்
கள்ளுதலுள் ளார்மறந்த கழுகுமலை முருகா
துள்ளுதலில் லாதமதி துலங்கவெனக் களியாய்
பொள்ளுதல்கொள் ளாதகந்த பொருப்பிருக்கும் பொருளே. 6

திடம்பிறங்கு தெருளிலெனைத் தினமுநனி வையாய்
கடம்புமலர் கமழ்வளங்கொள் கழுகுமலை முருகா
விடம்பொருவென் மலமவித்துன் விரையடியைத் தாராய்
தடம்பொழில்கொள் கந்தகிரி தனிலிருக்குந் தகையே. 7

நான்பாடு பாட்டைநவில் பவர்க்குநல நல்காய்
கான்பாடு வண்டறையுங் கழுகுமலை முருகா
தேன்பாகு கண்டெனவந் தென்னுணனி சேராய்
மேன்பாடு மல்குகந்த வெற்பிருக்கும் வேளே. 8

எனைத்தள்ளி னாலுமெனை நம்பினவர்த் தள்ளேல்
கனைத்தண்டை சிலம்பவருங் கழுகுமலை முருகா
தினைத்தனையு நீங்காத திருவிலெனை வையாய்
நினைத்தவர நல்குகந்த கிரிக்கருணை நிதியே. 9

8-ல் "நான்பாடு பாட்டை நவில் பவர்க்கு நல நல்காய்" எனவும், இந்த 9-ல் "எனைத்தள்ளினாலுமெனை நம்பினவர்த் தள்ளேல்" எனவும் அருளிச் செய்தமையை நோக்க அடிகளுடைய காருண்ணிய நீர்மை நன்கு புலனாகின்ற தன்றோ. ஆவதேல், நம்பாதார்க் குறுபயன் யாது கூறலாங்கொல்? உணர்வா ருணர்க.

குருப்புகழ் விரும்புமருட் கூத்தினென்னை யாட்டாய்
கருப்புகழ் காணரிய கழுகுமலை முருகா
அருப்புகழ் நாடறிவி லனவரத மெனைவை
திருப்புகழ் புகழ்ந்தகந்த சிகரியுறை சிவமே. 10

சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் 3ஆம் தேதி மங்களவாரம்.

55. திருவுடுப்பை.

கலிநிலைத்துறை.

பண் - இந்தளம்.

மலையெ லாம்விளை யாடரு ளான்மலை மாமகள்
தலைவ னார்தலை மாமுளை தம்பி தவத்தினார்
அலைவி லாவித யாசன மீதம ராண்டவன்
உலைவி லாவடி வேல னிருப்ப துடுப்பையே. 1

தேவ சேனையை வேடர் குலத்துயர் செல்வியை
ஆவ லோடு மணந்துயிர் நன்மை யனைத்துமோர்
தாவி லாது பயந்து நிதப்பிரம சாரியும்
ஓவ லில்லியு மானவன் வாச முடுப்பையே. 2

சரைகொ ளாத சதாகதி சாரதி யாயமர்
புரையி லாயிர நூறு பெரும்பரி பூட்டிய
இரத மேலயி லேந்திறை யாக விருந்தமெய்
உரையி னான்பல வாடல்செய் தான முடுப்பையே. 3

பிரம னாரருள் பேணிமுன் வைத்திடு பாதுகை
சரண நன்கு சுமக்க நடாவிய சாமியே
பரம னேயெமை யாள்கெனு நல்லவர் பாலுலாம்
உரமு ளானெனை யாள்குகன் வாச முடுப்பையே. 4

இந்தி ரன்றிகழ் சாமர மேந்தி யிரட்டவொண்
சந்தி ராதபர் வெண்டர ளக்குடை தாங்கமால்
அந்த ணன்மலர் மாரி சொரிந்திட வங்கைவேல்
உந்து சீரொ டெழுந்தவன் கோவி லுடுப்பையே. 5

எரியின் மன்பகல் வத்தி பிடித்திட வேமனார்
சுரிகை யேந்திட முக்கணன் மூவிலை தூக்கவால்
நிருதி காகள மூத வெழுந்தவ னீடொளி
உருவு ளான்மயி லீச னிருக்கை யுடுப்பையே. 6

அளகை யாளி யடைப்பை சுமக்கவு மங்ஙனே
கிளரு நீரிறை கேடில் படிக்கம தேந்தவும்
வளரு மேனையர் பீலி பிடிக்கவும் வந்தவார்ப்
புளர்சி லம்படி வேல னிருக்கை யுடுப்பையே. 7

மாட்டி லேறு மகேசுரர் தந்தவொர் மாமணீ
காட்டி னாலறி வோமரு ளென்பவர் கட்டிடர்
வாட்டி யாள்கும ரேச னெனாது மயக்கெலாம்
ஓட்டி யாளரு ளாள னிருக்கை யுடுப்பையே. 8

6. ***முக்கண்ணர்*** *= திக்குப்பாலகரு ளொருவராய ஈசானமூர்த்தி.*

நாங்க ணின்னடி நம்பிய வாவிக ளாயினாம்
ஈங்கெ மக்கருள் வாரில ரேணயி லீசனே
தாங்கி யாளென முன்னுநர் வாதை தபுத்துவாழ்
வோங்க வேசெயு மெந்தை யிருக்கை யுடுப்பையே. 9

நீறு மேலணி நேயர்க ணித்தலு மேத்துமோர்
ஆறு மாமுக னன்பரு ணைப்பெய ராரியன்
கூறு மாதுதி கொண்ட பிரானொரு கோதிலான்
ஊறி லானுயிர் நாத னிருக்கை யுடுப்பையே. 10

சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் 8ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

56. குமாரானந்தலகரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

கங்கையினீ வந்ததனா லன்றோவக் கங்கைதனிற் படிவார்க் கெல்லாம்
பொங்குகறை போக்கிநறும் புனிதமளித் திடுமரிய புண்ணி யத்தை
மங்குதலில் லாமலடைந் தாளெனவே லையவுனை மருவு கின்ற
புங்கவர்க ளறிகின்றா ரெனினினதொள் ளுருமகிமை புகல்வோர் யாரே. 1

ஆதியறு பேரொளிநீ கடவுளுக்கு மகனெ னுஞ்சொ லணைந்த தாலே
சாதிபல வாயிருக்கும் பெண்ணுயிர்க ளெல்லாமுந் தவத்தி னாகு
நீதிவழி மலடுதவிர்ந் துய்ந்தனவே யெனவறிவார் நிபுண ரெல்லாம்
வீதிதொறு நினைநாடி நிற்குமெனை யாள்குமர வேளே மன்னோ. 2

தனதடியி னூபுரமா மணியிரவி களிலொன்றின் சன்னி தானம்
எனுமொளிமுன் னுலகம்விளக் கிடுமிரவி முதலியன விலகா வென்றே
அனகவொளி யுருமுருகன் பகிர்முகம்விட் டகமுகம தானா னென்பார்
நினதடியைப் புகழ்புனிதர் குமரகுரு பரனேயென் னினைப்பு ளானே. 3

உன்றனடி நூபுரத்தி னொலிதானே பெரியவர்கட் குரிய பேராய்
நின்றிடுநின் னடிசுமந்த புள்ளுறையு மிடமதுவே நெடிய சொர்க்கம்
என்றறியு மறிவாள ருன்றனிரு தாண்மகிமை யினைத்தென் றோது
கின்றவலி யுள்ளாரு முளரோவென் பார்கருணை கெழுவே லோயே. 4

எண்ணரிய வுயிர்களெலா நீயிருக்கு மூர்த்தமென வியம்பு நூலோர்
தண்ணளிசால் சாமியெனும் பெயருனக்குஞ் சொலியிந்தத் தரணி யோர்க்கும்
விண்ணவர்க்கும் விளம்பிடுதல் சம்புவெனு மிறைமொழியை நரிக்கு மீப்போம்
வண்ணவிப நாவலுக்கும் வழுத்துதலை யொக்குமென்பார் வடிவே லோயே. 5

மும்மூர்த்தி களுமுன்ற னாணைவழி முத்தொழிலும் புரிகின் றாரென்
றெம்மூர்த்தி களுக்குமுதன் மூர்த்தியா யுளபரம னியம்பி னானென்
றம்மூர்த்தி சரிதநவில் காந்தமறை தருமாயி னமர ரெல்லாம்
நம்மூர்த்தி குகனெனவுன் றாள்பணியா தென்புரிவார் நறிய வேலோய். 6

பொருவிலிறை யாமுனது பெரியவிபூ தியிற்சிறிதே புகலவொண்ணாச்
சருவவுல கயிச்சுரிய மெனப்பரம னுரைத்தவுரை தனைமா காந்தச்
சுருதிவிளக் கிடுமாயி னினது திருத் தகைமையணுத் துணையுங் கூறு
குரு வெவர்கொன் மூவுலகத் தினுமுலக குருவாய குமர வேளே. 7

தவமுடைய தேவர்களைத் தன்னுருவா வுடையசிவன் றானே யுன்னைச்
சிவமெனவுண் மதித்துரிய சீடனென வாயினன்முன் னெனினே னோருள்
எவருனடி வணங்காத பெயரெவரும் வணங்கினவ ரெனவே யாவார்
தவளமலர் முடிமுருகா நினதடிமண் ணவர்பணியத் தடையொன் றுண்டோ. 8

சேயெனச்சொன் மழவுருவைப் பரமேச வடிவெனநீ செய்த காலை
மாயனெட்டு விழியன்முதல் விண்ணவரெல் லாருமந்த வடிவு மின்னின்
ஆயிரத்தி னோரமிச மட்டுமறிந் தனரல்லா லதிக மின்றே
பேயகத்த னாயவெனைப் பேணுகுக வதுவென்னாற் பேசற் பாற்றோ. 9

சமாதான முடனுன்னை நினைத்தாலென் னுள்ளமெலாந் தண்ணென் றாகும்
உமாதேவி சுதனாமுன் னடிபாடி வணங்கிலென துணர்வுள் ளோங்கிச்
சமாராத னைக்குரிய வருணகிரி தண்ணளியுந் தானே யேயும்
குமாராய நமவென்னு மாறெழுத்து முச்சரிப்பார் குருவே யன்றே. 10

சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் 11ஆம் தேதி புதவாரம்.

57. சத்தியபோதகம்.

கொம்பில்லாக்கலிவிருத்தம்.

பண் - கௌசிகம்.

தண்ண வன்கலை மானச் சனிப்புமால்
நண்ணு சாவு நமக்கணை யாமனீள்
கண்ணன் மாமரு கன்முரு கையனை
அண்ண வாரு மழுங்கல்விட் டன்பர்காள். 1

நிதிக்கு லம்பல கூட்டினு நீணிலம்
மதிக்க மாளிகை கட்டினு மாயமாம்
துதிக்கு மன்பிலின் பீகுகன் றூத்துதி
அதிர்க்க வாரு மழுங்கல்விட் டன்பர்காள். 2

திணையி னாசை யவித்தருட் சீரடித்
துணையி னிற்பவர்க் கீறில் சுகந்தரும்
இணையி லாக்குக னுண்டவ னின்பினை
அணைய வாரு மழுங்கல்விட் டன்பர்காள். 3

சிறியர் மானத் தினம்பல காரமும்
வறிய கூழு நுகர்ந்து வருந்தலிர்
நறிய ஞானப் பிழம்பயி னாதனின்
பறிய வாரு மழுங்கல்விட் டன்பர்காள். 4

விடங்க லன்னவுள் ளுள்ளவர் வீழ்கதி
அடங்கு வாரதை யாரரு ளாற்றலால்
தடங்கல் பண்ணித் தயாமுரு கையனின்
படங்க வாரு மழுங்கல்விட் டன்பர்காள். 5

2. ***அதிர்த்தல்*** = *சொல்லல் ;* ***பி-நிகண்டு*** *காண்க. அழுங்கல் = துன்பம்.*

*கொம்பில்லா நிரோட்டகம் **

தில்லை நந்தியி னந்தனன் றிண்ணியன்
நல்ல கண்ணர்க ணாடயி லங்கையான்
அல்ல லில்லடி யாசையி னார்க்கலை
இல்ல ரந்தை யனந்தர்க ளில்லையால். 6

கதிரை நாயகன் காசினி யாசினி
அதிர நீலண்ட சத்தை நடாத்திறை
கதிர றாநகைக் கானசை யார்க்கடல்
இதர நீட லிடர்த்தளை யில்லையால். 7

கச்ச ணிந்த தனத்தியர் காட்டகல்
இச்சை நீத்தயி லீச னிறாக்கழல்
நச்ச ணைந்தநல் லார்க ளறாக்கலி
அச்ச நீங்கிநன் கண்ணிட லாணையால். 8

நாட்டத் திற்கினி யான்சிகி நாதன்கால்
காட்டத் தக்ககண் ணாளன் கணக்கில்சீர்
நீட்டத் தக்ககை யானினை நீரர்கள்
ஈட்டத் தன்கதி ரைத்தளி யீசனால். 9

அந்தத் தானடி யார்க்கினி யானல்ல
கந்தத் தான்கதிர் காலணி யானகைத்
தந்தத் தானறை தாங்கிய தாரினான்
சந்தத் தானஞர் சாடயி னாதனால். 10

சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் 15ஆம் தேதி ஆதித்தவாரம்.

---

* *நிரோட்டகமாவது, இதழ்குவிக்கும் உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துந் தீண்டாமற்பாடுவது.*

6. ***அரந்தை*** = *துன்பம்.* ***அனந்தர்*** = *மயக்கம்.*

58. திருக்கந்தர் திருப்பல்லாண்டு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம்.

பொன்னுயர் நாட்டிறை புத்திரி தனைமன்றல் புரிந்துசெந் தினைகாத்த
மின்னினை மாமணஞ் செய்தரு ணாடிய வித்தகர் தமையாண்டு
நன்னல நல்கருள் வேந்தென விளங்குபு நான்மறை களும்விரித்துப்
பன்னரும் பரமென விருக்குநந் தேவுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1

மூப்பறு கட்டிள மைத்திரு மேனியு மூப்புடை யார்க்கெல்லாம்
மூப்புடை மேன்மையு மூப்புடை யாவிகண் முழுவது மூப்பிளமை
யாப்பறு மாறெமை யாள்கும ராவென நாடிறை மையுமல்கு
பாப்பணை யான்மரு மானெனும் வேலற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 2

நீர்வள மார்பரங் குன்றிலு நீடெழி னிமிர்திருச் செந்திலிலும்
சீர்வள மார்திரு வேரகந் தன்னிலுந் தீதறு பழநியிலும்
ஏர்வள மார்திருச் சோலையங் கிரியிலு மிருந்தடி நினைவார்க்குப்
பார்வள மேல்வள நல்கருட் குகனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

தணிகைகந் தாசலஞ் சமரா புரிதிருச் சயிலமி லஞ்சியறா
அணிகெழு வேள்வியங் கிரிபொதி யாசல மரிப்பா டுடுப்பைமகா
திணியகத் தேவைசெங் கோடுகுன் றக்குடி திருவுரு மலையாரூர்
பணியுயர் கூடலம் பதியுறை குகனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 4

சித்தர்கள் காண்கதிர் காமமண் ணாமலை சீசயி லங்கயிலை
எத்தவ ரும்புகழ் மேரு சிராசல மோர்த்திரு நீற்றுமலை
உத்தம நீள்கழு கோதியெண் கண்ணெனு மொண்டலங் களின்மேவிப்
பத்தருக் கருள்புரி கின்றசெவ் வேளுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 5

நேசர்கள் வாழெழின் மயிலவொண் மாதிர நீர்மலி பெரும்பேறு
கோசரர் சூழ்கந்த கோட்டங் குமாரவொண் கோட்டநல் வேற்காடு
மாசில்கு மாரபு ரம்பெரு வயலிரு கொடுமளூர் வதிந்தடியார்
பாசறை தீர்த்தருள் புரிமுரு கோனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 6

*6. **கோசரர்** = காணத்தக்கவர்.*

துப்புறு பூண்டிபுள் வேணகர் வேனகர் தூயவர் புகழாண்டார்
குப்பமி றாதபொ னம்பல மெனவே குயினில யங்களிலும்
ஒப்பக நாடுகள் காடுகள் கீழ்மே லுலகுயிர்த் திரள்களிலும்
பப்புவர் மீக்கூ றிடநிறை குகனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

கட்சியி லேபடுத் துத்துயில் கொண்டிருட் காரியி னுங்கொடிய
அட்சிகண் மோகன மாழ்ந்துள வாயுளை யவம்பணி யவியாமல்
வெட்சியுங் கோடையு மணிதிரு மொய்ம்புகள் விளங்கிட மென்றூவிப்
பட்சியில் வருமுரு கோனெனு மாதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 8

எண்ணுந ரெண்ணம தோர்ந்தரு ளேந்தலு மிரவொடு பகலிறந்த
கண்ணர்கள் பின்றொடர் காதலுள் ளானுமொர் காலமு மிடர்நாசம்
நண்ணுத லில்லுயர் பெருந்திற லோனுமெஞ் ஞாலமு நினைவொன்றால்
பண்ணிடு மீசனு மாயுள்ள குகனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

அன்னையின் மேம்படு கருணையி னாற்குக னடிகளைப் புகழ்தாசன்
தன்னைமெய் யடியவ னாக்கவென் றகம்புறஞ் சார்ந்துவந் தேற்றமதி
சொன்னவ னாயனு பூதிசொன் னவற்குறு சூரறுத் தெவராலும்
பன்னவொ ணாநல நல்கிய குகனுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் 18ஆம் தேதி விஜயதசமி புதவாரம்.

ஆகப்பதிகம் 58-னும் போந்த திருப்பாட்டு	-	580
காப்பும் தௌத்தியமும்	-	21
ஆகத் திருப்பாட்டு	-	601

திருவலங்கற்றிரட்டு முதற்கண்டம் முற்றிற்று.

குமரகுருபரன்றிருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

7. பப்புவர் = *புகழ்வோர்.*

உ

சிவமயம்.

ஓம் குஹப்ரஹ்மணேநம:

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத

வைதிக சைவசித்தாந்த ஞானபானு

குமாரசுவாமி யென்னும்

பாம்பன் ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

இரண்டாவது மண்டலம்

திருவலங்கற்றிரட்டு.

இரண்டாங்கண்டம்

திருவலங்கற்றிரட்டின் இரண்டாங்கண்டம் ‘பல் சந்தப்பரிமளம்’ என்னும் மறுபெயருடையது. இது, வெள்ளியல், ஆசிரியவியல், கலியியல், வஞ்சியியல் என்னும் நாற்பெரும் பிரிவுகளை யுடைத்தாய், ஒவ்வொன்றிலும் அவ்வப்பிரிவினங்களையுங் கொண்டு மிளிர்வது. இதில், ‘நேரிசை வெண்பா’ முதல் ‘வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா’ ஈறாகப் பல்வேறு வகைப் பாக்கட்கு மெடுத்துக்காட்டுகளாக 532 பாக்கள் அடங்கியுள்ளன. இவை யாவும் முருகவேள் மீதே பாடப்பட்டவை என்பது சொல்லாமலே யமையும்.

இக்கண்டம், சுவாமிகள் திருவாளர் ந.சுப்பிரமணியப் பிள்ளையவர்கள் வேண்டுகோட்கிசைந்து 1893-ம் ஆண்டு திருவனந்தபுரம் சென்று தங்கியிருந்தபோது, இருபத்திரண்டு நாட்களுக்குள் யாப்பிலக்கணக் கடலைக் குடித்துக் கவிமேகமா யெழுந்தகாலை, பல்சந்தப் பரிமளமாகிய இந்நூலைப் பாடச் சுவாமிகட்கு மனவெழுச்சி தோன்றியது. இது விஜய ஆண்டில், புரட்டாசி மாசத்துப் பூர்வ பக்ஷத்து ஏகாதசிக்கு முன்னரே பாடி முடிக்கப்பட்ட தென்க. சுவாமிகள் சரித்திரத்தில் குறித்துள்ளபடி, இந்நூல், “யாப்பிலக்கண இலக்கியங்களிற் காணப்படுகின்ற சந்தேகமெல்லாம் நிவர்த்திக்கு நிமித்தமாகவும், சந்தபேதங்களையும் எதுகை மோனை முதலிய நயம்பிழையாது சித்திரகவிகள் நடைபெறுதலையு முணர்ந்து நிமித்தமும், செவ்வேள் கிருபையே உய்தி பெறுவார்க்கெல்லா முயிர்த்துணை யென்பதை யுபதேசிக்கு நிமித்தமுமாகப் பாடப்பட்ட பெருநூ லென்னலாம். இன்றுகாறும் இத்திரநூலொன்று வெளிப்பட்டதின் றெனவு முரைக்கலாம்”. இந்நூலினியல்பையும் பயனையும் சுவாமிகள் தமது “காசியாத்திரை”யில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்கள்.

“யாப்பி லக்கணமும் யாத்த யிலக்கியமும்
யாப்பொலியல் சித்திரமு நச்சியல்போய் - மூப்போ
தலங்கற் றிரட்டினிரண் டாங்கண்டம் பாருன்
விலங்கைத் தரித்து விடும்”.

திருவலங்கற்றிரட்டு (இரண்டாங்கண்டம்)
செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்
அ	
அகமன	193
அகிலநிரை	172
அங்கிளிநே	300
அசைவற்ற	208
அடிகே	153
அடியவ	182
அண்டநேமி	225
அதுவாம்	160
அந்தத்தினை	189
அம்பொனோ	259
அயன்மால்	186
அரியமூல	225
அரிறபு	202
அருக்கம்	166
அருட்பாங்	314
அருணிலை	212
அருணைநல்	237
அருண்மு	270
அருவா	156
அருவேல	306
அலைவளர்	264
அல்காத	166
அல்லில்	184
அவமெனு	183
அவனை	210
அழகு	267
அழுக்கதனை	206
அளியு	314
அள்ளா	297
அறியாமை	216
அறிவான	263
அறிவில்	251
அறிவிற்பெரி	200
அறிவுயிர்கட்	206
அறிவே	291
அறுகா	258
அறைந்த	177
அனாதிசிவ	180
அன்பர்கன்பி	168
அன்பூற்	153
அன்னைக்கோ	151
ஆ	
ஆஅன்	273
ஆகமொன்று	292
ஆக்கித்	156
ஆசறு	238
ஆசற்ற	156
ஆசிறம்	281
ஆடராவணி	253
ஆண்டன்மை	207
ஆண்டொரு	224
ஆதரமார்	160
ஆதிமுன்பதி	216
ஆதியில்	166
ஆயுமிக	165
ஆரற்பூ	168
ஆறொன்று	294
ஆற்றலிவ்	170
ஆனையேறு	196
ஆன்மாக்க	153
இ	
இகலுலகி	159
இச்சையொழி	155
இதயநாவுள	314
இப்பாரெமக்	262
இரப்பவ	182
இருட்டளை	164
இருட்டை	164
இருதிறம்	194
இருபொரு	313
இருவிழி	313
இருளறைப்	199
இருள்பொரு	157
இலகம்பர	290
இறந்துபிற	166
இறைமறை	288
இறையென	172
இன்பக்கடலா	169
இன்றிருந்	254
இன்று சர	169
ஈ	
ஈசனை	604
ஈடிலா	189
ஈராயிர	290
ஈரைந்	256
உ	
உச்சவிசை	222
உடலிருப்	170
உடலினு	187
உடலே	215
உணவின்	192
உண்டாகி	193
உயர்வள்ள	305
உருவமான	199
உரைமன	299
உலகவம்பு	221
உலகா	171
உலகினி	197
உலகுளீர்	242
உள்ளபடி	159
உனையலா	189
ஊ	
ஊரும் பேர	255
ஊனுண்டி	190
எ	
எஃஃஃக	165
எஃஃக	297
எக்குரு	197
எங்கணுமில	296
எச்சீவ	159
எட்டெ	251
எண்ணரிய	284
எண்ணிறந்த	260

பாட்டு	பக்கம்
எண்ணெய்	191
எதிலே	179
எத்தலத்து	224
எந்தக்கரும	187
எந்நெறி	313
எமக்கபரா	164
எம்பெரு	275
எயிலேரிய	288
எரியிற்	301
எழுத்தரி	308
எள்ளுக்	250
எனக்கு	282
என்றுமு	154
என்னறிவா	166
என்னா	163
ஏ	
ஏக	250
ஏசறுசென்	257
ஏமருள்	173
ஏரார்பெண்	275
ஏர்க்கு	277
ஐ	
ஐம்புல	188
ஒ	
ஒருசிவ	266
ஒருநினை	298
ஒருபூரணசிவ	293
ஒருபூரணவறி	213
ஒருமாத்திரை	304
ஒருவனுரு	196
ஒன்றாய்	257
ஒன்றி	170
ஒன்றை	167
ஒன்றொடி	203
ஓ	
ஓதியுணர்	166
ஓந்தாரகப்	293
ஓயாத	261
ஓருருவுமோர்	207
ஓருருவும்	622
ஓரைந்தை	288
ஓர்ப்பா	296
ஓவலில்	277

பாட்டு	பக்கம்
க	
கங்கைப	270
கங்கைமைந்	168
கடல்கடை	240
கடல்கவிமண்	316
கடிகொ	170
கண்ணன்	261
கண்ணிணை	312
கத்தனன்	312
கந்தன்சுகங்	173
கந்தன் பாத	171
கமழ்கடம்	252
கரத்திலமர்	184
கரத்திற்சில	157
கரவயிற்	259
கரியபிரான்	284
கருவியாவு	250
கருள்கீழ்	298
கலந்த	217
களிப்போ	165
கன்மநெறி	286
கா	
காசுபதி	300
காதன்	278
காமமுங்	155
காரீ	258
கார்த்திகை	204
காலமறி	205
காலமென்	183
காலையின்	219
காவாழ்	279
கானார்	279
கானி	279
காறில்	166
கி	
கிரிக்கா	314
கு	
குககுக	266
குகனடி	182
குகனருண்	183
குடிலைமெய்	527
குமரதாரக	201
குமரசம்பு	212

பாட்டு	பக்கம்
குருகு	255
குளவம்	281
கூ	
கூடுந	256
கூவுஞ்	162
கே	
கேழார்	166
கேழ்த்தா	163
கை	
கைவரு	254
கொ	
கொடியப	201
கொலைபுரி	207
கோ	
கோமள	211
கோமி	267
கோவென்ற	260
ச	
சகத்திலுஞ்	312
சகமுஞ்	200
சகரமுத	217
சடமாசுக	213
சததங்	165
சதாநினை	153
சதுரர்	251
சமரமுதர்	307
சமானமில்	222
சரவண	199
சருமயத்தை	191
சருவ	252
சனகரா	169
சா	
சாத்து	191
சாந்தமெ	190
சானுமண்	223
சி	
சித்தசித்	170
சித்தியின்	183
சித்தெ	170
சிவஞ்சத்தி	166
சிவதவ	201
சிவமு	228

பாட்டு	பக்கம்
சிவயோக	195
சிவாக	178
சிறப்பு	302
சிறப்புறு	212
சின்மைசொல்	162
சீ	
சீஇர்	268
சீராருநன்	151
சீருருவை	165
சீர்பூக்கு	241
சீலங்கொ	207
சீலந்	152
சீவசத்தி	208
சீற்ற	168
சு	
சுப்பிர	182
சுருதியொரு	305
சூ	
சூரனை	311
சூரியன்	278
சூரிருஞ்	312
செ	
செத்தறச்	262
செம்மை	184
செம்மைநாய்	276
செய்துள	183
செய்யு	268
செய்தவினை	159
செய்வினை	253
செருநர்	280
செல்வப்	281
செவ்விய	313
செனித்த	296
சே	
சேடை	283
சேய	259
சேயவ	194
சேயா	286
சேயை	204
சேய்நீயு	166
சேவற்	172
சேவிருக்	243
சொ	
சொக்க	157
சொல்லா	175
சொல்லானும்	245
சொல்லுய	265
ஞா	
ஞானமின்	160
ஞானவயில்	157
த	
தகையயி	264
தங்குரு	198
தந்நாரர்	154
தரும	259
தருமமும்	181
தலமுறை	209
தலைகுனித	229
தற்புருட	153
தனதுரை	312
தனியாய்	173
தன்மதி	198
தன்னின்	199
தா	
தாதாமா	306
தாதுவிஞ்சு	216
தாமேவு	274
தாவா	271
தி	
திங்கட்	152
திண்மைத்	166
திருத்தல	183
திருமருவு	242
திருமுரு	258
திருவறு	242
திருவாரும்	154
திருவே	268
தில்லையிற்	251
திறத்த	210
தீ	
தீங்காஞ்செயன	205
தீதறு	283
தீதற்ற	171
தீயார்	272
தீயார்தெறு	296
தீனர்	259
து	
துங்கவின்	314
துட்டீர்க்கு	305
துதிரசத்	214
துப்புரவு	165
துவம்பத	176
துன்பு	301
தூ	
தூஉ விசாக	164
தூஉ மாமணி	273
தூக்கநிலை	155
தூமா	200
தெ	
தெரிதற்	224
தெவ்வற்ற	238
தெவ்விறந்த	160
தெளிபத்தி	254
தெள்ளிய	271
தே	
தேடரு	270
தேவரிறை	171
தேவாதிதேவ	196
தேவென்	194
தேனார்	171
தேனுறழ்	282
தொ	
தொடலை	201
தொடைமிலை	243
தொண்டக	276
தொண்டர்	169
தொம்பத	177
தொன்மை	209
தோ	
தோதகஞ்	254
தோமில்	184
தோலார்	281
ந	
நமனணு	241
நம்பா	272
நல்லை	220

பாட்டு	பக்கம்
நல்வினை	155
நறுநரலை	243
நறுமீனே	206
நற்றொண்டர்	155
நனவிற்	208
நனிசூழ்	269
நனிநாடு	241
நன்றா	166
நன்றிரு	170
நன்று	170
நா	
நாக	168
நாடாண்டி	301
நாமா	211
நாம்பிரம	161
நாரண	156
நாரணன்	298
நாலொடிரு	186
நாளுந்	169
நாளுமுள்	152
நாற்றச்	163
நானிலையே	299
நி	
நிதநனி	299
நித்தக்குமர	156
நித்தனு	313
நிறைவிலணு	192
நினைத்தார்	156
நினைவி	197
நீ	
நீக்க	262
நீடை	260
நீண்டவைச்	269
நீயெனுந்	176
நீரொலிபோ	208
நீற்கண்டன	280
நு	
நுதியா	308
நூ	
நூல்கடா	153
நூல்வழி	266
நெ	
நெஞ்சி	210
நெஞ்சு	262
நெடியபசுந்	205
நோ	
நோவறுபவ	315
நோவடி	188
ப	
பகவற்கு	167
பகவானறு	270
பஞ்சபு	189
படரறு	188
படவ	604
பட்டாங்	185
பணமலி	265
பண்டைக்	272
பத்தர் குழாமும்	297
பத்தி	161
பந்தக்	308
பந்தப்பா	261
பந்தம	188
பந்தமறு	300
பப்புப்	310
பலதுன்பு	295
பற்பல	194
பா	
பாராளும்	163
பார்நல	182
பார்வி	169
பாலுந்தி	622
பாவம்	152
பி	
பிணிசெய்	302
பிணிமுகங்	263
பிரமக்	161
பிரமா	200
பிருதிவி	221
பிறக்கும்	163
பிறப்பிறப்	169
பிறவி	202
பீ	
பீடுடை	203
பு	
புகழ்பி	214
புங்கவர்	297
புரச்சகத்	312
புலைமாதருள்	288
புனல்கொண்டு	234
பூ	
பூத	219
பூமகடொழு	227
பூமணமே	285
பூமாப்பிழை	301
பூமியினை	153
பூமேவெ	315
பூரண	209
பூவாய	261
பூவின்	156
பெ	
பெண்ணி	168
பெத்த	199
பெரிதிற்	152
பெரிதுஞ்	273
பொ	
பொய்சொ	168
பொய்த்திடு	266
பொய்ந்நூல்	287
பொய்ய்	165
பொய்யாமொ	166
பொல்லார்	298
பொன்விசும்	292
போ	
போதல்	278
போனதும்	202
யா	
யாவரு	197
யாவு	193
ம	
மகமுத	174
மகத்தெ	252
மங்கலமீமயின்	311
மங்கலமுத	283
மச்சறு	275

பாட்டு	பக்கம்
மடற்போ	167
மடன்மலர்	232
மட்டி	256
மணிகொள்	261
மணிமலி	246
மணியணை	299
மண்டல	173
மண்டுதிரை	204
மண்ணாண்	298
மதலை	313
மதிமதி	303
மத்தள	220
மந்தசபம்	223
மந்திரங்	198
மருணைவுற	289
மருவல	189
மலமேவிய	291
மலர்ந்த	271
மறலியொரு	241
மறுவறு	187
மனங்குறு	315
மனமடங்	186
மா	
மாக்காயம்	155
மாணிக்க	154
மாதா	271
மாதமொரு	260
மாந்தரை	198
மாமல்	277
மாமாய	154
மாயவ	267
மார்கழி	203
மாறாநானென்	291
மாறாவருள்	273
மான்பயந்த	292
மி	
மின்செய்யும்	300
மீ	
மீசைந	215
மு	
முடிவறு	182
முதமறு	312
முத்திக்குற்	178
முந்தை	282
முருகு	309
முற்ற	171
முன்பி	259
முன்மைமனு	283
மூ	
மூர்க்க	185
மூவிதம	195
மூன்றெழுத்து	286
மெ	
மெய்த்துயர	300
மெய்யுரை	276
மே	
மேலென்று	237
மேவுவா	267
மோ	
மோகஞ்	191
வ	
வசைகுழுமு	294
வச்சிரத்தோ	284
வடமொழி	215
வம்புமலர்	284
வரதகு	219
வரநதி	183
வலம்பனா	255
வலிநீடெழின்	190
வல்லுறழ்	254
வளர்தில்லை	240
வளைக்கை	263
வளைதுகிலை	162
வள்ளியை	211
வள்ளுயிர்க்	180
வனப்புமீ	239
வா	
வாகை	269
வாசக	218
வாதாந்த	242
வார்கர	218
வால	302
வாழ்விவை	254
வாளரசு	308
வாளன்ன	159
வாளாரநாதி	262
வாளு	302
வானூ	173
வானை	260
வானோர்	295
வான்மதி	257
வி	
விடையம்	186
விதிமீறிய	288
வித்துளங்	187
விரிபுவன	160
விளங்கயன்	167
விளரியையு	193
வினைபுரி	214
வினையள	313
வினையென்றி	196
வினைவென்	155
வீ	
வீடு	282
வீட்டெண்ண	154
வீவு	256
வெ	
வெண்பொடி	163
வெண்பொன்	268
வே	
வேதநாதன்	175
வேதற்கு	243
வேதாகமப்	242
வேலவனடி	182
வேலா	310
வேலேந்து	301
வை	
வையம்	154
வையவயவு	284

செய்யுட்பெயரட்டவணை.

செய்யுட்பெயர்	பக்கம்
வெள்ளியல்.	
நேரிசை வெண்பா	151
இன்னிசை வெண்பா	159
பஃறொடை வெண்பா	161
சவலை வெண்பா	162
சிந்தியல் வெண்பா	163
குறள் வெண்பா	164
வெண்பாவினம்	
தாழிசை	168
துறை	171
வெளி விருத்தம்	172
ஆசிரியவியல்.	
நேரிசையாசிரியப்பா	175
இணைக்குறளாசிரியப்பா	177
அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா	177
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா	178
ஆசிரியத் தாழிசை	182
ஆசிரியத் துறை	184
ஆசிரிய விருத்தம்	186

செய்யுட்பெயர்	பக்கம்
கலியியல்.	
நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா	231
வெண்கலி	237
கலிவெண்பா	238
கொச்சகக்கலி	240
கட்டளைக் கலிப்பா	250
கலித்தாழிசை	253
கலித் துறை	255
கலி விருத்தம்	265
வஞ்சியியல்.	
குறளடி வஞ்சிப்பா	290
சிந்தடி வஞ்சிப்பா	293
வஞ்சித் தாழிசை	294
வஞ்சித்துறை	295
வஞ்சி விருத்தம்	301
மருட்பா.	
வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா	316

விசேடச் செய்யு ளட்டவணை.

செய்யுட்பெயர்	செய்யுளிலக்கம்
வெள்ளியல்.	
பின்முடுகு	34
முன்முடுகு	35
மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள்	36
இரதபந்தம்	37
ஆசிரியவியல்.	
வருக்க மோனைச்செய்யுள்	12
சிலேடை	29,31
சதாக்கரம்	41,54,62
அட்டோத்தரசதாக்கரம்	65,66
ஒற்றிலாச் செய்யுள்	79
சதாக்கரம்	86
ஷ ஒற்றிலா நூறெழுத்து	87
ஒற்றிலாச் செய்யுள்	88,99
சதாக்கரம்	92,101
அட்டோத்தர சதாக்கரம்	125
ஐகார மொழிந்த நெடிலு மொற்று மிலாச் செய்யுள்	126
நாற்கூற்றிருக்கை	128
சதாக்கரம்	140
ஒற்றிலாப்பஞ்சபங்கி - இருநூறெழுத்து	160
கலியியல்.	
அட்டாட்டாக்கரம்	11
ஒற்றிலாச் செய்யுள்	18
இடையிறுதி முற்றுமடக்கு	37,38
வழியெதுகைச் செய்யுள்	55
நெட்டெழுத்துச் செய்யுள்	58
சதுரங்கபந்தம்	81
அடிமுதற்சீர் மடக்கு	83
அடிமுதலிரண்டுசீர் மடக்கு	84
நிரோட்டகம்(இதழ்குவியாப்பாட்டு)	85
அசைக்குறிப்பு முதலியன வுணர்த்துஞ் செய்யுள்	88
குற்றெழுத்துச் செய்யுள்	91
அடிமோனைத் தொடைச் செய்யுள்	94
அடியியைபுத் தொடை	95
அடியெதுகைத் தொடை	96,97
அடிமுரண்டொடை	98
அடியளபெடைத் தொகை	99
அந்தாதித் தொடை	100
இரட்டைத் தொடை	101
செந்தொடை	102
இணைமோனைத் தொடை	103
பொழிப்புமோனைத் தொடை	104
ஒரூஉமோனைத் தொடை	105
கூழைமோனைத் தொடை	106
மேற்கதுவாய் மோனைத் தொடை	107
கீழ்க்கதுவாய் மோனை	108
முற்றுமோனை	109
இயைபுத் தொடையும், நெட்டெழுத்துக் கவியும்	110,111
எதுகைத் தொடை	112
மெல்லின மிலாச் செய்யுள்	113
முரண்டொடை	114,115
அளபெடைத் தொடை	116,117
வருக்கவெதுகைச் செய்யுள்	118
நெடிலெதுகை	119
வல்லினவெதுகை	120
மெல்லினவெதுகை	121
இடையினவெதுகை	122
தலையாகெதுகை	123
மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை	124

செய்யுட்பெயர்	பக்கம்
ஆசெதுகை	125,126,127,128
ஆசிடையிட்டு வரும் வல்லின வெதுகை	129
இரண்டடி யெதுகை	130
உயிரெதுகை	131
நெடின்மோனை	132
வல்லினமோனை	133
இரண்டடிமோனை	134
அனுமோனை	135
ஒற்றிலாவல்லினச் செய்யுள்	146
மெல்லினச் செய்யுள்	147
இடையினச் செய்யுள்	148
விருத்தமுந் துறையும்	152
பிறிதுபடுபாட்டு, விருத்தமும் அகவலும்	153
திரிபாகி	154
நெட்டெழுத்து செய்யுளும் மாலை மாற்றும், திரிபங்கியும், துவித நாகபந்தமும்	156

வஞ்சியியல்

செய்யுட்பெயர்	பக்கம்
மொழிதிருப்பு	11
கொம்பில்லாச் செய்யுள்	27,28,29
பாடகமடக்கு	31
அந்தாதித் தொடை நான்காரைச் சக்கரம்	45
ஒற்றிலாச்சுழிகுளம்	46
மாத்திரைவருத்தனம் (மாத்திரைப் பெருக்கம்)	47
அக்கரவருத்தனம் (எழுத்துப்பெருக்கம்)	48
மாத்திரைச்சுருக்கம்	49,50
அக்கரச்சுதகம் (எழுத்துச் சுருக்கம்)	51
சருப்பதோபத்திரம். மாலைமாற்று	52
வினாவுத்தரம்	53,54
கூடசதுக்கம்	56
காதைகரப்பு	57
அந்தாதிமடக்கு. ஒற்றிலாச்செய்யுள்	58
அந்தாதி தொடைத்த மருகபந்தம்	59
பகர விகற்ப மடக்கு	60
ஏகபாதம்	61
கோமூத்திரி	62
ஒற்றிலா இதழ் குவிப்பாட்டு	82,83

திருவலங்கற்றிரட்டு.

இரண்டாங்கண்டம்.

நான்காரைச் சக்கரம், நேரிசை வெண்பா.

குடிலைமெய் கூறு குருவடிக ளீயுங்
கொடியனபோ மாறு குயிலு மிடிமடன்
கொய்குகனை நாடு குமர குருதாசன்
செய்திருவ லங்கற் றிரட்டு.

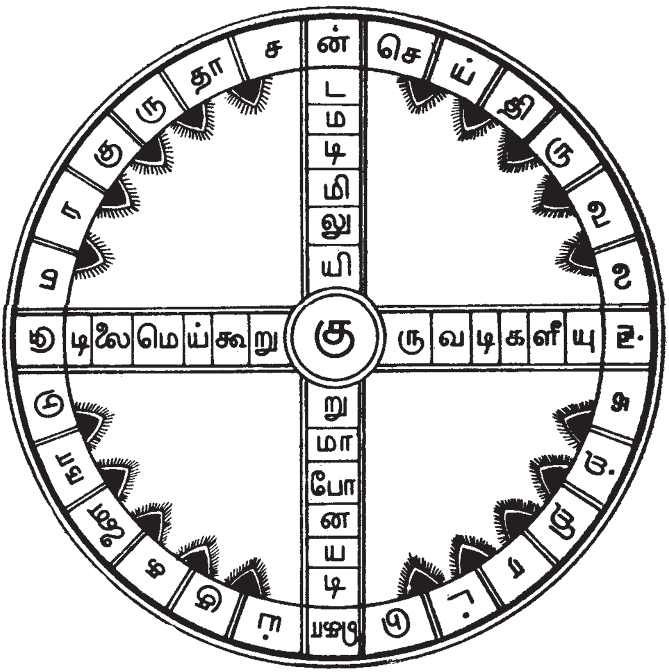

நேரிசை வெண்பா.

யாப்பி னிலக்கணமும் யாத்த விலக்கியமும்
யாப்பொலிபல் சித்திரமு நச்சியல் போய்மூப்போ
தலங்கற் றிரட்டினிரண் டாங்கண்டம் பாருன்
விலங்கைத் தறித்து விடும்.

–காசியாத்திரை.

பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

–என்பது நன்னூல்.

உ
ஓம் குஹப்ரஹ்மணே நம :
ஓம் குமரகுருதாச குருப்யோ நம:
திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது மண்டலமாகிய

திருவலங்கற்றிரட்டு.

பல்சந்தப்பரிமளமாகிய

இரண்டாங்கண்டம்.

1–வது வெள்ளியல்*.

1. நேரிசை வெண்பா.

ஏந்திசைச்செப்பலோசைபெற்றுவரு
மீராசிடை யிருகுற ளிருவிகற்பம்.

சீராரு நன்னெஞ்சே செங்கமலக் கட்கடவுள்
ஏராரு மாமருக னென், றாகிக்-கூராரும்
வேலேந்தி மாற்றலரை வென்றமரர் கட்குச்செங்
கோலீந்த கோன்றுணையைக் கொள். 1

மேற்படி, ஒருவிகற்பம்.

அன்னைக்கோ ரன்னையுமா யப்பனுக்கோ ரப்பனுமாய்
முன்னவற்கு முன்னோனு மா, யுரிமை-பன்னவுள்ள
அன்பினர்கட் கன்பினனு மாய்நிற்கு மாறுமுகன்
தன்பதநெஞ் சேநினைந்து தாழ். 2

* **வெள்ளியல்** = வெள்ளையியல் (= வெண்பாவியல்) ; "ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாற் றிரிபின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டே" என்னுந் **தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில்** 'வெள்ளடி' என்றதற்கு "வெள்ளையடி" என நச்சினார்க்கினியத்தில் உரை செய்யப்பட்டிருத்தலுங் காண்க. **"இயற்றளை வெள்ளடி"** என **யாப்பருங்கலக் காரிகை**யினருங் கிளத்தினர்.

தூங்கிசைச்செப்பலோசைபெற்றுவரு
மிருகுறளொருவிகற்பம்.

சீலந் தருஞ்சதா சித்தமே கச்சைகொண்
டாலும் பராமரித் தன், னைபோற் - சாலவும்
பாலொடு சாதம் பகுக்கும் பரிபுரம்
ஆலும் பதவே ளருள். 3

மேற்படி, ஓராசிடையொருவிகற்பம்.

நாளுமுள் ளேநினை நச்சிய யாவுமுன்
னாளெலா நல்குநன் னட், பொடு-கோளுறா
வாளஞ் சிலம்பார் மலர்ச்சரண் டந்தெனை
ஆளுங் குகவே ளருள். 4

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

பாவம் பொடிக்குமே பத்தியை யீட்டுமே
சாவுந் தொலைக்குமே தா,ரக-மாவருள்
கூட்டுமே முத்தியைக் கூட்டுடன் காணெனக்
காட்டுமே சண்முகன் கால். 5

இருகுறட்குமிடையில் தனிச்சொற்கு முன்னே வரு மீரசை யீராசெனவும், ஓரசை யோராசெனவும் பெயர்பெறும். விவரம் - மேல்வந்த பாக்களிலிடப்பட்ட (,) இக்குறிக்குப் பின் அவை நிற்குமாற்றா னறிக.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசை பெற்றுவரு
மிருகுறளொருவிகற்பம்.

திங்கட் கிடையானின் சேயாகுஞ் செவ்வேளின்
அங்கழற் கேயடிமை யானாயே - யிங்குநனி
தங்கமன மின்றேகத் தானெண்ணு நெஞ்சேநீ
எங்கிருந் தாலுமினி யென். 6

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

பெரிதிற் பெரிது பிரமாண்ட மேயப்
பெரியபிர மாண்டம்பல் பெம்மான் - முருகன்
உரோமநுனி நிற்குமெனி னோஞ்சே யுருவம்
விரோதவுரு வன்று விபு. 7

4. **வாள்** = ஒளி

தற்புருட மீசானஞ் சத்தியோ சாதமதி
அற்புத வாம மகோரநறும் - பொற்பார்
முகமெனுஞ் சத்தி முகமொன்றாய் நிற்கும்
முகமே யிறைசண் முகம். 8

பூமியினைப் பொன்னதனைப் பூவையரைப் புத்திரரை
நாமிடலை வெற்றியினை நாகமதை - யோமில்
விரிவித்தை முத்திகளை வேட்போர்க் கருள்செய்
கருணைநிலை யேகந்தன் கண். 9

நூல்கடா யாம்வேத நூலாக மங்கட்கும்
வால்கெடா மெய்ம்மைக்கும் வாக்குவலி - யால்வெளியாம்
எல்லா மொழிமூலத் திற்கு மிருக்கைநிதம்
நல்லார் தொழுங்குமர னா. 10

அடிகே ளடிகே ளடியீயென் றேத்தும்
அடியார் கவிச்சுவையை யன்பா - லுடனுகர்ந்து
நல்வற் சலம்பெருகு நாதசத் திக்கிருக்கை
செல்வக் குமரன் செவி. 11

அன்பூற் றெடுக்க வடிநாடி நிற்பவர்கட்
கின்பூற் றெடுக்க வினிதருளித் - துன்போட்டும்
மாசி லபய வரதங்க ளென்பனவே
காசின் முருகையன் கை. 12

ஆன்மாக்க ணோக்க மறியுங் குணமொன்றே
தான்மீக்கொண் ஞானமெனுஞ் சத்தியுமவ் - வான்மாக்கள்
ஊழ்வினைக ளூட்டியரு ளொண்கிரியா சத்தியுமே
காழ்வடிவுச் சேயிரண்டு கால். 13

சதாநினைவோர் நெஞ்சத் தவிசிருக்குங் கந்தன்
அதீதசொரு பந்தா னளப்பி - லிதாகிதமாந்
தானங் கடந்தவுண்மைச் சைதன்ய நீங்காத
ஆனந்த மாம்பரமான் மா. 14

9. மிடல் = வலிமை. **நாகம்** = தேவலோகம்.

11. **வற்சலம்** = தயை.

14. சைதன்யம் – வடநூன்முடிபு

திருவாரும் பைங்கடம்புத் தேங்கண்ணி சூடி
வருவானே புள்ளி மயிலோன் - குருவாகிக்
கூடிக் களிப்பானே கோட்டாலை தீர்ப்பானே
பாடிப் பழிச்சுவார் பால். 15

என்றுமுள்ள கந்தவே ளிட்டபல னைப்புசித்
தொன்றென்னு நல்வீ டுறுகாறு - மொன்றனையும்
எண்ணா திருந்துள் ளிதயநடு வேகுகனை
எண்ணுவது தானே யிதம். 16

மாமாய லோக மயக்கப் பெருக்கிற்காங்
காமாதி யாறையுங் கைவிட்ட - தூமாண்
பொறியாளர் சிந்தைப் புலத்திலெஞ் ஞான்றுஞ்
செறியாறு மேமந் திரம். 17

வீட்டெண்ண மாட்டெண்ணம் வித்தாரம் பேசெண்ணந்
தேட்டெண்ண மாகவே செப்பனைத்து - மோட்டியருட்
கந்தன் குமரன் கதிர்வேலன் பாதநனி
சிந்தித்த லேநற் செபம். 18

தந்நாரர் மக்களினந் தாரமும் வாழவெனா
எந்நாளும் பொய்புகன் றீடழிவார் - தந்நேயம்
பண்ணுமன மோய்த்துப் பதியிளம் பூரணன்கால்
எண்ணியுயிர் வாழ்வதுதா னின்பு. 19

வையம் புரந்துய்யும் வாட்பொருந னானாலும்
ஐயமெடுத் துண்பவனே யானாலு - மெய்யுணர்ந்து
தண்ணிருக்கும் பூங்கடப்பந் தாரான் பதப்போதை
எண்ணியிருக் கின்றதுதா னின்பு. 20

மாணிக்கப் பொற்குழையு மாசற்ற சண்முகமுங்
காணப் பசுஞ்சிகிமேற் காதலுளார் - காணவதி
உல்லாச மாகவரு மோமுருகை நாடியவா
இல்லா திருப்பதுவே யின்பு. 21

நல்வினையுந் தீவினையு நாடா நடுநிலையில்
தொல்வினைக டீயளவுஞ் சோர்வின்றிப் - பல்புவிவாழ்
மிச்சையிலா வாவிகளை மெய்க்காப்பில் வைத்தருள்சேய்
இச்சைவிடா துய்வதுவே யின்பு. 22

காமமுங் கள்ளுங் கரப்பும் பராசனமும்
நேமவொண் சற்குருவி னிந்தையும் - பூமிதனில்
ஆற்றுவா ரோடுசேர்ந் தான்முனிவ ருக்குநனி
தோற்றுஞ் சகிக்கொணாத் துன்பு. 23

வினைவென்ஞா னப்பொதிய வேந்தரையிற் காவி
புனையவிலை யென்றே புகன்றான் - முனைநந்தி
மார்க்கண்ட மாமுனிக்கு மண்டலத்தின் மும்மலமும்
வேர்க்கொண்டார்க் கேது விதி. 24

இச்சையொழித் தேசிலிளம் பூரணனுக் காட்படுநல்
நிச்சயசன் யாச நிலையறியாப் - பிச்சரெல்லாம்
நீண்டசடை முண்டனமாய் நீறுமணி காவியுடை
பூண்டறையும் யாவுமுழுப் பொய். 25

தூக்கநிலை யிற்கண்ட சொப்பனம் போலவே
சாக்கிரமு மென்றறியாத் தன்மையர்தாம் - யாக்கையை
மெய்யென் பெயர்கண்டு மெய்யெனக்கொண் டேமெய்யைப்
பொய்யென்ப தேபெரும் பொய். 26

மாக்காயம் வாக்கு மனந்தூய்மை யாய்நின்று
நீக்கா தெனைக்கொள்ளு நிர்மலவே - ளாக்கமருள்
பொய்யா வெழுத்தைப் புகன்றிவட் பொய்யாகு
மெய்யைமெய் யாக்கலே மெய். 27

நற்றொண்டர் கேண்மையு ஞானமும் வாய்மையும்
அற்பர்கட் கின்பமா யாராவே - சிற்சபையுற்
றுய்யவொரு சேய்நோன் புஞற்றுநர்க் காருமிது
மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். 28

---

23. **கரப்பு** = களவு;, **பராசனம்** = கொலை; பராஸநம் என்பது வடசொல்.

25. **சன்யாசம்** = ஸந்ந்யாஸம் என்பது வட சொல்.

ஆக்கித் தரம்பார்த் தளித்துயிர்கள் யாவுமறு
போக்கோடு மீட்சி பொருந்தாம - லாக்கவடி
சேர்த்துக் கொளற்குள்ள தெய்வத்தைத் தான்மறக்க
நாத்திக ரல்லமே நாம். 29

ஆசற்ற வண்டத்து மாச்சரிய பிண்டத்தும்
மாசற்ற ஞான மணியாகித் - தாசர்க்குட்
பூத்துவிரி கின்றவருட் புண்ணியனைப் பொச்சாக்க
நாத்திக ரல்லமே நாம். 30

நித்தக் குமர னினைப்போ ரகத்திருந்து
சித்தப் படிக்கருளுஞ் சீர்வள்ள - லித்தரையிற்
பஞ்சமூ றுற்றாலும் பாலித்திங் காட்கொள்ளும்
நெஞ்சே மயங்காம னில். 31

அருவா யுருவா யருவுருவ மாயெங்
குருவா யிலங்குங் குகேசன் - றிருவடியின்
இட்டஞ் சதாவுள் ளிருக்கவுள் கிற்பட்ட
கட்டையுஞ் சேருங் கதி. 32

பூவின் மணம்போலப் புந்தியகத் தேமறைந்து
மேவிக் கமழும் விறல்வேலோய் - கூவியழும்
என்னெண்ணம் போன்முடியா தென்றாலு மென்விரதம்
உன்னெண்ணம் போன் முடியா தோ. 33

(பின் முடுகு)

நினைத்தார் வினைத்தா நெரிக்குமரு ளைத்தா
வெனைத்தா வுனைத்தா வெனத்தா - வனத்தார்கள்
சேர்புவளர் மாதரசி சேர்தலைவ வாசிறலை
யேர்புமயி லேறிறைவ னே. 34

---

34. **சேர்தல்** = அத்துவைதமாய் விரவல். **தலை** = பெருமை; ''வியலுந் தலையு நெய்தையு மாவும் .... பெருமைப் பெயரே'' என்பது **பிங்கலந்தை. ஏர்பு** = எழுச்சி.

(முன் முடுகு)

ஞானவயில் வேலிறைவ நாகமயி லேறிறைவ
வானவர்பி ரானிறைவ மாலிறைவ - கோனிறைவ
என்று துதிப்பா ரிருமையு மேல்வாழ்க்கை
ஒன்றுவ ருள்ளே யுணர். 35

(மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள்)

கரத்திற் சிலம்பிரண்டு காலி னெடுவேல்
உரத்திற் குழைசெவியி லொண்ணூ - லுரத்த
தலையிலரை ஞாணிடையிற் சார்முடியுண் டென்ப
மலைவிலர்மா தேவன் மகற்கு. 36

இதற்கு வேறாய், செய்யுட்கண் முதலினு மீற்றினு நிற்கு மொழிகள் தம்முட் பொருணோக்க முடையவனவாயுள்ள **பூட்டுவிற்பொருள்கோள்** நடையை, இவ்வியல் 3-வது பாவிலும், முதன்மண்டலத்திற் “பகலெல்லாம்” என்னும் 41-ஆம் பிரபந்தத்து 6-17-22ஆம் வெண்பாக்களிலு மறிக.

(இரதபந்தம்)

இருள்பொருதா வம்பலச்சித் தென்னுமுரு காநீ
டிருவிண்ணோர் தேடுமருந் தேமாண் - பொருவாச்சீர்
தேசுதருஞ் செந்திநறுந் தீர்த்தவிற லோங்குசிதா
வாசிறந்த மாவின் பருள். 37

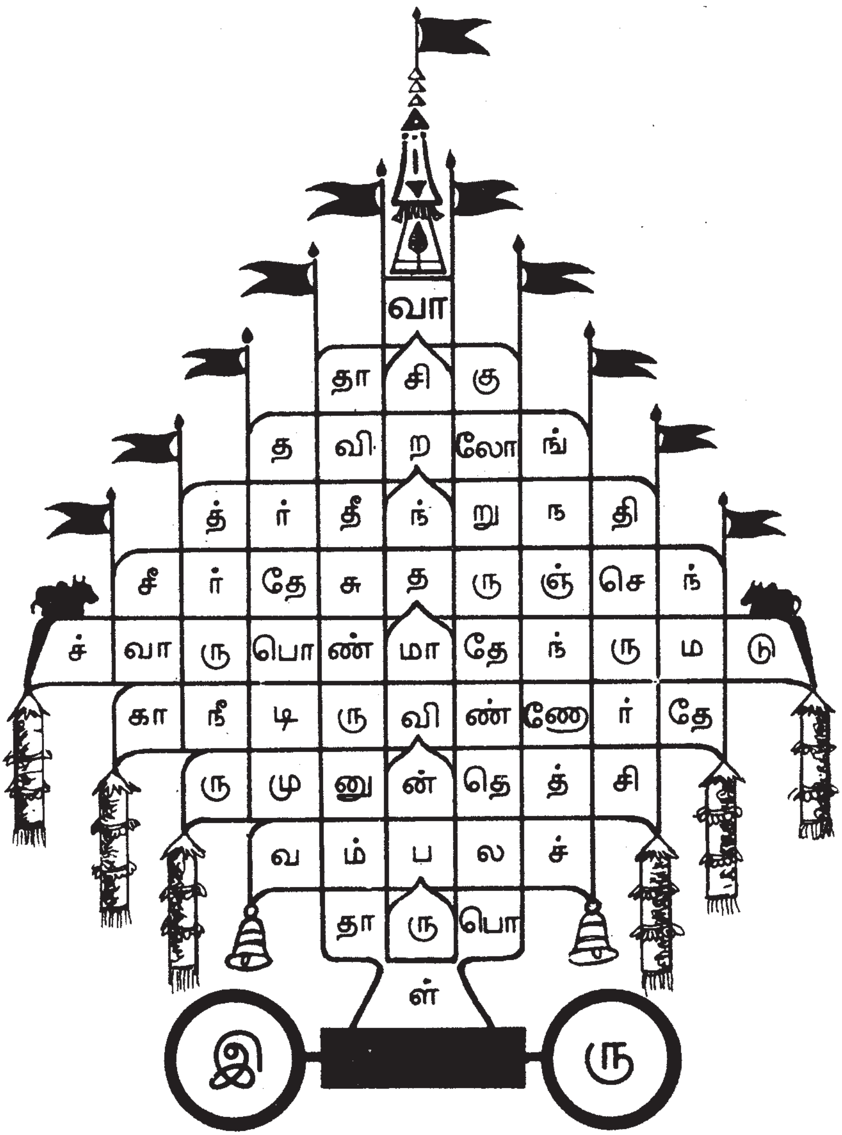
வா
தா சி கு
த வி ற லோ ங்
த் ர் தீ ங் று ந தி
சீ ர் தே சு த ரு ஞ் செ ங்
ச் வா ரு பொ ண் மா தே ங் ரு ம டு
கா நீ டி ரு வி ண் ணே ர் தே
ரு மு னு ன் தெ த் சி
வ ம் ப ல ச்
தா ரு பொ
ள்
இ ரு

இரதபந்தம்

2. இன்னிசை வெண்பா.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசைபெற்றுவருமொருவிகற்பம்.

உள்ளபடி யெவ்வுயிர்க்கு மோவலற்ற வன்னையப்பன்
வள்ளிகொழு நன்றானே மாநூன் முடிபுமிது
வள்ளலவ னைத்தான் மறந்தொருவன் மற்றவர்க்குப்
பிள்ளையெனச் சொல்லல் பிழை. 38

இகலுலகி லீன்ற விருவர்க்குந் தாதை
வகைமுறையெண் ணிற்றே வரைபோ மொருவன்
தகவின் றிடைநீங்கு மன்னார்க்கே தன்னை
மகனென்று சொல்லல் வழு. 39

மேற்படி, * பலவிகற்பம்.

செய்தவினைக் கீடாகச் சேர்ந்திட்ட வன்னைபிதா
மெய்யையன் றாயா விளங்கா ரனைத்திற்கும்
ஈசுரனே யன்னைபிதா வென்றுணரா மேவேறு
பேசுவது மாதப் பிதம். 40

வாளன்ன கண்மகண்மெய் வாழ்க்கைத் துணைவியல்லள்
வேளென்னு மெம்பெருமான் வேலோன் பதம்விழைந்து
நிற்பார்க் கனிச்சையே நித்தவாழ்க் கைத்துணைவி
அத்துணைவி வாய்ப்ப தரிது. 41

இரண்டாமடியிற் றனிச்சொற்பெற்றுவரு
மேற்படி, பலவிகற்பம்.

எச்சீவ னெச்சித்தி பெற்றாலு மென்றெய்வத்
தச்சன்போ லேதுந் தருமன்றி - யச்சிவம்போற்
பேரண்டஞ் செய்திடுமோ பேரருளை வென்றிடுமோ
நல்லுணர்வி னாய்ந்து நவில். 42

* ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ்வழக்கு.

விரிபுவன வத்துக்கண் மூலமா மேன்மான்
பெரிததனான் மாயை பிரமங் - கருதுமறி
வில்லா வதற்கஃ திருக்கு முயிர்ப்பிரமம்
அப்பிரமத் தின்மே லது. 43

அதுவாம் பரப்பிரம மான்மாவுக் கான்மா
அதனாலே யத்துவித மாகு - மிதுதானே
உண்மைச் சிவானுபவ முள்ளடங்கி நின்றீ
தறியா ரிரண்டொன்றென் பார். 44

மேற்படி, மூன்றாமடியிற் றனிச்சொற்பெற்றுவருவது.

தெவ்விறந்த தெய்வநா மென்போய்கேள் சிற்றறிவாம்
எவ்வுயிர்க்கண் ணுந்தே விருப்பதுபோ லுன்கண்ணும்
அவ்வரிய தேவுள்ள தாகலினீ - யவ்வுயிரு
ளொன்றெனவெண் ணிக்குகனை யுள்கு. 45

மேற்படி, அடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுவருவது.

ஆதரமார் நெஞ்சு மதன்மூல - போதமுநற்
சாதனையி னிர்ச்சலனஞ் சாருமேற் - பேதச்
சரியைகிரி யாயோகந் தாண்டோர் - விரியறிவாம்
அவ்வறிவே யோஞ்சே யருள். 46

ஒரூஉத்தொடைபெற்றுவரு மேற்படி, பலவிகற்பம்.

ஞானமின் றேன்முத்தி நண்ணாது ஞானமும்
யோகமின் றேல்வந் துதியாதவ் யோகமும்
மெய்ப்பத்தி யின்றி விளையாது மெய்ப்பத்தி
இன்கருணை யின்றெய்தா தே. 47

இப்பாக்களானே, நான்கடியா யிரண்டாமடியிற் றனிச்சொற்பெற்றுவரு நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது பேதப்பட்டு வருவது இன்னிசை வெண்பா வென வறிக.

---

46. ஆதரம் = ஆசை. **சூடாமணி நிகண்டு** காண்க.

3. பஃறொடை வெண்பா.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசைபெற்று
ஐந்தடியான்வருமொருவிகற்பம்.

பத்தி மிகுமாயிற் பற்றொன்று மிங்கில்லை
பத்தி மிகுமாயிற் பண்ணரிய யோகதுவே
பத்தி மிகுமேற் பதிமுருகன் ஞானமெய்தும்
பத்தி மிகுமேற் பரமசுக முத்தியெய்தும்
சித்தமே யித்தைத் தெளி. 48

மேற்படி, ஆறடியான்வரும் பலவிகற்பம்.

நாம்பிரம மென்று நவிலொருவன் வீணேமெய்
ஆம்பரம தேசிகனா வானோநன் னெஞ்சேசொல்
ஓங்குக வேளவன தொள்ளருள ருன்னினிங்ஙன்
நீங்குமல மெல்லா நிறைவுமுறு மாதலினோர்
ஏசி லுருவை யிதயத் தமர்த்தந்த
ஆசில் குணமுனக்கு மாம். 49

மேற்படி, ஏழடியான்வரும் பலவிகற்பம்.

பிரமக் குழவியின் பேரருளிற் சித்தி
வருமே வராவிடினு மாகதிகுன் றாதிதனுக்
கப்பூதி மெய்ப்பொருள ரானாய ரேனாதி
துப்பேறு நீலநக்கர் சோமாசி மாறரருட்
சாக்கியர் வாயிலார் சத்தி குலச்சிறையர்
மூர்க்கர் முருகர் பெருமிழலை யார்மாறர்
காரிகண நாதர் கரி. 50

49. **சொல்** = புகழ்..

மேற்படி, பன்னீரடியான் இடையிடையே
தனிச்சொற்பெற்றுவரும் பலவிகற்பம்.

சின்மைசொல் சேய்வயதிற் றேடியெனை யாளவந்த
பொன்மையயில் வேலோய் புகலக்கேண் - முன்னர்நான்
சென்றுசென்று நின்ற செயலெல்லாம் யோசிக்கின்
என்றனக் கேயிறும் பூதுண்டாய் - நன்றில்
விசன மவமானம் விஞ்சுமவை யெல்லாம்
உசிதமுள்ள நீதா னொழித்துன் - சுசியடியே
ஏத்தியினி துய்யவென் றிட்டநன் றிக்காகத்
தோத்திரஞ் சொல்வேன் றொழுவேனுன் - கேத்திரஞ்
சென்றுசே வித்துச் செபிப்பேனின் னாறெழுத்
தென்றறையு மந்திரமு மென்கோவே - பொன்றா
வழிதந்து முன்சொற்ற வாக்கைநிறை வேற்றாய்
இழிவொன் றிலாதணைத் தே. 51

4. சவலை வெண்பா.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசைபெற்றுவரு
மிருகுறளொருவிகற்பம்.

கூவுஞ் சரணா யுதக்கொடியோய் கூரயிலோய்
யாவும் புரக்குமுனை யாப்பினவில்
நாவுந் தொழுமுடலு நாளுநினை யுண்ணெஞ்சுந்
தூவுண்ணுந் தோமுண்ணா வே. 52

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

வளைதுகிலை வாயுடம்பைச் சுத்தியாய் வைத்துக்
கொளல்போலுள் வைத்துக் கொளநினைவோர்
உன்னை மறந்து மிருப்பாரோ வோகைதரற்
கென்னை விழுங்குமுரு கே. 53

5. சிந்தியல் வெண்பா.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசைபெற்றுவரு
நேரிசைச்சிந்தியல் ஒருவிகற்பம்.

கேழ்த்தா ரகதேவைக் கேகயமூர் கேடிலியைத்
தாழ்த்தா தெனையாளுந் தாளானை - யூழ்த்திநிதம்
வாழ்த்தா திராதெனது வாய். 54

என்னா லியலாதா வெண்ணுவது போற்செயவென்
றந்நா ளுறுதிசொன்ன வள்ளிலைவேன் - மன்னார்வின்
எந்நாள் வருமோ வினி. 55

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

நாற்றச் சரீரத்தை நன்குசெய வென்றுகுகன்
நீற்றினையெற் கிட்டானந் நேமத்தை - யாற்றா
திருப்பேனோ வேழை யினி. 56

வெண்பொடியை யேயடியேன் மேனி மிசைத்திமிர்ந்து
கண்களிரண் டிற்குமிடைக் கைகாட்டி - நண்போ
டுரைத்தோ னெனைக்காவா னோ. 57

பிறக்கும் பொழுதே பெயருரு மன்புஞ்
சிறக்கவிதித் தேதன்னைச் சேர்ந்துய் - நெறிக்கணெனை
வைத்தகுக னாளானோ வந்து. 58

மேற்படியோசைபெற்றுவரும்
இன்னிசைச்சிந்தியல் ஒருவிகற்பம்.

பாராளும் வேந்தர்க்கும் பண்ணார்பா வாணர்க்கும்
வீராதி வீரர்க்கும் விண்ணோர்க்கு மேயதிகம்
ஆரா ரயிலனடி யார். 59

---

54. ஊழ்த்தல் – நினைத்தல்; தகரவெதுகை காண்க.

56. நேமம் = நியமம் என்பதன் விகாரம். விதிமுறையெனும் பொருண்மைத்து ; **யகரவெதுகை** காண்க.

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

ஏமக்கபரா தம்புரியி னுஞ்சகிப்போ மெந்தம்
அடியார்க் கிடுமபரா தஞ்சகியோ மென்றல்
செடியறுசேய் வாக்கதனைத் தேர். 60

மேற்படி, பலவிகற்பம்.

இருட்டை யருவருத்திங் கெல்லொளிக ளிச்சிக்கும்
பெற்றியுள்ள நெஞ்சே பிறங்கொளியெல் லாஞ்சடமா
மென்றுகுகச் சோதிவிரும் பே. 61

இங்குவந்த 59-60-61 ஆம் பாக்களானே, மூன்றடியாய்த் தனிச் சொற்பெற்று வரு நேரிசைச் சிந்தியற்குப் பேதமாய்த் தனிச் சொற் பெறாது வருவதே யின்னிசைச் சிந்தியலென வறிக.

6. குறள் வெண்பா.

ஒழுகிசைச்செப்பலோசைபெற்றுவரும் ஒருவிகற்பம்.

இருட்டளையின் *றியாதனையின் றேயிருக்க நெஞ்சே
கருத்திற் குமரற் கருது. 62

*இங்கே காய்முன் நிரைவந்து கலித்தளையாய் வெள்ளைத்தன்மை குன்றுதலின், "சீருந்தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉஅளபோ - டாருமறிவரலகு பெறாமை" எனவரு **யாப்பருங்கலக் காரிகை** விதியானே குற்றியலிகரம் அலகு பெறாதென வதனைக் களைந்து மெய்போற் கொண்டிடுகால், முதற்சீர் : வெண்டளைபெறுமாறறிக. குற்றியலுகரம் வரினு மிவ்வாறேகொள்க. அன்றி, இவ்வுகரங் குற்றெழுத்தே போனின் றலகு பெறுதலை யிதன் பின்னுள்ள செய்யுளின்கண் "வெனக்கென்று" என்பது மேல் விதிப்படிப் புளிமாவாகாது புளிமாங்காயாகி நிற்றலினுணர்க. "வந்துநீ சேரி னுயிர் வாழும்" எனவரு பிறரது வெண்பாட்டினுள்ளும் 'வந்துநீ' என்பதிலுள்ள குற்றுகரமு மவ்வாறலகுபெற்றுக் கூவிளமென நிற்றல்காண்க. இவ்வாறு குற்றியலிகரமும் அலகுபெறுமென்றறிக. ஓசைநயம் பற்றி, இவ்வாறலகுபெறுதலே, இந்நூற்குப் பெரும் பாலுமுடம்பாடு.

தூஉ விசாகாவுன் றோமற்ற நல்லருளைத்
தாஅ வெனக்கென்று தாழ். 63

இதில், "தூஉ" "தாஅ" என அளபெழுந்தனவுளுள்ள குறில்கள் : "ஓசை குன்றாநெட்டளபாய்விடினேர்நேர்" எனும் **யா - காரிகை**யின்படி நேரசைகளாகி யவ்விருசீருந் தேமாவாயினமை காண்க.

களிப்போஒ *களிப்பென்று கூறிவில் லார்சே
யொளிப்போத ரன்னவர்சார் புய். 64

*இதில், காய்முன் நிரைவந்து கலித்தளையாதலின், இங்ஙனம் அளபெடையலகு பெறாதெனும் விதியாலதனைக் களைந்துழி முதற்சீர் புளிமாவாகி வெண்டளை பெறுமாறறிக.

பொாய்ய் விழியிச்சை பொன்னயிலோன் றண்ணருளின்
மெய்ய் விழியில்லார் மேற்று. 65

இதில், அளபெழுந்த ஒற்றெழுத்துக்கள் “ஒற்றளபாய்விடினோரலகாம்” எனும் **யா-காரிகை**யின்படி, குறின் மாத்திரை பெற்று நேரசையாகித் தேமாவாயினமை காண்க.

எஃஃ கயிலேந்து மெந்தை திருவடியை
வெஃஃ குவார்க்கில் வெறிது. 66

இதில், அளபெழுந்த ஆய்தவெழுத்துக்கட்கும் மேல்விதி கொள்க.

மேற்படி, **கூ**ன்பெற்றுவருவது.

சததங் - குகனே குகனே குகனேயென் றோதிற்
சுகமே சுகமே சுகம். 67

இதில் “சததம்” என முதலிற் கூன்வந்தது. இதனைத் தனிச் சொல்லெனவுங் கூறுப. இதனால் வெண்பா : இடையுங் கடையுங் கூன்வரப் பெறாதெனக் கொள்க.

பிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முடிபவை.

துப்புரவு நாடுயிரே சுப்பிரமண் யத்தின்மேல்
எப்பிரம முள்ள தியம்பு. 68

சீறுருவைப் பேருருவாச் செய்யு மதைமறைக்கும்
நீறுகொண்மெய்ச் சேயோர் நினைப்பு. 69

ஆயு மிகவோங் கரிபிரமர் வாழ்வளப்பில்
சேயுருவன் வாழ்விற் சிறிது. 70

---

64. ஞானிகள், “**ஞானம் எம்பாலுளது**” எனக்கூறி விற்கமாட்டார்கள் என்பது இச்செய்யுளில் வெளிப்படுதலின் அஃதெத்துணை இரகசியத்தது? எவர்பாலுளது? என வறிதல் முழுமகனுக்கு மெளிதாமோ?

திண்மைத் திருவருள்சிந் திப்போ ரெவர்க்குஞ்சேய்
வண்மைத் தரிசனமே மாண்பு. 71

இறந்துபிற வாக்குழவி யெந்தையறி யார்க்கில்
சிறந்த சிவானுபவச் சித்து. 72

என்னறிவா யாண்டு மிருக்குமொரு சேயென்னும்
மின்னறியார்க் கில்லையுயர் வீடு. 73

காறில் சிவயோகக் காட்சியுளா ரெவ்வருக்கும்
ஊறில் குகனருடா னுண்டு. 74

கேழார் திருமேனிக் கேடிலியின் சேயவனைத்
தாழாத தெய்வமுண்டோ சாற்று. 75

அல்காத வோங்கந்த னாகமவ னன்பர்க்கேன்
பல்கா தருளறிவே பன்னு. 76

நாளென்னும் வாய்பாட்டான் முடிபவை.

சிவஞ்சத்திக் கன்னியமாச் சேயை யுரைப்போர்
பவம்பற்றிப் பாசறைகொள் வார். 77

சேய்நீயு நானுமே யோமென்று செப்பினான்
பாய்மா வுரியணிநம் பன். 78

நன்றா ரணஞ்சொலல்போ னற்குமர நானேநீ
என்றான் பரமசிவ னே. 79

மலரென்னும் வாய்பாட்டான் முடிபவை.

ஆதியில்சே யாண்மை யளப்பவரா ரென்றரியும்
ஓதுரைகள் காந்தத் துள. 80

ஓதியுணர் வோய்சேய்விட் டோமறையா கங்குருவுஞ்
சோதியு முண்டோ சொலாய். 81

அருக்கம் புனைபவன்சேய்க் கன்னியம தாக
இருக்கும் பொருளொன் றிலை. 82

மடற்போதன் மான்முதலோர் மாமுருகெண் ணாரேற்
கடப்பாரோ துன்பக் கடல். 83

விளங்கயன்மால் விண்டு படைகளிருந் தென்சூர்ப்
பிளந்ததவன் வேலே பிற. 84

பகவற்குச் சேய்சிறிதென் பார்க்கு விகார
வகநிற்கு மைந்து மறா. 85

மேற்படி, இருவிகற்பம்.

ஒன்றை யிரண்டு செயுமிரண் டொன்றுசெயுங்
கொற்றக் குமார குரு. 86

இதுகாறும், காய்முன் நேர்முதலாகிய காய்ச்சீர்வரு **வெண்சீர்வெண்டளை**யாய ஏந்திசைச்செப்பலோசைபெற்றும், மாமுன்நிரை முதலாகிய மாஞ்சீரும் விளஞ்சீரும் விளமுன் நேர்முதலாகிய மாஞ்சீரும் விளஞ்சீருமாகவரும் **இயற்சீர்வெண்டளை**யாய தூங்கிசைச்செப்பலோசை பெற்றும், மேலிருதளை விரவியும் மாமுன் நிரைமுதலாகிய புளிமாங்காய் கருவிளங்கா யெனப்படு சீர்களும் விளமுன் நேர்முதலாகிய தேமாங்காய் கூவிளங்கா யெனப்படு சீர்களும் வரு மியற்சீர்வெண்டளை கலந்தும் நிகழு மொழுகிசைச் செப்பலோசை பெற்றும் வந்த பாக்களானே வெண்பா : வெண்டளையன்றி வேற்றுத் தளைவரப் பெறாதெனவும், வெள்ளடி : அளவடியாம் நாற்சீரின் மிக்குவருவதில்லையெனவும், வெண்பாவுக்குச் சிறுமை யிரண்டடியே யெனவும், எல்லா வெண்பாவுக்கு மீற்றடி முச்சீரேயா மெனவும், அவற்றினீற்றுச்சீர் : இவ்வியல் 18 முதல் 19வது பாவரையுங்காட்டிய வாய்பாடுகளானே முடியுமெனவும், முச்சீர்கொண்ட வெள்ளடியினீற்றுச் சீர்க்கண் மோனையெழுத்தல்லது அதனினவெழுத்து வருதன் மிக்கழகெனவும், வெண்பாவுக்கும் அதன் கடையடிபோனடக்குஞ் சில செய்யுள்களுக்குமே யீற்றுச்சீர் : நாள் மலரெனும் ஓரசையானு நிகழு மெனவுமுணர்க. **கலிவெண்பாவைக்** கலியியலிற் காண்க.

வெண்பா முற்றிற்று.

வெண்பாவினம்.

தாழிசை.

தாழிசைக் குறளென்னுங் குறட்டாழிசை.

இரண்டடியாயீற்றடிகுறைந்து
நாற்சீரின் மிக்க பலசீரான் வருபவை.

கங்கை மைந்தனல் வேல னீகதி
காணு மாறவன் கால்கட் கன்றலர்
துங்க மாமலர் சாத்தித் தோத்திரஞ் சொல்லுவலே. 87

பொய்சொ லேலினிப் பொய்சொ லேலெனப்
பொன்னி னாவசைத் தோதி யேகிய
துய்ய சேயடி சேர மாதுதி சொல்லுவலே. 88

சீற்ற வென்னகஞ் செவ்வி தாஞ்சமஞ்
சேர்ந்து சண்முக வாளென் றேகவி
சாற்ற வேவவன் பாத மாமலர் தாழுவலே. 89

பெண்ணி னார்வமு மண்ணி னார்வமும்
பிள்ளை யார்வமுங் கண்டு போதுமென்
றண்ணல் சண்முகன் பாத வார்வ மழுந்துவலே. 90

நாக ராக்கமுந் தேவ ராக்கமு
ஞால வாக்கமு நச்சி டாதுயர்
நாக நாயகன் சேந்தன் சேவடி நச்சுவலே. 91

அன்பர்க் கன்பின னாம னாமய
வாறு மாமுக னன்பு கூர்ந்தபின்
கன்மத் தான்வரு மாதர் காமருங் கைத்ததரோ. 92

ஆரற் பூதர நாமத் தான்றொழு
மாதி சொன்னல வாய்மை கண்டபின்
பாரப் பூமியின் மோகப் பாடு படிந்ததரோ. 93

---

90. ஆர்வம் = ஆசை.

தொண்டர் செய்மனுக் கண்ட ருள்செயுஞ்
சோதி வேலிறை யெந்தை தண்ணளி
கொண்ட பின்றமி யேன ரந்தைகள் குன்றினவே. 94

குறள்வெண்செந்துறையோடு மாறுபட்டுவருஞ்
செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறள்.

இன்பக் கடலா விலகொரு சேயவன்
அன்பிற் பெரிய வடியவர்க் கெளியோன். 95

செப்பலோசை சிதைந்துவருந்
தாழிசைக்குறளென்னுங் குறட்டாழிசை.

இன்று சரவணப வாயநம வெனநாவே
அன்றென்செய் தாயோ வறம். 96

பிறப்பிறப் பில்லிமகன் பிறவா னிறவான்
திறத்தவவன் சீடருமன் னர். 97

பொய்யா மொழிப்புலவ னாணப் புகலும்
நையா விலீலைவே ணா. 98

வெண்டாழிசை யென்னும்
வெள்ளொத்தாழிசை.

மூன்றடியா யீற்றடி வெண்பாவேபோல முச்சீரா
யாசிரியத் தளையான் வருபவை.

பார்வி சும்பும் படர்ந்து நிற்பான்
நார்கொ ளன்பர் நண்பு வப்பான்
சீர்கொள் வேற்கைச் சிவன். 99

நாளுந் தாளை நாடு வாரை
நீளுந் தூய்மை நிறுவிக் கொள்வான்
கோளுண் ணாத குகன். 100

சனக ராசன் சாமி தம்பீ
அனக வாளென் பார்க ணிற்பான்
கனக வேல்கொள் கரன். 101

கடிகொ ணீபங் கமழு மார்பா
அடிகொ டாயென் பவர்கண் ணார்வான்
முடிவி லாச்சண் முகன். 102

உடலி ருப்பா னுயிரி ருப்பான்
இடையி ருப்பா னிடர றுப்பான்
வடமி ருப்பான் மகன். 103

நன்றி ருப்பா னவையி ருப்பான்
மன்றி ருப்பான் மகனு வர்க்கார்
என்று முய்மீ னென. 104

நன்று மில்லி நவையு மில்லி
கன்ற லில்லி கருத லில்லி
வென்றி வேற்செவ் வியன். 105

ஒன்றி லொன்றில் லாமை யோதின்
வென்றி வேளை வினைதொ டாதஃ
தென்று மன்னோ னிரான். 106

சித்தெ னுஞ்சேய் திரள சித்து
வத்து வாகா னதுவு மாணவ்
வத்த னாகா தரோ. 107

சித்த சித்தாத் தெரியு மென்னிற்
சித்தின் மாயை யாகுஞ் செவ்வேள்
சித்தி னின்றே தெளி. 108

ஆற்ற லிவ்வி கார மந்தத்
தோற்ற மென்னிற் றூய்தின் றெம்மான்
ஊற்ற நின்றே யுணர். 109

---

104. உவர்க்கார் = உப்புநீர். இதன்கண் வசிக்கும் மீன் உடலிலுப்பேறா திருத்த லென நன்றும் தீதுமாம் உலகபந்த நீத்திருப்பவன் சேயவனாகலின் அவன் "உவர்க் கார்" "உய்மீன்" போல்வானெனக் கூறப்பட்டனன்; என்க.

109. ஊற்றம் = பற்றுக்கோடு; "கருதுபற்றுக்கோடூற்றம்" என்பது **சூ–நிகண்டு.**

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

ஒருபொருண்மேன்மூன்றடுக்கிவரும்
வெள்ளொத்தாழிசை.

தேனார்பே ரின்பநனி சேர்ந்தார்போ னன்னெஞ்சே
ஞானானந் தச்சேயை நாடிநலங் கொள்ளாமே
ஏனோநா நிற்க விவண்.

முற்றற்ற வின்பநனி சேர்ந்தார்போ னன்னெஞ்சே
வெற்றிக்கை வேற்சேயை நாடிநலங் கொள்ளாமே
எற்றுக்கு நிற்க விவண்.

தீதற்ற வின்பநனி சேர்ந்தார்போ னன்னெஞ்சே
கோதற்ற வேற்சேயை நாடிநலங் கொள்ளாமே
ஏதுக்கு நிற்க விவண். 110

---

2. துறை.

விழுமியபொருளுமொழுகியவோசையுமாய்வருஞ்
செந்துறை வெள்ளையெனுங்
குறள்வெண்செந்துறை.

கந்தன் பாத கமலத் துகளுளொன்
றந்த மிலாப்பே ரண்ட மாமே. 111

உலகா மாயைக் கிருக்கை யோங்குகன்
அலகி லடியா மருட்சன் னிதியே. 112

ஈற்றடி யிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்து வரு
மூன்றடி யோரொலி வெண்டுறை.

தேவரிறை யாய்மிளிருஞ் சேயவனீ செய்துள்ள புவனந் தானே
மாவதிச யங்கட்கு மன்னுகரி யென்றறியார்
நாவிறைவ னற்புதமிஞ் ஞாலமிசை யென்னெனுமே. 113

மேற்படி, நான்கடியோரொலி வெண்டுறை.

இறையெனலே திருவினையே திருவினையி னுயிரேதென் றியம்பு கின்ற
கறையனையுங் கடவுளென வொருவனுள னெனுமார்க்கி காதற் சேயாய்
அறிவொடுநீ யமைக்கினவ னும்பரனுண் டென்பானென்
றறிவலியோர் சிறிதுமிலர்க் கயிலோயென் புகல்வேனே. 114

முதலிரண்டடியும் அறுசீரா யோரோசை யுடையனவாய்ப்
பின்னடியைந்தும் நாற்சீராய் வேறோசை யுடையனவாய்வரும்
ஏழடி வேற்றொலி வெண்டுறை.

அகிலநிறை தருவதற்குங் காப்பதற்கு மாய்ப்பதற்கு மயனஞ் சாவும்
விகிர்தமுமி லொருபுத்தே ளுண்டென்றல் பொய்யெனவே விளம்பி யிங்குச்
சிலைமதவே ளம்பிற் சிந்தைநித நைவோர்
தொலைவறுமா னந்தந் துய்க்கவறி வாரோ
கலைஞரவாங் கந்தன் காமரடி நேடு
நிலையுமறா வன்பு நித்தலுமுள் ளோரே
மலைவறுபே ரின்ப வாரிபடி வாரே. 115

இங்ஙனம் வந்த 113, 115 ஆம் செய்யுள்களானே வெண்டுறை : மூன்றடிச்சிறுமையு மேழடிப்பெருமையு முடைத்தென வறிக.

3. வெளி விருத்தம்.

வெண்டளையான் மூன்றடியாத் தனிச்சொற்பெற்று வருபவை.
தேமா காய் காய் காய்-தேமாந்தண்பூ.

சேவற் கொடியெம்மான் செப்பாதொன்
றோர்வேனோ-வென்செய்கோயான்
ஏவிக் குகனருண்மே லேற்றாதா
ளாவேனோ-வென்செய்கோயான்
பாவுக் கருள்குமரன் பாரானே
லுய்வேனோ-வென்செய்கோயான். 116

தேமா கருவிளங்காய் தேமா கருவிளங்காய் - தேமாந்தண்பூ.

கந்தன் சுகங்கருதுங் காதன்
மலிந்ததிங-னென்செய்கோயான்
சொந்தங் கவர்ந்தணையுஞ் சோகம்
பிறந்ததிங-னென்செய்கோயான்
வந்தென் றலைவனவன் மாலாய்
மருவிலனே-யென்செய்கோயான். 117

வேறுதளையா னான்கடியாத் தனிச்சொற்பெற்று வருபவை.
கூவிளம் மா மா மா-தேமாங்காய்.

***ஏ**மருள் சவ்வும் ரவ்வு மவ்வு-மெங்கோமான்
மாமலி ணவ்வும் பவ்வும் வவ்வு-மெங்கோமான்
ஓமொடு ரீயு மையுங் கிலியு-மெங்கோமான்
ஆமயம் வெல்லு மௌவுஞ் சௌவு-மெங்கோமான். 118

புளிமா புளிமா புளிமா புளிமா தேமாங்காய்.

தனியாய் வருவான் சவையாய் வருவா-னெங்கோமான்
முனியாய் வருவான் முருகாய் வருவா-னெங்கோமான்
தொனியாய் வருவான் சுரனாய் வருவா-னெங்கோமான்
மனுவாய் வருவான் மயிலே றியெனு-மெங்கோமான். 119

முதற்சீர்: தேமா.

வானூ டிருப்பான் வளியூ டிருப்பா-னெங்கோமான்
கானூ டிருப்பான் கடலூ டிருப்பா-னெங்கோமான்
ஊனூ டிருப்பா னுயிரூ டிருப்பா-னெங்கோமான்
ஆனூ டிருப்பா னயிலா ளியெனு-மெங்கோமான். 120

கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா- தேமாங்காய்.

மண்டல மாளு மந்திர மாளு-மெங்கோமான்
விண்டல மாளும் விண்முழு தாளு-மெங்கோமான்
முண்டக மாளும் விண்டுமொய் யாளு-மெங்கோமான்
வெண்டட மாளும் வேலிறை யான-வெங்கோமான். 121

118. * ஏமமென்பது ஏமெனநின்றது. **ஏமம்** = களிப்பு

முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரும், கருவிளம்.

மகமுத னாதன் வழுவறு வேத-னெங்கோமான்
துகளறு போதன் றுதிநுகர் காத-னெங்கோமான்
குகவடி யீயென் பவருரை கொள்வோ-னெங்கோமான்
புகழ்பவர் நேசன் புகழ்முனி யீச-னெங்கோமான். 122

வெண்பாவின முற்றிற்று.

1–வது வெள்ளியன் முற்றிற்று.

2-வது ஆசிரியவியல்.

1. நேரிசையாசிரியப்பா.

ஈற்றயலடி முச்சீரா யேனையடி நாற்சீரா
யேந்திசை யகவலோசையான் வருபவை.
நேர் + நேர் = தேமா.

வேத நாதன் வேலேந் தெம்மான்
பாதஞ் சூழ்வோர் பார்ப்பார்
ஓதை வேதத் துண்மை யன்றே. 1

இதனானே யாசிரியப்பா : மூன்றடிச் சிறுமை யுடைத்தென்பதறிக. பெருமை யெத்துணைத்தெனின், - "உரைப்பா ருள்ளக்கருத்தி னளவே பெருமை" என்பது **யாகாரிகை.** ஆதலினளவின்றென்க. மாமுன் நேர்வருவது **நேரொன்றாசிரியத்தளை.** அதுவே யேந்திசையகவலோசை.

சொல்லா னுண்மை சொல்லும் வேத
மெல்லா மேத மில்லாக் கன்ம
காண்ட ஞான காண்ட மாமந்
நீண்ட பாகந் தம்மு ணெய்தை
யாதி யில்லா வஃது நீயென்
றோது சாம வோத்து வாக்கைத்
தன்பா லுள்ள சால்பிற் றன்பி
னன்கார் ஞான நாட்டிக் கூறும்
ஆக மந்தா னான்மா வீசன்
ஏக மில்லை யோக மென்றே
சாற்று கின்ற சால்பிற் றிந்தக்

---

1. **சூழ்தல்** = ஆராய்தல். நினைவுமாம். **சூ-நிகண்டு** நோக்குக.

2. **நெய்தை** = பெருமை.

2.5. **ஆதி** = முதன்மை. அணுபக்ஷமாய்ப் பெருமை முதன்மைகளை விரும்பு முயிராயுள்ள நின்னோடு விராய் நிற்பது அவ்விருப்பில்லா "அது" எனும் பரம்பொருளாகலின் அஃதும் நீயென வோதுதல் வேதசம்மதமென்பார் "அஃதும் நீயென் றோது சாம வோத்து வாக்கு" "என்றாரென்க". 3-வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **பரிபூரணானந்தபோத** முதற் படலத்து 110-ஆஞ் செய்யு ளுரையிலுள்ள மகாவாக்கியப் பொருள்களை யுணர்கவென்க.

கூற்றி ரண்டுங் கோதில் சோஹஞ்
சிற்சி வோஹ மென்று தேற
நிற்ற லாலோங் கார நீர்மை
யாக மத்து மார ணத்தும்
ஏக மென்றே யெண்ணி நின்பால்
நானு நின்றே னட்பின்
ஈன மில்வே லேந்தெந் தாயே. 2

மேற்படி, தூங்கிசை யகவலோசையான் வருவது.
நிரை + நிரை = கருவிளம்.

துவம்பத பசுமலந் துமித்துயர் சமாதியில்
அவமிறத் பதப்பதி யடங்குத லசிபதம்
எனப்பகர் மகாமொழிப் படியுறு மிருங்கதி
மனச்சுழ லிறப்பினில் வருமெனல் சரதமத்
திரமதி லெனைவிடச் சிகியிவர்
பிரணவத் திருவுருப் பெரியைநீ யருடியே. 3

விளமுன் நிரைவருவது **நிரையொன்றாசிரியத்தளை.** அதுவே தூங்கிசை யகவலோசை.

மேற்படி, ஒழுகிசை யகவலோசையான் வருபவை.
முதலடி: நேர்+நிரை=கூவிளம், நிரை+நிரை=கருவிளம்.
நிரை+நேர்=புளிமா, நேர்+நிரை+நேர்=கூவிளங்காய்.

நீயெனுந் துவம்பத நிலையா *காமியமும்
மாயமே வாணவ மலமு மொழியும்
அதுவெனுந் தத்பத மதிற்சஞ் சிதமும்
மதமலி மாயா மலமு மொழியும்
ஆயினை யென்னு மசியிற் பிராரத்தம்
ஒய்வறு கன்ம மலமு மொழியும்
என்பா ருரியோ ரெனக்கும்
அன்போ டத்திற மளியருட் குகனே. 4

* இங்ஙனம் தேமா புளிமா கூவிளம் கருவிளமெனும் ஆசிரிய வுரிச்சீரல்லாத காய்ச்சீராகிய வெண்சீர் வரலாமோவெனின்; "அகவலகத்துந் தாஞ்சீர் மயங்குந் தளையுமதே", என்பது **யா-காரிகை.** ஆகலினொரோவிடத்து வரலாமென்க. "பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்", என்றார் பிறருமென்றறிக. நேரொன்றாசிரியத்தளையும், நிரையொன்றாசிரியத்தளையும் விரவுவது ஒழுகிசை யகவலோசை.

2. இணைக்குறளாசிரியப்பா.

ஈறு முதலுமொழிந்த விடையடிகளுட் சிலவற்றைக்
குறளடியாகவுஞ் சிந்தடியாகவுங் கொண்டு வருவது.

அறைந்த- துவம்பத நிலையிற் றொல்லிருள் கெடுத்தே
நவம்பகர் நற்சுசி
தானெய் தியேயத் தத்பத
ஞானதே வருளி னனிநின் றிறையறிந்
தவத்தையி லசிபத
*சிவத்தி லடங்கியச் சிவசமா னஞ்சொ னல்ல
அத்து விதந்தா னாகு
முத்தி யபர முத்தி யிலையது
பரமுத் தியேயப் பரத்துவ
உரமெற் குமருடி யோங்குக வேளே. 5

இதில் "அறைந்த" என அடிமுதற்கட் கூன்வந்தமையின், ஆசிரியப்பா இடையுங் கடையுங் கூன்வரப்பெறாதெனக்கொள்க. என்னை? "அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு - முடிய நிற்பது கூனென மொழிப" என்பது **யா-காரிகை** யுரைவரு சூத்திரமாகலின்.

* இவ்வாசிரிய வடியில் ஐஞ்சீர் வரலாமோ வெனின், "வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு - மைஞ்சீரடியு முளவென மொழிப" என்பது **தொல்காப்பியம்.** "அருகிக்கலியோ டகவன் மருங்கினைஞ்சீரடியும் - வருதற்குரித் தென்பர் வான்றமிழ் நாவலர்" என்பது **யா-காரிகை.** ஆகலி னொரோவிடத்து வரலாமென்க.

3. அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

எல்லாவடிகளையு மாறிமாறி யுரைக்க வோசையும்
பொருளும் பிழையாது வருபவை.

தொம்பத நிலைதான் றொல்லத் துவிதமே
அம்பதி நிலைதா னருளத் துவிதமே
பம்பசி நிலைதான் பரமாத் துவிதமே
எம்பி ரான்சே யெனைச்சே ரசியிலே. 6

இச்செய்யுள்களான், ஆசிரியப்பா நான்கிற்கும் ஏயெனு மசையா னிறுதல் சிறப்புடைமையும், ஓ–ஈ–ஆ–ஐ முதலியவற்றா னிறுதல் சிறப்பின்மையு முண்டென வுணர்க. இவ்வடிமறி மண்டில நடையையே அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் என்ப.

முத்திக் குற்பவ முதலினுக் கிரண்டே
முத்திக் குற்பவ முயலிடைக் கொன்றே
முத்திக் குற்பவ முடிவிற் குற்றதே
முத்தி யுயிர்மெய் முதல்வ னுயிரே
முத்தி முதற்குக முடிமுற் றெனையே. 7

---

4. நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

முற்று மளவடி கொண்டு முடிபவை.

சிவாக மத்தைச் சேர்ந்த தாய
சிவதரு மோத்தரஞ் செப்பு மாறு
பிரகிரு தியின்மேற் பிறங்கப் பிராகிருத
பரசிவ லோகத் தின்மேற் படரும்
மகேசதத் துவத்தில் வடிவே றாங்கு
குகேச னுலகாக் குறிக்குங் குமாரன்
உலக மதன்மே லோகைசால் சத்தி
உலக மதன்மே லுயர்சிவ லோகம்
உளவவ் வுயர்சிவ லோக முறுநர்
விளைபுவி தோன்றா ரெனக்குக வேளே
பொதிய முனியெனும் புனிதற் கோதினன்
அதனாற் குமாரன் கதிகீழ் நிலையெனிற்
கூறுது நீயிர் தேறு மாறதை
ஈறறு குமார னூறறு சிவத்தைச்
சத்தியை நீங்காச் சச்சிதா னந்த
வத்து வென்னுஞ் சத்திய முணரா
துருவகை யானே பிரிவினை செய்யூப்
பரவு முயிர்கண் மருவு கதிப்பொருட்
டச்சே யுலகு மச்சிவை யுலகும்
மிச்சை யின்றி விளம்பப் படுமவை
போலச் சிவவுருப் போற்று நர்க்கும்

மேலுரைத் திட்ட கோலவப் பிராகிருத
சிவலோ கப்பயன் றெரிக்கப் படுமால்
இவையிழுக் கென்றறி நவையறு புந்தியர்
உருவான் மூன்றும் பேத முண்மையில்
ஒருமை நிலையென் றுய்த்தினி தோர்ந்தே
போதமி னிட்டையிற் பேதமி றரிசனம்
ஆதலைச் சேயெனா வறிபவ ரப்பொருள்
ஆக விளங்கி யழிவுதிப் பென்னுந்
தோக மிகந்துய் வாரே சுருதி
பெரிய சிவஞ்சுப் பிரமணி யப்பொருள்
ஒருசிறி தும்பே தம்மிலை யுணரின்
எனலா னெந்தை யிருங்குக தேவை
நனிதொழு துய்திர் ஞாலத் தீரே. 8

எதிலே நீளமோ வதிலே யகலமும்
எதிலே யகலமோ வதிலே நீளமும்
எதிலே கனமோ வதிலே நீளமும்
எதிலே நீளமோ வதிலே கனமும்
எதிலே யகலமோ வதிலே கனமும்
எதிலே கனமோ வதிலே யகலமும்
உண்டன் னணமே யுணரின் முறையே
எங்கே யறிவோ வங்கே யுண்மையும்
எங்கே யுண்மையோ வங்கே யறிவும்
எங்கே யின்பமோ வங்கே யறிவும்
எங்கே யறிவோ வங்கே யின்பமும்
எங்கே யின்பமோ வங்கே யுண்மையும்
எங்கே யுண்மையோ வங்கே யின்பமும்
எங்கே சிவையோ வங்கே சிவமும்
எங்கே சிவமோ வங்கே சிவையும்
எங்கே சேயோ வங்கே சிவையும்
எங்கே சிவையோ வங்கே சேயும்
எங்கே சேயோ வங்கே சிவமும்

எங்கே சிவமோ வங்கே சேயும்
ஆமென் றறிபவர் தாமே யறிஞர்
போமுன் றெரிவீர் பூமியு ளீரே. 9

அனாதி சிவத்திற் கனாதி மகன்சேய்
அனாதி யச்சேய்க் கனாதி யுயிரென
உள்ளவை பொதுமையிற் பிள்ளைக ளாமால்
கள்ளமி லருளைக் கொள்ளுயி ரெல்லாம்
பொக்கமில் சிறப்பு மக்க ளாமால்
இக்குண முளர்தாந் துக்கமில் சிவத்திற்
கென்றும் பௌத்திர ரென்றா வாரால்
என்றோர்ந் துலகீர் குன்றீர்ந் துளவேல்
அத்தற் கினிய புத்திர ராகி
முத்தி யின்பந் துய்த்துய் வீரே. 10

வள்ளுயிர்க் குயிரா யுள்ள குகேசற்
கற்புடை மைந்தரா நிற்குநர் தாமே
சூர்தருங் கோர மார்கவின் கோரம்
அதிகோ ரங்கோ ரதரங்கோ ரரூபம்
தரள தரங்கோள் பெருகு பயாநகம்
காள ராத்திரி நீளிய பயோற்கடம்
சண்டமா சண்டஞ் சண்டகோ லாலம்
சண்டதரஞ் சரோருக மண்டுச லசவதி
வீமம் பெரிதென் வீம வீடணம்
கரளம் விகரள முரணுறு குலிசம்
இடர்முக் கோணம் படரைங் கோணம்
விரிதீர்க் கதரம் பரிவர்த் துளமே
ஏழு நிலமே சூழெண் டலமே
தீர்க்க வொளிமயல் சேர்க்கு மாயை
எனுமிரு பத்தெட் டனுளொன் றிற்கொன்

றதோமுக மாகப் பொதிர்பல் கோடி
நரகமு ளௌதையு மருவா துயர்நிலை
அண்மி வாழும் புண்ணிய ராவார்
இமைக்கு முன்னர்த் தமக்குத் தாமே
தீங்கு தேடும் பாங்கிலர் போலச்
சிவமைந் தனையு மவனன் பரையும்
இகழும் வினையின் மகிழுஞ் சிதடர்
முன்பி னீட்டிய நன்கு மிழந்து
சொல்லிய நரகெலாஞ் செல்லுந ராவார்.
ஆதலி னுலகுளீர் நீதியி னின்மினே 11

தருமமும் யாகமும் புரிகுந ரிடகலைத்
தாரைபோய்ப் புகையிரா வாரிருட் பக்கம்
திகழ்தென் னயனம் புகழ்பிதி ரூர்வெளி
தீங்கின் மதியெனும் பாங்க ரெய்துபு
துலங்கணி யிந்திரன் றலஞ்சேர்ந் துய்வர்
தூயவஃ தகல்வோர் காயம் வாயு
தெளிபுகை மேகந் துளிமழை யோடதி
தேந்தரு மன்னம் மாந்தர்விந் துவுறீஇத்
தையலா ருதர மெய்திப் பிறப்பர்
தொல்லர னரிதொழு நல்லவர் பிங்கலை
தோய்ந்துசென் றிரவியூ ரேய்ந்துய ருலகம்
தௌவலின் றுய்வார் செவ்வே ளருளர்
இத்துணை யெனாஞா னத்தினுய் வாரே. 12

இப் 12ஆம் செய்யுண்மோனைவிவரம் : கலியியல் 117-வது விருத்தத்தின் கீழே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆசிரியப்பா முற்றிற்று.

---

11. பல்கோடியை யிருபத்தெட்டுக் கோடி யென்க.

12. தௌவல்—தவ்வல் எனக் கொள்ளத்தக்கது. "தவலு மீனமுங் குறைபாடென் றியம்பல் வேண்டும்", என்பது **பிங்கலந்தை** யாகலின் குறைபாடெனும் பொருளது. தவ்வல் – விரித்தல் விகாரம்.

ஆசிரியப்பாவினம்.

1. ஆசிரியத்தாழிசை.

மூன்றடியாய்த் தனியே வருபவை.
விளம் விளம் விளம் விளம்.

வேலவ னடியவர் மிறைபுரி யாரொரு
காலது புரியினுங் கறைநர குறறவிர்ந்
தேலதி காரமங் கிழைப்பவ ராகுவர். 13

முடிவறு குகன்வெளி முழுவது மிருப்பினும்
அடியவ ரகமிக வமர்ந்துள னதுகதிர்
படிகமு னாதபம் பலிப்பது போனனி. 14

குகனடி யவரகங் குகனிருத் தலினவர்
அகமகிழ் வுறவுண வருத்துந ரவனுகர்
மகிழ்நல மடைவரிவ் வார்த்தைபொய் யிலையிலை. 15

அடியவ ரகந்தொறு மருட்குக னிருத்தலின்
அடியவர்க் கிடுமல லவற்கிடு மலலது
கொடிதினுங் கொடிதெனக் குறிக்கவு ளதுநிதம். 16

பார்நல முழுவதும் பரநல முழுவதும்
சார்பவ ரேகுகன் சார்பினிற் றுறந்தவர்க்
கோர்மகிழ் வுறப்பணி யுஞற்றுவ ரனுதினம். 17

இரப்பவ ரிலையெனி னீபவர் களுமிலை
புரத்திலவ் வாகுகன் புரிவுயர் துறவிகள்
அரித்தெனின் வீட்டறத் தவர்களு மிலையிலை. 18

சுப்பிர மணியனைச் சூழுநிட் டாபரர்க்
கிப்புவி புகழ்ந்திட விருந்தவிர் சுரர்களும்
ஒப்புயர் மகிழ்வொடு முஞற்றுவர் சிறப்புகள். 19

---

18. அரிதென்பது அரித்தென விரித்தல் விகாரமாயிற்று.

சித்தியின் மனமொரு சிறிதுமி லறிவுளர்க்
கத்துவி தமுதல்வ னாங்குக னரும்பர
முத்தியி னிலவொரு முதமுவந் துதவிடும். 20

அவமெனு மிருத்தியு வவுடதஞ் சீந்திகொண்
டுவகைசெய் யோமமொர் மந்திர முருகருட்
டவமுடை யவர்க்கிடு சருவிவை களிலறும். 21

காலமென் மிருத்தியு கடந்திட வழியிலை
மேலுறை விபுதரும் விதிவயப் படுவரென்
றோலிடு மடிக்குக னுரிமைய ரோதுவர். 22

கருவிளம் தேமா கூவிளம் கருவிளம்.

வரநதி யாடன் மந்திரஞ் செபித்திடல்
திரவிய வோமஞ் செய்தலுண் டெனினுநற்
பரிகரிப் பேசிற் கோங்குக பரன்மதி. 23

கருவிளம் தேமா கருவிளம் கருவிளம்.

திருத்தலச் சேவை சிவவுரு நிறுவுதல்
கிரிச்சிர மாதி கிளர்பல விரதமும்
இருப்பினு மேலாம் பரிகரிப் பிறைமதி. 24

கூவிளம் கூவிளம் தேமா கூவிளம்.

செய்துள தீமைக டீரு மாறுபன்
மெய்யிடை யூறற வேதங் கூறினும்
துய்யது சேயருண் ஞான சூரியன். 25

கருவிளம் கூவிளம் தேமா கருவிளம்.

குகனருண் ஞானமி லாதார் குயிற்றிய
அகவினை தீர்வண மேலே யதிர்த்தபல்
வகைவழி யாற்றுதன் மாண்பே மரிக்குமுன். 26

---

20. முதம் = ஆனந்தம். ஆனந்தத்தை யென இரண்டனுருபு விரிக்க. இது முத் என்னும் வடமொழி விகாரமாம்.

21. சீந்தி = சீந்திற்றண்டு. **மந்திரம்** = மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம்.

இச்செய்யுள்கள் : ஏயெனு மசையாற் சிறப்பிலிறாவிடினும், ஒற்றினானு முயிரினானு மீறாய்வரவும் பெறுமெனும் பொருளைக்கொண்டு "ஒத்தவடித்தா யுலையாமரபொடு நிற்பதுதானே நிலைமண்டிலமே. என்னென் கிளவியை யீறாப்பெறுதலு - மன்னபிறவு மந்த நிலைபெற - நிற்கவும்பெறூஉ நிலைமண்டிலமே" என **யா - காரிகையுரை** வரு சூத்திரத்தானும், அவைகட்கிலக்கியம் : **யாப்பருங்கல விருத்தியி**லிருத்தலினாலும் நிலைமண்டில வாசிரியப் பாக்களாகாவோவென வீண்டோராசங்கை நிகழும். அதற்கு, "மூன்றடி யொத்த முடிவினவாய் விடி - னான்ற வகவற்றாழிசை யாகும்." எனும் **யாப்பருங்கலச்** சூத்திரவழியாய், **யா-காரிகையுரை**வரு முதாரணச் செய்யுளில் "வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை" எனுமடியளவாய் மூன்றடியாய்த் தம்மு ளளவொத்து வந்த விவ்வாசிரியத் தாழிசைகளைப்போல மூன்றடியி லந்நிலைமண்டிலவாசிரியப் பாக்கள் வரினு மித்தாழிசைகளைப்போலத் தம்மு ளளவொத்த முடிவுபெறாமல், விளஞ்சீர் மாஞ்சீ ரடிக்கடிமாறி விரவி வரவேண்டுமென்றறித லியைபு. வேறுகூறின் ; மேலைச் சூத்திர முதலியன விரோதமாம். அவ்வாசிரியப்பா : நான்கடியில் வரும்போதும், அடிக்கடி தொடைசீர் மாறி விரவி வந்தாற்றான் அஃது அளவடிக்கலிவிருத்தமு மாகா தியங்குமென்க. ஆசிரியத்தாழிசையடி : நாற்சீரின் மிக்க சீரானும் வரும்.

செப்பலோசையான் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவது.

அல்லில் கதிதா னருள்சிறந்த வேலிறை
புல்லநம் முள்ளே புகுமே லவன்றாளிற்
கல்லெனு நன்னாதங் கேளாமோ கேளோய்.

செம்மை யினர்கட் டிகழ்ந்துபுணர் வேலிறை
பொம்மிநம் முள்ளே புகுமே லவன்றாளிற்
கொம்மெனு நன்னாதங் கேளாமோ கேளோய்.

தோமில் குயமான் சுதைமணந்த வேலிறை
போமுனம் முள்ளே புகுமே லவன்றாளின்
மாமணி நன்னாதங் கேளாமோ கேளோய். 27

---

2. ஆசிரியத்துறை.

நான்கடியா யீற்றயலடி குறைந்து வருவது.

கரத்தி லமர்வேலுங் கட்டழகார் மொய்ம்பிலணி கடம்பு மாறு
சிரத்தி லவிர்முடியுந் தேசுசெறி காதணியுந் திகழ மாசில்
உரத்தி லணிபுரள வொளிர்தேவி யிருவரொடு
வரத்தை யருள்குகனேர் வரினெற்குங் கருக்கட்டு வருவ துண்டோ. 28

மேற்படி யீற்றயலடி குறைந் திடைமடக்காய் வருவது.

(சிலேடை.)

மூர்க்கமெள் ளளவிலையென் முத்தமுரு கையற்கு முதிய பாரிற்
சூர்க்கொலை காரனெனு மோர்நாம மெந்நாளுந் தொடரு மாலோ
சூர்க்கொலை காரனெனு நாமமவற் றொடராதேல்
ஆர்க்குநன் மேல்வாழ்க்கை யணுத்துணையு மெய்தாதென் றதிர்க்க நேரும். 29

முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினான்குசீரா
யேனையடிகள் பதினாறுசீரா
யிடையிடை குறைந்து வருவது.

தத்தாந் தனன தனனா தானன
தன்னன தையன தன்னன தனதன
தந்தானன தந்தானன தனனா தானன தனனா தான.

தத்தாந் தனதன தத்தன தனனா தந்தன தந்தன தந்தன தனனா
தனனந் தந்தன தனனந் தந்தன
தாந்தன தாந்தன தந்தன தனனா

பட்டாங் கறிவில் பொருளே மாயைமண்
விண்ணென வுள்ளது மன்னது வெனவுணர்
பண்பேறிய கண்காரர்கள் பழியே கூறிட வுளமா மாயை

ஒட்டாங் குணவய முற்றிழி யுலகோ
ரும்பெரு நிந்தைந வின்றிட நெடுநா
ளுறழ்வுந் துந்தொழில் களினைந் தென்றினி
யோங்கிய வான்றளி கண்டதி லகலா

மட்டார்ந் திருள்வெல் குழலார் வாயித
ழின்மலி நல்லமு துண்ணுவ மெனவிழை
வம்பேயுள விண்டேவரை
வலிசான் மாதவ ருரையால் வானம்

விட்டாந் தரைமகள் கர்ப்பவ ழியிலே
வந்தழி யண்டரை யும்புல நினையாள்
விமலன் சந்ததி யெனுமங் கந்தனை
வேண்டிடு வாஞ்சைய ணங்கெனு மகளே. 30

முதலடியு மூன்றாமடியு நாற்சீரா
யேனையடிக ளைஞ்சீரா யிடை யிடைகுறைந்
திடைமடக்காய்வருவது.

(சிலேடை.)

அயன்மால் புகழ்முருகோ னறுமுக நாங்காணின்
பயமே பெருகிப் பரவி யிடும்போ லும்மன்றே
பயமே பெருகிப் பரவி யிடலின்றேல்
தயவீ யெனவவனந் தாள்பணி வாரோ தவமுடையோர். 31

இத்துறைகட்குச் சீர் வரையறையின்மையின், எத்தனை சீரானும் அடிக ணீண்டுங் குறைந்தும் வருமெனக் கொள்க.

3. ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

மா மா காய் மா மா காய்.

விடையம் விழைந்து செலுமனத்தை மீட்டுள் வாங்கு பூரகமும்
தடையெவ் வளவு மிலாதுவெளி சரிக்க விடுமி ரேசகமும்
அடைய வகத்தே புரிகின்ற வனக கும்ப கமுமோங்கு
நடைமிக் குளரோ டுறவெனையு நடத்தி டாயோ நன்குகனே. 32

காய் காய் காய் காய் மா தேமா.

மனமடங்கிச் சுகிக்கவென வளியடக்கு மடயோக மும்பற் றாகு
வினைதொடங்கு மனமடக்குஞ் சிவராச யோகமுநல் வினையா ளர்க்கே
தினமியங்கு மவற்றுளெனக் கியைபாய சிவராச யோகே மீக்கொண்
டுனையடைந்து வாழவருள் புரியாயோ தூவிமயி லுகைக்கு மெந்தாய். 33

கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமா புளிமா.

நாலொடிரு பத்தெனவி யம்புகிற தத்துவந வஞ்செய் பகுதி
மூலமதன் மேலெனவி ளம்புபொருள் சீவனதன் முன்ன ழிவிலா
வேலனெனு மீசனிரு பத்தொடுறு மேழினில்வி லாச வெளியாய்
மேலுளது சுப்ரமணி யம்மெனநி னைத்துறல்வி வேகி நிலையே. 34

34. இதன்கட் கூறியுள்ள 24 தத்துவங்களும் மூலப்பிரகிருதி யென்பதை யறிவிக்கவே “பகுதி மூலம்”, என்றதென்க. இதற்கு மேலே 25 ஆம் பொருளே

விளம் மா மா விளம் மா தேமா.

வித்துளங் குரத்தைப் போலப் பிராணனில் விளைம னத்தைச்
சுத்தமா வடக்கின் மூச்சுந் தோன்றுமோ வம்மார்க் கத்தாஞ்
சித்திசேர் ஞான யோகர் சிந்தையு ணடனங் காட்டும்
சத்திவே லீசா வெற்கு மருளதைத் தயவி னன்றே. 35

கருவிளம் தேமா புளிமா கருவிளம் தேமா புளிமா.

தனதன தானா தனனா தனதன தானா தனனா.

மறுவறு வேலா மயின்மேல் வருமொரு தேவா மலநோய்
தெறுமதி வீரா சிவனே சிவகுரு நாதா திருவே
துறுமிய சேயோய் தொழுவோர் துதிவிழை காதா சுகமே
உறுசிவ யோகே யுயர்வா னுனுமெனை வாவா வுணவே. 36

மா மா விளம் மா விளம் காய்.

எந்தக் கரும மிழைக்கினு மனமொன் றின்பது விளைநிலையிற்
பந்தித் துயரோர் சகசம தேசெய் பண்புடை யோர்கட்கே
இந்தச் சிவயோ குறுநனி யவரு ளின்பந டம்புரியுஞ்
சொந்தச் சிவனே துகளடு குகனே தொண்டெனை யுங்கொள்ளே. 37

கருவிளம் தேமா புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கூவிளங்காய்.

தனதன தானா தனனா தனதன தனதன தானதனா.

உடலினு ளேயோ ருடலா யுளதிது வெனவறி யாவெளியார்
உடலினு ளேயோ ருயிரா யுளதறி யவும்வல ரோசொனவா
றுடலுயிர் காணா ருனையே யுறலறி யவும்வல ரோவருளால்
உடலுயி ரோடே யுனைநா னுணரவு முறவுமெ ணாய்குகனே. 38

சீவன் என்பதும், 26–வது தடத்தலக்கண ஈசனே "வேலன்", என்பதும், 27–வது சொரூபலக்கண பரமமே "சுப்பிரமணியம்", என்பதும் உணர்த்தப்படுவ வாயின. சுப்பிரமணியம் – 'சுப்ரமணியம்', என மருவிற்று.

கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய்.

பந்தம லிந்தவர் தம்மன மாலுரு வாமது பாறியகால்
நிந்தையி னெஞ்சரு வாயவிர் பேரருண் ஞானிக ணீர்மையையும்
அந்தவி ரண்டும கன்றொளிர் மாகதி யாளரி னீர்மையையும்
தந்தெனை யாள்கரு ணைக்கட லேநிறை சந்த்ரஷ டாநநனே. 39

ஐம்புல வாரிப டிந்தலை வீண்மன மானதின் வாசனைநீத்
திம்பருய் வாரிட நேரிய சாந்தமெ மும்புமொர் சத்துவமாய்த்
தும்பறு ஞானம தாமென மாதவர் சொல்வண நீயதனை
வம்பற வென்கணு மன்பொடு செய்குற மங்கைம ணந்தவனே. 40

கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளங்காய்.

[சதாக்கரம் (*நூறெழுத்து.)]

படரறு பரகதி தனையுற நினையினொர் பயனுமி னசைமுழுதுங்
கெடுமங னலைவுடை மனம்வசம் வருமிது கிளருள முடையவர்கட்
கடைதல ருமையிலை யெனவுனி யொருநிலை யனுதின மவர்வுறவென்
கடவுள யிலிறைவ னடிமலர் தொழுவது கடமையி ரவுபகலே. 41

கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய்.

தானன தானன தந்தன தானன தந்தன தந்தானா.

நோவடி யேன்மன வெந்துய ரோடநு வன்றுய ரன்பாலே
காவடி யார்பதி யென்றுள பூரண கந்தம கிழ்ந்தாடே
மாவடி வேறிய பங்கயன் மாலுமு வந்துதொ மும்பீடார்
பூவடி மேவுச தங்கைவி டாதுபுல ம்புசி லம்போடே. 42

---

39. சந்த்ரஷடாநநன் – வடசொற்பிரயோகம்.

கருவிளம் தேமா புளிமாங்காய் கருவிளம் தேமா புளிமாங்காய்.

தனதன தத்த தனந்தானா தனதன தத்த தனந்தானா

மருவல ருட்க வருஞ்சேயோய் மலைகளி னித்த மிருந்தேமா
அரியத வத்தி னுயர்ந்தோரா லறிவரி யத்த னெனுஞ்சேவே
றொருவனும் வட்ட நெடுங்கார்கோ ளுணியுமு னக்கு மனம்போலே
பெரியவ ணக்க மயர்ந்தாரே பிழையன தைச்செய் தரந்தானோ. 43

தேமா கருவிளங்காய் கூவிளம் புளிமா கருவிளங்காய் கூவிளம்.

அந்தத் தினையுமிடை தன்னையு மறிதற் குரியமதி யொன்றிலா
மந்தர்க் கணுகுபல னல்குமிம் மகியிற் பழமறைவி ளம்புமா
றைந்திற் கிரண்டுபழு தில்லையென் றறையப் படுமதனி லென்னைநீ
பந்திப் பொழியநனி பந்தியே பரமற் கினியகுக சம்புவே. 44

புளிமா தேமா கூவிளம் புளிமா தேமா கருவிளம்.

உனைய லாதொர் தேவரை யுவகை யோடு பரசுதல்
கனியு ணாது காயுணுங் கயமை மானு மெனவிறா
இனிய ஞான யோகின ரினிது காண்ப ரவர்நிலை
தனையெ நாளு நானுறத் தயவு கூர்தி மழவையா. 45

தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய்.

ஈடி லாவெழி லீடறு வல்லமை யீடறு கல்வியெலாம்
கூடி வாழவெ னாநினை நல்லவர் கூரயி லோயுனதோர்
ஈடி லாவுரு வானதை வேலுட னேரித யாசனமே
னாடி யோகினி லேயடை வாரருண் ஞானமு மங்ஙனமே. 46

விளம் விளம் காய் விளம் விளம் காய்..

பஞ்சபு லன்வழி யேபோந்து பாழ்படு மனமதை நுதனடுவில்
துஞ்சிட வைத்தது துஞ்சாது சொக்கிடு நேர்மையை யெற்கந்நாள்
அஞ்சய வங்குலி யாவணமா வருளிய நீயெனை முழுதுமினிச்
சஞ்சல மின்றிநி லைக்கவருள் சண்முக மாயொளிர் தண்ணளியே. 47

---

43. மருவலர் – பகைவர்

***நூறெழுத்து**=மெய்யெழுத்தாகிய வொற்றொழித்து. என்னை?" குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தமு–மொற்று மெனவொரு நான்கொழித்துக் – கற்றோ ருயிரு முயிர்மெய்யு மோதினார் கொள்ள" என்றமையால்.

47. அஞ்சய அங்குலி = அழகிய முன் கைவிரல். சயம் = முன்கை; வடசொல். ஆவணம் = உரிமை; **பி–நிகண்டு** காண்க.

புளிமாங்கனி கூவிளம் கூவிளங்காய்.
புளிமாங்கனி கூவிளம் கூவிளங்காய்.

தனனாதன தானன தானதனா, தனனாதன தானன தானதனா.

வலிநீடெழின் மாசுசி தேசுநிரா மயமேயவு னோருரு மேவவவா
மலிநீருளர் யாவரு மேமனமா மலர்மீதயி லோடொளி சாலுருவே
நலியாமனி றீஇய தேதமதேர் நவைதீருரு வாமனு வேபுரிவார்
கலியாணகு ணாளகு கேசசதா கருதார்வலர் காணரு ணாயகனே. 48

இந்த 48-வது செய்யுளடிகளின் சீர்களைப் புளிமா புளிமா வெனப் பிரிக்கின்; எண்சீரில் 134-ம் விருத்தத்தி னளவாம்.

காய் காய் காய் காய் காய் மா

சாந்தமெனுஞ் சத்துவந்தான் றாமதத்தைப்
பெருக்குகிற தசைமிசைத லானுங்
காந்தியறு பழஞ்சோறு கைதொடுத
லானுமிரா சதம்பெருக்குங் காரஞ்
சேர்ந்தனவெல் லாநுகர்த லானுநனி
கெடுமெனவே தெரிந்துநல மாக
மாந்திடுவார் மனமமர்ந்த மாமுருகா
வெனதகத்து மருவியருள் புரியாய். 49

காய் காய் காய் காய் காய் *காய்.

ஊனுண்டி றத்தினர்ச தாவுன்னும் யோகெய்தி யோர்ஞான மேவினாலும்
ஈனந்த ணந்தவதி சுத்தமுள சத்துவம தெய்தார்க டாழ்வரென்றே
மானந்த விர்ந்தவுண வுண்டுகிளர் சாதுக்கண் மாசறும னத்தகத்தில்
ஆனந்த நிர்த்தனமி டுங்குமர குருவென்னு மரசென்னை யாளத்தனே. 50

*இக்காய்ச்சீர் : இச்செய்யுட்கடையிற் கனிச்சீராய் நிற்கிறது. அதனிடை நிற்குந் தகரவொற்றைச் "சொல்லாரும் வல்லின மெல்லினமோ டிடைத்தோன்று மொற்று - நில்லாது" எனும் விதியானே களைந்தலகிட அது கூவிளங்கா யாமாறு மறிக.

---

48. "மனமாமலர் மீதயி லோடொளி சாலுருவே நலியாம னிறீஇய தேதமதேர் நவைதீருரு வாமனு வேபுரிவார்", எனுஞ் சொற்களுக்குத் தமது இதயகமலத்தில் ஒளிவேலனுருவை நலியாமல் நிறுத்தி அவ்வுருவே அழகிய நவைதீர்ந்த (உண்மை) உருவாமாறு மந்திரஞ் செபிப்பார் எனும் பொருள் கொள்க. ஆறு எனுஞ் சொல்லொன்று வருவிக்க.

இந்த 50-வது செய்யுளடிகளி னீற்றுச்சீர்களை யிரண்டு மாஞ்சீர்களாக வலகிட்டு எழுசீராகக் கொளினென்னை யெனின்; அவ்வாறு கோடற்குச் சில வியைந்தும் சில வியையாமலும் வருமெனற்கு இச்செய்யுளி னிறுதிச்சீராகிய "யாளத்தனே" என்பது நேர்நேர் நிரையாய்த் தேமாங்கனியென நிற்பதே யுதாரணமாம். ஆகலின், இவ்வொலி யுடைய விருத்தம் : அறுசீரெனவே பெயர்பெறும், இஃதிரட்டித்துவரிற் பன்னிரு சீரெனவே பெயர் பெறுமென்றல் துணிபென்க. இத்துணிபு : அடியில் வருகின்ற 56, 57ஆம் விருத்தங்கட்குங் கோடலியைபு.

மா மா மா மா மா காய்.

மோகஞ் செய்யீ ருளியெண் ணெய்மீன் மூலங் கடுகணையாப்
பாகஞ் செவ்வாற் கோதும் பையரி பச்சைப் பயறுகுளம்
சாகம் பைங்காய் தேனெய் வெண்ணெய் ததிசுக் காகுமினும்
ஊகந் தருநன் பான்மே லென்றுண் ணுறுவர் பிரான்முருகோன். 51

மா காய் காய் மா காய் காய்.

சாத்து விகவுணவா மொழியுச்சி தனிலுப் புப்புளிகா ரமொழித்தோ்
பூத்த பச்சரிசி பசும்பயறும் புரையின் றொருசேரிற் குட்படவே
சேர்த்து நன்மிளகுத் துகளிட்டுச் செய்சா தத்துழியா னின்பானெய்
வார்த்த யின்றிரவிற் பால்பழமுண் மாண்பார் நினைசேயென் மனத்துளதே. 52

தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா கூவிளம்.

எண்ணெய் வீவு நாளில் வாதை யீயு மாநெயும்
வெண்ணெய் பாலு மிக்க வுண்ணின் விந்து வூறியே
பெண்ணை நேட நேரு மென்று பெட்பி லாதினி
துண்ணு சீரி யோர்பி ரானெ னொட்ப வேலனே. 53

கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய்
கருவிளங்காய் புளிமா தேமா

[சதாக்கரம் (நூறெழுத்து.)]

சருமயத்தை யுடையதொக்கு ளுயிரிருக்கு
நிலைகுறித்த சனமே கொஞ்சம்
வருபசிக்கு நுகர்குணத்தர் மனமடக்கு
வகைபடுப்பர் மயலா னையார்

51. ஈருளி = வெள்ளுள்ளியும், ஈரவுள்ளியும். **அரி** = அரிசி. **குளம்** = சருக்கரை. **சாகம்** = இலைக்கறி. **ததி** = தயிர்.

அரிவையிச்சை துயின்மிகுத்த லெனுமவத்தை
களையறுப்ப ரருளாம் வாழ்வு
பிரிவறச்சின் மயமடுப்ப ரடிமையெற்கு
மருளுருத்ரர் பெருமா னேயோ. 54

இந்த 54-வது செய்யுட்கணுள்ள காய்ச்சீர்களைப் புளிமா தேமா வெனப் பிரிக்கில், பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியுமாம்.

மா விளம் காய் மா மா காய்

உணவின் றேலுட லாமாக்கை
யுளசத் துண்ணும் வயிற்றனலென்
றெணும்வல் லாருரை யொவ்விடுத
லெவர்கட் கென்னி னுயிர்ப்பசைவு
நணுகும் போர்க்கது வின்றேலின்
றென்றோர் மெய்யர் நயம்படவே
பணிமந் தாகினி சுதமஞ்ஞைப்
பரியா வருளெற் கருளன்றே. 55

கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய்
கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்கனி.
தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதனனா.

நிறைவிலணு வறிவினசை வெனுமனது தனதுநிலை
நிலைகொளின துயர்மவுனமே
உறுமஙனம் வினைகளடி யுடனழியு மலமுமறு
முயிருமுய ரமுதடைமெனா
அறிபவர்கள் சனனமெனு நினைவினொடு மறதியெனு
மவதிலய விளிவுமிலராய்
இறைவனுனை யடைவரென திதயமலா் வதிதருமொ
ரிமயகிரி மகள்குமரனே. 56

தனனதன தந்தனன தனனதன தந்தனன
தனனதன தந்தனதனா.

விளரியையு டம்பெனவு டையமனத லைந்தவழி
விசையொடுமி யங்குவளிதான்
அளவதுக டந்துவெளி வருமுறுகண் விஞ்சிடும்வ
யதுமழியு மென்றுலகிலே
தெளிவுநவி லிந்தவுரு நலமடைய வென்றரிய
செபதபமு யன்றுமதையே
குளிர்கொளவ யர்ந்தசுகர் குழுவிடைவி ளங்குமொரு
குமரகுரு தொண்டனிவனே. 57

தேமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமாங்கனி.

உண்டாகி வீயும் பலன்காண வேகோ ளுடம்பான தேதானெனக்
கொண்டாணை யின்றா டகங்கார நெஞ்சங் குழம்பாத டைந்தால்வரை
வண்டாத வண்டங் களுந்தம்வ யந்தா மயிர்ப்பின்றெ ணாவவ்வழிக்
கண்டா ரகத்தே யுறுங்கந்த வேளென் கணுங்கூட லேசெய்யுமால். 58

இச்செய்யுளடிகளின் 2-3ம் சீர்களையும், 4-5ம் சீர்களையும் தேமாங்காய் தேமாங்காயெனப் பிரிக்கினும் பிரிக்கலாம். அங்ஙனமாயின், மோனைக்குரிய ஐந்தாஞ்சீ ரக்கரம் நான்காஞ்சீரிற் சேர்ந் தெழில்குறையும். இதனாற் சீர்பிரித்தலு மழகுபெறப் பிரிக்க வேண்டு மென்ப தறிக.

தேமா கருவிளம் கூவிளம் தேமா கருவிளம் கூவிளம்.

யாவு மறிந்திடு போதமே நாளும் வளர்ந்தபல் காமரால்
ஈவு மிகுந்திழி பேய்மன மென்ன மருண்டலை யுந்தமை
மேவ நிரந்தரம் வைத்தெலா மிச்சை யெனத்தெரி வாருயர்
ஆவி நிறைந்தொளிர் சோதியே யன்பி னெனக்கருள் சாமியே. 59

கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

தனதன தாந்தன தாந்தனா தனதன தந்தன தன்னனா.

அகமன மாழ்ந்திடி னீண்டபே ரகிலம றைந்திடு மங்ஙனே
குகனொளி தோன்றிடும் வீம்பினே குலைமன முண்டெனி னின்னலீ
சகமது தோன்றிடு மாண்புசா றலைமைம றைந்திடு மென்னுநூல்
பகர்வர ராண்டவ னாம்பரா பரனெனி லங்கயி லண்ணலே. 60

57. விளரி = வேட்கைப்பெருக்கம்; **ளகரவெதுகை** காண்க.

கூவிளம் கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம் தேமா.

பற்பல சூழ்மன மோய்க்கப் பைரவி சாம்பவி பண்பார்
பொற்புயர் கேசரி யுண்டோர் பூர்த்தித ராவிவை மேலாஞ்
சிற்பர முத்திரை தானே சேணிலை யென்றதி லானோர்
தற்பர மாயடை தேவே சண்முக மேயெனை யாளே. 61

கருவிளம் புளிமாங்காய் கருவிளம் புளிமாங்காய் கருவிளம் புளிமாங்கனி

தனதனந் தனதான தனதனந் தனதான, தனதனந் தனதானனா.

[சதாக்கரம். (நூறெழுத்து.)]

இருதிறம் பகர்நாசி நுனிவிளங் கிலலாட
மெழிலுறுந் தலைமேலுமே
முருகிருந் தொளிர்பார்வை நனிபொருந் திடனாடன்
முதல்வனும் படர்வோனுமே
மருவிநின் றிடலாகு முனமொழிந் துளநாலு
மெனவறிந் தவிர்வாழ்வினார்
அருமருந் தெனுஞான முருகுவந் தெனைமேவி
னமலவின் புறுவேனரோ. 62

கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய் கருவிளம் தேமா புளிமா.

தானன தானன தானதனா தனதன தானா தனனா.

சேயவ னீடொளி நாடியொரே திடமுறு கான்மா தொனியே
மாயமெ னாநவின் மாவிருளே மலையென வாதா டுருவே
நேயமில் பேய்பல காணினுமார் நிறையயி லோனே யிவையாம்
ஓய்வடை யோமென வேயிழியா ருறுவது சேயோ னடியே. 63

தேமா புளிமா புளிமா புளிமா புளிமா புளிமா.

தானந் தனனா தனனா, தனனா தனனா தனனா.

தேவென் குகவே ணினையோர் செயலா லழன்மீ றிடுமேல்
மாவின் பமுதார் கலிபோல் வளைபா வனையே புரிவார்
வீவின் றெழுசீ தளமே மிகுமே லழல்போ னினைவார்
யாவுந் தெரிவே லவனால் யமனூ றுவெல்யோ குளரே. 64

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய்
கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளம்.

தானதன தத்தனன தானதன தத்தனன
தானதன தத்தனன தானனா.

(இதுமுதலிரண்டும், அட்டோத்தரசதாக்கரம்)

மூவிதம லத்துளொரு மூலமல மற்றுவிடின்
மூடவொர்ம றைப்பிலைபொ னாடுவாழ்
தேவரும்வ முத்திடுவர் மூவரும தித்திடுவர்
சீவனமு தத்திருவு மேவுமேல்
வீவொடுபி றப்புமிலை யேயெனும்வி திப்படிசெய்
மேதையரு ளத்தொளிர்கு கேசனே
தாவறவெ னக்குணனி கூடிடுநி னைத்தகதி
சார்தனிஜ மற்புடைய தாசரே. 65

1,3,5 ஆம் சீர்கள் : புளிமாங்காய்.

தனதான தத்தனன தனதான தத்தனன
தனதான தத்தனன தானனா.

சிவயோக நிட்டைபுரி பொழுதீனர் பிச்சரெரி
திணிதோளு டைக்குறள்க ளாலுமே
கவரூறு கிட்டிடினு மசையாதி ருத்தலுமெய்
கலையார்ப டைப்புணலு மாழையால்
எவரோதி கழ்ச்சிமொழி களையேபொ றுத்திடலு
மெதிரூழ்ச கித்திடலு மேசதா
தவமாக வுற்றவர்கள் பெறுபேறெ னக்கருடி
தமியேனி னைப்புளகு கேசனே. 66

இவ்விரண்டு செய்யுளு மடியொன்றற்கு நெடிலுங் குறிலுமளவொத்த விருபத்தேழெழுத்தைப் பெற்றமையின் **அளவியற்றாண்டகமாம்.** இவ்வா றிருபத்தேழெழுத்தின் மிகுத்து வருமடியுடைச் செய்யுள்களு மத்தாண்டகமாம். ஈண்டு வந்த குழிப்புடைச் செய்யுள்களொப்பக் குழிப்புப்பெறா தெழுத்தளவிற் சீர்கள்

66. மாழை = அறிவின்மை; **நிகண்டுகள்** காண்க.

பொருந்தி வருவனவு மத்தாண்டகமேயாம். அங்ஙன மொவ்வாது வருவது **அளவழிதாண்டக**மாம். 27-எழுத்திலிழிந்த விருபத்தாறெழுத்துடைய வடிமுதல் நான்கெழுத்துடைய வடிவரை வரும் 23-அடிகளில், எவ்வடியிலேனு மளவாக நான்கு கொண்டுமுடியுஞ் செய்யுளை : **அளவியற்சந்த** மெனவும், அங்ஙன மளவொவ்வாது முடிவதை : **அளவழிசந்த**மெனவும் வித்தகர் விளம்புப என்க.

புளிமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமா
புளிமாங்காய் தேமா புளிமா

வினையென்றி யம்பு பவசங்கம் யாவும் விரைவாயொ ழிந்து சுகவாழ்
வினை யொன்ற வென்று துறவேறி ஞான வெளியாவி ளங்கு நினையே
நினைநெஞ்சா் நன்கு புரிராச யோக நிறையும்ப டர்ந்த படியே
எனையன்ற றைந்த முடிவின்று தாவெ னிறையேகு மார குருவே. 67

தேமாங்காய் தேமா தேமாங்காய் தேமா தேமாங்காய் தேமா தேமா,
தானான தான தானான தான தானான தான தானா.

தேவாதி தேவ யோகாதி யோக சேவேற னாதர் சேயே
மாவாதர் வாத மேலான மாசில் வாசாம கோச ரேசா
பாவாணர் கோவி சாகாம கேசை பாலாப கேச வேலா
காவாவெ னாமெ யாயோது தாசர் காசாசை மேவு வாரோ. 68

புளிமா.
தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனனா.

ஒருவ னுருவு முமையி னுருவு மொருதி ருவுரு வினிலே
மருவ நெடிய சரண மயிலின் மலர றுமுக சிவமாய்
முருகு கமழ முருகு திகழ முருக னெனவும் வருவோய்
கருது னடியை யருளெ னடியர் கவலை வலையி னுழையார். 69

மா மா மா மா மா மா கூவிளம்.

ஆனை யேறு கோவி லார ருட்கு ழந்தை யாண்மையால்
ஆனை யேறு போலு லாவு மாண வத்தை வென்றுளார்
பூனை போலு லாவு வார்கள் பூவின் மிக்க சூதுடைப்
பூனை போலு லாவி டார்கள் பூவு டம்பு போம்வரை. 70

67. பவசங்கம் = பவக்கூட்டம். எனையென்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் மயங்கிற்று.

நினைவி லாத நிஜசொ ரூப னார்க்கு முத்தி பந்தமென்
பனவெ நாளு மிலைபொ யாத பசுவின் கண்ண வேயெனா
நினையு நெஞ்சர் பந்தம் வீய நியதி செய்து னாணையால்
அனக வாழ்க்கை சேர்வ ரெனையு மாண்ம யூர தேவனே. 71

70, 71-ம் விருத்தங்களைக் காய் காய் காய் கூவிளமெனப் பிரிக்கின், அளவடிக் கலிவிருத்தங்களுமாம்.

விளம் மா விளம் மா விளம் விளம் மா.

உலகினி லுளபஃ றொழில்வழி யேயு
முயரதி சயமனைத் தினுக்கும்
பலமலி குருவின் வழிவரு மமல
பரமவித் தைபெரிதெ னாவோர்
நலமுளர் குருவின் வழியதைக் கொளவே
நவையறு வினைபல புரிவார்
தலமிசை யறியா ரெளிதென நினைவார்
தமியனுக் கருள்சிவ குருவே. 72

ஏக்குரு வினையுஞ் சிவமெனத் தாழ்த
லேசறு சிவகுரு வினுக்கே
தக்கவந் தனமாத் தழைக்குமென் றறியார்
சாத்திரத் திருந்ததைப் பிடித்தே
மிக்கவும் பழகி வெறுங்கைய ராவர்
மிகைதபு குருமொழி நிற்போர்
விக்கின மிலராப் பயனடை வாரெம்
மெய்யருட் கொடைமடக் குகனே. 73

யாவரு மறிந்தே வாழ்ந்திடு நிமித்தம்
யாவையுந் தெரியரன் சீட
பாவம தடைந்தே நினதெதிர் நின்ற
பாங்கினை யினிதுண ராதார்
ஆவலி னீன்றோர் வளர்த்தவ ரினுமே
லருட்குரு வெனவறி வாரோ
நாவலர் புகழ்நன் னறைமலர்ப் பாதா
நான்பணி யொருகுரு மணியே. 74

தங்குரு தமக்கிங் கெதுகுறை செயினுஞ்
சழக்கனென் றிகழவொர் ஞாயம்
எங்கணு மிலைதங் குருவினை மதியா
திருப்பவர் புரிதவ மவமாய்ப்
பொங்கழ னரகு மனுபவித் தலைவார்
பொறியிலர்க் கோதிய குருவுஞ்
சங்கடப் படுமே யெனக்கருள் புரியுந்
தனியிளம் பூரண குருவே. 75

மந்திரங் கருக்கள் பேய்சில யோக
வழிகளிற் சித்திக ளுண்டாம்
தந்திர பமன ரும்பல புரிந்தார்
தரணியி லவையரு ளாமோ
சிந்தனை குறைந்த திருவினர் வாக்கே
செய்திடு மருள்விளை யாடல்
அந்தமெய் வலியே யறிவென வுணர்வா
ரறுமுக நினைப்பணி வோரே. 76

மாந்தரை மயக்கு மாசையின் மீக்கொண்
மனத்தினர் செயல்பல நாளுங்
காந்தனல் கொடுபுக் கிடங்கொளுத் திடுவோன்
கருத்தழிந் தொருபொழு ததிலே
போந்திற முறழு மேயென வுணர்வோர்
புறநெறி போந்துழல் வாரோ
சாந்தநின் னறிவே தலைப்படு பெரியோர்
தவப்பொரு ளேகுக தேவே. 77

தன்மதி கெடுத்துப் பிறப்பிறப் பழுத்துந்
தனக்குள வாணவ மாயை
கன்மமிம் மூன்று மறுமெனிற் சிறிதுங்
களங்கமில் பொருளெனத் தன்னைச்
சின்மய மாய்க்காண் ஞானியை யினிதா
டேவநின் னடிதொழு நானுந்
தன்மய மாகத் தயவுசெய் யாயோ
சரவண பவமுரு கோனே. 78

தனதன தானா தனதன தானா தனதன தானன தானா.

(ஒற்றிலாச் செய்யுள்.)

சரவண சாதா சசிமக ணாதா சததள வாரிச பாதா
சிரவண ரீசா குறமக ணேசா சிவபத தாரக தேவா
அரவண வோரா கமுளவி ராசா வருளொரு ஞானவி னோதா
கரவண வாமே வருகென வேநீ கருணையி னாலழை யாயே. 79

தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம்.

பெத்த நீத்துயிர் முத்தி நாடுயர் பெற்றி யோரென வேயிருந்
தித்த ராதல மூட ராசைகொ ளீன போகநு கர்ந்துசாம்
பித்த ரங்ஙன மூழி தென்பபி ணக்கி லாரிது சொல்வரோ
அத்த னேயயி லத்த னேயெனை யாள னின்கட னேயரோ. 80

மூன்றாஞ்சீர்: புளிமா.

தன்னின் மேலறி பவன்ம காகதி சாரும் வேளையி லுள்ளவா
பின்ன மின்றமர் வுறினு டம்புயிர் போல வின்புபி றங்குவான்
அன்ன வேளையில் விலகின் வேறென வாவ ணாகலி னீயெனை
நன்ன மீக்கொளு நிலையில் வையொரு நைவி லாவயி லையனே. 81

புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் கூவிளம்
தனன தத்தன தனன தத்தன, தனன தத்தன தானனா.

இருள றைப்பொரு ளறியு மட்டுமொ ரெழில்வி ளக்கது தேவைபோல்
அருண்மு தற்பொரு ளினைய டுத்திடு மளவு நிட்டைய வாவுவோர்
மருவு முப்பொருண் மறைய நிற்பது மலர்சி வத்துவ மாமெனா
ஒருமு கப்படு வலியை யெற்கரு ளொளிய யிற்கும ரேசனே. 82

சீர்வாய்பாடு பேதிக்கினும், ஓசைகெடாது நடப்பது.

உருவ மானவொர் குருவி னாலுணர் வுறுதல் போலரு ளுருவொடே
வருகு கேசனை வழிப டாதர மார்க்க மேயதி சீக்கிரம்
அருளு மேனல மதுவ னோனுய ரருவ மாநிலை யாமெனுந்
தெருளர் நாயக பிரிவுறாவருள் செய்தி நானினி துய்யவே. 83

தேமா கருவிளம் கருவிளம் புளிமா புளிமா புளிமா புளிமாங்காய்.

தூமா பிரணவ நிலையுரு வருவாச் சுடரோர் சிவலிங் கமும்வீயாப்
பூமா ணயிலிறை யெனவழி படலாம் பொழிலார் மதுரா புரியாடல்
ஆமா றொருமன னசைஇய பொழுதே யயிலோ னவணஞ் செயலாலே
ஓமா யிடுதலி னெனவுண ருணர்வோ ருனையே விழைவார் குகதேவே. 84

மா விளம் மா விளம் மா விளம் காய்.

சகமுஞ் சரவுயிர் பரமுந் தன்னளி சால்சன் னிதியென வேசததம்
திகழுந் திருவுள மொன்றுண் டெனவுணர் தீரர் பவஞ்செய வேதுணியார்
அகமும் புறணியு முணரா விழுதைக ளயருந் துரிதம பாரமெனப்
புகழுன் கருணையை மறவே னல்லருள் புரிமெய்ஞ் ஞானஷ டாநநனே. 85

தனனத் தனதன தனனத் தனதன, தனனத் தனதன தனதானா.
[சதாக்கரம் (நூறெழுத்து.)]

அறிவிற் பெரியவ னழகிற் பெரியவ னறனிற் பெரியவ னரசாண்மா
நெறியிற் பெரியவ னருளிற் பெரியவ னிலையிற் பெரியவ னிஜமாமோர்
செறிவிற் பெரியவ னிணையற் றுளபல செயலிற் பெரியவன் முருகோனே
பொறிபற் றவவனை நினையற் புடையவர் புகழெற் கினியவ ரெனலாமே. 86

தனனா தனதன தனனா தனதன, தனனா தனதன தனதானா.

[சதாக்கரம். (ஒற்றிலாநூறெழுத்து.)]

பிரமா வுணரிறை மறைமா துணரிறை பெரியா ருணரிறை துளவேறோ
ருரமா லுணரிறை மகமா லுணரிறை யுரியோ ருணரிறை யளியாலே
கரமா வுணரிறை கடியா ருணரிறை கலையா ருணரிறை பெருமாயா
மரமா வகிரிறை யெனுநீ ளயிலனை மதியா தவரச டொழியாரே. 87

---

85. இழுதைகள் = அறிவிலர்கள். **துரிதம்** = பாவம்; **நிகண்டுகள்** காண்க.
87. கரமா = யானை; **ஸ்ரீசுப்பிரமணிய வியாசத்தில்** வரலாறுகளோர்க.

தனன தானன தனன தானன தனன தானன தானதானா.

(இது முதலிரண்டுவிருத்தமும், ஒற்றிலாச்செய்யுள் .)

குமர தாரக பரம போதக குழக ஞானஷ டாநநாகா
சமர தானவ பகைவ பாவக சருவ காரண காரணாகா
அமர ராசறு பொருந காவயி லமல பூரண போதுமீதே
அமர ணாவளி யெனுந லோரிட ரடைவ ரோவுயி ரேகுநாளே. 88

ஏழாஞ்சீர்: தனனதானா.

தொடலை சூடுர வழக வாவறு சுமுக வாவயி லரசுவாகா
விடலை வாசிகி யிறைவ வாநிறை விமல வாசிவ குமரவாகா
குடிலை வாகுற மகள வாவிடு கொழுந வாவென நவிலுநாவோ
ரடலை யேசெறி சுடலை கூடினு மணுவு மாகுல மடைகிலாரே. 89

88, 89-ம் விருத்தங்களி னடியீற்றுச் சீர்களை இரண்டு மாஞ்சீர்களாகப் பிரிக்கின் : எண்சீர்க் கழிநெடிலடிகளுமாம்.

கருவிளம் கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம்
கருவிளம் தேமா புளிமாங்காய்.

கொடியப வங்கெட வுயர்துற வண்டிநல் குரவுளர் போலே பெரியோர்தாம்
இடுவவ ணிந்தடர் சடைமுடி முண்டித மெனமறை யேகூ றெதிலேனும்
சடிதியில் விஞ்சுபு வெறியுண லும்புணர் தனமுளர் மண்பொன் மறமாகுஞ்
சுடுவச னங்களு மிலரிறை யென்சிறு துதிமுத லாமோர் முருகோனே. 90

கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்
கருவிளம் கூவிளம் புளிமாங்காய்.

தனதன தந்தன தானன தந்தன, தனதன தந்தன தனதானா.

சிவதவ வங்கமெ னாநவி லஞ்சடை சிரமுறு முண்டித மிலையேல்வீண்
அவமுள சிந்தைய னேழையி வன்கலை யறிவில னென்றுல கினரேசா
அவதிபு ரிந்தறி வானதி றந்தழி வணவிவ ருந்துவ ரதனாலே
சிவதவ வங்கமெ *நாளும்வி ரும்புவர் திருநிறை யுங்குக னடியாரே. 91

*"நாளும்வி" இதிலுள்ள மகரவொற்றை இவ்வியல் 50-ம் விருத்தத்தி லெடுத்துக்காட்டிய விதியாற் களைந்து கூவிளமெனக்கொள்க. இதனானே வல்லின

89. தொடலை = மாலை; "தொடலைதாமந் தொங்க றெரியல்" என்னுஞ் **சே- திவகாரம்.**

முன்வரப் பெறாத மெல்லின வொற்றுக்களும், மூவினமு முன்வரப்பெறு மிடையின வொற்றுக்களுஞ் சந்தத்தைச் சிதைக்காவென வறிக. முறையே தந்தச் சத்தமும், தன்ன தையச் சத்தங்களுந் தோன்றா விடங்களில் அச்சிதைவின் றெனவாம். வல்லினவொற் றேறி வருவது தத்த, மெல்லின வொற்றேறிவருவது தன்ன, இடையின வொற்றேறிவரு வது தைய, வல்லின முன்வரப்பெற்று மெல்லினவொற் றேறிவருவது தந்த வெனவு மறிக.

கூவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் தேமா.

[சதாக்கரம், (நூறெழுத்து.)]

போனதும் வருவதுங் கருதுத றவிர்ந்துகொள்
புசிப்பினுட் கிடைத்ததை மாந்தி
மேனியி லுடுத்துடை யருந்துத லிரண்டையும்
விருப்புள ரளித்திடி னேற்று
நானென தறுநெறி நனிநடந் துளக்கடி
நணுகிய துறவிக ணாடும்
வானவ ரரசென வருமொரு மழவனை
வணங்கடி யவர்க்கிலை மாலே. 92

கருவிளம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன, தனதன தனதன தனந்தனா.

அரிறபு தவநனி வளர்துற வுடைமையி லணிபணி நறுமண மணிந்திடா
துருவிழி மணியொடு தவளநி றவிசத முவகையு டனிதமு மணிந்துமா
பரிவுகெ ழுகுழவி குணமென வுலகினர் பணிவிடை முதலிய புரிந்தபோ
துரியப ரமடைக வெனுநலர் கதியிவ னுமடைய வருள்புரி கடம்பனே. 93

புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளங்காய் கூவிளம்.
தனன தந்தனன தனன தந்தனன, தான தந்தனன தந்தனா.

பிறவி யென்றுபுகல் பிணியை வென்றுநிலை பேறெ னுஞ்சுகம்வ ழங்குமேல்
நறவி னும்பெரியு னருண்ம ருந்துதனை நாளு முண்டுலகி னிந்தையாம்
மறமெ னும்பெயரை யுடைய பண்டமணு மான முந்தொடுத லின்றுளே
துறுமு தொண்டரடை பலனு றும்படிசெய் சூழெ னெஞ்சிலுள கந்தனே. 94

---

92. கடி = இன்பம்; **நிகண்டுகள்** காண்க.

93. விசதம்=வெள்ளை; வடசொல். இஃதிங்கே திருநீற்றை யுணர்த்துவதாயிற்று.

94. துறுமல் = நெருங்கல்; "துறுமலே சடிலத்தோடு துன்னல்" என்பது **சூ – நிகண்டு.**

விளம் மா மா காய் மா காய் கனி.

ஒன்றொடி ரண்டு மூன்று காலங்கள் பூசைக்
குரியவென லென்கொலெனினோ
நன்றொடு தீது கூடு ஞாலநடை யாளர்
நலமாக நானாதிகள்
ஒன்றுத லருமை செய்யும் பாரணைமுன் னேனு
முடையானை யேத்தலியையும்
என்றதஃ தென்பர் சித்த சுத்திகொடு சேயை
யெக்காலு நாடுபவரே. 95

பீடுடை யாதி யேழா மாதங்க டோன்று
பினுமுன்னு மெண்கடிகையும்
ஆடியின் றக்கி ணாய னாரம்ப முன்னு
மருமைத்தை யாரம்பமாந்
தோடமி லுத்த ராய ணத்தின்பி னுஞ்சீர்
துதைகின்ற கார்த்திகைநலங்
கூடுமா வணிதி றத்த வைகாசி யென்று
கூறுமதி தோன்றுமுனமும். 96

மார்கழி புரட்டை யானி பங்குனியென் மாதம்
வந்தபினு மேழொன்பது
சேர்கடி கையுமா தித்த னரவுதொடு வேளை
திகழ்கின்ற மதியையரவஞ்
சார்வழி நீங்கு வேளை யுங்கோளி லர்த்தோ
தயஞ்செம்ம கோதயமுமே
ஏர்வளர் புண்ய கால மிக்கால மூழ்கி
யிட்டெந்தை யேத்தனலமாம். 97

இங்குள்ள 96, 97ஆம் பாட்டுக்கள் : ஒருவினைகொண்டு முடிதலிற் **குளக**மாம். “குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்” என்றார் **தண்டியாசிரியரும்.** எனவே, தனிநின்று முடியுஞ்செய்யுண் **முத்தக** மாமென்க.

அடியீற்றிற் கனிச்சீர் பெறு மிச்செய்யுள்கள் : அங்ஙனம் “நாவலூரர்” என்பது போன்ற காய்ச்சீரும் பெறும்.

---

97. **ஏழொன்பதுசேர்கடிகை** = பதினாறுநாழிகை.

கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய் கருவிளம் தேமா புளிமா

கார்த்திகை சட்டிவை காசிவி சாகமுநன் கடிதரு தைப்பூ சமுமா
கீர்த்திசெய் பங்குனி யுத்திர மாசறுசுக் கிரனது வாரங் குகுவை
நீத்தெழு நற்சிவ ராத்திரி யுங்குகனை நெடுவழி பாடு புரிவோர்
பூர்த்திசெய் மெய்யறி வுள்ளவர் சன்னிதியிற் புகுதுவர் வீடெய் துவரே. 98

சேயைமு னிட்டொரு காலொரு நூவளவே செயுமெத னுக்கு மனம்போ
லேயுத வுங்கட னுள்ளவ னென்றறிவே னிதவுடை யச்சே யினையே
நோயறு மாநுட ரேயத னாலஞரே நுகர்முன மின்பே நுகர்வீ
ராயநல் வத்துக ளாலுமு ளாலுமவற் ககமகிழ் வாமா பணியே. 99

கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய்
கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமா.
தந்தனன தந்தனன தந்தனன தந்தனன, தந்தனன தந்தனன தானா.

மண்டுதிரை யென்பதரு ளென்பதில டங்கவது
வண்பதிய டங்கவிரு ளேயீ
பண்டுமல மிஞ்சறிவ டங்கவது தண்கருணை
பம்பிறைய டங்கவரு ளாலே
கண்டவர றிந்தடைசி தம்பரந டஞ்செயொரு
கந்தகுக நின்கழல்கள் பாடோர்
தொண்டினிது தந்தமுறை யென்றனையு மிந்தவுட
றுஞ்சிடுமு னுண்டுகொள வாவே. 100

---

98. குகுவைநீத்தெழுநற் சிவராத்திரி = அமாவாசை சம்பந்தமில்லாத மஹா சிவராத்திரி. **குகு** = அமாவாசை.

99. நூ – எள். **சூடாமணிநிகண்டு** காண்க. நூவு என்றனர் **பிங்கலநிகண்டு**ரைகாரர்.

100.மிஞ்சுதல் = மிகுதல். இது "மிஞ்சுதல் விஞ்சுதன் மீமிசை மிக்கது" எனப் **பிங்கல நிகண்டிலும்** வருவது காண்க.

தேமாங்கனி கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய்
தேமாங்கனி கூவிளம் கூவிளங்காய்.
தாந்தாந்தன தந்தன தந்தன தந்தனனா
தாந்தாந்தன தந்தன தந்தனனா.

[சதாக்கரம். (நூறெழுத்து.)]

தீங்காஞ்செய னன்கற னன்செய னன்குறவே
தேம்பாண்குழ கன்குக னங்குறவே
ளாங்காந்திமி குந்தவு டம்பிடி யன்றவமா
யாண்டூன்றிறை யென்றுபு கன்றவமா
யோங்கேண்டுய ரென்றறை கின்றபெ ருங்கடலே
யோம்போம்புணை கொண்டுக டந்திடலே
நாங்காண்பல னென்றுது ணிந்தவர் தம்பதியே
நான்சேர்ந்திடு மொண்பதி யென்பதியே. 101

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

காய் காய் மா தேமா காய் காய் மா தேமா

நெடியபசுந் தோகையுடை மயில்காள் கேளீர்
நின்மலனாய்ச் சின்மயனாய் நிகரில் லானாய்
அடியவர்கட் கெளியவனா யானந் தத்தே
னாயெங்கு மிருப்பவனா யடியே னுள்ளே
குடிகொளறி வாயென்று முளவோர் செவ்வேள்
குழகுமயி லூர்தியெனு நாமந் தாங்க
வடிவுடைநுங் குலஞ்செய்த தவந்தா னென்னே
மாறாநும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 102

காலமறி ஞானிகள்போ லுதயந் தேர்ந்து
களிபெருகக் கூவுநறுங் கோழி காளோ
தூலமறி புன்மதியே துறுமி யாடு
துகளுள்ளா ரெத்துணையுந் தெரியொண் ணாத

---

101. அங்குறவேள்=(வள்ளிமாதேவிமுன்) அழகிய குறவர்மேனி கொண்டுநின்ற வேள்.

மூலமறி யோகிகள்கண் ணாகுஞ் செவ்வேண்
முருகுறுகோ ழிக்கொடியோ னெனும்பேர் தாங்க
ஞாலமறி நுங்குலஞ்செய் துளநோன் பென்னே
நலியாநும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 103

அறிவுயிர்கட் குண்டாகுஞ் சனனத் தீட்டு
மாயுமுடிந் தெய்துகிற மரணத் தீட்டும்
பொறியறவுள் ளழுத்துகிற மலத்தின் றீட்டும்
புனிதமிலா திடைகூடும் பாவத் தீட்டுஞ்
சிறிதுமிலா தோட்டிறைவன் கடம்ப னென்னுந்
திருநாமங் கோடற்குக் கடம்பு காணும்
வறிதற்ற குலஞ்செய்த தவந்தா னென்னே
மங்காநும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 104

அழுக்கதனை நீக்கிநலஞ் செய்சீர் சான்ற
வருட்கங்கை யேமறைக டேடிக் காணா
விழுக்கடவு ளானபிரான் வேதன் சூழு
மெய்த்தேவன் வேடரது வேடங் கொள்வோன்
இழுக்கறுசே யோனென்னு மெம்மா னாளு
மெழிற்கங்கை மைந்தனெனும் பெயரொன் றேற்க
வழுக்கறுநீ செய்ததவ மென்னே யென்னே
மாறாநின் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 105

நறுமீனே போன்றசிறு சதங்கைக் கால
னவையறுதெய் வானைமணந் தவனோ ராறு
குறுமீனே சோட்டிறைவ னெனுமீ டில்லான்
கோதிலறு மீன்மைந்த னெனும்பேர் தாங்கச்
சிறுமீனே பெருமீனே யனந்த மாகத்
திகழ்பெரிய விண்ணிலொளி திளைக்க வீசும்
அறுமீனே நுங்களருந் தவந்தா னென்னே
யழியாநும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 106

106. குள+ஆம்பல் = குளாம்பல் எனவும் மண+ஆளன் = மணாளன் எனவுமாதல் போல, தெய்வ+ஆனை = தெய்வானை யெனமரீ இயிற்று. இம்மருவல் "அகர ஆகாரம் வரூ உங்காலை யீற்றுமிசை யகரநீடலுமுரித்தே" எனுந் **தொல்காப்பியச்** சூத்திரத்தை யனுசரித்து வருவதென்க.

ஆண்டன்மை பெண்டன்மை யலியின் றன்மை
யனைத்துமிருந் தவ்வியல்பொன் றில்லா மேலோன்
காண்டன்மை யாளரருட் கண்ணாய் நானா
கலையீயுஞ் சீராளன் கரிய காலன்
ஏண்டன்மை யெருக்கியசெங் காலன் சேயோ
னெனும்பெரிய சாமிவிசா கப்பே ரேற்கச்
சேண்டன்மை சிறந்துசுடர் விசாக மேநீ
செய்ததவ மென்னேசால் பென்னே யென்னே. 107

கொலைபுரியுங் கூரியவன் படையே தாங்கு
குன்றவர்கா ளெம்பெருமா னடியார் ஞான
நிலைபுரியும் பேரருளோ னெடுங்கூர் வேல
னிறைபரமற் கோம்பொருள்சொல் லாசா னென்பான்
அலைபுரியுங் கார்கோள்சூ ழவனி மீதே
ரார்குறவர் மகள்கொண்க னெனும்பேர் தாங்கச்
சிலைபுரிநுங் குலஞ்செய்த தவந்தா னென்னே
சிறுமையினும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே. 108

சீலங்கொள் வோரெல்லாம் வணங்கி யாணர்த்
தேவர்கா ளிளம்பெருமா னிணையில் லாதான்
காலங்கள் கடந்தபிரா னுருவில் லாதான்
கருணையே யுருவாக வுடைய தூயோன்
ஆலங்கொள் கண்டமுளான் மகனாய் நுங்கட்
கருள்சேனா பதியென்னும் பெயரொன் றேற்கக்
கோலங்கொ ணீயிரிழைத் துளநோன் பென்னே
குன்றாநும் மாண்புடைமை யென்னே யென்னே.109

ஓருருவு மோர்பெயரு மிலியென் றோதெம்
முடையானா யொளிர்சுப்ர மணிய னெல்லாப்
பாருயிரு மாள்பொருட்டே யவையெண் ணொண்ணாப்
பலதாங்கி நிற்கின்றான் பார்வா ழன்பீர்
சீருருவுஞ் சீர்ப்பெயரு மிலாத வீன
தெய்வப்பேர் வேறுபெயர் தாங்கா தன்னோன்
ஏருயரும் போர்தாங்கி யேத்த நீவி
ரென்னதவஞ் செய்தீரோ முன்னை நாளில். 110

அசைவற்ற தெய்வமெனச் செறிகு கேசற்
கசைவான திருநடன முளதென் றோதல்
இசைவற்ற தீர்வையெனி னிறைவற் கந்த
விருவகையு மிலையென்றா லாட்ட வாடும்
நசையுற்ற வுலகில்லை யதுதா னில்லா
நறும்பரமு மிலையெனவா மதனா லீசன்
வசையற்ற ஞானியைப்போ லிரண்டு நீரு
மரீஇயிருப் பானென்பார் மதியுள் ளாரே. 111

நனவிற்கா முறுமுலகத் திழிபோ கத்தை
நாணாளு நச்சுமவா நீங்கா தார்க்குக்
கனவித்தை யினர்ஞானா னந்த நூல்கள்
கழறுநிலை கைவருமோ துவித நோக்காம்
மனவித்தி யாசத்திற் கியைந்த மூர்த்த
வழிபாடே கைவருமென் றறையு மாவிற்
பனவிருத்தி யுடையாரத் துவித யோகாற்
பார்க்கவரு குகனேயென் பரிவா யுள்ளான். 112

தானதனா தானதனா தனனந் தானா
தானதனா தானதனா தனனந் தானா.

நீரொலிபோ லூரவர்கூ டொலியுஞ் சார்போர்
நீடுயரா லாடொலிகூ வொலியுங் காரார்
காரொலிபோ லாநமனா வொலியுஞ் சாவே
காண்முழுவே ணார்முருடீ யொலியும் போமா
பேரொலியீ நூபுரமார் சரணன் சூர்மா
பீறயிலோ னேயெனுளே பெருகன் பாலே
கீரொலியா லேயவனீ ரடியும் பாடோர்
கேடிலியா னேனருளே கிளரன் பீரே. 113

காய் காய் காய் மா காய் காய் காய் மா.

சீவசத்தி யெனுமதற்கு மும்மலமுந் தூலஞ்
செறியவற்றிற் கதுசூக்க முயிர்க்கதுவுந் தூலம்
சீவசத்திக் குயிர்சூக்க மவ்வுயிருங் குகனாந்
தேவனது சத்தியினுக் கேதூல மதுவுஞ்

சீவனுக்குச் சூக்கமது வுங்குகற்குத் தூலந்
திகழ்குகனவ் வரியசத்திக் கேசூக்க மெனவோர்
சீவரவ னாகவெனிற் சீவசுதந் திரத்தைச்
சேரிறைவற் களித்திடுவார் தெள்ளுணர்வி னாலே. 114

தலமுறைநீ ருயிருமலை சலமுறையா சலம்வாழ்
சரவுயிருந் தலமுறையா வெனுமதுபோ லுலகாம்
புலமுடையார் தவநடைசேர் மனமடையார் சிவமா
புண்ணியமுள் ளாருலகோர் வினைவழியி னுழையார்
நலமுடையீ ரிவையுணர்ந்து நசைமனதைத் திருத்தி
ஞாலநுழை யாமலருண் ஞானநுழைந் திருக்க
மலமடுகோ பாலபிரான் வாரயிற்கை மழவன்
மலரடியை நனிநினைமின் வருபகலு மிரவும். 115

தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளங்காய்
புளிமா கூவிளம் தேமா கூவிளங்காய்.

தன்ன தானன தந்த தானதனா, தனன தானன தந்த தானதனா.

தொன்மை நூலள வின்றி யோதினுமே
சுகுர்த மாவிர தஞ்செய் தானுமரோ
புன்மை மாறிட வென்று பாசனையே
புரியு மீசுர னண்பி லாவிடினோர்
நன்மை யேதென வெந்தை யாயசதா
நடன மேதரு கந்த மாதனவேள்
மென்மை யீரடி நம்பு மாதவரே
விமல மாமரு ளின்ப றாதவரே. 116

விளம். ஈறு: புளிமா.

பூரண வருவவு பாசனை யினுமொரு
புரையுமி லுருவவு பாசனை யெளிதென
ஆரண மொழிவண மாசறு பரிவுட
னயருரு வகருமம் யாவும கோசர

115. மனமென்ப திரண்டனுருபேற்புழி மனத்தையென வாதல்போலாகாது, மனதென்ப தவ்வுருபேற்புழி “மனதை” எனவானதறிக. இது அமுதை, விழுதை, பொழுதை யென வருத லொக்கும் இவ்வாறு “மனதின்வண்ணம்” “பேய்மனதை யண்டிநான்” என்றார் **பிறரு**மென வறிக.

காரண னாகிய கடவுள டைகவெனொர்
கடமையை யுடையவர் கருமிக ளோவலர்
சூரண வாநெறி யீதென விழைபவர்
தொழுமுரு காவெனை வளைகவு னருளே. 117

மா விளம் விளம் மா மா விளம் விளம் மா.

அவனை யேமறந் தாற்றறன் செயலென்
றாம தேதரு முதிப்புட னுலப்பும்
எவனு நானிலை யென்றிழைப் பானே
லேத மின்னெறி யேயுள னவனே
மவுனி யாவனெல் லாஞ்சிவன் செயலா
வழங்க யோக்கிய னெனுமுறை யோர்வோர்
சிவப ரம்பொரு ளீதென வணக்கஞ்
செய்வி சாகவெ னைக்கொள நினையே. 118

தனத்த தன்னன தனதன தனனா, தனத்த தன்னன தனதன தனனா.

திறத்த மண்ணென மழையென விரிவே
திளைத்த விண்ணென வளியென வெரியாம்
நிறத்து மின்னென வுளபொருள் களின்மே
னிகழ்த்து மின்னுயிர் களினிறை பெரியோன்
மறத்தை யெண்ணுநர் புரிசெய றமதா
வலிக்க முன்னுவ திலையிதை யுடையோர்
குறத்தி மன்னவ குருபர வருளே
கொடுத்தி யென்னொரு பரிவெனை நுழையே. 119

மா.

நெஞ்சி னோர்பு விருத்தி மீறி நிகழுஞ் சீவச் செயலு ளோர்கள்
அஞ்சி டாம லிழைப்ப வெல்லா மாதி சிவனின் செயலென் றோதின்
விஞ்சு நரகத் தீயில் வேவர் மீண்ட னந்த யோனி சேர்வர்
கிஞ்ச முந்தப் பாரென் போர்கள் கேண்மை வேல னடிமை நானே. 120

119. வலித்தல் = பேசுதல்; “வலித்தலே *** பேசல்” என்பது **தகரவெதுகை.** இச்சொற்றானே வலத்தலெனவும் வழுத்தலெனவுந் திரிந்து நிகழ்ந்தவழி அகராதிக்காரரு மவ்வகராதியு ளவற்றைவரைந் தப்பொருட் படுத்தினர்.

கூவிளம் கூவிளம் புளிமா கருவிளம்
கூவிளம் கூவிளம் புளிமா கருவிளம்.

தானன தானன தனனத் தனத்தன
தானன தானன தனனத் தனத்தன

கோமள வார்முகை மலையைச் சுமப்பவர்
கோசிக மேகலை யரையிற் றரிப்பவர்
மாமண நாண்மலர் குழலிற் றரிப்பவர்
மாலையி லாடவர் மடியைப் பிடிப்பவர்
ஆமட மாதரை யறவிட் டருட்கட
லாடிட வேநினை யடியர்க் ககப்படும்
ஓமய வேலவ னடியைத் துதித்தலு
மோர்நினை வாதலு முறுவர்க் குமுக்கியம். 121

கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம்
கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

தையன தனதனத் தானனத் தானனா
தையன தனதனத் தானனத் தானனா.

வள்ளியை மணமுடித் தோன்மலர்ப் பாதமே
வல்லையி லுறனயப் பாமெனச் சூழுமா
ஒள்ளிய வெயிறுடைக் கோவணத் தாருமே
யுவ்வியி னிமிர்சடைத் தாபதத் தாருமே
தெள்ளிய மதிமறைக் காடிருப் பாருமே
செவ்விய தலைமழித் தேகறத் தாருமே
எள்ளிய மனமதைத் தானடக் கார்கணே
யெவ்வித மதிமதர்ப் பேறுநட் பாளரே. 122

தேமா கருவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா கருவிளம் தேமா கூவிளம்.
தானா தனாதன தத்த தத்தன, தானா தனாதன தத்த தத்தன

நாமா ரெனாவறி யத்தி ளைப்பவர் நானா விகாரம றுத்த ணைத்திடு
கோமா னனாமய னற்பு தப்பொறி கோணாத போதகன் விட்டு புத்திரி
சீமா னிராகுல சித்த னொப்பறு சேயோ னறாமலி பொற்ப தத்தினை
யேமா சிலாதெணின் முற்பி றப்புட னேயா வுமேயறி நிட்டை பற்றுவர். 123

புளிமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் தேமா கூவிளம்.

தனன தந்தன தானா தானன, தனன தந்தன தானா தானன.

குமர சம்புகு கேசா வாருணி குரவ கிம்புரி பூணீ டோளிறை
அமரர் கும்பிடு மாதீ தேனினு மமுதி னுஞ்சுவை யாமோர் பூரண
சமர சம்பெற நாயே னாடிது தருணம் வந்ததை யீயா யோகன
திமிர மங்குற மாதே சேதரு திறநெ டும்படை யோடே யார்வொடு. 124

கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்
தேமா தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம்.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தத்த தான தனத்தத்த தானன.

[அட்டோத்தரசதாக்கரம். (நூற்றெட்டெழுத்து.)]

சிறப்புறு கடைச்சவை தனிற்றமிழ் வளர்த்துரை
செப்பு கீர னினைத்திட்ட வாறணி
விறப்புறு திருப்பர மலைத்தலை யினிற்சுரர்
மெச்சு நீரை யழைத்திட்ட கோவவன்
மறப்புறு நினைப்பற விருப்பொடு குளித்ததின்
மட்டி லாம னினைத்திட்ட வேலவ
பிறப்பறு பரத்துவ வருட்குரு நிலத்துழல்
பிச்ச னேனை வளைத்துக்கொள் யோகிடை. 125

கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் புளிமா
கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் புளிமா.

தனதன தனதன தனதன தனன, தனதன தனதன தனதன தனன.

(ஐகாரமொழிந்த நெடிலு மொற்றுமிலாச்செய்யுள்.)

அருணிலை புகவென வனுதின நினையு மளியுடை யெனையுண வயிலிறை வருக
கருணிலை தெறுபர சிவகுரு வருக கடகரி முகனிளை யவனனி வருக
தெருணிலை யினரக நடுமணி வருக தினையிடி நுகரொரு குறைவிலி வருக
பொருணிலை யுணரலை யுணிதுரை வருக புதுமல ரணியணி மழமுனி வருக. 126

புளிமாங்கனி புளிமாங்கனி புளிமாங்கனி தேமா
தேமாங்கனி தேமாங்கனி தேமாங்கனி தேமா.

சடமாசுக ளழிவாகுமொர் சுடுகானிடை நின்றே
தத்தத்தன தத்தத்தன தத்தத்தன தந்தா
தடதாகிட தடதாகிட தடதாகிட தந்தா
தாத்தத்தன தாத்தத்தன தாத்தத்தன வென்றே
நடமாடிறை யருண்மாசறு மழவேயுமை மைந்தா
நச்சுக்குண ரச்சப்பட மொட்டுத்தடி கொண்டே
வடவானல மெனவேவரும் யமதூதுவர் வந்தால்
வாட்டப்பட வாட்டைப்புரி யேத்தெற்குளி ருந்தே. 127

வாய்பாடு பேதிக்கினு மோசைகெடாது நடப்பது.

(நாற்கூற்றிருக்கை.)

ஒருபூரண சிவனார்செவி யொருநுண்பொருள் சொன்னா
யுரமாரரு ளிருதேவிய ரொருசேர விழைந்தாய்
ஒருசூருட லிருகூறுற வொளிவேலெறி தந்தா
யுணர்வேறிடு முத்தேவரு மிருதாடொழ நின்றாய்
ஒருமாமுனி யறிவேயுற வொருபோதனை செய்தா
யுரைமாமறை யிருசம்பவர் முத்தீமுத லானாய்
திருநான்முகன் முக்கண்ணுள னிருமாலுரு வொன்றாத்
திகழுந்திரு வுருவாயினை யெனையும்படர் குகனே. 128

நாற்கூற்றிருக்கைச் சித்திரம்.

			1			
		1	2	1		
	1	2	3	2	1	
1	2	3	4	3	2	1

கருவிளமும், புளிமாவும்.

தனதனத் தனனா தனதனத் தனனா
தனதனத் தனனா தனதனத் தனனா.

துதிரசத் திருவே சுடர்தனிக் குருவே
சுவைமிகுத் துளதூ வுடையபுத் தமுதே
அதிரசப் பயமே யமலமுப் பழமே
யகிலசக் கரையே யறுமுகத் திறையே
மதிரசப் புயலே மதவருட் கடலே
வரதநற் கரனே மலர்முகக் குகனே
முதிரசத் தியனா யுளவெனைப் புரிவான்
முனமடக் கிடுமோர் நிலையினிற் றிணியே. 129

தனதனந் தனனா தனதனந் தனனா
தனதனந் தனனா தனதனந் தனனா.

வினைபுரிந் திடுசா திகுலமென் றுளவோ
வினையிறந் திடுமா மதிவனந் தனிலே
உனைவிழைந் தறியா ரெவர்களுங் கடையா
யுளர்நறுங் குணநீ தியின்மிகுந் தறிவால்
உனைவிழைந் தறிவோ ரெவர்களுந் தலையா
யுளரெனுந் துணிபே யுடையவென் பதியே
முனைவரன் புடனே பணியுநன் குகநான்
முழுதுநின் களியே கொளவெழுந் தருளே. 130

புளிமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளம்
புளிமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளம்.

தனன தானதன தான தானனா, தனன தானதன தான தானனா.

புகழ்பி ராமணர்க ளான மாசிலார் புகரி லாதகதி மேவு வாரலார்
நிகம மோதவுத வார்பி னாகுவர் நிஜமெ னாமிருதி கூறு நேருளே
அகமி லாதசிவ யோக ரேபிரா மணரெ னாநவிலொர் தீர்வை யாமனோர்
இகழு றாதணவு ஞேய வேலனே யெனைவி டாதுகொளும் வேத நாதனே. 131

129. மதம் = மகிழ்ச்சி.

கருவிளமும், கூவிளங்காயும்.

*தனதன *தத்ததனா தனதன தத்ததனா*
தனதன தத்ததனா தனதன தத்ததனா.

வடமொழி யிற்சதுமா மறைபயி றற்கிழிவா
மரபுளர் கட்கதிகா ரமிலையெ னச்சொலினும்
இடரறு பத்திமைஞா னமிவைகள் சொற்றிடுநூ
லினியத மிழ்க்கவியா திகளில வர்க்கிலையோ
சுடர்பர வைக்கினியா ரடியவர் மெய்ப்பெயரே
சொனபதி கத்திடையே யுளர்குல மெக்குலமா
மடமதொ ழித்துணர்வா லுணர்திரெ னச்சொலுமேன்
மதியர்ப ழிச்சுமகா குமரனெ னைக்கொளுமே. 132

*தத்தனா வெனுங்குழிப்பு : “தத்தனா” என வரினும் வரலாமென வறிவித்த தீதென்க. தனவியைந்து “தத்தன” தனனவியைந்து “தத்தனன” எனவாமாறு, தனனாவியைந்து “தத்தனனா” எனவாம். தனனன என வியைவதில்லை. பிறவுமன்ன.

கூவிளமும், கூவிளங்காயும்.

மீசைந ரைத்ததுபோ லாசைந ரைத்தவரே
மேதைய ராமுதியோர் மேனித ளர்ந்ததுபோல்
பாசம னத்தெழுபே மேதளர் வானவரே
பாசறை தீர்பெரியோ ராசது சேர்சிறியோர்
நீசரெ னப்படுவார் பூமிசை மற்றவரென்
னீதியை யுய்த்துணர்வோர் யாவரு மற்புதனார்
தாசரெ னப்படுவா ரன்னவ ராவலொடே
தாழொரு கந்தபிரா னேயெனை யுண்டிடுமே. 133

புளிமா.

உடலே பெரிதா யுதரஞ் சழிவா யுளருஞ் சரைதா னுளரும் பொருளே
அடர்பா வுளரும் பெரியோ ரலரே யறிவா யவரும் பொருளே யுடையோர்
உடலே சிறிதாய் வயதே குறைவா யுளரென் றிடினும் பெரியோ ரவரே
அடல்வே லனையுந் தெரிவோ ரவரே யறிவா லறிவீர் மனுவா னவரே. 134

134. சழிவு = சப்பளிந்தது.

கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய் கூவிளங்காய்
கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய்.

தானதந்த தானதந்த தானதந்த தானதந்த
தனனதன தானதன தனனதன தானதனா

தாதுவிஞ்சு சேடிருந்து தாதடங்கு போதுசம்பு
சரணமுற ஞானகுரு நெறியடைமி னேடியெனா
ஓதுகின்ற நூல்விரும்பு ஞாலமைந்த ரேசுமந்த
வுடலுறுதி யோவிடையு மழிவடையு மேயதனால்
மாதுகொஞ்சு பீடைமங்க வோடியன்பர் தேடுகந்தன்
மதிமருவு ஞானிகள்சொல் வழியைவிரை வாயடைவீர்
கோதுகொன்று ளார்விரும்பு வேதமிந்த வாறியம்பல்
குறைவறுவி வேகமென வறிநரும னேகரரோ. 135

புளிமாங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய்
கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் புளிமா தேமா.

அறியாமை கடுத்தறிரி பெனுங்கசடு தவிர்ந்துநிஜ
மறைசுருதி பிடித்துநவில் குருமுன் னாகிக்
குறியாத குறிப்பொருளை யுரிமையொடு முணர்ந்துறுதி
கொடுகருவி முதலியன தழையா நீர்மை
பெறுமாறு மனமடக்கி யிருப்பவர்கள் விரும்புபரப்
பிரமமெனுந் திருமுருகப் பெருமாள் கூறும்
அறைநாடி யிரவுபகல் வழிபடுமென் கவலையற
வளிப்பதவன் செயலெனலென் றுணிபே மன்னோ. 136

தேமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம்.

தான தந்தன தனன தந்தன, தான தந்தன தனன தந்தன

ஆதி முன்பதி சிகர மந்தர மாசி லின்பருள் வகர மொன்றுற
ஓதி னொண்சிவ மெனவெ ழுந்திடு மூறு கொன்றிடு மதன றும்பொருள்
ஏதின் மங்களம் வசிய மென்றெழு மேயி தென்குரு பெயரு ளொன்றென
ஆத லுந்தெரி பவர்கள் கந்தன தாடல் கண்டிட வடிவ ணங்குக. 137

இவ்வளவில் வந்துள்ள சந்த பேதங்களன்றிப் பிறபேதங்களும் எண்சீரில் வரும். அவை யெங்ஙனமெனின்; அடுத்த கலியியலில் 94 முதல் 99-வரையுள்ள விருத்தங்க ளொழிந்த பிற அளவடி விருத்தங்களுட் சிலவற்றி னடிச்சந்தங்க ளிரட்டும் வழியிலென்க.

136. கடுத்தல் = ஐயம், "கடுத்தலொப் பையம்" என்னும் **ககரவெதுகை.**

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம்
புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் கருவிளம்.

கலந்த வைந்தின கரந்தி ரோதைம
கரம்ப ழங்கறை யிரண்டி ரும்பதி யவங்கியாம்
மலந்த ளும்படி விரும்பு வோர்தலை
மலந்தி ரோதைக ளிரண்டு மேகடை யமர்ந்திடக்
கலந்து கோடலு மிரண்டெ னும்பதி
கனிந்து கோடலு மருஞ்சி காரமெ னுமொன்றையே
மலர்ந்து கோடலு மியைந்த வாறெனும்
வரம்பர் நாடொரு கடம்ப னேயெனை யுணும்பிரான். 138

கருவிளங்காய் தேமா தேமா கருவிளங்காய் தேமா தேமா
கருவிளங்காய் தேமா கூவிளம்.

தனனதன தான தான தனனதன தான தான
தனனதன தான தானனா.

***ச**கரமுத லாறு மாசில் பதியகர மாவ தாவி
சரதநம பாச மாமெலாம்
நிகழுமொழி மேனி லாவு பொருள்சரவ ணேச னான
நிருமலன மாவெ னாகுமே
பகரிவையொ டோமு மேறி னெடியதச மாம்வி சேட
பலனுறவ வாவு மூழுளோர்
புகழுமெதை யேனும் வீர வுறுதியொடு கோடி யேசெய்
புனிதமுறின் வீடு மாள்வரே. 139

138. அங்கி = அங்கத்தை யுடையது, ஆன்மா.

* இவ்வாறு **திருப்பரங்கிரிப்புராணம்** 8-வது சருக்கம் 23-வது செய்யுளில், "நவ்வாதிய சவ்வாதி நலஞ்சே ரெழுத்தோதி - யெவ்வாறருள் பெற்றார்" என வருவது காண்க. "இந்த, 139-வது செய்யுளில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சடக்கரமும், பொருளும், சடக்கரத்தில் நவாக்கரமும், சடக்கரத்தில் தசாக்கரமுங் கூறி அவற்றுளெதனையேனுஞ் செபிக்கு மளவும், பயனும் விளக்கப்பட்டன."

கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா
கருவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

தானன தந்த தானன தன்ன, தனதன தந்தத் தந்தன தானன தானனா.

[சதாக்கரம் (நூறெழுத்து.)]

வாசக மந்த மானத மென்னும்
வகையினி லொன்றிற் கொன்றுயர் வாய்நல மீயுமால்
நாசமி லந்த வாசக மென்ன
நவில்வது துன்பச் சந்தெறு மாமனு வோதிடா
தாசறு மந்த மானத மென்னு
மடைவின்மு யன்றொட் பம்பெறு வீரிலை வேலொடே
ஏசறு கந்த னாமென மின்னி
யெளிவரு மெந்தைக் கின்புள ராமடி யார்களே. 140

கூவிளம் கருவிளம் புளிமாங்காய் கூவிளம்
கூவிளம் கருவிளம் புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம்.

நானன நனநன நனநத்த நந்தநந்
நானன நனநன நனநத்த நத்தன நந்தனா.

வார்கர விரல்களில் வளர்சுட்டி லொண்கணென்
வாசக செபமணி தனைவைத்து ருட்டுக நன்குநீள்
ஓர்விரன் மிசையொலி யளவிட்டு மந்தமண்
ணோர்புகழ் செபமணி தனைவைத்து ருட்டுக மஞ்சுசேர்
வார்பணி விரன்மிசை யெழின்மிக்கி லங்குநன்
மானத செபமணி தனைவைத்து ருட்டுக பந்தபூ
ஆர்விலர் வலமுற வுமுருட்டு கென்பரம்
மாரண வறுமுக விறைவற்கு ரித்துள வன்பரே. 141

இதன் குழிப்பில் நா - ந வருமிடங்களில் தா - த வருமாயின் ; நான்காஞ்சீ ரந்தமும், ஐந்தாஞ்சீ ராதியும் 'தந்தா' என நிகழும். அஃதிங்கேலாது. ஆகலின், இப்பாப் போன்று நிகழ் பாக்கட் கிடுகுழிப்பில் நகரமே வரல்வேண்டுமென வறிக.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

தேமா.

பூத லோக போக வாசை யேயு ளார்பு கன்ற மந்தி ரங்க ளோதல்
போத சந்த்ர நாடி யோடு போழ்தும் லோக போக மேதும் வேண்டி டாதார்
தீதில் பானு நாடி யோடு போதும் வேத சித்தி முத்தி வேண்டு வோர்கள்
கோதி லங்கி நாடி யோடு போது மென்று கூறு வார்கு கேசர் தாசர். 142

கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கருவிளம் தேமாங்காய்
கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கருவிளம் தேமாங்காய்.

வரதகு கேசவ ணக்கமு னவனது சட்கோண
வரைபொறி செய்துகு ளித்திடு சலமதை வற்றாத
தரமுறு கங்கைகொ தாவரி நருமதை காவேரி
தகையுறு சிந்துச ரச்வதி யமுனைச தாசார
நிரறகு கிட்டிணி தாமிர பருணிநெ டுஞ்சீரே
நிகழொரு பத்திரி யாகவு மவைகணி ஐஞ்சேருஞ்
சரவண தீர்த்தமெ னாவெணி முழுகுக தப்பாது
தவளவி பூதிநி ரம்பிட வணிகுக தக்காரே. 143

முதலாம் நான்கா மாறா மொன்பதாஞ் சீர்கள்: கூவிளம்.

காலையின் மாலையி லங்கநி யாசமு மஞ்சேறு
கையினி யாசமு நன்குபு ரிந்துயர் காங்கேயன்
மூலம னுச்செபி யாதவர் தஞ்செப முற்றாமன்
முட்டடை யும்பல னுங்குறை வாமயின் மொய்ம்பீசன்
சீலவெ முத்துவ ரைந்துதி கழ்ந்திடு சட்கோணஞ்
சேர்வழி பாடும தேவித மென்பர ருஞ்சேயோன்
போலொரு மெய்ப்பொருண் மெய்க்குரு வுண்டுகொ லென்றோரும்
புண்ணிய நண்ணிய கண்ணிய வின்புபொ லிந்தோரே. 144

---

143. நிகழ்தல் = ஒளி விடுதல். இது "துளங்குதனிகழ்தல் சுடர்தல் *** என்றிவை யொளிவிடலாகும்" எனப் **பிங்கல நிகண்டி**லும் வருவது காண்க. **பத்திரி** = துங்கபத்திரி. இது தலைக்குறை.

தேமா விளம் விளம் விளம் மா மா விளம் விளம் விளம் மா.

நல்லை யாசன மளித்திடல் கைகழு நீர்தா
னல்கல் கால்கழு நீர்தரன் முக்குடி நீர்தான்
ஒல்லை யீந்திட லொண்சல மாட்டுத லாடை
யுடுத்தன் முப்புரி நூலிடல் சந்தனம் பூசல்
வல்லை மாமலர் சார்த்துத லட்சதை தூவன்
மாசி லாப்புகை தீபிகை வெண்கருப் பூரம்
தொல்லை யில்லமு தந்துவர்க் காய்மனு மலரென்
சோட சங்குக னுக்கிடு நருங்களி துய்ப்பார். 145

கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம்
கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் புளிமாங்காய்.

தத்தன தனதன தந்தன தத்தன தனதன தந்தன
தத்தன தனதன தந்தன தனதானா.

மத்தள மணிதுடி துந்துபி கத்திரி திமிலைக டிண்டிமம்
வட்டணை சிறுபறை மண்கணை பலதாமே
தித்திமி திமிதிமி தெந்தன டட்டட டடடட டுண்டுடு
தெய்த்தன வெனவெளி வந்தருள் குகதேவா
நித்தப ரமகுரு சங்கர சித்திர மயில்வரு சுந்தர
நிட்கள சரவண சம்ப்ரம வயிலீசா
இத்தரை யினிலுனை நம்பிய பத்தனெ னதுதுய ரந்துமி
யிட்டம ருவவரு ளென்றறை யெனையாளே. 146

இப்பதின்சீரில், இங்கு வந்த சந்தபேதங்களன்றிப் பிறபேதங்களும் வரும். அவை யெங்ஙனமெனின்; அடுத்த கலியியலில்வரு நெடிலடிக் கலிநிலைத்துறைகளுட் சிலவற்றினடிச்சந்தங்க ளிரட்டும் வழியிலென்க.

பதினொருசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவது.

புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா கூவிளங்காய்
புளிமா கூவிளங்காய் கூவிளம்
புளிமா தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம்.

தனன தந்ததன தனன தந்ததன தனன தந்ததன தந்தனா
தனன தந்த தனத்தந்த தானனா.

உலக வம்புமன முலவு கின்றவரை யொழிவ தின்றுமல பந்தமே
யுயரு மென்று நினைக்கின்ற வேழையேன்
அலகி றந்தவுன தடிய டைந்துசுக மணுக வந்தருள்வ தெந்தநா
ளறைதி யண்டர் துதிக்கின்ற பாதனே
இலகு தங்கமுடி சுடிகை கிம்புரியி ரதன மஞ்சிகைகள் கண்டமா
விழைசி லம்பு தரிக்கின்ற மேனியோய்
மலர்ந ரந்தமுயர் புழுகு கந்தபொடி மலய சங்கமழ்சு கந்தமே
மலிக டம்பு மணக்கின்ற மார்பனே. 147

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

காய்.

பிருதிவில காரமறல் வகரமனல் ரகரமுயிர் பீடுடைய யகரமேலே
பிரபலம தானவெளி ஹகரமென நிற்கின்ற பீசவிவ ரந்தெரிந்தோர்
திருவுதவு மாமனுவி லனலுடைய பீசமது சேரினல னீங்குமென்று
செப்பிடுவ ரவ்வாறு செப்புமவ ரேபரம சேய்விமல மேனிதானே
பொருவறுபெ ருஞ்சோதி யாயுள்ள தானுமெரி புதல்வனெனு நாமமொன்று
புனிதமுடை யச்சேய வன்பெறுத லானுமெழில் பூக்கின்ற பாவகிப்பேர்ப்
பெருமையுடை யவனாம மனுவிலுள ரகரமொரு பீடையும ளித்திடாது
பேசரிய கறைசீக்கு மருளுதவு மென்பருயர் பெற்றிகள வாவுவோரே. 148

இதுபோன்ற வோசையுடைச்செய்யுள் : இதில்வருங் காய்ச்சீர்களோடு சிலவிடங்களில் மா, விளம், கனி, பூ வெனுஞ் சீர்களைக்கொண்டும் முடியும். விவரம் - அடியில்வரு 149-வது செய்யுட்கண் வெளியாம். இவ்வா றோசை சிதையாது வருவிருத்தங்களிற் சீர்கள் பேதப்படுதல் வழுவல வென்க.

---

147. கண்டமாஇழை = அழகிய கண்டாபரணம்.

உச்சவிசை மந்தவிசை யொத்தவிசை யென்பன
வுணர்ந்துகலி காலமதிலும்
உண்மையரு ளீயுமெங் குமரகுரு மனுவைநனி
யுச்சரிக் கின்றவர்களை
நச்சரவு தீண்டாது ககனவா சிகளாக
நவினிசா சரர்கள்பற்றார்
நமன்றமர் நெருங்கார் பெருந்தீ யெனப்பேய்க
ணண்ணாவெ னாவாகமம்
நிச்சய நிகழ்த்துமென வுங்குகன துருவாக
நிகழுமோ ரக்கரத்தில்
நிலவிடு மகாரமு முகாரமு மகாரமு
நிரப்பற்ற விந்துநாதம்
விச்சைதரு பரமென்னு மாறுமுள வெனவுமவை
வேலிறைவ னாறெழுத்தை
மேவுமொரு சூக்கமென வும்பகர்வ ரிவ்வுலகை
வெல்லுரை விளம்புபவரே. 149

இது பதினான்கு சீரடிச்செய்யு ளாகாதென்பதை இவ்வியல் 50-வது செய்யுளின் கீழ் விளக்கிய நியாயத்தினுணர்வதோடு, இதனிரண்டாமடியிலும் “னாவாகமம்” என்பது இரண்டு மாஞ்சீராகாமல் நேர் நேர் நிரையாக நிற்பதுணர்க. ஆதலின், இவ்வோசைப்படு மிதன் முற்செய்யுளும், பிற்செய்யுளும் பன்னிருசீரடிச் செய்யுளேயாத லியை பென்க.

கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளங்கனி
கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளங்கனி.

தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன, தனாதன தனான தனனா.

சமானமில் பதாதியு டையாய்நிம லதாரக
சதாநட னஞானமுருகா
சராசர மெலாமரு ளியேநிறு வியீறுசெய்
சதாசிவ நகாரியயிலோய்
விமானசு ரநாயக விரோதந டையாளர்கள்
வினோதவி றனூறுவிறலோய்
விவேகப ரிபூரண விலாசம றைநாயக
வியாகர ணநாதகுழகா

அமானக ருணாகர வனாரத திவாகர
வதீதகு ருநாதபரிபூ
அபேதநெ றியாளர கபீடம மரீசுர
வபூருவ சிகாவளபரா
குமாரகு ருதாசனி றைவாகுற மடாடவள்
குரோதமி றெய்வானைதலைவா
குருபமில் குகேசவெ மையாளென வளாவுநர்
கொளார்பிற வியேய்வரமுதே. 150

காய் காய் காய் காய் மா மா காய் காய் காய் காய் மா மா.

மந்தசபம் பெரிதிதினு மானதம துயர்விதினும் வனப்பு மீக்கொள்
வன்னவுரு வாகவழி படுமூர்த்தி நினைதலுயர் விதினு மாசார்
பந்தமெனுங் கருவிகடந் தொளிர்குகனை யறிந்துணர்வு படர்ந்த வாறே
படரறுச மாதியினைப் பாராது பார்ப்பதுயர் விதுபோ லீசன்
தந்தமுத னூலுநிகழ்த் திடுமிஙனம் விளக்கியச மாதி தன்னைச்
சாரவிய லாதுதயங் கிடுமிளைஞ ரிரவிமதி சரியா வேளை
வந்திடுமோர் சுழுனைநிகழ் போதுலக நினைவொழிந்து மதியாய் நின்றால்
மரீஇயிடு வாரந்த வறிதறுச மாதியிஃது பாய மன்னோ. 151

கூவிளம் மா மா விளம் மா மா விளம் மா மா விளம் மா மா.

சானுமண் டலமீ ரெட்டே மாத்திரை தழைக்கு மீது
சதுத்தச முடனெட் டாகச் சாரொரு பிராணா யாமம்
ஈனமி லுயர்வு பாதி யெனினிழி வாகுங் காலே
யெனினதி யிழிவா மிம்மூன் றினிலெது மேலா தார்க்கு
நூனமின் மூன்றுங் கையி னொடிப்பொழு தளவி னாகு
நுவலரும் பெரிய வாழ்க்கை நுழைவிருப் புதித்த போ்காள்
வானவ ரெல்லா மேத்து வானவ னான செவ்வேண்
மலரடிப் பரிவி னின்றே மருவுமி னுயர்வா மொன்றை. 152

152. சானுமண்டலம் = வலது முழந்தாளை வலது கையான் வலயமாகத் தடவுமளவி லுண்டாகுங்காலம்.

விளம் விளம் மா மா விளம் காய், விளம் விளம் மா மா விளம் காய்.

ஆண்டொரு நூறுபி ராணா யாம மயர்ந்தப லத்தினையே
யாசறு குசைநுனி வீழ்நீர் மாத மருந்துந ரெய்துவரே
நீண்டவி வேகபி ராணா யாம நெறிப்படி யொன்றயர்வோர்
நிறைநதி யெக்கியம் விரதந் தானா தியில்வரு நீள்பயனோ
டேண்டரு சொர்க்கமு மேய்வர் பிரத்யா காரநி தம்புரிவோ
ரெழின்மறை யெக்கியம் யாவுநிதந்தா மிழைத்தவ ராகியவை
காண்டொறுங் காண்டொறு மின்பம தேசெய் கடியுயர் சிவலோகிற்
கைக்கொளு வாரெனு மேயா கமமா கந்தனி னைப்போரே. 153

புளிமா மா காய் மா மா காய் மா மா காய் மா மா காய்

தெரிதற் கரிய குகதேவைச் சிந்தை நடுவே நாட்டியதிற்
சித்த நனிவைத் திருப்பதுதான் றெளிதா ரணையென் றோர்ந்துதினம்
புரிபொற் புடையார் மூவேழாப் புகலு கின்ற தலைமுறையுட்
புலவார் நரகங் கிடந்தாரைப் பொள்ளென் றெடுத்தே யவர்களுடன்
பெரியற் புதமார் சிவலோகிற் பெரிய போக நுகர்ந்துய்வார்
பிழையில் பொருளைத் தயிலநடை போலத் தியான மேபுரிவோர்
இரிபுற் றளறு கிடக்கின்ற வினமு முவதுங் கரையேற்றி
யேய்ந்த வுடம்பு விட்டவர்போ லிருப்பா ரெனுநல் லாகமமே. 154

இப்பன்னிருசீரில், இவ்வளவில் வந்த சந்தபேதங்களன்றிப் பிறபேதங்களும் வரும். அவை யெங்ஙனமெனின்; இவ்வியலுள் முற்போந்த வறுசீர் விருத்தங்களுட் சிலவற்றி னடிச்சந்தங்க ளிரட்டும் வழியிலெலன்க.

பதின்மூன்றுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவது.

தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா
தேமா தேமா தேமா தேமா புளிமாங்காய்.
தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த
தத்த தத்த தத்த தத்த தனதானா

எத்த லத்து ருப்பொ ருட்கு மிக்க சித்தி னிற்ப தற்கு
ளிட்ட முற்ற வர்க்க கத்தி லகலாதே
சத்த சத்தி யைப்பெ ருக்கு நிர்த்த னத்த ருக்க ளித்த
சத்தை வர்ச்சி தப்ப டுத்து னருள்சூழா

---

153. பிரத்தியாகாரம் = சீவவுபாதியை நீக்கிப் பிரபஞ்ச வுபாதியைச் சிவசொரூப மாகப் பார்த்தல்.

155. அளித்தசத்தை – அளித்து + அசத்தை எனப் பிரித்துக் கொள்க.

முத்தர் சித்தர் பத்தர் மெச்சி யுட்ப டுத்து னற்ப தத்தை
முற்று மெற்க ளப்பில் பக்க முடனேயீ
சித்தி ரக்க லைக்கொடிச்சி யற்பு வைத்த ணைத்த ணைத்து
திக்கு நட்பி னிற்க ளிக்கு முருகோனே. 155

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

புளிமா மா மா மா மா மா விளம் புளிமா மா மா மா மா மா விளம்

அரிய மூல மொன்று மேய வாவி கட்கு ளறிவினின்
றருள்செ யன்பு ளானு மந்த மூல மோடு கருமமும்
பிரிவு றாத பிரள யாக லர்க்கு நல்ல மான்மழு
பிறழு கின்ற பெரிய நான்கு புயமொ டால காலமார்
கரிய கண்ட மூன்று கண்க ணிலவ வந்து பொருவிலாக்
கதியை நல்கு கருணை யானு மூல மாயை கருமமும்
விரிய வுள்ள சகலர் கட்கு வினைநி லத்தர் மேனிதான்
மிளிர வந்த னுக்ர கஞ்செய் விமல னுங்கு கேசனே. 156

இச்செய்யுளின் 7-வது 14-வது சீரீறுகளில், மூவினவொற்றுக்களும் வரலாமெனவும்; ஏனைய சீரீறுகளில் வல்லொற்றும், வருஞ்சீர்முதற்கண் வல்லினநிற்க மெல்லொற்றும் வருமாயின் அவை யோசையைக் கெடுக்குமாகலின் வரவொண்ணா வெனவுமறிக. இவ்வாறு வேறு சிலவிருத்தங்கட்குங் கோடன் மரபு. சில விருத்தங் களின் சீர் உதாரணவாய்பாட்டுக்குச் சரியாயிருக்க வச்சீர்கட்கிடையின் மேற்காட்டிய வாறு வரும் வல்லொற்று மெல்லொற்றுக்களும், அடியிடைவருஞ் சீரீறுகளின் மாத்திரையளவு குறுக நீளவருங் குறினெடில்களும் ஓசையைக்கெடுக்கும். இவ்வித வழுவொன்றுமில்லா விருத்தங்களே யிக்கண்டத்தி லுள.

தேமா காய் மா காய் மா காய் விளம் மா காய் மா காய் மா காய் விளம்.

அண்ட நேமிவியர் வைபை மானசமொ டைந்தெ னப்புகலும் யோனிசேர்
ஆவி யாவையுமி ரட்ச கம்புரிய னாதி யீசனும்வி ரத்தியே
கொண்ட கண்டகதி நம்பு சீவரது கொள்ளு மாறெளிதின் முன்னைநாள்
குமர னானவுனை யேகு ரங்கிமறை கூறு மோம்பருள்வி ழைந்ததான்
மண்ட லத்துமுயர் விண்ட லத்துமருண் மலிய நிற்குநிலை யெக்கணும்
மருட புத்தருளி யாளு ஞானகுரு மாசி லாநினைய லாதிலை
தொண்ட னேற்குமருள் கென்ற லட்டுமுரை தூய நின்செவிபு காதெனோ
தோகை மஞ்ஞைவரு துய்ய னேயமரர் தொழுசு பாவமுரு கையனே. 157

---

155. அணைத்தல் = மனத்தின்கட் சேர்த்தல்.

புளிமா கூவிளம் மா கூவிளம் மா கூவிளம் கூவிளம்
புளிமா கூவிளம் மா கூவிளம் மா கூவிளம் கூவிளம்.

படவ ராவணி யிடைய னாகிய பரசு பாணித னக்குமா
பரிவ றாமக னாக வுந்துணை படர்ச கோதர னாகவும்
சுடரு ஞானவி லாச மேயசு வாமி யாகவு முள்ளவே
டுகளி னித்திய பிரம சாரிசு சீல மார்கிர கத்தனே
அடவி வாழ்முனி சன்னி யாசியு மாவ னான்குமி லானெனா
வறிவி வேகிக ணெஞ்சி னாளும லங்கு சோதிவி யோமமே
மடமு லாமெனை யாளு மாறெதிர் வருத லின்றுகொ ணாளைகொல்
வளர்பு லாலுட னீங்கும் வேளைகொன் மதியி லேனறி யேனரோ. 158

கூவிளம் விளம் விளம் விளம் விளம் விளம் காய்
விளம் விளம் விளம் விளம் விளம் விளம் காய்

ஈசனை யுள்ளிட மர்ச்சனை புரிபவ ரெய்துப லத்தினு மேசால
இழிவுறு மேவெளி யர்ச்சனை புரிபவ ரெய்திடு பலனென வேகூறும்
ஆசறு சிவதரு மோத்தர மொழியறி யடியவ ருள்ளிட மேநாளும்
அற்றமி லுன்றனை யர்ச்சனை புரிவத சத்திய மாவது முண்டோசொல்
பாசவு யிர்க்குழு வத்தனை யுஞ்சிவ பதமடை காறுமி ரட்சகனாய்ப்
படர்கிரு பைக்கட லேசுர குஞ்சரி பதியென வருமொரு பரமேசா
நாசமின் ஞானவி னோதமு தால்குடை நாடக வேன்மழ வாகுழகா
நாடெனை யாளிறை யேநறு மாமண நாறடி மான்மக ணாயகனே. 159

இப்பதினான்கு சீரில், ஈண்டுவந்த சந்தபேதங்களன்றிப் பிற பேதங்களும் வரும். அவை யெங்ஙனமெனின் ; இவ்வியலுள் முற்போந்த வெழுசீர் விருத்தங்களி னடிச்சந்தங்க ளிரட்டும் வழியிலென்க.

---

159. அற்றம் = சோர்வு.

பதினைந்துசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவது.

கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கருவிளம்
கருவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கருவிளம்
கருவிளம் தேமா கருவிளம் தேமா கருவிளம் கூவிளம் தேமா.

தானன தனதன தானன தனதன, தனதன தனதன தானன தனதன
தனதன தானா தனதன தானா தனதன தானன தானா.

(ஒற்றிலாப் பஞ்சபங்கி. இருநூறெழுத்து.)

பூமக டொழுதிரு நாயகி திரிபுரை
பொறையுடை மலையிறை காதலி நிருமலி
புடவிய ரானா வமுதுண வீடீ புகழுடை யீசுரி பூமா

நாமக டுதிபுரி பூரணி சிவையுமை
நறையளி யுழுகுழ லாரணி யரவணி
நடவிறை பீடா ரிடமுறை தேவீ நகைமலி நாரணி வீயா

மாமக ளருடரு நீறணி பரைநல
மறைதரு கவுரிவ ராகிய மரிதிரி
வடிவென வேவீ சொளிவிழி மாதா மகனென வானவ ரேசா

கோமக ளுழைமக ணாயக னெனவரு
குறைவிலி யறிவது நாடொரு பருமணி
குடிலைவி சாகா துடிநட நாதா குகவெனை யேகொள வாவே. 160

பொறையுடை மலையிறை காதலி நிருமலி
புடவிய ரானா வமுதுண வீடீ புகழுடை யீசுரி பூமா
நறையளி யுழுகுழ லாரணி யரவணி
நடவிறை பீடா ரிடமுறை தேவீ நகைமலி நாரணி வீயா

---

160. நகை = இன்பம், ஒளி; **பி–நிகண்டு** காண்க.

வர+ஈசா = வரேசா. வரங்களைக் கொடுத்தருள் ஈசுரா எனும் பொருண்மைத்து. கோமகள் = தேவயானைப் பிராட்டி; கோ = தேவலோகமெனுஞ் சுவர்க்கம் "கோ...ஏவுரை சுவர்க்கம் வேந்தன்" என்பது **வகரவெதுகை.** உழைமகள் = மான்மகள் = வள்ளிப்பிராட்டி.

மறைதரு கவுரிவ ராகிய மரிதிரி
வடிவென வேவீ சொளிவிழி மாதா மகனென வானவ ரேசா
குறைவிலி யறிவது நாடொரு பருமணி
குடிலைவி சாகா துடிநட நாதா குகவெனை யேகொள வாவே.

இது, பதினொருசீராசிரியவிருத்தம்.

புடவிய ரானா வமுதுண வீட புகழுடை யீசுரி பூமா
நடவிறை பீடா ரிடமுறை தேவீ நகைமலி நாரணி வீயா
வடிவென வேவீ சொளிவிழி மாதா மகனென வானவ ரேசா
குடிலைவி சாகா துடிநட நாதா குகவெனை யேகொள வாவே.

இது, எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

புகழுடை யீசுரி பூமா
நகைமலி நாரணி வீயா
மகனென வானவ ரேசா
குகவெனை யேகொள வாவே.

இது, வஞ்சிவிருத்தம்.

பூமக டொழுதிரு நாயகி திரிபுரை புகழுடை யீசுரி பூமா
நாமக டுதிபுரி பூரணி சிவையுமை நகைமலி நாரணி வீயா
மாமக ளருடரு நீறணி பரைநல மகனென வானவ ரேசா
கோமக ளுழைமக ணாயக னெனவரு குகவெனை யேகொள வாவே.

இது, வேறு எழுசீராசிரியவிருத்தம் ஆக-5.

இப்பங்கிக்கு வேறாகவும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டும் வருமரிய பெரிய பங்கிகளை முதன் மண்டலமாகிய **குமரகுருதாச சுவாமிகள்** பாடலிற் காண்க.

பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வருவன.

புளிமா விளம் விளம் மா மா விளம் விளம் மா
மா விளம் விளம் மா மா விளம் விளம் மா.

சிவமு மாசிவ சத்தியு மெழிலே
திகழ்மும் மூர்த்தியு மவரடி களுமே
சீர்கொ ணீயென மிளிர்முறை மைக்கென்
சென்னி மீதுபன் னிருவிரன் மேலும்

---

161. அடிகள் = தலைவி. என்னை? "கோமக டலைவி யடிக ளையை" என்பது **பி-நிகண்டாகலின்.**

2-வது ஆசிரியவியல்.

அவமி லேனைய தேவரு நீயென்
றாகு முறைக்குயர் தலையிலு மாசா
னாயி லங்கிடு முறைக்கில லாட
மதிலுந் தந்தையு மரசுமென் முறைக்கு
நவிலும் வாயெதி ராகவு மெய்ம்மை
நண்ணு வேதிய னாமுறை மைக்கு
நாப்பண் மார்பிலு மொய்த்தாய் முறைக்கு
நல்ல மோட்டிலு மாக்கரங் கூப்பி
உவகை யோடுனைத் தாழ்வே னின்னு
முற்ற வன்னைபி தாகுரு தேவென்
றுன்னு முறைக்கிரு நான்குவந் தனமு
முஞற்று வேனருள் வேலுடை யானே. 161

கருவிளங்காயும், கூவிளங்காயும்.

தனனதன தானதன தனனதன தானதன
தனனதன தானதன தனனதன தானதனா.

தலைகுனித லாகநவி றலும்விரல்க ளார்வலது
சயமுடியி லேறுதலு மிருகரமு மாசிரமே
தறுகுதலு மேனவிர முறுமிருகை யோடுபய
சரணவிரு சானுநில முறுதலும லார்சிரமேல்
இலகிருகை சேரவிரு சரணுரமு நேமிதொட
வியைதலும்வி சேடசிக ரமதுமிரு தோள்செவியோ
டிருகழலும் வாணுதலும் விரிதிணையி லேபடலும்
இணையவுன தேசிலடி தொழுதுபுகழ் வேனினும்வீண்
அலைமனதை யேகமென வறுதலமு ளேநிறுவி
யனுதினம்வி டாதுநினை யுழுவலுறு வேன்வெளியாய்
அவிர்திசையெ லாநினது சுயநிஜசொ ரூபமென
வகமகிழ்வொ டேகருதி வழிபடுவ லேயினிமே
னிலையறியு மாறருளி யடிமைகொள வேவருதி
நிமலனெனு மாதிசிவ னுடையகும ராவழகார்
நெடியதமிழ் பாடருண கிரிபுகழ்கொள் காதுசெறி
நிருமலகு கேசநெடு வயிரவடி வேலவனே. 162

இப்பதினாறுசீரில், ஈண்டுவந்த சந்தபேதங்களன்றிப் பிறபேதங்களும் வரும். எங்ஙனமெனின்; இவ்வியலுள் எண்சீர் விருத்தங்களி னடிச்சந்தங்க ளிரட்டும் வழியிலென்க.

"இரண்டுமுதலா வெட்டீறாகத் - திரண்டசீரா னடிமுடிவுடைய - விறந்து வரினு மடிமுடிவுடைய - சிறந்த வல்ல செய்யுளுள்ளே" எனக் **காக்கைபாடினியார்** சொன்னார் ; அதனாலிங்ஙனம் எண்சீரின் மிக்க சீரான்வரு மடிகள் சிறப்பிலவெனச் சிலர் செப்பாரோவெனின்; ஒன்பது, பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினைந்தெனுஞ் சீர்களை யடியாகக்கொண்டு சந்தநயமின்றி முடியுஞ் செய்யுள்களை யன்னணஞ் சிறப்பில வென்றல் அச்சூத்திரக் கருத்தன்றி யிவ்வியலிற் போந்தவைபோன்ற சந்தநயப்புடைச் செய்யுள்களைச் சிறப்பிலவென்றல் கருத்தன்றாம். ஏனைய பத்து, பன்னிரண்டு, பதினான்கு, பதினாறுசீரடிச் செய்யுள்களும் எண்சீரடிக்குட்பட்ட செய்யுட்சந்தங்களே யிரட்டும் வழியின் மிக்க சீரடியாக நிகழ்தலின்; அச்சூத்திரவழியே சிறப்புளவே. "கழி நெடிலடியே கசடறக்கிளப்பி - னறுசீர்முதலா வையிரண்டீறா - வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே" எனவரும் **யாப்பருங்கலச்** சூத்திரத்தை யனுசரித்த வாறாக "மற்றுமென்பதனாற் பதின்சீரின் மிக்குவருவனவுமுள" என்பதும் **யா-காரிகை**யுரை. இவ்வாறளவாயிரட்டும் வழி முதலடியின் முதலெழுத்திற் கியைந்த வினவெழுத்துக் கொண் டெத்தனைமுறையேனு மிரட்டித் தோரடியாய்நடந் தவ்வடி நான்காகியிறும். விருத்தமெல்லா முதலடிச்சீரெண்ணையே பெயராகப்பெறும். ஐந்தின்மேற்பட்ட வித்தனைசீ ரிரட்டையாசிரிய விருத்தமென்றேனும், நான்கின் மேற்பட்ட வித்தனையடி யாசிரியவிருத்தமென்றேனும் பெயர்பெறா. என்னை? "கழிநெடிலடி நான்கொத்திறின் விருத்தமஃ - தழியா மரபின தகவலாகும்" என்பது **யாப்பருங்கல**மாகலின்.

ஆசிரியப்பாவின முற்றிற்று.

2—ஆவது ஆசிரியவியன் முற்றிற்று.

ஆக இயல் இரண்டினும் போந்த திருச்செய்யுள் - 284.

3 – வது கலியியல்.

1. ஒத்தாழிசைக்கலி.

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

1. [மூவடித்தரவு ஒன்று]

பண்டைக்குக் குடமஞ்ஞை பண்ணியதீ தாலிழிந்து
பண்டப்பொற் புயர்காஞ்சிப் பதியெய்தித் தவம்புரிநாள்
வண்டற்ற கதியவைகட் களித்தமுது மழவோய்கேள்.

2. [ஈரடித்தாழிசை மூன்று]

ஈரிரண்டு கணத்தலைவ ரிழைத்ததெவ் வாலிறந்த
பேருவண மோடனமும் பிழைக்கவருள் கூர்ந்ததுநீ.

அக்காலத் தரியயன்மா லாள்பதிக ணலிவோர்ந்து
மிக்காரும் வளமுன்போல் விளங்கவருள் செய்ததுநீ.

பராசரன் மகாரறுவர் படுசாபந் தீர்த்தவர்க்குச்
சுராசுரர்களுறற்கரிய தூய்மதியன் றீந்ததுநீ.

3. [தனிச்சொல்]

எனவாங்கு.

4. [மூவடி வெள்ளைச்சுரிதகம்]

எண்ணிடு மெற்கு மருள்வாயென் றேத்துமென்
கண்ணுமுற் றுள்ளங் கவர்ந்தரு ளாலெனைத்
திண்ணவிண் வீட்டிற் செலுத்து. 1

இதனானே தரவுமூன்றடிச்சிறுமை யுடைத்தெனவும், தாழிசை யிரண்டடிச் சிறுமை யுடைத்தெனவுமுணர்க. பெருமை பேசப்புகின், தரவுக்குப் பாடுவோனது பொருண்முடிபு குறிப்பாம். ஆகலி னடிவரையறை யிலையென்றாம். தாழிசைக்கு அப்பெருமை நான்கடியும் இடைமூன்றடியுமாம். என்னை? “சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத்தரவு *** தாழிசைப்பாச்சுருங்கிற் றிரண்டடியோக்க மிரட்டி” என்பது **யா – காரிகை** யாகலின்.

---

1. **வண்டு** = குற்றம்; **நிகண்டுகள்** காண்க.

தரவடிகுறித்து “உரைப்போருள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை” என்பதுமது. ஒரு செய்யுளிற் றரவடிக்குத் தாழிசையடி சுருங்கி நடக்குமெனற்கு இச்செய்யுளே யுதாரணமாம். என்னை? “சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே” என்பது **யா-காரிகை**யாகலின். இவ்வொத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெறும்.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

1. [ஆறடித் தரவு ஒன்று]

மடன்மலர்சூ டசுரர்குலம் வருமிறையாஞ் சூரனும்வெம்
படர்தடியும் பெருமொய்ம்புப் பதுமனுமே புரிதவசுக்
கெழில்சேருந் தனதுயர்வாழ் வினையளிப்பா னிருவரையும்
பொழில்சேரு முடலொன்றிற் புகவிட்டவ் வுடலையயில்
கொண்டுபிளந் தொருபாதி கொடியாமற் றொருபாதி
தொண்டுபுரி வாகனமாத் துளங்கவருள் செய்தோய்கேள்.

2. [ஈரடித்தாழிசை மூன்று]

முதுமறைச்செந் நெறிமறந்து முதிரகந்தை கொடுநின்ற
பதுமத்தா னடுச்சிகரம் பறித்தபர மேட்டியுநீ.

பொன்னனன வுரம்பிளந்து புரைக்குடரைக் களமணிந்து
மன்னகமே மலிந்தவய மாவுரித்த சிம்புளுநீ.

ஆர்கலியை நனிகலக்கி யகங்கரித்த மயிலையையும்
வார்கமடத் தையுமடக்கு மாண்புடைய தெய்வமுநீ.

3. [பேரெண்ணாகிய நாற்சீரீரடி அம்போதரங்கம் இரண்டு]

உலகினை யளந்தவ னுரமுது கென்பினை
இலகுகங் காளமா வேந்திநின் றவனுநீ.
அம்பக மாந்திரு வலரிடத் தாளிலே
நம்பொடு சார்த்திய நாரண னிறையுநீ.

[அளவெண்ணாகிய நாற்சீரோரடி அம்போதரங்கம் நான்கு]

திண்சலந் தரன்வகிர் திகிரிக் கரனுநீ.
ஒண்பரி திவலவற் குதவு பரனுநீ.
அரியய னுடலெரித் தணிநீற் றரனுநீ.
திரிகுண மிலாவெண் டிறமார் சிவனுநீ.

2. **வலவன்** = விட்டுணு; அருச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனான காரணத்தா லெய்திய பெயரென்ப.

[இடையெண்ணாகிய முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் எட்டு]

விடமுண்ட கண்டனு நீஇ.
வெங்குரண்ட நாசனு நீஇ.
கந்தர்ப்ப தகனனு நீஇ.
காலுதைத்த காலனு நீஇ.
சசிமிதித்த தாளனு நீஇ.
சசிபரித்த சடையனு நீஇ.
கரியுரித்த கத்தனு நீ இ.
கங்கையணி கடவுளு நீஇ.

[சிற்றெண்ணாகிய இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் பதினாறு]

முத்த னீஇ.
முனிவ னீஇ.
அத்த னீஇ.
அனக னீஇ.
சத்து நீஇ.
சித்து நீஇ.
இன்பு நீஇ.
அன்பு நீஇ.
ஆதி நீஇ.
சோதி நீஇ.
கால நீஇ.
ஞால நீஇ.
அரிது நீஇ.
பெரிது நீஇ.
ஆவி நீஇ.
யாவு நீஇ.

4. [தனிச்சொல்]

அதனால்,

5. [ஆறடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்]

நின்னடி நினைந்து நின்னடி புகழ்ந்துன்
இன்னரு ளடைந்தே யென்னையு மறிந்தாள்
உன்னையு மறிந்தே யொல்லையத் துவிதந்

---

2. குரண்டம் = கொக்கு.

தன்னினீ நானெனாச் சமரச மாக
நிற்கவென் றுள்ளுமென் னினைப்பை
அற்புட னோர்ந்தினி தாள்வதுன் கடனே. 2

"இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது" என **யா-காரிகை** கூறுமாறு, இவ்வம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கு, இதனடுத்து வரு வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும் தரவடி பெருக்க சுருக்கமின்றி யாறடியேயாம். "ஈரடியிரண்டு மோரடி நான்கு - முச்சீரெட்டு மிருசீரிரட்டியு - மச்சீர் குறையினு மம்போதரங்கம்." என்பது **யா-காரிகை**யுரைவரு சூத்திரமாகலின்; இவ்விரண்டாஞ் செய்யுள்போன்ற செய்யுளி லிடையெண் சிற்றெண் அம்போதரங்க வடிகள்; நான்கு மெட்டுமாகச்சுருங்கி வரினும் வரலாமென்க. அம்போதரங்கம் - அசையடியெனவும், சொற்சீரடியெனவும் பெயர் பெறும்.

"கால நீஇ, ஞால நீஇ, ஆவி நீஇ, யாவு நீஇ என்பன, பொருளின துண்மையை மறுத்துப் பிறிதொன்றாக வுரைக்கும் **பொருளவநுதி** யென்னு மோரலங்காரமாம். என்னை? "சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை - மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதி யாகும்" என்பது **தண்டியலங்கார** மாகலின்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

1. [ஆறடித் தரவு ஒன்று]

புனல்கொண்டும் பூக்கொண்டும் பூரணனைப் பூசித்துத்
தினமிளிரு முடறானே திருவுடையா ருடலென்றும்
இழிவற்ற புகழ்கூறி யிணையற்ற மனுவோது
தொழினித்த முளநாவே சுசியுடையார் நாவென்றும்
நனவதிலுங் கனவதிலு நாயகனை நனிநினையும்
மனமதுநன் மனமென்று மகிழ்நெடிய வேலோய்கேள்.

2. [நாலடித் தாழிசை மூன்று]

தக்கவரி குமாரிகள்செய் தவநிலைமுன் னெழுந்தருளித்
திக்கனைத்து மேபுகழச் சிலநாளின் மேனுங்கள்
மிக்கவிருப் பம்போல விரைமாலை சூட்டிடுவாம்
பக்கமுளீ ரென்றுரைத்த படிபிழையா திழைத்தனையால்.

பண்டிளமை யறுமுனிவர் பரங்கிரியிற் புரிதவசு
கண்டவர்க ளருகிருந்து கருணைநிஜ நெறியாக
எண்டிசையு மப்பாலு மிணையறநின் றிடலுணர்த்தி
அண்டருமே பெறற்கரிய வரும்பெருவாழ் வளித்தனையால்.

யாக்கையிரு ளென்னவரும் யமனையொரு மசகமென
நோக்குமிக லுளவிடும்ப னுன்னோடன் றெதிர்க்கக்கண்
டூக்கமிகு முனிவரரு முவணையருந் தாமதிக்க
ஆக்கையுயிர் பிரித்தருளி யங்கவனாட் கொண்டனையால்.

3. [முடுகியலாகிய அராக நான்கு]

நிறமலி தமனிய னையரிய சிறைபணி நிருமித வினைமருவினை
அறமலி நெடியவ னயர்தவ நலனுற வடல்வளை யினிதருளினை
மறமலி யரியெனு மெறுழிசெ யிடரற மதுகையு றுகொலைசெய்தனை
திறமலி சுரர்புகழ் குறுமுனி யுயர்கவி செயநல தமிழருளினை.

4. [நாற்சீரடி அம்போதரங்கம் இரண்டு]

விந்துவு நாதமும் விளங்க நின்றுமவ்
விந்துவு நாதமும் விலங்க நின்றனை,
ஆரணச் சொல்லிடை யடங்கி நின்றுமவ்
வாரணச் சொல்லையு மகன்று நின்றனை.

[நாற்சீரோரடி அம்போதரங்கம் நான்கு]

சின்மய வெளியெனச் செறிந்து நின்றனை.
நின்மல வொளியென நிலவி நின்றனை.
சதசத் தசத்தெனாச் சத்தென நின்றனை.
பொய்த்தவ ரறியொணாப் பொருளென நின்றனை.

[மூச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் எட்டு]

சுகுர்த வருளென விளங்கினை.
துகளி லியல்பென வியங்கினை.
பிரம விபுவென விருந்தனை.
பெரிய பதியென விலங்கினை.
நெடிய திருவென நிரம்பினை.
நிகில குருவென நிகழ்ந்தனை.
நிகரில் கடியென நிமிர்ந்தனை.
நிரவ யவனென நிறைந்தனை.

[இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் பதினாறு]

தழைவு மாயினை.
விளைவு மாயினை.
சமமு மாயினை.
தவமு மாயினை
அயில னாயினை.
மயில னாயினை.
மழவ னாயினை.
கிழவ னாயினை.
வீர னாயினை.
தீர னாயினை.
முருட னாயினை
திருட னாயினை.
மலைய னாயினை.
புலவ னாயினை.
பூம னாயினை.
ஓம னாயினை.

5. [தனிச்சொல்]

எனவாங்கு,

6. [ஆறடி நேரிசை ஆசிரியச் சுரிதகம்]

எல்லிலு மல்லிலு மென்மனத் தெண்ணியுன்
நல்லடி பரவி நாடுநா யேனைக்
காப்பது கடனாக் கருதியெஞ் ஞான்றுநீ
நீப்பறு திருவரு ணீட்டிடல் வேண்டும்
வீவில்புள் ளிருக்கும் வேளூர்க்
கோவில்வாழ் முத்துக் குமார தேவே. 3

பின்வரு வெண்கலியுள்ளும், வெண்டளையான் வருங் கொச்சகக்கலியுள்ளும், கட்டளைக்கலியுள்ளும் வரத்தக்க தேமா புளிமாவெனு நேரீற் றியற்சீர்களும், கலிப்பாவிற் சிறுபான்மை வரத்தக்க கூவிளம் கருவிளமெனு நிரையீற் றியர்சீர்களும் இவ்வொத்தாழிசைக்கலிப்பாக்களின் தரவு தாழிசைகளில் வாராமற் காய்ச்சீரே வந்தவாறறிக. “என வாங்கு” என்ற தனிச்சொல் : “அடைநிலைக்கிளவி தாழிசைப்

பின்னர் - நடை நவின்றொழுகு மாங்கென்கிளவி” எனுந் **தொல்காப்பியச்** சூத்திரவழிவந்தது. நடை நவின்று வருமெனவே, அல்லாதனவெனப்படும் “அதனால்” முதலியனவுமுள; அவை யித்துணைநடைநவின்று வாராவெனக் கொள்க. அவ்வாங்கு : இடப்பொருட்கிளவியாயேனும், அசைநிலைக்கிளவியாயேனு நிற்கும்.

2. வெண்கலி.

கலித்தளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் விரவி அகவற்றுள்ளலோசையான் வருகின்ற பதினாறடி வெண்கலிப்பா.

மேலென்று சொலப்பட்ட பொருட்கெல்லா மேலாயெக்
காலுமிருந் தெங்கணுமாக் கழுமுபொரு ளொன்றதனைப்
பரசுப்ர மணியமெனப் பகருமுயர் சுருதியதன்
சரணச்செங் கமலமலர் தங்கியநுண் பூழிகளை

ஆதிபரா பரனென்னு மரனார்தம் மொய்ம்புகளும்
ஓதிசெறி பருப்பதியி னுயர்தனபா ரங்களுமே
சில்காலம் பொருந்தியினி துய்ந்தவெனச் செல்வமிகு
தொல்பிரபா கரன்மைந்தர்க் ககத்தியனார் சொற்றதிடம்
காந்தத்தி னுபதேச காண்டத்தி லுளததனால்
வேந்தர்க்கும் வேந்தாகு விட்டுணுவு மேனோரும்
நுன்சரணத் துகண்மாண்பு நுவலரிதெத் துணையுமதைப்
புன்கவிஞ னாநானோ புகலுவலித் தகையுடைநீ
என்றுதிகொண் டெளிவந்துன் னின்னருணன் கீவாயேல்
தொன்றுலகி லெனைப்பொறிய னென்றெவர்தாஞ் சொலவிசையார்
ஆதலினங் குகவெனையுன் னருணிலைவைத் தினிவருதல்
போதலுமில் லாமுடிவிற் போக்கு. 4

காய்முன் நிரை வருவது கலித்தளை பலதளையும் விரவிப் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசையான் வருகின்ற பத்தடி வெண்கலிப்பா.

அருணைநல் லவிமுத்த மணிதில்லை மணியாரூர்
திருமலி பொழின்மதுரை திருக்காளத் தியுமுறையே
நினைக்கமெய் விடுக்கவொரு நிலையுறீஇத் தரிசிக்கச்
செனிக்கவுட் செவிகேட்கச் சிரத்தையுட னருச்சிக்க

முத்தியா மெனநூல்சொன் முறைபோலப் பலனல்கும்
அத்தனார் நின்காற்றண் ணலர்பெரிய தந்தோள்பட்
டுள்ளமா மகிமையினுட் குளிர்ந்தனரக் குளிர்கொண்டே
வள்ளலா யின்பீவர் மலர்ச்சரணம் பினர்க்கென்னின்
அற்றமி லறுமுகவுன் னடிப்பூகம் முடிப்பார்வாழ்
வெற்றென மட்டிடலா மிங்கு. 5

ஆசிரியத்தளையானுந் தன்றளையானும் வருகின்ற நான்கடி வெண்கலிப்பா.

ஆசறு மயின்மழவ னருந்தமுத முகைகடழல்
தேசவி ரவன்றந்தை திருவுருவுந் தழலேயால்
நாசமி லவற்சுமந்த நறுந்தேவுந் தழலினிய
தாசருள் கவனுமொண் டழல். 6

இப்பாவானே தனியேவருங் கலிப்பா நான்கடிச் சிறுமையுடைத்தென்பதறிக. பெருமை யெத்துணைத்தென்னின்; அளவின்றென்க. என்னை? “எள்ளப்படாக்கலிக் கீரிரண்டாகு மிழிபுரைப்போ - ருள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை.” என்பது **யா-காரிகை**யாகலின். வெண்பாவேபோல, ஈற்றடிமுச்சீரா யேனையடி நாற்சீராய் முடிதலின்; இங்கு வந்த பாக்கள் வெண்கலியாம்.

கலிவெண்பா.

ஒருபொருண்மேல், ஒழுகிசைச்செப்பலோசைத்தாய்த் தனிச்சொலின்றிப்பதினான்கடியான் வருவது.

தெவ்வற்ற கண்ணுவனார் செப்பியவோர் சாபத்தை
இவ்வழியே தீர்ப்பாமென் றெண்ணியநீண் மாலென்பார்
மாசில் சிவமுனியாய் மானான பார்க்கவியை
ஆசினோக் காற்புணர்ந் தோர்பெண் ணளித்தஃ
துபேந்திரனாம் வேட னுறையுள் வளர்ந்து
நபேந்துபோன் மின்னியிடு ஞான்றுநின் பானல்கி
வாழ்ந்தா ரிரப்பார்க்கும் வாழ்வளிக்கு மாண்புற்றார்
தாழ்ந்தா ருளுந்தாழ் சழக்கனே னென்றருவேன்
நெஞ்சா னினைப்பே னிறைபாக்க ளாற்றுதிப்பேன்
தஞ்சநின் பாதமெனத் தாழ்வேனின் னாமத்தைப்
பன்னுநர்க் குந்தண்டம் பண்ணிடுவே னன்பானே
என்னகத்தி னிற்கு மிரும்பொருளே வேன்மன்னே
பொன்றாக் கருணைப் புணரியினான் புக்குய்தற்
கொன்றா யணைத்தா ளுவந்து. 7

இடையிடையே தனிச்சொற்பெற்றுப்
பதினெட்டடியான் வருவது.

வனப்புமீ தூர வளர்மணிக்க லாபந்
தனைக்ககன நீட்டித் தலநின்-றெனைக்கொள்
இறைசெவ்வேள் கால்விழைவா ரெல்லாரு நாளும்
குறைவில்லாச் செல்வரெனக் கூத்தா - டிறைமஞ்ஞாய்
நீசூர னாயிருந்து நீடாக்க விண்ணோர்க்கு
மாசூர் புரிந்து மகிழ்போழ்து - தேசாரவ்
விண்ணோருன் மாண்பு விளியவெற்றி கொள்ளவெனா
எண்ணிச்சேய் மூல மிகறருகா - னண்ணவ்
வுடம்புபோ யிந்த வுடம்புறுநீ வேரிக்
கடம்புமா வெட்சியுங் காமர்த் - தடந்தோளிற்
பூணும் பெருமான் புரிவுடையா ரானந்தங்
காணும் படிக்கருளுங் கத்தனொரு - கீணமுமில்
கூரிலை வேற்கையன் குன்றெறிந் தோனடியாஞ்
சீரியதா டாங்கு திருப்பேறு - சார்வுற்றாய்
அவ்விண்ணோர் நாமெல்லா மர்ச்சிக்கும் வாழ்வுற்றான்
றெவ்வனென் றோதத் தெளிந்தென்று - மிவ்வுலகில்
நின்னிறையே யென்னிறையா நேடி யலையெளியேன்
இன்னலுற லாங்கொ லிசை. 8

இடையிடையே தனிச்சொற் பெறாதும் பெற்றும் வெண்டளையான்வந்த இவை: பதினான்கடி பதினெட்டடிப் பஃறொடைவெண்பாக்க ளாகாவோ? "அடிபலவாய்ச் சென்று நிகழ்வ பஃறொடை" என்பது **யா-காரிகை**யன்றோ வெனின் ; கூறுதும். **தொல்காப்பியத்தில்** "நெடுவெண்பாட்டே முந்நான்கடித்தே" எனவும், **யாப்பருங்கல அடியோத்து விருத்தியுரையில்** "மெய்ப்படக்கிளந்த வெண்பா விரிப்பின் **** ஓரிரண்டு முதலா முறைசிறந் தீரா - றேறுமென்ப வியல்புணர்ந்தோரே" எனவும் வருதற்கேற்ப இலக்கண விளக்கம் 738-ம் **சூத்திரவுரையில்** "வெள்ளோசை தழுவிவருங் கலிவெண்பா : பன்னீரடியின் மிக்கே வருமெனக்கொள்க" என விளக்கி யிருத்தலின், பதினான்கு பதினெட்டடியுடைய விச்செய்யுள்கள் கலிவெண்பா வெனவே பெயர்பெறும். அதனாலிங்கே வைக்கப்பட்டனவெனவும், ஐந்தடிமுதற் பன்னீரடியளவும் வருவெண்பாவையே பஃறொடைவெண்பாவென மேலைக்காரிகை விளக்கிற்றெனவும் இங்ஙனம் பொருள்கோட லியைபாம். இவ்வாறு கொளாவிடின் மேலிரு திறச்செய்யுட்கும் பேதமிலையெனு முரணுண்டாம். **சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை**யில் வெண்டளைபெற்றுத் தனிச்சொலின்றி 22-அடியான் வந்த "தொடலைக்குறுந் தொடி" எனுந் தொடக்கத்துச் செய்யுளை வெண்கலியில் வைக்கப்பட்டதூஉம் இம்முரணுண்டாகாமையைக் காட்டும். **கந்தர்கலிவெண்பாவு**

மிங்ஙன முதாரணமாம். அற்றேல், ஸ்ரீ உமாபதிசிவாசாரியர் 190 - அடியிலருளிச் செய்ததூஉம், இடையிடையே தனிச்சீர்பெற்றதூஉமான ஒரு செய்யுளுடைய நூற்பெயர் **போற்றிப் பஃறொடை** என விளங்குவானே னென்னின்; அதுவும் பஃறொடை யாலாய கலிவெண்பாவே; தொடையாலப்பெயர் பெற்றதெனவாம். அது, “நெடுங் கழிநெடில்” “குறுங்கழிநெடில்” எனப் பிரபந்தப் பெயர்கள் காணப்படல் போலும்.

வெண்பாவுக்குரிய காய்ச்சீர் நான்கனுள்; இடையிற் குறினெடிலிணைந்த நிரையசையுடையனவும், இரண்டு மாஞ்சீராகப் பிரிக்கத்தகுவனவுமான “தம்பிரானே” என்பதுபோன்ற கூவிளங்காயும், “சருவசாரம்” என்பதுபோன்ற கருவிளங்காயும் வெண்பாவில் வரவொண்ணாவெனவும், வரின் ஓசைநயங் கெடுமெனவு மறிக. கலிப்பாவில் வரு காய்ச்சீர்கட்கு மிந்நியாயங் கொள்க.

3. கொச்சகக்கலி.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமுமில்லாது தனியே கலித்தளைபெற்று ஏந்திசைத்துள்ளலோசையான் வருவன.

காய்.

வளர்தில்லைக் கனகசபை மதுரைவெள்ளிச் சபைசோதி
கிளரால வனரத்ன சபைதளிமங் கெழுநெல்லைத்
தளர்வறுதாம் பிரஞ்சித்ர சபைகுற்றா லநிருத்தம்
அளவின்றிச் செயுமரனு மருணிதியா மறுமுகனே. 9

நிரை+நிரை+நேர்=கருவிளங்காய்.

தனதனனா தனதனனா தனதனனா தனதனனா.

கடல்கடைமால் விதிமுதனீள் கடவுளரார் மகிமையெலாம்
மடமருவா நினதுமகா மகிமையிலே சிறிதெனவே
அடமறுநூ லறையுமெனா வறிமதியோ ருனதிருதாள்
நடனமதே விழைவரரோ நவைதபுவே லிறையவனே. 10

9. வனரத்ன சபை, சித்ரசபை – வடநூன்முடிபு

10. அடம் = பலவந்தம்; ஹடம் என்னும் வடமொழி விகாரம்.

நிரை+நேர்+நேர்=புளிமாங்காய்.

தனதான தனதான தனதான தனதான.

[அட்டாட்டாக்கரம் (அறுபத்துநான் கெழுத்து.)]

நனிநாடு நனிநாடு நனிநாடு நனிநாடு
முனிவேறு நமனாள்கண் முரணாகி யணுகாமுன்
அனியாய நணுகாம லருள்பேணு மெமரீர்பொய்
நுனியாத சுரர்சூழு நுதிவேல நிருபாதம். 11

காய்முன் நிரைவரு கலித்தளையே யேந்திசைத் துள்ளலோசை.
மேற்படி, கலித்தளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் பெற்று
அகவற் றுள்ளலோசையான் வருவன.

காய்.

நமனணுகாச் சிவநிலயங் களிலுமந்த நமனென்பான்
மமதையொடைங் குரோசத்துள் வாராத மாண்புடைய
அமலவவி முத்தங்கா ளத்தியிலு மமர்சிவனார்
குமரனடி நினைவாரைக் குறுகானந் நமன்மாதோ. 12

மறலியொரு குரோசமள வுஞ்சரியா மதுரையிலும்
திறமையவ னிருகாவ தஞ்சரியாத் தில்லையிலும்
விறல்வினையர் துயர்தீர்த்து விளங்குசிவ னார்தந்த
அறுமுகனை நினைவாரை யணுகானந் நமன்மாதோ. 13

முதற்சீர்: நேர்+நேர்+நேர்=தேமாங்காய்.

சீர்பூக்கு முயிர்க்குயிராத் திகழ்குகனாஞ் செவ்வேளின்
நார்பூக்கு நிறையருளான் முத்திபெற ஞானமில்லார்
கார்பூக்கு மயிர்வெளுப்புக் கண்டவர்க்கும் பல்லிலர்க்கும்
ஏர்பூக்கு மியோகமிலை முத்தியில்லை யெனவறைவார். 14

---

11. பின்வரு மிரட்டைத்தொடைச் செய்யுட் கிச்செய்யுளு மிலக்கியமாம்.

12. குரோசம் = ஐந்நூறுகோல் நீளம். என்னை? “நாலிருசாண் கொண்டது நற்கோலா மைந்நூறு கோலியைந்த நீளங் குரோசமாம்–நாலு–குரோசமோர் காவதமாங் குன்றாத சாண்டான்.. விரோதந்தீர் முந்நால் விரல்” என்றமையின்.

வேதாக மப்பொருளை மெய்க்குருவி னினிதோர்ந்த
மேதாவி யோருடம்பு மெய்யிலையென் றொருமெய்தேர்
போதாவி யாவுமெந்தப் புரையுடனின் றானுமவை
ஆதார வேலிறைவ னருளடைந்து வாழுமென்பார். 15

வாதாந்த வெளிச்சோதீ மயிலேறுந் திருச்சோதீ
நாதாந்த நிலைத்தேவுன் னவையிலரு ளிகழ்வினையின்
வேதாந்தம் படித்தோரு மெய்ந்நூலை மறுத்தோரும்
போதாந்தம் பிடித்தாலும் புகுதுவரோ பவம்போக்கி. 16

பலதளையும் விரவிப்
பிரிந்திசைத்துள்ளலோசையான் வருவது.

திருமருவு புயமாயன் றிகழ்கமலத் தயனறியாப்
பெருமைமலி பரசிவனும் பீடுசால் செவ்வேளும்
ஒருபொருளென் றுணர்வார்தம் முணர்விலுணர் வாய்விரவும்
அருணிமல குகனேநல் லறிவாவ தருள்குதியே. 17

இந்த 17-வது செய்யுளில், நிரையீற்றாசிரிய வுரிச்சீரும், காய்ச்சீராகிய வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீரும் வந்தன. "அறிவாவத" என்பது நேர்நடுவான புளிமாங்கனியெனும் வஞ்சி யுரிச்சீராம். இச்சீ ரருகிவரும். இதனானே நேரீற்று மாஞ்சீர்களும், நிரை நடுவான விளங்கனிச்சீர்களும், இத்தரவுகொச்சகத்துள் வாராவென வுணர்க. என்னை? "மாஞ்சீர் கலியுட்புகா கலிப்பாவின் விளங்கனிவந்தாஞ்சீ ரடையா" என்பது **யா – காரிகை**யாகலின்.

கருவிளமும், கருவிளங்காயும்.

தனதன தனதனனா தனதன தனதனனா.

[ஒற்றிலாச்செய்யுள்.]

திருவறு சுடருருவே தெரிவரு மதியுருவே
அருவரு ளொளியுருவே யறைமறை புகழுருவே
குருவரு டருவுருவே குறுமுனி பரவுருவே
இருடபு முருகுருவே யெனுநல ரிடரிறுமே. 18

உலகுளீர்-தளர்வறுநா வதுதழும்பு சாரநிதந் தலைவனார்
உளர்கழல்க டுதிப்பவருக் குதவறமே யுளர்பண்டைக்
களமொழிந்து கதிகாண்ப ரென்றிடுமா கமமதனால்
இளவுருவக் குகனைநித மேத்துநெறி பற்றுதிரே. 19

இதில், "உலகுளீர்" என அடிமுதற்கட் கூன்வந்தமையின்; கலிப்பா இடையுங் கடையுங் கூன்வரப் பெறாதெனக் கொள்க. என்னை? "அடிமுதற் பொருளைத் தானினிதுகொண்டு - முடிய நிற்பது கூனென மொழிப" என்பது சூத்திரமாகலின்.

செப்பலோசையான் வெண்டளை பெற்று வருவன.

சேவிருக்குங் கைத்தீக்கை செஞ்சரண தீக்கையென்று
தூவிருக்கு நல்லார் சொலுமாறு தண்ணளியிற்
பூவிருக்கு நான்முகனம் பொற்சிரசு குட்டியுடல்
மாவருத்த மேவவுதை தந்தவனெம் மானேயோ. 20

வேதற்கு மேலா விளம்புமரிக் கும்மரற்கும்
கோதற்ற வாகனமுங் கொள்கொடியு மோருருவே
பேதற்ற ஞானப் பெருக்கிலமிழ் வாரினிய
காதற்கு ளாமா கருணையிறை யாம்வள்ளி
நாதற்கு வாகனமு நன்கொடியு மீருருவே. 21

இஃதைந்தடியான் வந்த தரவு சொச்சகக்கலிப்பா.

சுரிதகத்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

1. [தரவு]

தொடைமிலைச்சு குழல்முடித்த சூர்மகள்போ னோக்குடையாய்
பெடையனத்தை நிகர்த்துலவு பெண்ணரசீ பேரழகீ
இடைசிறுத்து முகைபெருத்த விளவிழும மலிமங்காய்
சடைதரித்த முனிவரருந் தாழ்ந்துவிழை சிறுநகையாய்.

2. [தனிச்சொல்]

எனவாங்கு.

3. [சுரிதகம்]

உணர்வழிந் தரிவைமோ குழிதரா
திணர்முடிக் குகனடி யேத்துமா னவரே. 22

சுரிதகத்தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. [தரவு இரண்டு]

நறுநரலை கடைந்ததே நம்பனெழில் வடிவுகண்டு
பொறிநகிலம் விம்முறுமோ கினியாய பொழுதார்வம்
உறுமுரிமை யான்மாலென் றொருநாமங் கொண்டிடவும்
பொறிவிரும்பி நோற்றதனான் மாதவப்பேர் பொருந்திடவும்.

மூட்டின பொருணீயா முடிசரதம் யாரறிவார்
தாட்டயை கிளர்தாசர் தாமறிவார் சருவவுயிர்
நாட்டிய முனக்குள்ளே நல்வினையுந் தீவினையும்
ஈட்டுயிர்க ளின்கணக்கு மிடுதீர்வு முனக்குள்ளே.

2. [தனிச்சொல்]

அதனால்.

3. [ஆசிரியச் சுரிதகம்]

சேவடி யருளிற் செலுத்தெனைப்
பாவகி யெனும்பேர் படைத்தவெம் பரனே. 23

இப்பாட்டில் வந்த வொருதனிச்சொல்லோடு பிறிதொரு தனிச்சொல் இரண்டு தரவுக்குமிடையில் வரினும் வரலாம்.

வெண்டளையான்வரு நான்கடித்தர விரண்டுகொண்டு முடிகின்ற
இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பாலுந்தி நஞ்சாற் கறுத்தவரி பாம்பணியான்
காலுன்னி நோற்ற கனதவத்தின் மானசமாஞ்
சூலுழிநற் கட்டழகே சோபிக்க வந்தவனைத்
தூலுறுப் புச்செயற்குத் தொன்மைசான் மூலமும்
கோலமுமாய்க் கண்டோ மவனே குலதெய்வம்
ஞாலத்தீர் காண்மினென நாவசைப் போர்கல்லாம்
ஆலடியி லுள்ளூன்றி யத்தனசை வற்றபொழு
தேலுமத னென்செய்தா னென்பார்க ளென்குகனே. 24

சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. [நான்கடித்தரவு ஒன்று]

ஓருருவும் பெயரூரு மிலியாகி யுயர்மேல்கீழ்
நேர்நடுவுங் குறுமையுமின் றகண்டமென நிலவொருநீ
சீர்மருவும் பசுவெல்லாஞ் சிவகதியை யெளிதுறுமா
றேர்மருவும் பசுபதிக்கோ ரெச்சமெனத் தோன்றினையே.

2. [தனிச் சொல்]

எனவாங்கு.

3. [மூன்றடித்தாழிசை மூன்று]

உண்மையுண ருன்னடியே னொண்பெயரு முருவிருப்பும்
எண்மையிலை வியனெனவே யெழின்மலர்நீர் கொடுபூசை
பண்ணுநிலை தண்டமிழிற் பரசினது முண்டன்றோ-அதான்று.

சகுணமதே நிர்க்குணமா நிலவுமெனத் தலைநூல்கள்
புகலுரைக ணிசமெனவென் புந்திமதித் தவ்வாறு
திகழுனது திருநாமஞ் செபித்ததுநா னுண்டன்றோ-அதான்று.

நானழைப்பேன் வாவெனவந் நாள்வரலா நீயென்று
போனநின தருள்வாக்குப் பொய்யாதென் றனுதினமுன்
கானளினங் களையேநான் கருதியது முண்டன்றோ.

[பெயர்த்தும், தனிச்சொல்]

அதனால்.

4. [ஆசிரியச்சுரிதகம்]

தெய்வச் சோழன் சிந்தைசெய் துற்ற
திருவே தணிகைத் தேவே சுவர்க்கர்
கோவே பரம குருவே குருந்தே
குன்றக் கொடிச்சி கொள்ளருட் டலைவா
சத்தியச் சைவ சமயக் கரும்பே
நெடில்வேன் மன்னே நிகழுன்
னடியே யடைமா றடியேற் கருளே.

பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. [நான்கடித்தரவு ஒன்று]

சொல்லானும் பொருளானுஞ் சுட்டரிய விபுவாய்மற்
றெல்லாமா யல்லவுமா யிருக்குமொரு நிலைநின்று
பல்லுயிரும் பரமசுகப் பரிவணுகிப் பிழைத்திடுமா
றல்லறெறு மைம்முகத்தோ டதோமுகமு மானோய்கேள்.

2. [ஈரடித்தாழிசை யாறு]

நுன்னருளிற் றிளைத்துய்யு நுணங்கியோர் வழிச்செல்லா
தின்னலுறு மிழுதைகளோ டிவன்கூட லினிமுறையோ.

விரைகமழுன் னடிமலரே விழைந்துதுதிக் கின்றவொரு
தரமுடையே னருள்விழுமஞ் சாராது முய்வேனோ.

சந்ததமுங் கம்பலையென் சலராசிக் கண்ணாழ்ந்து
சிந்தைமயங் கிடினினிய திருவருளி னலமாமோ.

திருவருளைத் தினமெண்ணித் தெருளின்றிக் கலுழ்வேனேற்
குருவருணன் குடையார்தங் குணநலமு நலமாமோ.

தினமுமன நான்வாடத் திருவருட்குப் பிரிவாயேல்
எனையடைநர்க் கேதுறுக ணென்றதுவும் பொய்யாதோ.

இன்றெனது முகம்வாடி யிளைக்கமறைந் திருப்பாயேல்
அன்றெனது முன்சொன்ன வறைக்கானி யணுகாதோ.

3. [தனிச்சொல்]

அதனால்.

4. [நான்கடியாசிரியச் சுரிதகம்]

என்முகம் பார்த்தீண் டிரங்கனின் கடன்காண்
நன்முகத் தறுமீ னகிலப்பா லுண்ட
இளம்பூ ரணனே யிறும்பு
களம்பூ ணெழில்சால் கதிர்வே லிறையே. 26

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. [நான்கடித்தரவு இரண்டு]

மணிமலி யுவணைவரர் மாமுனிவர் களைநோக்கா
அணிமலி யெமைப்பூசித் தடையரும் பேறனைத்தும்
திணிமலி சரவணவேள் செயற்குரியா னறிமினெனாத்
துணிமலி பிறைமுடியன் சொற்றவுய ருரைக்குரியோய்.

26. இறும்பு = தாமரை.

அறுமீனுக் கறுசேயா யன்றிருந்த போழ்தாற்றல்
உறுமரிய திருலீலை யுஞுற்றுவா னொருகணத்தே
மறுமேவா வெண்ணிறந்த வடிவங்க டன்கண்ணே
தொறுவுறவே காட்டியவை தோன்றியவா மறைத்தோய்கேள்.

2. [ஈரடித்தாழிசை யாறு]

சலசப்போ தமர்செல்வி தான்புகழு முமைகொங்கைக்
கலசப்பா லினிதுண்டு கயிலைபுக் கிருந்தனையால்.

வெண்காந்தள் பற்றைமுத லாயநல் விரைமலர்கொண்
டொண்காந்தித் தாளர்ச்சித் துய்வார்பங் குற்றனையால்.

சிறைபுக்க சயந்தற்குந் தேவர்க்குங் கனவிற்போய்ச்
சிறைமீட்டிக் காப்பலெனச் சொனவண்ணஞ்செய்தனையால்.

விண்ணிருடி களின்முதன்மை மேவவென யாழ்முனிவன்
பண்ணுதவ மோர்ந்தந்தப் படியருடே வாயினையால்.

பிரமன்சொற் படியுன்றன் பேராயி ரந்துதிக்குஞ்
சுரர்மிக்க பொறிபெறீஇச் சுகிக்கவருள் கூர்ந்தனையால்.

அறுவாய்நோன் பாற்றியவோ ரந்தணனை யரியதிருப்
பெறுமனுவாம் வேந்தாகப் பிறங்கவருள் புரிந்தனையால்.

3. [தனிச்சொல்]

என வாங்கு.

4. [முடுகியலாகிய அராக நான்கு]

ஆசறு நின்சர ணாசையில் விஞ்செனுண்
மோசமி லந்தர மோகமெ ழுந்தது.
விரிதரு முலகது பருவர லெனநவி
லுரியவ ருரைகளெ னுளநனி மருவின.

---

27. தொறு = கூட்டம்

27. பற்றை = செங்காந்தள், **அறுவாய்** = கார்த்திகை.

தத்துவ ஞானம தித்தழி யாநில
யத்தினை யேநினை புத்தியு மேயது.
அருளைய டைந்திடி னமுதுறு மென்றெணு
மொருமதி விஞ்சிய துணர்வுவி ளைந்தது.

[பெயர்த்தும், ஈரடித்தாழிசை யாறு]

சண்பைநகர்த் திருஞான சம்பந்தற் பார்த்ததுபோற்
கண்குளிர்வி னென்னையுநீ கருதிநிதம் பாராயோ.

வாகீசர் பனுவலெலாம் வள்ளுறையக் கேட்டதுபோல்
ஓகையினென் பனுவலையு முற்றுநீ கேளாயோ.

சுந்தரத்தின் முடியிலடி சூட்டியாட் கொண்டதுபோல்
என்றனக்குஞ் சேவடிப்பூ விரண்டினையுஞ் சூட்டாயோ.

வாதவூ ரடிகளுக்கு மனமுவந்து சொற்றதுபோற்
சீதமலர்ச் செவ்வாயைத் திறந்தெனக்குஞ் சொல்லாயோ.

ஏழாட்டைத் தண்டிதனை யெடுத்தாசீர் வதித்ததுபோற்
கேழாட்டி னென்னையுநின் கிருபைகொளச் செய்யாயோ.

கண்ணப்பு மொருவனைமுன் கரம்பற்றிக் கொண்டதுபோல்
அண்ணலெனை யுங்கரத்தி னாற்பற்றிக் கொள்ளாயோ-அணுவை நீ.

5. [இருசீரோரடி யம்போதரங்கம் எட்டு]

ஆட்டினா லாடாதோ.
ஆட்டாக்கா லாடிடுமோ.
ஊட்டினா லுண்ணாதோ.
ஊட்டாக்கா லுண்டிடுமோ.
ஓட்டினா லோடாதோ.
ஓட்டாக்கா லோடிடுமோ.
காட்டினாற் காணாதோ.
காட்டாக்காற் கண்டிடுமோ.

[பெயர்த்தும், தனிச்சொல்]

அதனால்.

6. [நான்கடி யாசிரியச் சுரிதகம்]

எனாது போத மென்ப திணையினுன்
தனாது போத மாகத் தழைத்துநான்
மேம்படு பொருளாய் விளங்க
ஓம்பரு ணிட்டையின் றுதவி யருளே. 27

இச்செய்யுள் : தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகமெனக் கலிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையான், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவெனப் பெயர்பெற்றது.

அராகவுறுப்பு : நான்கடிமுத லெட்டடியந்த மெத்தனையடியானு நாற்சீர் கொண்ட வளவடிமுத லெல்லா வடியானும் வரப்பெறுமெனக் கொள்க. என்னை? "அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி - முதலாயிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்" என்பது **யா-காரிகை யுரைவரு சூத்திர**மாகலின் வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவில் வருமாறு குறிலிணை பயின்றவடி; அராகமெனப்படும். அஃதப்பாவிற் கவ்வாறே வரல்வேண்டு மென்க.

"அடக்கியல் வாரந் தரவோ டொக்கும்" எனவரு **தொல்காப்பியச்** சூத்திரப்படி அடக்கியலாகிய சுரிதகமானது தரவடிக் கொத்தவடியாகவரு விவரம் : ஒத்தாழிசைக்கலிகளிற் காண்க. **அக்காப்பியம்** "தரவியலொத்து மதனகப்படும்" எனக் கூறுமாற்றான், ஏனைய கலியிலு மச்சுரிதக மவ்வா றொத்துவருதலைப் பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலியிலும், தரவடிக் கதிகவடியாக வருதலைச் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலியிலுங் காண்க. "வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியென - நுண்பா வுணர்ந்தோர் நுவலுங்காலை - யிரண்டு மூன்று நான்கு மிரண்டுந் - திரண்ட வடியின் சிறுமைக் கெல்லை" என **யா-காரிகை யுரைவரு சூத்திர**மிருத்தலின்; ஆசிரியப்பா : இரண்டடிச்சுரிதகமாயும் வருதலைச் சுரிதகத்தரவு சுரிதகத்தரவிணைக் கொச்சகக்கலிகளிற் காண்க. நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி யல்லாத மற்றக் கலிகளில் ஆசிரியச்சரிதக வீற்றயலடி : முச்சீரின்றி நாற்சீராய் வருதலுஞ் சிறுபான்மையெனக் கொள்க.

தாழிசை ஆறிலும் - பார்த்ததுபோல், கேட்டதுபோல், முடியிலடி சூட்டியாட் கொண்டதுபோல், மனமுவந்து சொற்றதுபோல், ஆசீர்வதித்ததுபோல், கரம்பற்றிக் கொண்டதுபோல் என அறுதிறமெடுத்துக் காட்டினமை சரித்திரங்களிலுள்ள வாறென்றோர்க. இவ்வித காரியங்கள் எவர்மாட்டு நிகழாதிருப்பினும் என்மாட்டு நிகழவேண்டுமென்னு நோக்கத்தானே அவற்றை யெடுத்துக்கூறத் துணிந்தார் அடிகளென்றல் ஈண்டேற்புடைமையாம்.

4. கட்டளைக்கலிப்பா.

எள்ளுக் குள்ளெண்ணெ யென்ன வனைத்திலு
மிருக்கு மோர்ச்சசி தானந்த மாமுன
துள்ளத் திற்கிறை யேனுமொவ் வாநடை
யுற்று ளோருநின் பேருரு வாதிகள்
எள்ளி னோருமு னன்பர் கலங்கிட
வேசி னோரும்பொன் னாடர்க ளென்னினும்
அள்ள லாதி துவாந்தம்புக் கேங்குவா
ரன்பி னாலெனை யாண்முரு கையனே. 28

ஏக நோக்குறு வோர்பித்தர் பாலர்போ
லேக தேச மிருப்ப ரெனாநவில்
யோகர் சொற்பொரு ளிற்றென வேயுணர்
யூக மற்றவர் புத்தியில் பித்தரை
மோகந் தீர்பர மென்றுகொண் டாடுவர்
முத்தி வேட்கை யுளார்க்கிரங் கின்னருள்
மேக மாமுரு கையவுன் றாண்மலர்
வேண்டு மென்னெஞ்சு மம்மடங் கொள்ளுமோ. 29

கருவி யாவுங் கடந்தவ ரேனுமக்
கருவி யோடுறு காற்சிவ சன்னிதி
மருவி யானந்தக் கண்ணம் வடித்திடன்
மலர்க்க ரங்களைக் கூப்புதல் வாழ்த்துதல்
திருவெண் ணீறிடல் தேசிகற் போற்றுதல்
சிவசி வாவெனச் செப்பல் விடாரிவை
அருகி னோரெவ ருங்குண மில்லரென்
றறிவ தேயென் விவேகமெண் கண்ணனே. 30

---

28. துவாந்தம் = இருள்நரகம்; வடசொல்

30. கண்ணம் என்னுந் தொடரில் அம் = நீர். **நிகண்டுகள்** காண்க.
எண்கண் = குமரவேள் திருவிளையாடற் கேத்திரங்களுள் ஒன்று.

அறிவில் பாச பதார்த்தமு ளொன்றனை
யந்த ரங்கத்தில் வைத்திருப் போரையும்
சிறிய போதப் பசுப்பிடிப் போரையுந்
தெளிவி லாவிழி தெய்வங்கொள் வோரையும்
நறிய நின்னடி பற்றிநிற் கின்றவென்
னன்னெஞ் சானது ஞானிக ளாமதித்
தறிஞர் பூசனை செய்யவெண் ணாதுகா
ணழகு மாமயி லூருமெண் கண்ணனே. 31

எட்டெ னுங்குடி வான்மிகி சோலையி
லிராம தேவரு மேர்ப்பரங் குன்றினில்
மட்டி லாமச்ச மாமுனி வேங்கட
மலையிற் கொங்கணர் மாவரங் கத்திலே
சட்டை மாமுனி யுந்தங்கி னாரவட்
டழைக்கு நன்மையெல் லாமவர் சித்தெனாக்
கட்டு ரைக்குமெல் லாருந் தலைத்தெய்வக்
கருணை நீத்தவ ரேகந்த சாமியே. 32

தில்லை யிற்றிரு மூலர் வயித்தியன்
சேதி மப்புலந் தன்வந்த்ரி யுங்கெடாத்
தொல்லை யாருர் தனிற்கம லன்சுடர்
சுடரண் ணாமலைக் கண்ணிடைக் காடரும்
வல்லை மேவொரு சேதுவி னந்தியும்
வதிந்தா ரம்பரெல் லாமவர் சித்தெனாச்
சொல்லும் யாவரு மைந்தொழி னாயகன்
றுப்பெண் ணாதவ ரேகந்த சாமியே. 33

சதுரர் சூழ்பழ நிப்புலம் போகர்மா
தணிகை யிற்கரு வூரரங் கேரளப்
பதிய னந்தன் படுக்கையில் வண்டமிழ்
பாடு கும்ப மகாமுனி வைகைபாய்

---

33. வயித்தியன் சேதிமம் = வைத்தியேசுரன் கோவில்.

மதுரை யிற்சுந்த ரானந்த ராதியோர்
வதிந்தா ரம்பரெல் லாமவர் சித்தெனாக்
கதறெல் லாரு மனாதிப் பிரான்செயல்
கருதா வேழைக ளேகந்த சாமியே. 34

சருவ சீவரு மீச வுபாசனை
தன்னின் மேம்படு வாரஙன் மேம்பட
அருளு நாயக னாளர சாகவு
மருள்பெ றும்பசு வாட்பட் டிருக்கவும்
மருவு தீர்வையுண் டாமென வோரவோர்
மதியி லாரடி யார்களை யேபெரும்
பொருளெ னச்சொலி நாத்திக ராவரென்
புந்தி மேய புராண விசாகனே. 35

மகத்தெ னச்சொல்விட் சேப மடங்கநின்
மகிமை நாமம் விடாமற் செபிப்பதும்
சுகத்தை மூடிக லாவர ணங்கெடச்
சுத்த மூர்த்தித் தியானம் விடாமலே
அகத்திற் செய்வது மஞ்ஞுமெ னல்லற
வகந்தை விட்டரு ளின்வய நிற்பதும்
இகத்தை நீக்குநர் செய்கையென் றுள்கிடா
ரெம்மெய் கண்டுயர் வாரயி லீசனே. 36

[இது முதலிரண்டு பாட்டும், இடையிறுதிமுற்று மடக்கு (யமகம்)]

கமழ்க டம்பணி பூணறுங் கண்டனே
கரையில் விண்மண்ணு நிற்கும கண்டனே
இமிழ்சி லம்பணி தாங்கிரு காலனே
யெவையுந் தந்துபின் வாங்கொரு காலனே
தமிழ்நெ டுங்கவி பாடுநர் நாதனே
தந்தைக் குங்குரு வானவ நாதனே
அமிழ்த ராசைகொள் பேரின்பக் கட்டியே
யடிய னேனையு மாணலங் கட்டியே. 37

தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்
தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

தான தானன தானன தானனா, தான தானன தானன தானனா.

ஆட ராவணி வோனரு ளாளியே யாறெ னாநவின் மாதளி யாளியே
பீட றாவறி வாமருள் வாரியே பீலி மாமயி லேறுப வாரியே
நாட வாவினர் காணுக ணாடியே நாச மேதுமி லாதவி ணாடியே
சீட ராமவ ரேபல கோடியே சேரு மாறெனை யேநனி கோடியே. 38

வண்ணத்திடை, மடக்கு நடக்கு நேர்மையை முதன்மண்டலத்தில் ஸ்ரீ **கதிர்காம வேலர் வண்ணத்தின்** கட்காண்க.

இங்கு 28-முதல் 38- வரை வந்த யாப்புகள் : எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்த மாகவோ வெனின்; "மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே - நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே - பதினோரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து - மியைந்தரை யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித் - தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா" என்பது சூத்திரம். ஆகலி னாகாவென்க. இச்செய்யுள்களி னடிகளி னான்கா மெட்டாஞ்சீர்கள் : காயின்றி விளமாகவே வரல்வேண்டும். அன்றெனி னோசைகெடுமெனவும், 29-வது செய்யுள் முதலடியிற் 'பாலர்போ' எனுஞ் சீரில்வந்த ரகரவொற்றைப்போல இடையின வொற்றுக்களும், வல்லினமுன்வரப்பெறாத மெல்லினவொற்றுக்களும் வரின் ஓசைகெடா தெனவு முணர்க.

கலிப்பா முற்றிற்று.

கலிப்பாவினம்.

1. கலித்தாழிசை.

இரண்டடியா யீற்றடிமிக்கு ஒருபொருண்மேன்
மூன்றடுக்கி வருவது.

செய்வினை தீர்த்துன் சேவடி வைத்திடவெம்
தெய்வத் திணிவேலோய் நட்ட மென்பா னடியாயோ.

மொய்வினை தீர்த்துன் முத்தடி வைத்திடவெம்
செய்ய திருவேலோய் நட்ட மென்பா னடியாயோ.

பொய்வினை தீர்த்துன் பொன்னடி வைத்திடவெம்
துய்ய சுடர்வேலோய் நட்ட மென்பா னடியாயோ. 39

மேற்படி, வேறு.

தெளிபத்தி யாம்வலையிற் சிக்கிவயப் படுகுகவேள்
அளிபற்று சேவடியை யணைமினோ போமுன் னடியார்காள்.

வேண்டுவன வீகருணை மேன்கற்ப கக்கரவே
லாண்டவனார் சேவடியை யணைமினோ போமுன் னடியார்காள்.

எம்மையடை வார்க்கென்று மின்னனலி வேதென்ற
அம்முருகன் சேவடியை யணைமினோ போமுன் னடியார்காள். 40

மூன்றடியா யீற்றடிமிக்குத் தனியேவருவன.

வாழ்விவை யெனவே மதித்திங் கீட்டெவையும்
பாழ்பட வுயிரும் பதைக்க வுடனீக்கும்
ஊழ்வினை தெரியீ ரோசே யருளுக் குரியாரே. 41

இன்றிருந் தெதிர்நா ளிலதாம் பொருளேமெய்
என்றிருந் துளநா டொலையா தெறுழ்வேலன்
பொன்றுலங் கடியா மலரே நாடீர் புவியாரே. 42

வல்லுறழ் முலையார் மயல்பட் டுழன்றுமுகை
வல்லெனப் பெயர்த்து மதியற் றதினுழைதல்
நல்லுணர் வாமோ நவில்வீர் சேய்வாழ் நகரீரே. 43

தோதகஞ் சிருட்டி தொடங்கி யனுபவித்தும்
போதுமென் றுணராப் புரைசேர் மனமுடையீர்
காதலி லினுநில் லாமே குகனைக் கருதுமினே. 44

நான்கடியா யீற்றடிமிக்குத் தனியேவருவது.

கைவரு பொற்பயனே கருதிக் கறையேசால்
பொய்ம்மனு டர்ப்புகழும் பொறியில் புலவீர்காள்
சைவரு ணச்சொருசேய் சரணைப் புகழ்வீரேல்
ஐயுற லற்றவர்கா ணருளும் பொருளு மடைவீரே. 45

நான்கடியா யீற்றடிமிக்கு, இடைமடக்காய்த் தனியேவருவது.

வலம்பனா ளுஞ்சான் மலைச்சார் புறைவார்முன்
சிலம்பனாய் நின்றான் றிருக்கா னினைநெஞ்சே
சிலம்பனாய் நின்றான் றிருக்கா னினையாயேல்
புலம்பனா வாயால் பொச்சாப் புண்ணே னினைநெஞ்சே. 46

நான்கடியா 'யீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து'
முதலடியு மூன்றாமடியு மொத்து, இடைமடக்காய்த் தனியேவருவது.

குருகு நிலவு கோடை சூடி
முருக னடன மாடுமே
முருக னடன மாடு மோதங்
கருது மடியர் காணு மாறு கடுகியே. 47

இக்கலித்தாழிசைகள் : சீர்வரையற்ற விரண்டடியும் பலவடியுங் கொண்டுமுடியும். என்னை? "அடியெனைத்தாகியு மொத்துவந் தளவினிற் - கடையடி மிகுவது கலித்தாழிசையே" என்ப தியாப்பருங்கலமாகலின்.

---

2. கலித்துறை

நெடிலடிக் காப்பியக்கலித்துறை யென்னும்
கலிநிலைத்துறை.

தேமா கூவிளம் கூவிளம் தேமா புளிமாங்காய்.

ஊரும் பேரறை நாவிழி மூக்கு முறுகாதும்
சீருங் காயமு நின்னன வென்று தெரியாமே
ஊரும் பேருரு வாதியெ லாநம் முடையென்னா
ஆரும் பேதைய ரோவுணர் வார்நூ லயிலோனே. 48

---

47. கோடை = வெண்காந்தள்; என்ப. "வெண்காந்தள் செங்காந்த ளென்றிரு விகற்பமுங் – கொண்டே வழங்குங் கோடைப் பெயரே" என்னுஞ் **சேந்தன் திவாகரச்** சூத்திரத்தால் வெண்மையுஞ் செம்மையுமான இருதிறக்காந்தளுங் கோடலே ஏற்புடைத்து.

தேமா புளிமா தேமா புளிமா புளிமாங்காய்
தான தனத்தா தான தனத்தா தனதானா.

வீவு ணுதிப்பே மேவு சகத்தாள் வினையீரே
மூவர் முதற்றே வாக விருப்போன் முதுவேதா
யாவு நினைப்பா லீயு முரத்தான் யதிராசா
தூவி மயிற்கோ னேய மிகுத்தோர் சுகமேலே. 49

தேமா கூவிளம் கூவிளம் தேமா கூவிளங்காய்.

ஈரைந் தாகிய வங்குலி கூப்பி யீரெழிற்கை
சேர நெஞ்சிலு நெற்றியின் மேலுஞ் செய்வதுபோல்
ஓரைந் தைந்தையுஞ் சேயவன் பாதத் தொட்டிவிடா
வீரம் விஞ்சிட நாடுதிர் மோக்க வேட்கையரே. 50

மட்டி லீர்கரும் பேனமுக் கேறு வார்கதுப்பை
வெட்டி யந்தலை முண்டிதம் பார்த்த மேன்மையைப்போல்
எட்டு நெஞ்செழு மிவ்வுல காசை யேமழித்துப்
பிட்டு ணீசுரன் மைந்தனை நாடிற் பீடுறுமே. 51

கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா தேமாங்காய்.

கூடுந றுங்கே சங்களி லொன்றுங் கொய்யாமல்
நீடுதல் கண்ட வாறணி மன்றுண் ணின்றாடு
பீடுடை நம்பர் நந்தன னின்பம் பெய்மேகம்
நாடுத வந்தா னீளினி னைந்த நன்காமே. 52

தானன தான தானன தான தானானா.

நாரண னான ராமனும் ராம னாடார்வே
பூரண மான வேடனு நீறு பூசீசா
காரண னேயெ னாநினை வேலர் காறானே
ஆரரு ளீதெ ணாரரு ளாழி யாடாரே. 53

53. **"வேடன்"** இவ்வேடன் பெயர் குகனெனப்படும். வரலாறு **ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசத்திற்** காணலாம்.

இரண்டாஞ்சீர்: புளிமா. ஐந்தாஞ்சீர்: புளிமாங்காய்.

வான்மதி வளர்செவ் வேணியன் மொய்ம்பா மலையேறி
கூன்மதி யெனுட னீவிளை யாடுங் குணியோவென்
மேன்மதி முகவெம் மானயி லானை விழைவோரே
தேன்மதி யுறுவார் கீழ்நடை மேவார் திகையாரே. 54

தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம்.

தத்த தத்தன தத்த தத்தன தத்தனா.

சொக்க ரிக்குடி மக்க ளுக்குள துக்கமால்
பொக்கெ னக்கெட வக்கி புக்கெழு மக்கியாய்
நக்க டுக்கைகொ ணக்கர் பக்கந டக்குமா
வுக்கி ரக்குக னுக்கு மிக்கதி ருக்குமோ. 55

கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய்.

ஏசறு சென்னியின் மாமணி மின்முடி யேதாங்கும்
ஆசையொ டிவ்வுல காளினு முண்ணல மாமோசேய்
தேசவிர் பொன்னடி யேமுடி மேலணி தெய்வீக
தாசரு ளங்களி யேகொளும் வாதனை சாராதே. 56

தேமா புளிமா புளிமா புளிமா புளிமா.

தந்தா தனனா தனனா தனனா தனனா.

ஒன்றாய் மிகையா யுயிரா யுடலா யுறவாய்
அன்றா யறிவா மொளியாய் வெளியா யருளாய்
நின்றே நிறைதே வொருதே வதுவே நிகழ்சேய்
என்றே யுணர்வா ரணவார் நசைநோ யினையே. 57

---

55. பொருக்கென வென்பது பொக்கெனவென மரீஇயிற்று. **அங்கி;** அக்கியென வலித்தல் விகாரமாயிற்று. இச்செய்யுணடைத் தொடைவிவரம்; இவ்வியல் **131** வது விருத்தத்தின் கீழே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தேமா தேமா தேமா தேமா தேமாங்காய்.

தானா தானா தானா தானா தானானா.

[நெட்டெழுத்துச் செய்யுள்]

காரீ மாலோ டானா வேதா காணாமா
சீரீ மாதே வாமே லோனீ சேயானோ
னாரீ காலே பாடே ணேசா னாவோரா
லேரீ தூமா னாவா ரேசா லேகாரே. 58

கருவிளம் தேமா புளிமா புளிமா புளிமா.

தனதன தானா தனனா தனனா தனனா.

திருமுரு காமா சிலைபோழ் திறலோய் தெருளோய்
குருமுரு காகோ குகவே டழைநீள் குருகே
றொருமுரு காமான் மகளார் வலவா வுரனார்
செருமுரு காகா வெனவோ துநர்பார் செனியார். 59

புளிமா புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கூவிளங்காய்.

தனனா தனனா தனதன தனதன தானதனா.

அறுகா லளிமூ சலர்பல தருதரு வார்வளமே
சிறுகா லனம்வாழ் பலகுள முளவெழில் சேர்பொழிலே
உறுகா லனிலா மதுரையி லுறைமுரு கோனளுரே
தெறுகா றருவா னடிநினை மதியினர் சீர்பெறவே. 60

ஐஞ்சீரா னடக்கு மிக்கவிகளி னடிகளில், எச்சீர்க்கண் மோனையெழுத் தல்லது இனவெழுத்து வரினு மிதுகாறும் வந்த வாறாக ஐந்தாஞ் சீர்க்கண் வருவதே சிறப்பு. பின்வரு கட்டளைக்கலித்துறைக்கு மிவ்விதி கோட லியைபு.

---

58. காரீ = அழகு பயக்கின்ற. கார் = அழகு; "மழைபடு காலமுங் காரெனுங் கட்டுரை – ஆகுமயிரு மழகுமற் றதற்கே" என்றியம்புதல் **பிங்கலந்தை. மானாவார்** = மலையென வுயர்தன்மை யுடையராவர்; மான் = மலை; **பிங்கலந்தை** காண்க. மன்னாவா ரென்பது மானாவாரென நீண்டதெனினும், மகான் மானென வாயதெனினுமாம். **ஏசால்** = குற்றத்தால்.

59. வலவன் – வல்லவன் = காதலன்.

60. தெறுதல் = அழித்தல்; "அளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்" என்றார் **பெரும்பாணாற்றுப் படை**யினரும். "நெரித்த றெறுதல்" என்பது **சே – திவாகரம்.**

தேமா கூவிளம் கூவிளம் கருவிளம் புளிமா.

அம்பொ னோதியை யார்திருத் தவரெனக் குனித்தோன்
வெம்பு வஞ்சகர் முப்புர வியன்கெடச் சிரித்தோன்
நம்பு மாமக னாகிய நறுங்கய முகத்தான்
தம்பி யன்புடை யார்நமன் விடுதுயர் தடுப்பார். 61

சீர்வாய்பாடு சிதையினு மோசை கெடாது நடப்பன.

தரும மூர்த்தியென் சண்முகன் றாணினைந் தாற்று
கரும யாகமு ளார்க்கிடு புண்ணியங் கரிசில்
பெருமை யாயொரு பிறப்பள வுந்தவ யாகக்
குருமை யார்க்கிட னூறள வும்பலன் கொடுக்கும். 62

சேய வன்றன தாணினைந் தேசறு செபஞ்செய்
நேய யாகமு ளார்க்கிடு புண்ணிய நிரம்பா
ஆயி ரம்பிறப் பளவுந் தியான வியாகர்க்
கீயு நன்மையொர் பிரமகற் பாந்தமின் பிசைக்கும். 63

தீனர் நாயக னாயவர் பூசைகொள் செவ்வேள்
கான மேதரு தாளச ரோருகக் கடிசால்
ஞான யாகமு ளார்க்கிடு நல்லவை பெரிய
மான மாம்பிர ளயமள வும்பலன் வழங்கும். 64

முதற்சீர் : கருவிளம்.

கரவயிற் பெருமான் றிருவருட் பொலிவினைக் கண்டால்
இரவொடு பகலும் மிரவினிற் பகலிர வுகளும்
பரவிய பகலிற் பகலிர வென்பவு மிலைவான்
இரவியி னுயர்வா மறிவுள ததையுயி ரேயும். 65

தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

முன்பி னீட்டிய குற்றமெ லாமற முன்னியே
அன்பர் மாட்டரு ளேவளர்க் கின்றகண் ணாளநான்
இன்பம் வேட்டுனை யேபுகழ் வேலையி லிங்குளேன்
துன்ப மோட்டுபு கோடிக டம்பணி சூடியே. 66

62. கரிசு = குற்றம்; **முதன் மண்டலத்து** 67–21 ன் குறிப்புரை யெடுத்துக்காட்டோர்க. நூறளவு மென்றதற்கு, நூறுபிறப்பளவுமெனப் பொருள் கொள்க.

வானை நோக்கும ரங்களு லாத்தரு வானரம்
போனை வேனுனை யேபிடி யேனிருள் போழுநீ
பூனை போலெனை யேகொடு போகுதி பூம்புன
மானை நேடிவ னம்புகு நெட்டயின் மள்ளனே. 67

தேமாங்காய் புளிமாங்காய் புளிமாங்காய் புளிமாங்காய் தேமாங்கனி.

கோவென்ற படைமீளி யனைவோரு நனிநாடு கோவாளிதான்
நோவென்ற சிகியாகி வருகால மதிலேறி ஞொள்காதசூ
ரேவென்ற திதிபால ருயர்வாழ்வு தரல்போல வேசூழுநான்
காவென்ற பொழுதேகை தருவாயொர் விபுவாய காங்கேயனே. 68

தேமா கூவிளங்காய் கூவிளம் புளிமா புளிமா.

தான தந்தனன தந்தன தனந்த தனனா.

நீடை கொண்டவிரு மிஞ்சிகொ ளிலஞ்சி நிலைவாழ்
கோடை மஞ்சரிவி ரும்புள மலிந்த குமரா
பாடை வந்திடுமு னங்கரு துகின்ற படியே
பீடை வென்றமல வின்பது பிறங்க நினையே. 69

கூவிளங்காய் காய் காய் காய் தேமா.

மாதமொரு பூப்பூத்து வருடமொரு காய்காய்க்கும் வல்லி
ஏதுமிடை யூறின்றிப் படருமர மாயிருந்த வென்னை
வாதனையிஃ தாமெனவென் மனமிருந்து வேறுசெய்த வாறு
கோதிருளும் வேறுபட வருள்புரிதி வேல்பிடித்த கோவே. 70

ஐந்தாஞ்சீர்: புளிமா.

எண்ணிறந்த விவகாரத் துள்ளுழன்று நாளுநின்ற வெனைநீ
நண்ணிவந்து நறுமதிதான் சொல்லியதண் ணளிவழியி னடப்பான்
பெண்ணலமும் பொன்னலமு மண்ணலமு நான்விடுத்த பிறகும்
உண்ணலநன் கெய்தாத தென்கொனுதி வேற்பெரும வுரையே. 71

---

69. இலஞ்சி = திருவிலஞ்சி யென்னுங் குமார கேத்திரம்.

புளிமா கூவிளங்காய் தேமா தேமா புளிமாங்காய்.

மணிகொள் பொற்பணிக ளேபூண் மாதா மகனாம்வீ
யணிகொள் மற்புயவி சாகா நாகா வருளாளா
திணிகொள் வஜ்ரவயி லீசா தேசா சிறியேனோர்
துணிகொள் சிற்ககன மாநீ யாமா துயிலீயே. 72

தேமாங்காய் தேமாங்காய் கருவிளம் கருவிளம் தேமாங்காய்
தந்தத்தா தந்தத்தா தனதன தனதன தந்தத்தா.

பந்தப்பா டஞ்சிச்சூர் பரிவுறு பெரியவர் பண்டத்தா
நந்தப்பா நெஞ்சுக்கோர் நலமரு ளிறையென நண்புற்றோர்
எந்தப்பா டுஞ்செற்றா ளிதவரு ளறுமுக வென்கட்டார்
சந்தப்பா கொண்டப்பா சமநிலை யெனைநனி தம்பித்தாள். 73

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாதமொன்றற்குப் பதினாறெழுத்து.

பூவாய விந்த வுலகத்து வாழ்வைய பொய்யெனத்தம்
நாவார வோதிமெய்ஞ் ஞானோப தேச நவில்கவென்பார்
தாவாய வில்லத் தவாவினை விட்டே தழுவுமென்னிற்
போவார் மறுமொழி சொல்லாது வீணர்தண் போரியனே. 74

ஓயாத நாட்டத்தி னின்றே யடையரு ளுண்மைநிலைக்
கேயாசை வைப்பவர்க் கிங்கொரு பாடு மியைவதின்றென்
றாயாத பேர்க்கந்த வுண்மைதா னெவ்வா றறிவிலுறுஞ்
சேயாகி யெங்கு நிறைவா யிருக்கின்ற சின்மயனே. 75

கண்ணன் சனகன் முதலாய பேர்கண்மெய்க் கண்ணுளராய்
எண்ணில் வினைசெய்ய வில்லைகொ னாஞ்செயி னென்னையென்பர்
அண்ணிய சன்மத்திற் றானே மருளற்ற வாற்றலவர்
நண்ணின ரென்றறி யாதார் திருவள்ளி நாயகனே. 76

---

72. வஜ்ரம் = நவமணிகளுளொன்றாய வைரம்; வடநூன்முடிபு. **துணி** = ஒளி; **பி - நிகண்டு** காண்க. **74. போரி** = திருப்போரூர்.

செத்தறச் சுத்தி புரிந்தநற் செம்பினைச் சேற்றினடு
வைத்தெடுத் தானுங் களிம்பூ றிடாதந்த வாறிச்சையின்
வித்தவித் தானா வருட்கட லாமுன் விபுத்துவவான்
சித்தணைந் தாற்பின்பு செய்வினை பற்றாது சேயவனே. 77

இப்பா ரெமக்குள்ள வேலையுங் காலமு மெண்ணங்களும்
தப்பாம லின்னுஞ் சிலநாளிற் றீருமச் சந்தர்ப்பமா
துப்பாய முத்தியை நாடுவே மென்பார் துணிபுநரி
உப்பாழி வற்றுமென் றொள்வேலை காத்தலொக் குங்குகனே. 78

நெஞ்சு முடம்பு மசைவறச் செய்துன்னு நிட்டையது
நெஞ்சு முடம்புந் தளராத வர்க்கே நிலைத்தலின்றேல்
நெஞ்சு முடம்புந் தளர்ந்தவர்க் கோவுண் ணிரம்புமென்றன்
நெஞ்சு முடம்பும் பணிந்துய்ய வாக்கயி னின்மலனே. 79

நீக்க மிலாநெடுந் தூக்கமுண் மூர்ச்சையி னிற்றலென
நாக்கை வலத்தொளை யேற்றிநிற் கின்றதை நன்றென்பர்கொல்
போக்கும் வரவுமி லாச்சிவ யோகப் பொருத்தமுளோர்
ஊக்க முடையர்துஞ் சாதுன்னு நெட்டயி லுத்தமனே. 80

இச்செய்யுள் போன்றவற்றைக் கோவைக்கலித்துறை யென்ப, என்புழி, மற்றது "நேர்முந் துறிற்பதி னாறெழுத் தாகி நிரைமுதலாஞ் - சீர்முந் துறிற்பதி னேழாய் முடிந்துசெப் பாரடிக - ளேர்முந்து நான்கொத் திருபது சீரா லியன்றிடுமேற் - நேர் முந்து பேரல்குன் மாதே யஃது திலதமன்றே" எனும் **வீரசோழியச்** செய்யுட்படி, திலதக்கலித்துறையெனவாம். கட்டளைக்கலித்துறைதானே யிவ்வா றிருதிறப்படுமென்க. ஈண்டு 80-வது செய்யுள் கோவைக்கலித்துறையாவ தெங்ஙனமெனின்; கடையடியில் "துஞ்சாது" எனு மூன்றாஞ் சீர்ச்சொல் பிளப்புண்டு முற்சீரோடொன்றி யொழுகிய வோசைத்தாய் வந்ததனாலென்க. இவ்வா றிரண்டாஞ்சீர் நான்காஞ்சீர்களும் பிரிதொழுகின்; மிக்க சிறப்பெனவுங் கூறுப.

[சதுரங்கபந்தம்]

வாளா ரநாதி மயிலேறுஞ் சுந்தர மேயமகா
வேளா மயிலோய் விமலர்கண் வந்த சமாதியர்கோ
வாளா யெனுநாவுள் ளார்நா ரருந்தெங்க ளாரியற்கே
யாளாகி வாழ்வது மாணப் பெரிதெனு மாகமமே. 81

வா	ழ்	வ	து	மா	ண	ப்	பெ
கி	ளா	யா	கே	ற்	ய	ரி	ளா
ர்	நா	ர	ரு	ந்	தெ	ங்	க
ளா	ள்	வு	நா	னு	யெ	ளா	வா
ந்	த	ச	மா	தி	ய	ர்	கோ
வ	ண்	க	ர்	ல	ம	வி	ய்
ய	ம	கா	வே	ளா	ம	யி	லோ
மே	ர	த	ந்	சு	ஞ்	று	லே

பாதமொன்றற்குப் பதினேழெழுத்து.

அறிவான சாயுச்சி யந்தா வலதரு ளாற்பசுமை
செறிவான புன்புழு வைச்செங் குளவி செயுமுறைபோற்
பொறிவான நாடர் பிரானீ யெனையும் புரிதிவண்மை
முறிவான நெஞ்ச ரறியாத வாறு முககுருவே. 82

[அடி முதற்சீர் மடக்கு. (யமகம்)]

பிணிமுகங் கோடிகண் டாசைகொள் பேரெழிற் பீலியுடைப்
பிணிமுகங் காதலித் தேறி யுலாத்தரு பேழயிலோய்
பிணிமுகங் காணென் கலக்கற வென்னைப் பிறங்கருளிற்
பிணிமுகங் காட்டியுன் சேவடிச் சீர்வைத்துப் பேணுதியே. 83

[அடிமுதலிரண்டுசீர் மடக்கு. (யமகம்)]

வளைக்கை யெனக்கு மிலையுமை மைந்தவிம் மாநிலத்தோம்
வளைக்கை யெனக்கு மரபத னான்மல மாய்த்தருள்கு
வளைக்கை யெனக்கு யிலவுள்ள கட்குற மாதணங்கெ
வளைக்கை யெனக்கு நலமென்று நாடொரு வாலியனே. 84

இதன்பொருள் : வளைக்கையென் = வளையலணிந்த கையினளெனப்படும், அக்குமிலையுமை = சங்குமணியையணிந்த வுமாதேவியுடைய, மைந்த = மகனே, இம்மாநிலத்தோம் = இப்பெரிய பூமியிலுண்டாங் குற்றங்களை, வளைக்கை = வாரிக்கொள்ளுந்தன்மை, எனக்குமரபு = [ஆணவமலத்தோடு கூடிய] எனக்கியல்பு, அதனான்மலமாய்த்தருள் = ஆகலின் [அந்த] ஆணவமலத்தைக்கெடுத் தனுக்கிரகஞ்

செய்வாயாக, குவளைக்கு ஐயென = குவளை மலர்போன்ற கண்களுக்கெல்லாங்கடவு ளென்று, குயிலவுள்ள = சொல்லும்படியாகவுள்ள, கண்குறமாது = கண்ணையுடைய வளுங் குறவர்குடியில் வளர்ந்தவளுமான வள்ளிநாயகியினது, அணங்கு = அழகானது, எவள் ஐக்குஜ - எந்த ஸ்திரீயின தழகுக்குமழகாம், எனக்கு நலம் = எனக்கு நலமாம், என்று = என, நாடு = விரும்புகின்ற, ஒரு வாலியனே = சமானமற்ற கட்டிளமைக் கடவுளே, என்றவாறு, எனக்கு மென்பதிலுள்ள உம்மையை, ஐக்கு என்பதோடுங் கூட்டுக.

[மேற்படி, நிரோட்டகம் (இதழ் குவியாப் பாட்டு)]

தகையயி லானை நிரஞ்சன ஞானத் தனிக்கடியைத்
தகையயி லானை நனிகாத்த கண்ணன் சதாநினைதீ
தகையயி லானை யெயிற்றத்த னாரிளை ஞன்றனையார்
தகையயி லானை யிறைஞ்சடி யார்கட் சழக்கிலையே. 85

இ - ள். தகை = சோர்வெனு மயக்கத்தை, அயிலானை = [அம்மயக்கத்தின் கண்ணிருந்தும் உயிர்களைப்போல] அனுபவியாதவனை, நிரஞ்சன = களங்கமில்லாத, ஞானத்தனிக்கடியை = ஞானமாகிய வொப்பற்ற சோதியை, தகைய = அழகுடைய, இல்லானை = வீட்டுப்பசுக்களை, நனிகாத்த = மிகவும் பரிபாலித்த, கண்ணன் = திருமாலானவர், சதாநினை = நாளுந்தியானிக்கின்ற [தெய்வமும்], தீது = தீமையை, அகை = அறுக்கத்தக்க, அயில் = கூரிய, ஆனையெயிற்றத்தனார் = யானையினது கொம்பைக்கரத்தில் வைத்திராநின்ற விநாயகக்கடவுட்கு, இளைஞன்றனை = தம்பியுமானவனை, ஆர்தகை = ஆர்ந்தபெருமையுடைய, அயிலானை = வேலாயுதக்கடவுளை, இறைஞ்சடியார் = வணங்குகின்ற தாசர்கள், கண் = இடத்தில், சழக்கிலை = [துன்பங்கட்கேதுவாய] குற்றமில்லை. என்றவாறு, ஏ=ஈற்றசை. [அயிலல் = உண்டல். அகைத்தல் = அறுத்தலென்பதைக் **ககரவெதுகையிற்** காண்க.]

மேலே நிரஞ்சனமென்றசொல் : வடமொழி. தென்மொழியில் வடமொழி வரலாங்கொ லென்னின்; வரலாமென்க. என்னை? “செந்தமிழ்ச் செய்யு டெரிந் துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண் - வந்த வடமொழியை மாற்றாதே - சந்தம் - வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினார்க் குண்டோ - தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்.” என்பது **யாப்பருங்கல விருத்திவரு முதாரணச்செய்யு** ளாகலின்.

கொம்பில்லா நிரோட்டகச் செய்யுள்களை, இந்நூன் முதலாங்காண்டம் “சத்திய போதகம்” என்னும் 57-ஆந் திருப்பதிகத்திற் காண்க.

கருவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய்.
தனதன தானன தானன தானன தானதனா.

அலைவளர் சாகர மேவளை காசினி யாசையரோ
கலைவளர் மாமதி போலெழின் மாமயல் காதருடான்
இலைவளர் வேலிறை யேயுறு மோநவி லேழைமையேன்
முலைவளர் கோதையர் மோகமு றாதுயு மாறருளே. 86

---

86. எழின் = எழுமாயின்.

இக்கட்டளைக்கலித்துறைகள் : "அடியடி தோறு மைஞ்சீ ராகி - முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக் - கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி - நேர்பதி னாறே நிரைபதி னேழென் - றோதினர் கலித்தறை யோரடிக் கெழுத்தே" எனுஞ் **சூத்திரப்படி** வந்தன. அடிகளின் கடைச்சீர்கள் : விளங்காயாக வரல்வேண்டு மென்றதற்கு மாறாக 77-ஆம் தூக்கில் "வாறிச்சையின்" எனக் கனிச்சீரும், 80-ஆம் தூக்கில் நன்றென்பர் கொல்" எனப் பூச்சீரும் வரலாங்கொ லென்னின்; "சொல்லாரும் வல்லின மெல்லின மோடிடைத் தோன்றுமொற்று-நில்லாது நேர்நிரை நேராய் முடியும்" எனும் **விதியானே** இடைநிற்கு மொற்றொழிக்க அவை விளங்கா யாதலின் வரலாமென்க. இது பற்றி முதன்மண்டலத்திலே பகலெல்லாம் எனும் 41-ஆம் பிரபந்தத் திரண்டாஞ் செய்யுட் குறிப்பி லினிது விளக்கியிருக்கிறது; அவ்வுழிக்காண்க. நான்கடியே கொண்டு முடியு மித்துறைகள் : மேற்போந்த கட்டளை யுடைமையோடு தூக்கு ஈற்றில் ஏகாரம் வரப் பெறுமெனுங் கட்டளையு முடையன. ஏகாரம் பெறாது முடியுமாயின், அது கட்டளைக் கலித்துறையெனப் பெயர் பெறாமற் கலிநிலைத்துறையெனப் பெயர்பெறு மென்க.

நேரடியாகிய அளவடி விருத்தமென்னும்

3. கலிவிருத்தம்.

கூவிளம் கூவிளம் புளிமா கூவிளம்.

சொல்லுய ராரியன் சுருதி போற்சொலும்
நல்லுரை யேற்றவர் நடுவிற் சோர்வுறா
மல்லுயர் சிந்தையின் மதித்த வான்பொருள்
வில்லுயர் நின்னடி விளங்கொள் வேலனே. 87

அசைக்குறுப்பு முதலியன வுணர்த்துஞ் செய்யுள்.

முதற்சீர் : கருவிளம்.

பணமலி பாம்புகொள் பரற்கி யாணரென்
மணமலி சேயென வருமெஃ கீசுரா
நிணமலி யாக்கையி னிரம்பிக் கோஒதுண்
குணமலி யாவியென் குறையை நூறியாள். 88

இதனுள்ளே, அசைக்குறுப்பெனப்படுங் குறில், நெடில், உயிர், மெய், உயிர்மெய், ஆய்தம், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், "கோஒது" என அளபெடை, "பரற்கியாணர் எனக் குற்றியலிகரம், "பாம்பு" எனக் குற்றியலுகரம், "குறையை" என ஐகாரக் குறுக்கமாகிய எழுத்துப் பதின்மூன்றும் வந்தவாறு காண்க. அன்றியும் -

யா - என நெட்டெழுத்துத் தனிநின்றும், கி-எனக் குற்றெழுத்துத் தனிநின்றும், பாம் - என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து நின்றும், பிக் - எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து நின்றும் நேரசை நான்கும் வந்தவாறும்; பண - எனக் குறிலிணைந்து நின்றும், சுரா -

எனக் குறினெடி லிணைந்து நின்றும், பரற் - எனக் குறிலிணைந் தொற்றடுத்து நின்றும், றியாள் - எனக் குறினெடி லிணைந் தொற்றடுத்து நின்றும் நிரையசை நான்கும் வந்தவாறுங் காண்க. இவ்வசைகள் சேர்ந்து சீராகு முறையை, இதுகாறுஞ் செய்யுள்களின் மேலே தீட்டப்பட்ட "தேமா" வாதி சீருதாரண வாய்பாடுகளும், இனித் தீட்டப்படும் அவ்வாய்பாடுகளு நனியுணர்த்தும். நேரசை யோரலகு பெறும். நிரையசை யீரலகு பெறும்.

கூவிளம். ஈறு புளிமா.

நூல்வழி தேறிய நுண்ணுணர் வோங்குபு
மால்வழி யேபிற வென்றறி மாண்பினர்
தோல்வழி நின்னடி சூழுவர் சூழ்கலர்
நீல்வழி கூடுவர் நீளயி லரசே. 89

கருவிளம். ஈறு புளிமா.

ஒருசிவ னெழுதிய வுயர்திரு முறையுநல்
இருவரொ டொருவர்செய் யிசைமலி முறைகளும்
நிருமல வருணைய னிறைபுகழ் களுமுணர்
அருளுடை யவரயி லரையவு னடியர். 90

[மேற்படி, குற்றெழுத்துச்செய்யுள்]

குககுக குககுக குருபர வெனநனி
புகனல முளருமு னணியடி புகழளி
மிகவுறு நருமர ஹரமனு விரதரு
மகமுனு நருமரு ளமுதுற லுறுதி. 91

கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் கருவிளம். ஈறு புளிமா.

பொய்த்திடு மலகைகள் பொய்ப்பத நினைபவர்
பொய்க்கதி யுறுவது பொய்ப்பிலை யவர்வழி
பொய்த்திட வெனைவளை பொய்ச்சட முளவரை
பொய்ப்படர் பொடிவளர் பொற்பயி லரசே. 92

---

89. தோல் = அழகு.

கூவிளம் தேமா கருவிளம் கூவிளம். ஈறு புளிமா.

மாயவ ளக்கர் மயலற வேசொலு
பாயமு றைச்செந் நெறியுறு பாவகர்
காயம தைப்போ டளவுன கான்மலர்
நேயமி ருப்பர் நெடிலயி லரசே. 93

அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றத்தொடுக்கும்
அடிமோனைத் தொடைச்செய்யுள்.
தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்.

மேவு வாருனை வேண்டுநர் மேன்கதி
மேவு வாருனை வேண்டலர் வீழ்கதி
மேவு வாரக மேயொளிர் மேனுதி
மேவு வாரயில் வேந்தெனு மீசனே. 94

அடிதோறு மிறுதிச்சீ ரொன்றத்தொடுக்கும்
அடியியைபுத் தொடைச்செய்யுள்.
சீர்வாய்பாடுசிதையினு மோசைகெடாது நடப்பன

கோமி னையன்வி லென்பதுங் **குன்றமே**
மாமன் வன்குடை யென்பதுங் **குன்றமே**
நீமன் னுந்தென் னிகேதனங் **குன்றமே**
பூமி னின்னயில் போழ்ந்ததுங் **குன்றமே.** 95

இதிலிறுதி யெழுத்தையு மொன்றத்தொடுக்கலாம். அதற்கித்தூக்கே காட்டாம்.

அடிதோறுமுறு முதலெழுத்தெல்லாந் தம்மிலொத்த
வளவினவாய் வர இரண்டாமெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்

அடியெதுகைத்தொடைச்செய்யுள்.

அழகு டம்பு ளமேத்திய மாருநேர்
ப**ழ**வு யிர்க்கணு மாசு படர்ந்ததான்
ம**ழ**வ னாய்வரு வானவ னேயது
க**ழ**லு மாறு கடைக்கணித் தாளெனை. 96

95. ஐயன் = பிதா **96. அமேத்தியம்** – அசுத்தம், மலம்.

செய்யு நற்கடன் றீர்ந்தவெச் செவ்வியும்
மெய்யும் பொய்யு மிழற்றுரை யாய்ந்துமெய்
உய்யு மாறுனை யுன்னு மெனைக்கொளாய்
கையுங் காலுமில் கந்த சுவாமியே. 97

சொல்லானும் பொருளானு மடிதோறு முதற்கண்ணே
மறுதலைப்படத்தொடுக்கும்.
அடிமுரண்டொடைச்செய்யுள்.

வெண்பொன் போற்பல் விளங்கந்த ணாளர்சூழ்
பொன்கொண் மன்றுட் புராணன் குமாரனே
பைங்கண் மாகணம் பாடிப் பழிச்சுநின்
செங்க ழற்செல்வ மென்றெனைச் சேருமோ. 98

அடிதோறு முதற்கண்ணே யளபெடையொன்றத் தொடுக்கும்
அடியளபெடைத்தொடைச்செய்யுள்.

சீஇர் விஞ்சிய தேவர்கள் வாழ்விசும்
பூ**உ**ர் பம்பெழி லோகையின் மேனவில்
ஓ**ஒ**ர் சின்மய வோகைநல் காய்குகப்
பே**எ**ர் கொண்ட பிரானெனு மெந்தையே. 99

அந்தாதித்தொடைச்செய்யுள்.

புளிமா கருவிளம் தேமா புளிமா

திருவே லவனரு டேடார் வி**னெரி**
எரியஞ் செனையினி யேயெம் **மருளே**
அருளே யெனுமடி யார்தே நினைதி
அருளே யெனுமடி யார்தே நினை**தி**. 100

இச்செய்யுளில், அடிதோறு மிறுதிக்கண்ணின்ற "எரி" எனு மசையையும், "அருளே" எனுஞ் சீரையும், "அருளேயெனுமடியார்தேநினைதி" எனு மடியையும், "தி" எனு மெழுத்தையு மற்றையடிக்காதியாகத் தொடுத்தமையின், அந்தாதித் தொடை நான்கும் வந்தவா றறிக.

97. கை = இடம். கால் = காலம்.

ஓரடிமுழுது மொருசொல்லேவரத்தொடுக்கும் இரட்டைத்தொடைச்செய்யுள்.

புளிமா.

தனனா தனனா தனனா தனனா.

நனிசூழ் நனிசூழ் நனிசூழ் நனிசூழ்
தனிவே லவனார் சரண்மா மலரே
தொனிபோ யிருளாய் வளையோர் துகள்போய்
இனிதா நலமே யெழுமா றுளமே. 101

மோனை முதலிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுக்கும் செந்தொடைச்செய்யுள்.

மா கூவிளம் கூவிளம் தேமா.

நீண்ட வைச்சுரி யந்திரு வீரம்
மனவை ராக்கிய நற்புகழ் ஞானம்
ஆறு முள்ளப கேசனி ளங்கோ
விசாக னென்றறி வார்தெளி வுள்ளார். 102

இதனைச் செந்தொடைச்செய்யு ளென்றல், காராட்டை வெள்ளாடென்றாற் போலும். இதனை மங்கலவழக் கென்ப. அழகிலாவிச்செய்யு ளிங்ஙன மிலக்கியங் காட்டு நிமித்தமாகவே சொலப்பட்டதென வறிக. “மேவுவாருனை” என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வரை, அடிமோனைத் தொடையாதி தொடை யெட்டுங் காட்டப்பட்டன.

இச்செய்யுள் : நிலைமண்டில வாசிரியப்பா வாகாதென்பதை, ஆசிரியவியல் 26-ஆம் செய்யுளடியில் விளக்கிய நியாயத்தி னுணர்க.

அடிமுதலிருசீர்க்கண்ணு முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும் இணைமோனைத் தொடைச்செய்யுள்.

முதற்சீர்: தேமா

வாகை **வா**ரணத் தோகையற் பாடும்
ஓகை **யோ**ங்கிய பின்பவ னன்பின்
ஈகை **யீ**டெனக் குற்றன நீருந்
தோகை **தோ**ன்றவற் பாடுதி ரன்பீர். 103

இறைவனைப் பாடுமகிழ்ச்சிமிக்குற்ற பின்னர்த்தான் அவனன்பினால் எனக்குப் பொன்னும் பெருமையும் உற்றனவென்று ஆசிரியர் இத்திருச்செய்யுட்கட் குறிப்பிடுவாரா யினார். இவ்வாய்மையைக் கிருபை கெழுமிய நெஞ்சினர் பெரிதும் கவனிக்கக் கடவரே.

103. தோகை = மயில்.

அடிமுதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரு முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்
பொழிப்புமோனைத்தொடைச்செய்யுள்.
முதற்சீர்: புளிமா; மூன்றாஞ்சீர்: கருவிளம்.

அருண்மு தற்பொரு **ள**றுமுகற் பாடு
திருவி ழந்துமை **தி**மிர்நுதன் மாந்தர்
உருவி யந்தணி **யு**யர்கவி பாடின்
வருவ தென்சொலும் **வ**ளர்புவி யீரே. 104

அடிமுதற்சீரு மிறுதிச்சீரு முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்
ஒரூஉமோனைத்தொடைச்செய்யுள்.
புளிமா கருவிளம் கருவிளம் புளிமா.

தனனா தனதன தனதன தனனா

பகவா னறுமுக னடிபுகழ் **ப**ரிவேம்
உகமே வெவரையும் வியனென **வு**னியே
பகரே மொருகவி யெனுநிலை **ப**டர்வோர்
துகடீ ரருணிலை யடைவது **து**ணிபே. 105

அடிமுதற்சீரு மிரண்டாமூன்றாஞ்சீரு முதலெழுத்தொன்றத்தொடுக்கும்
கூழைமோனைத்தொடைச்செய்யுள்.
கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் தேமா.

கங்கைப **க**ஞ்சசி **க**ண்டம ணிந்தோன்
பங்குறு **ப**ண்புமை **ப**ங்கயக் கைம்மே
வங்கிள **ர**ள்ளயி **ல**த்தனைப் பாடல்
சங்கையில் **ச**த்தனை **ச**ற்சனர் மாட்டே. 106

அடிமுதற்சீரு மூன்றாநான்காஞ்சீரு
முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்
மேற்கதுவாய்மோனைத்தொடைச்செய்யுள்.

தேடரு மங்குக **தே**வனைத் **தே**டிப்
பாடணி யிற்றன **பா**டுறு **பா**ங்கும்
ஆடருள் வல்லமை **யா**ரழ **கா**தி
கூடிட வாற்றுவர் **கூ**ர்மதி **கூ**ர்ந்தோர். 107

106. பகம் = கொக்கு; **நிகண்டு** கணோக்குக. கொக்கினிறகைக் கொக்கெனக் குறிப்பிட்டவாறு. **107. அருமை அருமென மரீஇயிற்று.** இவ்வாறு, **சிவப்பிரகாசம்** முதற்சூத்திரம் 6–ல் "போற்றலருமருள்" எனவும், **திருவாசகம்** திருப்பொற்சுண்ணம் 5–ல் "நறுமுறு" எனவும், **தாயுமானார் பாடலில்** "பேசருமனந்தபத" எனவும் வருதல் காண்க.

அடிமுதற்சீரு மிரண்டாநான்காஞ்சீரு
முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்
கீழ்க்கதுவாய்மோனைத்தொடைச்செய்யுள்.

தெள்ளிய **தெ**ன்கவி வாணரைத் **தெ**வ்வாற்
கள்ளமில் **க**ல்வியி லார்நனி **க**ண்ணார்
எள்ளவ **ரெ**வ்வுரை யுங்கெட **வெ**ந்தாய்
வள்ளிமன் **வ**ண்பதம் பாடுவர் **வ**ல்லார். 108

அடிநாற்சீரு முதலெழுத்தொன்றத் தொடுக்கும்
முற்றுமோனைத்தொடைச்செய்யுள்.
கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் புளிமா.

மலர்ந்தநன் **ம**ருமலி **ம**லரணை **ம**றுவில்
அலங்கலென் **ன**ணிமண **ம**றுமிழி **வ**டையும்
உலம்பழ **கு**ரையணி **யு**லர்விழி **வு**றலின்
றிலங்கிடு **மி**தையயி **லி**றைக்கிட **லி**யையபே. 109

அடியினிறுதியைமுதலாகக்கொண்டுவரு மிறுதித்தொடையாகிய
இயைபுத்தொடைச்செய்யுள்.
தேமா தேமா தேமா தேமாங்காய்
[இதுமுத லிரண்டுவிருத்தமும், நெட்டெழுத்துக்கவி]

மாதா வேனை மா**கா** மாவே**கா**
வேதா தூ**யா** வீமா மாமா**யா**
நா**தா** வேலா ஞானே சாநீ**தா**
போதா நா**கா** போ**கா** நீயே**கா**. 110

தானா தானா தானா தானானா.

தாவா னோநா னேநீ தானாமா
தூ**வே** பூ**வே** தோலா வேலோ**னே**
கோ**வே** வீடீ கோ**னே** வானோ**னே**
தேவே வா**வே** சே**யே** மாதா**யே.** 111

இவ்விரண்டு செய்யுளுள்; முதற்செய்யுண் முதலடி யிறுதிச்சீ ரிரண்டும் இறுதி யெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால், இணையியைபு. இரண்டாமடி யிரண்டாஞ்சீரு மிறுதிச்சீறும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், பொழிப்பியைபு. மூன்றாமடி முதற்சீரு மிறுதிச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், ஒரூவியைபு. நான்காமடி முதற்சீரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், கூழையியைபு. இரண்டாஞ் செய்யு

ளிரண்டாமடி யீற்றயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், மேற்கதுவா யியைபு. மூன்றாமடி முதலயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், கீழ்க்கதுவா யியைபு. நான்காமடி நாற்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், முற்றியைபு.

எதுகைத்தொடைச்செய்யுள்.

நான்காஞ்சீர் : கூவிளங்காய்.

நம்பா வெ**ம்**பா நல்லா ருள்கயிலா
வ**ம்**பா வென்பார் கொ**ம்**பா மன்முகையார்
அ**ம்**பார் கண்ணா னையா ர**ம்**பிகைசேய்
அ**ம்**பா த**ம்**பே ணு**ம்**பே றண்ணுவரே. 112

தேமா.

[மெல்லினமிலாச்செய்யுள்.]

தீ**யா**ர் தேடா வா**யா** வா**யா**
வீ**யா** வா**யா** வில்லா கா**யா**
தூ**யா** சே**யா** தூ**யா** டா**யா**
தாயா வாவா தாளீ தற்கே. 113

இவ்விரண்டு செய்யுளுள்; முதற்செய்யுண் முதலடி முதற்சீரு மிரண்டாஞ்சீரு மிரண்டாமெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால், இணையெதுகை. இரண்டாமடி முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், பொழிப்பெதுகை. மூன்றாமடி முதற்சீரு மிறுதிச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், ஒரூஉ வெதுகை. நான்காமடி யிறுதிச்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், கூழையெதுகை. இரண்டாஞ்செய்யுண் முதலடி முதலயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், மேற்கதுவாயெதுகை. இரண்டாமடியிறுதி யயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், கீழ்க்கதுவாயெதுகை. மூன்றாமடி நாற்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், முற்றெதுகை.

---

112. நையார் = வருந்தார்.

113. வாய் = இடம், உண்மை, ஊதுகுழல். வாயா = இடமுடையவனே. வாயா = உண்மை யுடையோனே. வீயாவாயா = கெடாத ஊதுகுழலுடையாய். "வாய்குழலிடம் வாய்மைப்பேர்" என்பது **யகரவெதுகை.**

தூய ஆடாயா எனற்பாலது "தூயா டாயா" எனப்பொருந்திற்று. செல்வ முடையான் செல்வனெனப் பட்டவாறு ஆயமுடையான் ஆயனெனப்பட்டனன். **ஆயம்** = ஆதாயம்; **யகரவெதுகை** காண்க. தாயா = தாய்போலு முரிமையுடையாய்.

முரண்டொடைச்செய்யுள்.

புளிமா புளிமா தேமா கருவிளம். ஈறு புளிமா

பெரிதுஞ் **சிறி**தும் பேசும் படியிழி
தெருளுந் தனுளார் **பேதுஞ்** சிகுநனி
விரிவிண் குகனை மெய்யுட் **கு**விவுடன்
ஒருகா **லிரு**கான் **முக்கா** லுனினே. 114

முதற்சீர்: தேமா; மூன்றாஞ்சீர்: புளிமா.

மாறா வருள்வேன் மனன்மெய் யடியவர்
காறே கதையா **ரமிதஞ் சம**மற
ஈ**றே முத**லே பறையா **ரிடை** யிடை
ஏறா ரிழியார் **கருதார் மறவார்.** 115

இவ்விரண்டு செய்யுளுள்; முதற்செய்யுண் முதலடி முதற்சீரு மிரண்டாஞ்சீருஞ் சொல்லானும் பொருளானு முரணத்தொடுத்தமையால், இணைமுரண். இரண்டாமடி முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், பொழிப்புமுரண். மூன்றாமடி முதற்சீரு மிறுதிச்சீரும் அவ்வாறு தொடுத்தமையால், ஒரூஉமுரண். நான்காமடியிறுதிச் சீரொழிந்த ஏனைமுச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், கூழை முரண். இரண்டாஞ் செய்யுளிரண்டாமடி முதலயற்சீரொழிந்த ஏனை முச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், மேற்கதுவாய்முரண். மூன்றாமடி யிறுதி யயற்சீரொழிந்த ஏனை முச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், கீழ்க்கதுவாய்முரண். நான்காமடி நாற்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமை யால், முற்றுமுரண்.

அளபெடைத்தொடைச்செய்யுள்.

தேமா கூவிளம் தேமாங்காய் மா.

ஆஅன் பா**அலு** மஃஃகல்கொள் ளாத
தே**என்** பாகுநெய் தி**ண்ண்**கண் டாசில்
வா**அன்** கன்னலும் பின்போக **மரூஉ**
நா**அன்** பே**எணு** ந**ன்ன்**செவ் வேள்கேள். 116

தூஉ மாமணி து**ன்ன்**றொர் தா**அ**ர்
பூ**உ** ணீ**இ**ணல் வேலண்ணல் **பூஉ**ங்
கா**அ** னாஅடல் கா**அ**ண்ட லோ**ஒ**ங்
கே**எ** ரேறுந ரெந்தைக ளாவார். 117

இவ்விரண்டு செய்யுளுள் ; முதற்செய்யுண் முதலடி முதற்சீரு மிரண்டாஞ்சீரு மளபெழத் தொடுத்தமையால், இணையளபெடை. இரண்டாமடி முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், பொழிப்பளபெடை. மூன்றாமடி முதற்சீரு மிறுதிச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், ஒரூஉவளபெடை. நான்காமடி யிறுதிச்சீரொழிந்த ஏனைமுச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், கூழையளபெடை. இரண்டாஞ் செய்யுண் முதலடி முதலயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், மேற்கதுவாயளபெடை. இரண்டாமடி யிறுதியயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால், கீழ்க்கதுவாயளபெடை, மூன்றாமடி நாற்சீரு மவ்வாறு தொடுத்தமையால் முற்றளபெடை.

“வாகை” எனத் தொடங்கும் 103-வது செய்யுண்முத லிச்செய்யுள்வரை, தொடைவிகற்பம் முப்பத்தைந்துங் காட்டப்பட்டன. இவற்றோடு முன்னர்க்காட்டிய தொடை யெட்டையுங் கூட்டின்; தொடை நாற்பத்து மூன்றாகும். ஆகவே “இழுக்கிலடி தொடைநாற்பத்துமூன்று” என **யா-காரிகையில்** வருமாறு இந்நூற்கண்ணுந் தொடையும், தொடைவிகற்பமும் வந்தவா றறிக. இத்தொடை தொடைவிகற்பங் களன்றி யடிதோறு மிறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது **கடைமுரண்,** கடையிருசீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத்தொடுப்பது **கடையிணைமுரண்,** இரண்டாஞ்சீர்கண்ணு நான்காஞ்சீர்கண்ணு மவ்வாறு தொடுப்பது **பின்முரண்,** முதற்சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த முச்சீர்க்கண்ணு மவ்வாறு தொடுப்பது **கடைக்கூழைமுரண்,** இடையிருச்சீர்க் கண்ணு மவ்வாறு தொடுப்பது **இடைப்புணர் முரணெனவுங்** கூறுப. இவ்வாறு ஏனைய மோனைத்தொடை, இயைபுத்தொடை, எதுகைத்தொடை, அளபெடைத்தொடை யென்பவற்றுக்கு மொட்டிக்கொள்க. இவ்வியல் 102-வது தொடர்பாகிய செந்தொடைச் செய்யுள்போன்ற செய்யுளடி யிலெங்கேனு மடியின் முதனிற்கு மோனையெழுத்துக்குரிய இனவெழுத்துவரி னதனை, **மருட்செந்தொடை** யென்க.

பின்வரு வழியெதுகை வழியாக **வழிமுரண்டொடை** யொன்று சொலப்படும். அஃதளவடியின் மேற்பட்ட நெடிலடி, கழிநெடிலடிகளிலேயே வரத்தக்கது. பின்வருவருக்கவெதுகைவழியாக **வருக்கமோனை** யொன்று சொலப்படும். இதற்கிலக்கியம் ஆசிரியவியலில் “தருமமும்” எனத்தொடங்கும் 12-வது செய்யுள். அதிலடிதோறு முதலில், தகரவருக்கம் வந்தமை காண்க. இம்மோனை : ஆசிரியப்பாவிற்கேயியையுமா கலி னங்குத்தர நேரிட்டது. **இடையிட்டெதுகை, விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை, விட்டிசைமோனை** யென மூன்று கூறப்படும். அவை, கட்டழகில்லா நடையு மோசையுமுடையனவென்க.

வருக்கவெதுகைச்செய்யுள்.

தேமாங்காய் தேமா தேமாங்காய் தேமா.

தானான தான தானான தான.

தாமேவு போத மேதேவர் தாழ்வில்
பூ**மா**லை சூடு போர்வேலன் மீது
பா**மா**லை பாடி யேபேணு தாசர்
நா**மூ**ட ராகி டோநாளு நாடு. 118

இதில், இரண்டாமெழுத்து அளவொத்த மகரவருக்கம். ஆதலின், இது மகரவருக்கவெதுகை. இவ்வா றேனையவெழுத்து வருக்கம் வரினும், அவ்வவ்வருக்க வெதுகையாம்.

நெடிலெதுகைச் செய்யுள்.

தேமா தேமா கூவிளம் தேமா.

ஏரார் பெண்கா ளெம்பெரு மானைக்
கூடா வாழ்வென் வாழ்வருள் கூராய்
ஆ**னா** வன்பா லாள்குக வென்றோர்
வா**தே** செய்துய் வேபெற வாரீர். 119

இதில், இரண்டாமெழுத் தொன்றாவிடினும், அவ்வெழுத்தின்மே லேறிய நெடிலொப்புமையாம். அவ்வழி யிது நெடிலெதுகை. இது, பெரியதோர் சிறப்புடையதன்று.

வல்லினவெதுகைச்செய்யுள்.

கூவிளம் புளிமா கூவிளம் தேமா.

தத்தன தனனா தந்தன தான.

மச்சறு தகைசான் மங்கைய ரேகை
கொ**ட்டி**யுண் மகிழ்வே கொண்டொரு ஞான
மு**த்தி**யை யருள்சேய் மொய்ம்பணி பாட
இக்கணம் வருவீ ரின்பரி வோடு. 120

இதில், இரண்டா மூன்றா மெழுத்துக்கள் வல்லினமாதலின்; இது வல்லின வெதுகை.

மெல்லினவெதுகைச்செய்யுள்.

கூவிளங்காய் காய் மா தேமா.

எம்பெருமா னாஞ்செவ்வே ளியற்பே ரோதிக்
க**ண்**டவொலி கலகலக்கக் கனிந்து பாடிச்
சு**ந்**தரமா நடிப்பதற்குத் தொடர்ந்து வாரீர்
ம**ஞ்**சொழியா விளங்கன்னி மாரே யன்றே. 121

இதில், இரண்டாமெழுத்து மெல்லினமாதலின் ; இது மெல்லினவெதுகை.

---

119. ஆனாஅன்பால் அருள்கூராய் என மாறுக. அருள்கூராய் = கிருபை கூர்வாயாக.

120. மஸ்து எனற்பாலது ‘‘மச்சு’’ என வேய்ந்தது; மருளெனும் பொருண்மைத்து.

இடையினவெதுகைச்செய்யுள்.

கூவிளம் தேமாங்காய் கூவிளம் தேமா.

மெய்யுரை யோர்சூழு மேதைவி சாகன்
ந**ல்**லரு ளேவாழி நாளுமெ னாவாட்
கொ**ள்**ளடி யேபாடி நாடுதிர் கோல
ம**வ்**வலை நேர்மூரன் மாமுகை யீரே. 122

இதில், இரண்டாமெழுத்து இடையின மாதலின் ; இஃதிடையின வெதுகை.

தலையாகெதுகைச்செய்யுள்.

மூன்றாஞ்சீர்: கருவிளம்.

தொண்டக மேநாளுந் தொனிதரு சீறூர்
அண்டக னீணாக வணிபுற வுள்ளீர்
முண்டக னார்பேணு முருகன பாதங்
கண்டக மேமாவின் களிகொள வாரீர். 123

இதில், "சீர்முழுதொன்றிற் றலையாகெதுகை" எனும் **விதிப்படி** முதற்சீரிரண்டாமெழுத்துமுத லெல்லாவெழுத்தும் ஒன்றத் தொடுத்தமையால், இது தலையாகெதுகை. "ஓரெழுத்தொன்றினிடை" என்றபடி யிரண்டா மெழுத்தொன்றுமட்டுமொன்றத் தொடுப்பது **இடையாகெதுகை.** இது முன்னர்க்காட்டிய அடியெதுகையைச் சேரும். அது 96-வது யாப்பு. "கடைபிறவே" என்றபடி மேலிருவகைக்கும் வேறுபடுவது **கடையாகெதுகை.** இதற்கிலக்கியம் : மற்றவெதுகைகளே. அதனால், இங்கிரண்டியாப்புத்தரவில்லை.

மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகைச்செய்யுள்.

தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளங்காய்.

தன்ன *தானன தான தானதன.*
தைன

செம்மை நாய்கழு கோமை சேர்சுரமார்
நன்**மை** மானுடர் காளெ னானறவே
மெய்**மை** யோதிய வேல னார்பெயரே
உண்**மை** யாநித மோதி வாழ்மினரோ. 124

இதில், 'மை' என மூன்றாமெழுத் தொன்றத்தொடுத்தமை காண்க.

---

123. தொண்டகம் = குறிஞ்சிப்பறை.

ஆசெதுகைச் செய்யுள்கள்.
*தான தந்தன *தல்ல தத்தனனா.*

மாமல் குங்குளிர் குல்லை வச்சிகளீ
பூமல் கும்பொழின் முல்லை யச்சுதனார்
தூமல் குந்துதி சொல்லு மற்புடையீர்
சேய்மல் கன்பதர் செல்லு மிக்குயர்வீர். 125

*தைய வெனுஞ் சந்தத்தையே, தல்ல வென விகற்பிக்கும் வழி விகற்பித்ததுணர்க.
இதில், ஆசாக யகரவொற் றிடை வந்தது காண்க.

தாத்த தானன தான தானதன.

ஏர்க்கு ழாமுழு மேசி லாமருத
மாக்க ளேபெரு வான மாமுருக
ஆக்கை போமுன மாள வாவெனவொர்
நோக்க மாகுதிர் நூறு வீர்துயரை. 126

இதில், ஆசாக ரகரவொற் றிடைவந்தது காண்க.

தான தல்லன தான தானதனா.

ஓவ லில்லலை வீசு மோர்கடனீர்
மேவு முள்ளிக டாழை வீறிடையீர்
கோ**ல்**வி டல்லக வூழா் கோள்கடிசேய்
தாவி னல்லடி தாழ்வி ரேலுயர்வீர். 127

இதில், ஆசாக லகரவொற் றிடைவந்தது காண்க.

125. குல்லை = துளசி. **வச்சி** = காயா; **பிங்கலந்தை** "பூவை யஞ்சனி... வச்சிகாயா" எனக் கூறுதலினறிக. துளசி முல்லை நிலத்ததெனும் மாத்திரையே குறிப்பார்க்குக் காயாவும் அந்நிலத்ததெனக் குறிக்க வேண்டும் என்றலுணர்த்து மாறே அவ்விரண்டினையும் "குல்லை வச்சிகள்" என விணைத்துரைத்தன ரென்க.

தான தன்னன தான தந்தனனா.

போதல் பின்னுறல் கூறு புந்தியர்நூல்
ஓதல் பன்னுத லோடு ளன்புடையார்
ஈத லெண்ணுவ ரேதில் கந்தனையே
தா**ழ்**த றண்ணல மாகு மென்றறிவார். 128

இதில், ஆசாக ழகரவொற் றிடைவந்தது காண்க. “யரலழ வென்னு மீரிரண்டொற்றும் - வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயர்ப்பினஃ - தாசிடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டும்” எனும் **யா-காரிகையு**ரைவரு சூத்திரப்படி, இங்ஙனமாசெதுகை நான்கு நனி காட்டப்பட்டன.

ஆசிடையிட்டுவரும்வல்லினவெதுகைச்செய்யுள்.

தான தையன தந்த தானதனா.

காதன் மல்குயி ரென்ற காரிகைதான்
ஏர்**கொ** ளுள்ளிட மென்ற பூவணைமேல்
ஆ**த** வுள்ளமெ னங்கை யாலணையா
ஏ**த** மில்லயி லெந்தை மேவுவளே. 129

இது, ‘த-கொ’ எனும் வல்லினமொன்றிய வெதுகை. இவ்வல்லினத்திடையில், ஆசாக ரகரவொற்று வந்தது காண்க.

இரண்டடியெதுகைச்செய்யுள்.

தான தந்தன தான தந்தனனா.

சூரி யன்றொழு தூய வந்தணரே
ஏ**ரி** லங்கயி லீச னங்குமுளான்
நா**ளு** மென்றவ னாடு நண்புறினே
பீ**ளு** டம்பபடை பீடை வெந்திடுமே. 130

இதில், முன்னிரண்டடியு மோரெதுகையாய்ப் பின்னிரண்டடியு மோரெதுகையாய் வந்தவாறு காண்க.

---

129. ஆதர உள்ளம் = “ஆதவுள்ளம்” எனப்பொருந்திற்று. விரும்பியவுள்ள மென்பது பொருள்.

உயிரெதுகைச்செய்யுள்.

தான தந்தன தன்ன தானதனா.

கானி லங்கடி துன்ன வேகமழ்தார்
கோ**டி** தந்தெழில் வண்மை கூர்செடிகாள்
ஆ**சி** னுஞ்சும மண்ணல் சேயுருவே
சா**ரி** னுஞ்சிறு சன்ம மோசனமாம். 131

இதில், இரண்டாமெழுத் தொன்றாவிடினும், இரண்டாமெழுத்தின்மே லேறிய இகரவுயிர் ஒன்றிவந்தமையினால் இஃதுயிரெதுகையாயிற்று. இது பெரியதோர் சிறப்புடையதன்று.

வழியெதுகைச்செய்யுள்.

இச்செய்யுள் : முற்போந்த கலிநிலைத்துறைகளுள் 55-வது யாப்பு. அந்த யாப்பி னெதுகை யிங்கே காட்டப்படுவதாயின், முன்னர்க்காட்டிய முற்றெதுகையாய் முடியும். ஆகலின், அளவடியின்மிக்க வடிகளானே வரத்தக்க வதனை யங்குக்காட்ட நேரிட்டது. அதிற் சீர்தோறு மிரண்டாமெழுத்தாகிய ககரவொற்று வந்தமை காண்க. ஒற்றன்றி யுயிர்மெய்யெழுத்தும் வரும். இவ்வாறு முற்றும் வருதலின்றிச் சிலசீர் விட்டியைந்து வரினும் வரலாம். அனுப்பிராசமெனும் வடமொழியை வழியெதுகை யென்பது தமிழ் வழக்கு. எதுகைகளிற் றலையாகெதுகை சிறப்பாதல் போல, இதுவும் பெரியதோர் சிறப்புடைத்து.

நெடின் மோனைச்செய்யுள்

தேமா தேமா கருவிளம் கூவிளங்காய்

கானார் பக்கி களேயறி வார்பெரியோர்
கோனா யிட்டர் குழாமுட னேவருசேய்க்
கானா வன்பி னருஞ்சிறை வீசுமினோ
ஊனா ரங்க முறாநல மேவிடுவீர். 132

இதில், அடிதோறும் வந்த முதலெழுத்து : நெட்டெழுத்தாகலின் நெடின்மோனை. அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றத்தொடுக்கும் அடிமோனைக் கிதுவேறு. அம்மோனை முன்னர்க்காட்டப்பட்டது. இந்நெடின்மோனையுஞ் செந்தொடைச்செய்யுட் கின்றென்பதை யுணர்த்துவான் இதனையுமொரு மோனையெனக் கூற்றுவல்லார் கொள்வ ரென்க.

வல்லினமோனைச்செய்யுள்.

காவாழ் கிள்ளை களேமயில் காளடியார்
கோவா மெந்தை குகேசன சீரெழிலே
பாவா மாறு பகர்ந்தினி தாடுமினோ
தூவா ரோகை சுரந்திடு நும்மகமே. 133

---

131. தார் = மலர்.

இதில், அடிதோறும் வந்த முதலெழுத்து வல்லெழுத்தாகலின் வல்லினமோனை. இவ்வாறு மெல்லெழுத்துவரின் **மெல்லினமோனை.** இடையெழுத்துவரின் **இடையினமோனை** யெனவுங் கொள்க.

இரண்டடிமோனைச்செய்யுள்.

தேமாங்கனி கூவிளம் கூவிளம் கூவிளங்காய்.

தாத்தந்தன தானன தானன தானதனா.

நீற்கண்டன றாமக னாய்வரு நீளுயிரார்
நீற்கண்டற வேபுரி நேரயி லாள்கரவேள்
வாற்கெண்டைகண் மால்கொளு மோர்கெழு மான்மகள்கோ
வாற்கெண்டைகள் பாய்புய மாதிரம் வான்வரையே. 134

இதில், முன்னிரண்டடி முதலெழுத்து மொருமோனையாய்ப் பின்னிரண்டடி முதலெழுத்து மொருமோனையாய் வந்தவாறு காண்க. கட்டு : கண்டென மெலிந்தது.

அனுமோனைச்செய்யுள்.

புளிமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளம்

தனன தானதன தான தானன.

செருநர் காதுகுக தேவை வேலொடு
திருவு லாமிதய நாடு சீரியர்
தெருள ராயிதய தேசு கூடுவர்
சிரம மேதுமடை யாது தீவிரம். 135

இதனில், அடிதோறும் வந்த முதலெழுத்து அனுவெழுத்து. அதனாலிது அனுமோனை. அனுவெழுத்து இனவெழுத்தெனவுங் கூறப்படும். விவரம் : அ - ஆ - ஐ - ஔ தம்முளினமாம். இ - ஈ - எ - ஏ தம்முளினமாம். உ - ஊ - ஒ - ஓ - தம்முளினமாம். இவையேறிய வுயிர்மெய்யு மிவ்வாறாம். ஒற்றினுள் ச - த தம்முளினமாம். ஞ - ந தம்முளினமாம். ம - வ தம்முளினமாம். அன்றி, ய - இ - எ - தம்முளினமெனக் கோடற்கும், ஆன்றோர் செய்யுள்வழக் குண்டு. முதலெழுத்தாய மோனையெழுத்தேனும், உரிய வினவெழுத்தேனுஞ் செந்தொடைச்செய்யு ளொழிந்த எல்லாச் செய்யுட்கு மடிதோறும் வரத்தொடுப்பது சிறப்பாம். இக்கண்டத்திலுள்ள செய்யுளனைத்து மிச்சிறப்புடையனவே. அடிமுதற்சீரொழிந்த வேனைச் சீர்களி லெச்சீரிலேனு முதலில் வரத்தக்க அவ்வெழுத்தானது, சீர்க்கு இடைகடையில் வருமாயின் அது மேற்சிறப்பினின்றும் போலியென வங்கீகரிக்கப்படும். இதற்குதாரணம் : இவ்வியல் 125-வது தூக்கிரண்டாமடி யிரண்டாஞ்சீரும், 131-வது தூக்குமுதலடி யிரண்டா நான்காஞ் சீர்களும், 55-வது தூக்கு மூன்றாமடி நான்காஞ் சீருமாம். இவ்வா றவ்வெழுத்துவரப் பெற்றவையன்றிப் பெறாத வாசிரியவடி : பொழிப்பெதுகையாலு நடக்கும். இதனை, ஆசிரியவியல் 9-10-11-12-8-ம் செய்யுள்களி லறிக. நிற்க;

இச்செய்யுள்காறுங் காட்டிய தொடை தொடைவிகற்ப முதலியவற்றுட் சில : தொடைகாட்டத் தொடங்கிய கலிவிருத்தத்திற்கு முற்போந்த செய்யுள்களில் வந்திருப்பினும், அவற்றை யொருங்கே யறிகுந ரறியுமா றிங்ஙனங் காட்டிய வொழுங்கு கவினென்க.

ஈண்டு வந்தவாறு நாற்சீர்கொண்ட அளவடியிலேயே நடைபெறத்தக்க தொடைவிகற்பம் முப்பத்தைந்தும், இரட்டைத்தொடையும், வழியெதுகையும், 117-வது விருத்தத்தினடியில் வெளியிட்ட வழிமுரண்டொடையு மொழிந்த மற்றைய தொடை யனைத்தும் : குறள், சிந்து, அளவு, நெடில், கழிநெடில் எனு மடி யைந்தினு நடைபெறூஉம் என்க.

முதற்சீர்: தேமா.

ஆசி றம்முடலை லிங்க மாநினை
நேச மோடுயிரி னின்றவ் வாறதில்
நாச மில்குகனை நாட்டு வோருயர்
தேசி லங்குசிவ லிங்க மாகுவர். 136

மா புளிமா புளிமா புளிமாங்காய்.

தோலார் திருலீ லைகளைச் சொலுமுந்தை
நூலே யறியா நொசிவுள் ளவர்முன்னோர்
காலே தறிவார் கதியென் னடைவாரேர்
வேலா விமலா விபுவா யவிர்சோதீ. 137

குளவம் பகமா றுளவெங் குருநாதா
அளவில் கலையே தமிலா தறிவோராய்க்
களமில் களனே பெறினுங் கவிநாதர்
மிளிருன் கழலைப் புகழ்நூல் விழையாரோ. 138

செல்வப் பொருளோர் செயுநல் வினைபோலே
கல்விப் பொருளோர் கமழுன் கழன்மேதை
சொல்வித் தையிலே யுயர்வார் துகடீர்வார்
நல்வித் தகவே லிறைமா நடையானே. 139

---

137. நொசிவு = நுண்மை – அணு; **சூடாமணி நிகண்டு** காண்க.

138. குளஅம்பகம் = நெற்றிக்கண். களன் = நாதமெனப்படும் ஓதையென்பதை "**சூடாமணி நிகண்டு**" "அரவமே களனே யோதை" என்பத னாலறிக.

139. இறை = பெருமை.

நான்காஞ்சீர்: கூவிளங்காய்.

வீடு வெறுக்கா தொருசெவ் வேள்பெயரிற்
பாடு திருப்பா வுயர்வே பாடதினும்
வீடு வெறுத்தே வெளிநின் றோரருளாற்
பாடு திருப்பா வுயர்வே பாடகரே. 140

இச்செய்யுட்கண் அறிவுறுத்த உண்மை, ஆகூழுள்ளார் அந்தரங்க நீத்தகலுமாறு முளதாமோ?

தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம்.

முந்தை நோன்மையி னானன் முத்தமிழ்
வந்து ளார்குகன் வாழ்த்தி யின்னருட்
சிந்து மூழ்கிவி டாத சேர்க்கையிற்
சொந்த மாயுறு வார்சு வாமியை. 141

முதற்சீர்: புளிமா.

எனக்கு நற்றமி ழீந்த சேயருள்
நினைக்கு நெஞ்சுடை யோய்தள் ளாடிடின்
தனக்கி லாபமெய் தாது தாழ்வெளி
மனக்கு மீனம தாமம் மானசம். 142

கூவிளம் கூவிளம் புளிமா கருவிளங்காய்.

தேனுறழ் முத்தமிழ் விரகு சிறந்துளவுன்
மீனுறழ் சித்திர ஞெகிழி மிடைந்தசரண்
பானினை வுற்றவர் பயில்கலை விஞ்சையராய்
மேனிலை பற்றுவர் விரைசெய் கடம்பணியோய். 143

143. ஞெகிழி = சிலம்பு. **மிடைதல்** = நெருங்கி நிற்றல்; துதைதலென்றுங்கூறுப.

தேமா கூவிளங்காய் கூவிளம் தேமா

சேடை கொண்டதமிழ் செவ்விய தேவ
பாடை யென்றறவர் பன்னுவர் தேமார்
கோடை யங்குகனை யேயிது கொண்டு
பாடை யிங்கிதம ராமதர் பண்ணும். 144

கூவிளங்கனி தேமா கூவிளங்கனி தேமா+

மங்கலமுத லீரைந் தங்கமுமுள மாணார்
இங்கிதகவி மாலை யேசினின்முடி வேய்வோர்
தங்கமினுட லோடு சங்கமொருவி யந்தந்
துங்கவமுது சேர்வர் சுந்தரமுரு கோனே. 145

+ இச்செய்யுள் ; முதற்சீரையு மூன்றாஞ்சீரையும், தேமா புளிமா வெனப்பிரிக்கின்; அறுசீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தமுமாம்.

[ஒற்றிலா வல்லினச்செய்யுள்.]

தானனதன தானா தானனதன தானா.

தீதறுசுக போதா சேடகடக கோகா
சாதறெறுகு கேசா சாடுதவறு சாடு
சூதறுபகை தீதீ சோதிபதிப கேசா
கோதறுகடி தாதா கோடிபடிக பாதா. 146

இதில், வன்கணவெழுத்தாறும் வந்தன.

[மெல்லினச்செய்யுள்.]

முன்மைமனுமுன் ஞான முன்னுமனனை நண்ணா
நன்மைநினைநன் மோன நண்ணினஙன நண்ணு
மென்மைமுனிமன் னேம னெண்ணமெனைமு னாமே
மென்மைமணிமின் மஞ்ஞை மின்னுமினிமை மன்னே. 147

இதில், மென்கணவெழுத்தாறும் வந்தன.

145. மங்கலமுதலீரைந்தங்கம் = மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணவு, வருணம், நாள், கதி, கணம். இவற்றை முதன்மொழிப் பொருத்தமாகிய தசாங்கமென்ப. முதன்மொழியாகு மங்கலமொழியிவ், இரட்டை மங்கலமும் புகலொண்ணா தென்ப.

147. முன்மை மனு = முதற்கணுள்ள வாசக ஜெபமந்திரம். முன்ஞான முன்னுமனனை = பதிஞானத்தை நினைக்கும் மனத்தை. **நண்ணாது** = கிட்டாது; துவ்விகுதி தொக்கது. **எல் மை மன்ஏமன்** = இரவும் பகலும் குற்றத்தைக் கோபிக்கும் இராசனான இயமன். **எல்** = இரவும் பகலும். **மை** = குற்றம்.

[இடையினச் செய்யுள்]

வையவயவு லாவு வாலிலிழிவர் வாயால்
வையவளவி லாரி லேவிழைவரை வாரி
வெய்யவழலி லீயோர் வேலையுரிய ராவோர்
வெய்யவலலை யேவில் வேலவவளி யாயே. 148

இதில், இடைக்கண வெழுத்தாறும் வந்தன.

காய் காய் காய் புளிமா.

வம்புமலர் முடிமுருகன் மதியுடையா ரெவரும்
பம்புமளி யால்விரும்பப் படுபொருளா யிடலால்
நம்பனெனும் பெயருமணை வானெனுநன் னடையர்
கும்புபடர் குகவெனையுங் கொளவருளி னினையே. 149

கரியபிரான் மருகனெனக் கனகமயில் வருவோன்
பிரியமுளார் மனம்போலப் பேருதவி செயலாற்
பெரியபிரா னெனும்பெயரும் பெறுவனெனா வறிவோர்க்
குரியபரா பரவெனையு முவகையொடு நினையே. 150

வச்சிரத்தோ டயில்பிடிக்கு மருமரைக்கை மழவன்
எச்சகப்பே ரழியினுந்தா னழிவடையா வெழிலால்
அச்சுதப்பே ருறுவனெனா வறியறிஞர் மனமே
வுச்சிதப்பா வகியெனையு முவகையொடு நினையே. 151

[விருத்தமும், துறையும்]

எண்ணரிய குகபரம்விண் ணென்னுமறி வுடனும்
மண்ணுலக கிரியையொடு மன்னிமிளிர் வதனால்
விண்ணுமணு மதுவயவென் றேயறியும் விறலோர்
நண்ணுநடை வருகுமர நம்பெனையு நினையே. 152

---

148. வையவயவுலாவு வாலிலிழிவர் வாயால் வைய = பூலோக ஆசையிலுலாவு தூய்மையில்லாக் கயவரும் தம் வாயால் ஏச. **அரில்** = குற்றம்; "ஆரில்"என நீட்டல் விகாரமுற்றது.

152. வயவுஅது என மாறுக. வலியுள்ள அது (= அக்குகபரம்) என்பது பொருள். வயவு = வலி. வலியோனை வயவன் என்பதும் இம்மொழிபற்றி யன்றோ.

எண்ண ரியகு கபரம்விண் ணென்னு மறிவுடனும்
மண்ணு லககி ரியையொடு மன்னி மிளிர்வதனால்
விண்ணு மணும துவயவென் றேயறி யும்விறலோர்
நண்ணு நடைவ ருகுமர நம்பெ னையுநினையே.

இது, கட்டளைக் கலித்துறை.

(சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாமல் அடியும்
தொடையும் வேறுபட்டு வரும் பிறிதுபடுபாட்டு)
[விருத்தமும், அகவலும்.]

பூமணமே புனன்மணமே பொங்களிமா மணமே
காமணமே கனிமணமே கம்மெனவே கமழு
மீமருவீ கமலைவள மேயவொரு தளியுய்
சேமகுகா வுவகைநெய்தை செய்யவெற்கு நினையே. 153

மீமரு ஈ கமலை=மேலாம் மணத்தை நல்குந் திருவாரூர்.

(இது அகவல்)

பூமண மேபுனன் மணமே பொங்களி
மாமண மேகா மணமே கனிமண
மேகம் மெனவே கமழு மீமரு
வீக மலைவள மேய வொருதளி
யுய்சே மகுகா வுவகை
நெய்தை செய்ய வெற்கு நினையே.

இஃ்தாறடி நேரிசையாசிரியப்பா.

ஒரே வாய்ப்பாட்டில், 152, 153-ஆஞ் செய்யுள்களாகவந்த இரண்டு விருத்தங்களுள் ஒன்று கட்டளைக் கலித்துறையாக நடைகொள்ளவும், ஒன்று நேரிசை யாசிரியப்பாவாக நடைகொள்ளவும் அமைத்த ஆற்றல், மதியுடையார் மதிக்கும் புலப்படாது போங்கொல்?

---

153. அளி = கள்.

[திரிபாகி.]

மூன்றெழுத்து மெம்பெருமான் முருகிருக்கை முதலிற்
றோன்றெழுத்து மீற்றெழுத்துந் துரைமுருகன் கரணம்
ஊன்றெழுத்து ளிடைகடைதா மோங்குமர னிலையங்
கான்றிளைக்குங் கோதைசொல்லிற் **கமலைகலை மலையே.** 154

இதில், மூன்றெழுத்து - கமலை. இது திருவாரூர். கமலையில் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கலை. இது கரணமென்னுங் கூத்துவிகற்பம். இடையெழுத்துங் கடையெழுத்தும் மலை. இவை பொருந்தப் பொருள் கொள்க.

நான்காஞ்சீர்: தேமா.

கன்மநெறி காய்ந்தவர்கள் போனனிக தைத்தே
தன்மநெறி காய்ந்துகறை யண்முவினை தன்னைக்
கொன்மனசி லெள்ளளவு நீக்குமதி கொள்ளார்
சன்மமென வாகுவர்சொல் சண்முகபி ரானே. 155

தேமா தேமாங்காய் தேமா தேமாங்காய்.

தானா தானானா தானா தானானா.

[நெட்டெழுத்துச் செய்யுளும், மாலைமாற்றும்,
திரிபங்கியும், துவிதநாகபந்தமும்.]

1. **சே**யா சேயாதே தேயா சேயாசே
மாயா மாயாவா வாயா மாயாமா
வாயா மாவாயா மாயா சேமாசே
யோயா நேயாவோ யாயே தேயாளே. 156

வஞ்சித்துறை

2. **சே**யா சேயாதே
தேயா சேயாசே
மாயா மாயாவா
வாயா மாயாமா.

3. **வா**யா மாவாயா
மாயா சேமாசே
யோயா நேயாவோ
யாயே தேயாளே.

இதனில், 1,2-ம் அடிகள் தம்மின் மாலைமாற்றாம். நான்கடிகளையும் முறையே யிரண்டிரண்டு சீராகப்பிரித்துப் படிக்கும்போது பாம்புக்கொரு பாட்டாகப் பொருளோடு

155. கொன் = பயனின்மை.

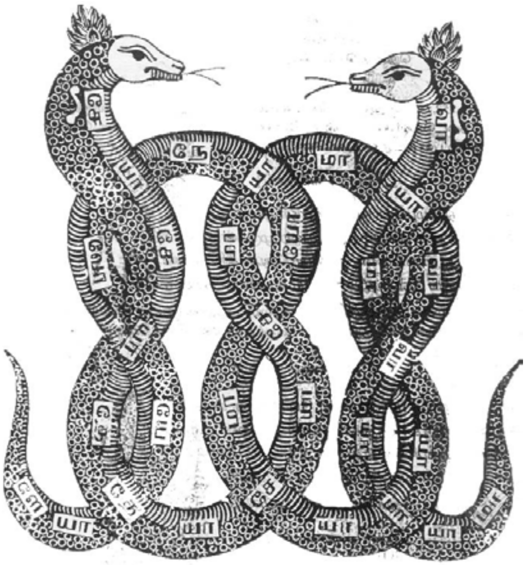

முடிகின்ற மேற்காட்டிய மோனைபிழையா விரண்டு வஞ்சித்துறைகளாகும். ஆகவே யிவ்விருத்தம் : குழிப்புடைய நெட்டெழுத்துச் செய்யுளும், மாலைமாற்றும், திரிபங்கியும், துவிதநாகபந்தமு மாயிற்றென்க.

இதன்பொருள். சேயாசேயா = சேயவனே சேயவனே, தே = கடவுளே, தேய் ஆசு = [எனது] சிறுமையைக்கெடு, ஆசு ஏமா = சிறுமைக்கு நமனாயுள்ளானே, யாமாயா = [சத்திரூபமாகச் சுருங்கியிருந்து] வியக்திரூபமாக விரியும் மாய மாயைக் கதிபதியே, வா = [என்முன்] வந்தருள்வாயாக, வாயாமாயாமா = [உயிர்களோ டத்துவிதமாயிருந்து மவைகட்குக்] கிட்டாத மகாசிவராத்திரியத்தனே, வாயா = உண்மைப்பா டுடையானே, மாவாயா = சிறந்த வாக்குடையானே, மாயா = மாயவித்தைகளுடையானே, சேமா = சேமமுடையானே, சேய் = இளநலமுடையானே, ஓயாநேயா = [அன்பர்மாட்டு] ஒழியா நேயமுடையானே, ஓயாய் ஏது = [என்கண்ணதாய] ஏதெனுங் குற்றத்தை யொழித்தருள், ஆள் = ஆண்டருள். என்றபடி, ஏ யிரண்டும் அசை.

தேமாங்கனி புளிமாங்கனி புளிமாங்கனி புளிமா.

தைன்னாதன தனத்தத்தன தனத்தந்தன தனத்த

பொய்ந்நூல்வழி யொழித்துக்குரு புரக்குந்திற முரைக்கும்
மெய்ந்நூல்வழி பிடித்துத்தவ மிகுக்கும்பொறி யடக்கர்
செய்ந்நூல்வழி சிறக்கக்களி திளைத்தின்பமு தளிக்கும்
மொய்ந்நூல்புக ழயிற்கைக்குக முருக்கென்றுயர் முருக்கு. 157

முதற்சீர்: நிரை + நேர் + நிரை = புளிமாங்கனி.

தனனாதன தனனாதன தனனாதன தனனா.

எயிலேறிய புவியாமிதி லெளியேன்மட முடைமா
பயிலேறிய முகையார்தரு பயனாடுத லறிவாம்
வெயிலேறிய பெரியார்நடை விடலேவிழை யினுமே
மயிலேறிய முருகாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 158

புலைமாதருள் கிடுமாறவர் புணர்மாமறை யவரும்
முலைமாதருண் மறையோர்மகண் முலைபுல்லிய கலரும்
அலைமாதருள் கெவருந்திரு வமுதம்பெற விலையோ
மலைமாதருள் குமராவெனை மறவேலெனை மறவேல். 159

விதிமீறிய பெயரும்புலை மிசையுந்தவ றுளரும்
பதிமீறிய பெயரும்பல பலகோதுசெய் தவரும்
திதிமீறிய கதிமேவினர் சிறியேனவை யுறினும்
மதிமீறிய குகனேயெனை மறவேலெனை மறவேல். 160

சீர்வாய்பாடு பேதிக்கினும் ஓசைகெடாது நடப்பது.

ஓரைந்தையும் வென்றோர்நவி லுரையின்படி யேயிய்
ஈரைந்துகொ டேயுன்னடி யிணையேதொழு மெவரும்
ஊரைந்தினு முயர்திய்யொரு மூன்றெய்துவ ரேநார்
வாரைந்தொழின் முருகாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 161

கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி புளிமா.

இறைமறைமுடி வெனுமுறைகளி லிடைவருகவி படனம்
முறையொடுபணி யொருபுனிதமு முயலுநியம மிலராய்
நிறை பொருணமை யலதிலையென நினதடிமலர் பரவாக்
கறையருறுவ தவலமெனது கறைதெறுகர வயிலோய். 162

---

158. பயில் = நெருக்கம்; "மந்தியுமறியா மரன்பயிலடுக்கத்து" என்றார் **திருமுருகாற்றுப்படை** யினரும். மகளிர்செய்யுஞ் சைகை யென்றுங் கிளத்துவதுண்டு.

160. திதி = சிராத்தம்.

கருவிளங்கனி.

தனனதனன தனனதனன, தனனதனன தனனதனன.

மருணைவுறமெய் கருதுமறிஞர் மனமுணடன மிடுகுருபர
கருணையிறைவர் புதல்வபெரிய கலைஞரினிது புகழறுமுக
அருணைவளரு மருணகிரியி னமலபரம சரவணபவ
இருணைவுறவு னடியைநினையெ னிடர்தொலைவுற வருடியருடி. 163

"நேரீற்றியற்சீர், வெண்கலியுள்ளுங் கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும் **** செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன" என **யா-காரிகையொழிபியன் மூன்றாஞ்** செய்யுளுரையிருத்தலினாலும், கொச்சகக்கலி வெண்டளை பெற்றும் வருகின்ற வழக்கிருத்தலினாலும் இக்கலியியலில் வெண்டளை பெற்றுள்ள 100, 101 ஆம் செய்யுள்கள் : தரவுகொச்சகக்கலிப்பா வாகாவோவெனின்; கூறுதும் - வெண்டளை யான்வரு தரவுகொச்சகத்திலும் கலிக்குரிய நிரைமுதல் நேர்முதலாகிய காய்ச்சீர்கள் பொருந்துகின்ற வெண்சீர் வெண்டளையும் வரவேண்டு மென்றல் மரபாகும். ஆகவே, மேலெடுத்துக்கொண்ட விரண்டு செய்யுளுங் காய்ச்சீர் பொருந்தா இயற்சீர் வெண்டளையானே வந்தமையின்; அவை தரவு கொச்சகக்கலியெனப் பெயர் பெறாமற் கலிவிருத்தமெனப் பெயர் பெறுதலியைபேயென்க. மேலுரையில் "வருதலும்" எனற்கு நேரீற்றியற்சீராகிய மாஞ்சீர் முற்றும் வரு வழக்குண்டெனப் பொருள் கொள்ளற்க. அற்றாகலினன்றே "துள்ளலோசையிற் சிறிதும் வழுவாது நாற்சீர் நாலடியான் வருவது தரவு கொச்சகக்கலிப்பா வென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிது வழுவி நாற்சீர் நாலடியான் வருவது கலிவிருத்த மென்றுந் தெரிந்துணரப்படு மெனக்கொள்க" என மேலைக்காரிகை யுறுப்பியல் 14ஆம் பாட்டுரையிலும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. "மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனி வந்-தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாத வெல்லாந்-தாஞ்சீர் மயங்கும்" எனும் மேற்படி காரிகையின்படி, மாஞ்சீரும் விளங்கனிச்சீருமல்லாத காய்ச்சீரும் விளஞ்சீரும் வெண்டளைபெறாத தரவுகொச்சகக் கலியுட்புகுங்காலத்துங் காய்ச்சீர்கட்கு விளஞ்சீர்கள் குறைவாகவேண்டுமென்ற லினிது பொருந்தும், இக்கலியியல் 18-வது செய்யுள்போலச் சமமாயினு மாகலாம். இன்றி விளஞ்சீர்மிகுந்து ஓசையளவாய் நிகழின் அதனைக் கலிவிருத்த மெனலே மேல்விதி யுரைகட்கு மியைபென்க. நிற்க.

"அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே." எனும் யாப்பருங்கலச் சூத்திரவழி யிவ்வியற் பாவினத்துள் வந்த கலிவிருத்தமெல்லாம் : இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீ ரடிப்பாவும், இருபத்துநான்கெழுத்தின் மிக்க நாற்சீ ரடிப்பாவினமு மில்லையென் றுணருமாறு, யாப்பருங்கலச்செய்யுளோத்து விருத்தியுரையில் விளக்கியபடியே, எட்டெழுத்து முதலிருபத்துநான்கெழுத்தின் காறு மளவா யுயர்கின் றவடிகளையே யுடையன. 162, 163-ஆம் விருத்தங்களிலுள்ள கனிச்சீர்களைப் புளிமா புளிமா வெனப் பிரிக்கில் முன்னையது எழுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தங்களுள் 69-வது செய்யுளளவும், பின்னையது எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தங்களு ளொன்றுமாம்.

கலிப்பாவின முற்றிற்று.

3வது கலியியன் முற்றிற்று.

ஆக இயல் மூன்றினும் போந்த திருச்செய்யுள் 447

4வது வஞ்சியியல்.

1. இருசீரான் வரும்

குறளடி வஞ்சிப்பா.

ஒன்றிய வஞ்சித்தளை பெற்று, ஏந்திசைத்
தூங்கலோசைத்தாய் வருவது.

இலகம்பர மிலையென்றெவர்
சொலினும்பல துதைபேருல
குளதாலது வுளதென்றறி
உளமாதவ ருளமேவொரு
சிவனேநிறை திருவேலிறை
யவனேயெனை யணைவேளென
நினையென்னையு நினதொள்ளருள்
துனைவன்பொடு தொடராதினி-வாளா
இருக்கவோர் நீதி யேது
திருக்கிளர் குழகா செப்பியருளே. 1

இது, “வாளா” என்னுந் தனிச்சொற்பெற்று இரண்டடி யாசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றது. கனிமுன் நிரை வருவது **ஒன்றிய வஞ்சித்தளை.**

ஒன்றாத வஞ்சித்தளை பெற்று,
அகவற்றூங்க லோசைத்தாய் வருவது.

ஈராயிர மேர்நாவனும்
ஓராயிர மோங்குன்பெயர்
மாண்போதிடு வானோவவை
நான்பேசவு நண்ணுங்கொலை
ஏனற்பர ணேழைக்கினி
தாநட்புடை யாதீயளி-யருளால்
கயிலைக் கபாடந் திறக்கச்
செயுமற் புதவருட் சிவசே யவனே. 2

இது, “அருளால்” எனுந் தனிச்சொற்பெற்று, இரண்டடி யாசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றது. கனிமுன் நேர்வருவது **ஒன்றாத வஞ்சித்தளை.**

1. துனைவு = விரைவு = **சே – திவாகரமும், பி – நிகண்டும்** பார்க்க.

பலதளையும் விரவிப் பிரிந்திசைத் தூங்கலோசையான் வருவன.

அறிவே - ஓங்கேதமி லோர்மகிழ்ச்சி
வீங்காரியர் விரவெனையினி
நீங்காதுற நிறைவிசாக - நாளும்
காலா யுதவங் கதலியும்
வேலா யுதமும் விளங்கெழுந் தருளே. 3

இஃதடிமுதற்கண் "அறிவே" எனுஞ் சீர்க்கூனும், ஈற்றில் "நாளும்" எனுந் தனிச்சொல்லும் பெற்று, இரண்டடியாசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்றது. இப்பாவில், "ஓங்கேதமில்" எனு நிரையீற்றுக் கனிச்சீர்முன் "ஓர்" என நேர்வருதலின் ஒன்றாத வஞ்சித்தளையும், "ஓர்ம கிழ்ச்சி" என்பது நேர் நேர், நேர் நேர் என வலகிடவு நிற்றலின் நேரொன்றாசிரியத்தளையும், அச்சீர் : நேர் நிரை நேர் என வலகிடவு நிற்றலிற் காய்ச்சீராகி யிரண்டாமடி முதற்சீராகிய நேரோடொன்றுங்கால் வெண்சீர் வெண்டளையும், அச்சீராகிய நேர் நேர் நிரைக் கனிச்சீர்முன் "விர" எனு நிரை வருதலின் ஒன்றிய வஞ்சித்தளையு மாமாறுகாண்க. பிறவு மன்ன.

அடியிறுதியில், உகரவீற் றியற்சீர்க்கூன் பெற்று வருவது.

மாறாநானென் மதமணப்ப
வீறார்நீல மேனிகாட்டி
வருமாணவ வாரணம்போழ்
அருண்மாசிங்க மாமுருகா - வறிவு-நிமிர்வான்
என்மலம் போழ்நா ளெந்நாள்
நின்மல மலர்வாய் நீதிறந் துரையே. 4

இது, "அறிவு" என்னுங் கூனும், "நிமிர்வான்" என்னுந் தனிச்சொல்லும் பெற்று, இரண்டடி யாசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்றது.

அடிநடுவி லசைக்கூன் பெற்று வருவது.

மலமேவிய-வுயிர் மசகமுண்டாம்
புலமேவிடு-மெனிற் புன்கொசுகாம்
வலமேவிப-முறின் வயமாவாம்-அதனால்
அளவினின் னடிநா னடையக்
களவினின் னுளத்தே கருதுவே லோயே.5

---

3. கதலி = கொடி யென்பதை "தேறு கொடிவாழைகதலி" எனு முரிச்சொல் **நிகண்டா லறிக.**

அடியிறுதியி லசைக்கூன் பெற்று வருவது.

ஆகமொன்றுயி ரருள்விழித்திடி-னரு
ளேகிநின்றிடு மிருள்விழித்திடி-னிரு
ளாகிநின்றிடு மவிர்கலைப்படி-னது
வாகநின்றிடு மன்றோவெனு-மறை-அதனால்
களிமுக மண்டலங் காட்டியிவ்
வெளியனைக் கோடி யென்னுளக் குகனே. 6

இந்த 5, 6-ஆம் பாட்டுக்கள் : "அதனால்" என்னுந் தனிச்சொற்பெற்று, இரண்டடி யாசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்றன.

"அடிமுதற்பொருளைத் தானினிது கொண்டு - முடிய நிற்பது கூனென மொழிப" "வஞ்சியி னிறுதி மாகு மதுவே - யசைகூனாகு மென்மனார் புலவர்' எனும் **யா-காரிகையுரைவரு சூத்திரப்படி** 3,5,6ஆம் செய்யுள்களில், ஆதி நடு இறுதியாக வந்தவாறு வருவதில் நடுவு மிறுதியு மசை கூனாய் வருதல் சிறப்பு. சீர்கூனாய் வரினும் 4-வது செய்யுளில் வந்தவாறு, உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற்சீராயல்லது வேறு வகையாக வாராதென வறிக.

மான் பயந்தவொர் மகளும்
வான றுங்கய மகளும்
மேன்படுஞ்சும மிலைந்தென்
மேன்மிகுந்தயை மேவா
நீன்மயின்மிசை நின்பாங்-கிலகவே
வருமெழில் கண்டுநான் மகிழுமா
றருளலென் றோநீ யயில்வே லரசே. 7

பொன்விசும்பிறை புதல்வி தன்னுளம்
இன்புறும்படி யிணையினன் மணம்
புரிவானெழில் பொலியொருபரங்
கிரிமீதுயர் கிரிமகளொடு
வாலசந்திர மௌலிமாலயன்
கோலவந்தணர் கோவிபுதருங்- குழுமு
திருமணச் சவையிற் சிறந்த தெய்வப்
பொருளெனத் திகழ்ந்த புலவ
கருணையி னென்மலங் கழீஇ யருளே. 8

இவ்விரண்டு செய்யுளும் முறையே "இலகவே" "குழுமு" எனுந் தனிச்சொற்கள் பெற்று, இரண்டடி மூன்றடி யாசிரியச் சுரிதகங்களா னிற்றன.

2. முச்சீரான்வரும்

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

ஓருபூரண வறிவெனச்செறி யுனைமுதலாந்
திருவாவண மெனுங்கலைவரை திகழுமண்ட
மணிபோலொளி ராயிரத்தொடு மருவிருநான்
கணியார்சிவ லிங்கமாகவு மருண்மகேச
நிலைமாகண பதியயிற்குக னிர்க்குணஞ்சால்
நலவீசுர னாகவுநறுஞ் சாதாக்கிய
மதிலேயுறு சிவனாகவு மரியசத்தியில்
வதியோர்பொரு ளாகவுமதன் வலமிலங்கைந்
தெனுமாவண மிருக்குமேரு ரூபமாகவும்
நனவாறெனு மாவரணத்தி னல்லநிர்க்குணம்
உடையாமிய முகமூர்த்தியு மோங்குமேழில்
நடராசநிர்க் குணமூர்த்தியு நவையிலெட்டில்
உமைநாதனு மாகவுமுடி போதுமொன்பதில்
இமையோர்புக ழின்பவறிவி லிங்கமாகவும்
எணிமானச பூசைபுரியு மேமாப்பெனை
நணுமோநசை தீர்பெருந்தவர் நாயகநவி -னினையே
நம்பெனைக் கைவிடே னாளும்
அம்பிகை மகனா யவிர்சே யவனே. 9

ஓந்தாரகப் பொருளுரைத்ததொவ் வாதெனப்படர்
பூந்தாமரைப் போதனைச்சிறை புகவிடுத்தருள்
ஆஞ்சீருரு வோடிருந்தய னார்கிருத்தியஞ்-செய்த
ஐயநின் னருணா டடியேன்
பையுளி லருட்கடல் படியநன் கருளே. 10

9. ஆவணம் – ஆவரணம் என்பதன் மரூஉ; அரண், மறைவு எனும் பொருள் கொள்ளலாம். **இமையோர்** = விளக்கமுடையார்; இமை = விளக்கம்.

10. பையுள் = துன்பம், நோய்.

[மொழிதிருப்பு]

வசைகுழுமு மெனையருட்பெரு வாரியெனிலொ
டிசையிதன்மு னெழுசீர்மொழி திருப்பிமொழித - லெந்நாள்
உனைநினை வோர்க்கு வீடு
நனியெளி திலையோ ஞாங்க ரரசே. 11

இங்குவந்த, 9,10,11ஆம் பாட்டுகள் : முறையே "நினையே" "செய்த" "எந்நாள்" எனுந் தனிச்சொற்கள் பெற்று, இரண்டடி யாசிரியச் சுரிதகங்களா லிற்றன. இறவே, வஞ்சிப்பா : வெள்ளைச் சுரிதகத்தா லிறாதென்ப தறிக.

யா-காரிகையில், "வஞ்சிக்கு மூன்றடி" *** யிழிபு" எனக் கூறியிருக்க, இங்குவந்த 11-வது செய்யு ளிரண்டடிச் சிறுமை பெற்றதென்னை யெனின்; "வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியென நுண்பா வுணர்ந்தோர் நுவலுங் காலையிரண்டு மூன்று நான்கு மிரண்டுந் - திரண்ட வடியின் சிறுமைக்கெல்லை." என மேலைக்**காரிகை யுரைவரு சூத்திர** மிருத்தலின்; இரண்டடிச்சிறுமையும் பெறுமென்க. அடிப்பெருமை யெத்துணைத்தென்னின்; "உரைப்போருள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை" என்க. குறளடியானுஞ் சிந்தடியானும் வராநின்ற இருதிறவஞ்சிப்பாவிலும், வஞ்சியுரிச்சீராகிய கனிச்சீரோடு **பூச்சீர் நிழற்சீரெனும்** பொதுச்சீர் பதினாறும் வருமென்பர் வண்டமிழர்.

வஞ்சிப்பா முற்றிற்று.

வஞ்சிப்பாவினம்.

1. ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவரும்.

வஞ்சித்தாழிசை.

மாங்காய் புளிமாங்காய்.

ஆறொன்று மணிவேணி
வீறொன்று விழிவந்தோய்
சேறொன்று னடியன்றி
வேறொன்று விழையேனே;

கவினொன்று கனலாடி
சவியொன்று விழிவந்தோய்
துவரொன்று னடியன்றி
இவணொன்று விழையேனே;

12. **அணி**= அழகு, பெருமை. **சேறு** = இனிமை.

நீலொன்று நிகழ்கண்டன்
பாலொன்று விழிவந்தோய்
ஓலொன்று னடியன்றி
மேலொன்று விழையேனே. 12

புளிமாங்காய் புளிமாங்காய்.

பலதுன்பு பயினோய்கள்
வலிகொண்டு வருமேனும்
கலிவென்ற முருகன்கால்
மலரென்று மறவேனே;

சலமுந்து சமனார்மொய்
மலையஞ்ச வருமேனும்
கலைதந்த குமரன் கால்
மலரென்று மறவேனே;

உலகுந்தி யொழிமாறெல்
மலிசண்டன் வருமேனும்
மலருந்து மயிலன்கால்
மலரென்று மறவேனே. 13

இச்செய்யுளிரண்டும், "குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய் - வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற் -றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே" எனும் **யாப்பருங்கலச் சூத்திர**வழியே வந்தன.

2. குறளடித்துறை யெனும் ***வஞ்சித்துறை.***

தேமா கருவிளம்.

வானோர் வழிபடு
கோனே குமரவுன்
தேனார் திருவடி
தானே தனிநிலை. 14

13. சலம் = தணியாக் கோபம். **எல் மலி சண்டன்** = இரவுபோலும் உடல் மிகுந்த இயமன்.

தானா தனதன.

தீயார் தெறுகுக
மாயா மகியலை
நாயே னலமுற
வீயா விறலருள். 15

புளிமா கூவிளம்.
தனத்த தானன.

செனித்த சீவருள்
மனத்தின் மாவொளி
மினுக்கும் வேலவ
எனக்கு மீயொளி. 16

தேமா கூவிளம்.

ஓர்ப்பா ருண்ணசை
தீர்த்தாள் சேயினைப்
பார்ப்பார் பந்தனம்
ஆர்க்கா தென்றறி. 17

கூவிளம் புளிமா.

எங்கணு மிலகேண்
அங்கர வயில்வேள்
சங்கமர் தடையை
யுங்கொள வுளதோ. 18

இந்த 18-வது செய்யுள் : "தந்தன தனனா" எனுங் குழிப்புப் பெறாதோ வெனின்; பெறாதென்க. நியாயம். - "தடையை" எனுஞ் சீரிலுள்ள வீற்றைகாரம், நெடிலேயாயினும் அது : ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓ எனு நெடில்களைப் போலப் பாட்டகத்து நீண்டொலியா நீர்த்தாகலின். ஆகவே அத்தடையை யென்பதி னிடையிலுள்ள ஐகாரங் குறுகியவாறே யதனீற்றைகாரமுங் குறுகி, "தனன" எனுங் குழிப்பே பெறும்; அஃதிங்கேலாதென்க. இது போலவே நெடிலாகிய ஔகாரமு மாண்டு நீண்டொலியா நீர்த்தென்க. "மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே - குறிலோ டையௌக் குறுக்கம்" என **நன்னூ** லுரைக்குமாற்றானும், "ஐகார நைவே லோருங் குறிலியல்" என **யா-காரிகை** கூறுமாற்றானுஞ் செய்யுளிடையில் வரு மைகாரங் குற்றெழுத்தேபோலக்

17. ஓர்ப்பார் = மனத்திடனுடையார். பொறுமையாள ரென்றும் புகலலாம்.

குறுகி நின்று குறின்மாத்திரையே பெறுமென்றறிக. சில விடங்களில் அவ்வைகாரந் தன்னெடிற்றன்மை குன்றாமல் நேரசையாயு நிற்கும். உதாரணம் : கலியியல் 112 ஆஞ் செய்யுண் மூன்றாமடியினது மூன்றாஞ்சீர் போல விந்நூற்கண்ணே பலவாம். இவ்வாறே ஔகாரமுமாம். உதாரணம் : வெள்ளியல் 118ஆம் செய்யுளீற்றடியினது மூன்றாம் நான்காஞ் சீர்கள்போலப் பலவாம். இவ்வௌகார நடை; அவ்வென வியைவதாய், "தை" எனுங் குழிப்பிற் சேர்வதாயுளது. இது போல ஆய்தம் புகுந்த மொழியும், "தைய" எனுங் குழிப்பிற் சேருமெனினும், அது குன்றிய வோசைத்தாம்.

கூவிளம் விளம்.

புங்கவர் புகழொரு
மங்கள மழவிறை
எங்கவ ரெண்ணினும்
அங்கெழு தருமறி. 19

தேமா புளிமா.

அள்ளா ரயிலன்
புள்ளார் புரிவன்
கள்ளார் கழலே
உள்ளா ருவகை. 20

எஃக னெணார்பூ
வெஃகல் விடாருள்
அஃக லறார்வீ
டெஃகி யிராரே. 21

பத்தர் குழாமும்
சித்தர் குழாமும்
சத்தி விசாகன்
வித்தை யுளாமே. 22

இந்த 22-வது தூக்கடிகளில், மோனையெழுத்தேனும், மோனையினவெழுத் தேனும் வரவில்லை. இதுபோலவே, பல்லோர் பாடிய வஞ்சித்துறை பலவு நடைபெற்றன வென்பதை யுணர்த்துவானிவ்வொரு செய்யு ளவ்வாறு சொலப்பட்ட தென்க.

---

21. வெஃகல் = விருப்பு.

எஃகல் = ஏறுதல்; "எஃகலு மெக்கலு மிவர்தலு மேறுதல்" என்பது **சே – திவாகரம்.**

புளிமா புளிமா.

கருள்கீழ் கதிர்வேல்
முருகே முனுவோர்
ஒருபே ரொளியை
அருளா லறிவார். 23

தேமா தேமா.
தையா தையா.

பொல்லார் பொல்லான்
நல்லார் நல்லான்
எல்லே மில்லான்
வல்வேல் வல்லான். 24

மண்ணாண் மன்னன்
விண்ணாள் விண்ணன்
கண்ணாள் கண்ணெண்
கண்ணாள் கண்ணன். 25

விளம் காய்.
தனதன தனதானா.

ஒருநினை வுடனேயோ
முருகனை முனினானீ
கருதிய களிதானே
மருவுமை மனனேகாண். 26

[இதுமுதன் மூன்றுதுறையுங் கொம்பில்லாச்செய்யுள்]

நாரணன் ஞானியரன்
காரணர் கான்முளைதான்
ஆரண னாலடியான்
பூரண புங்கவனால். 27

---

24. எல்லேம் = பகலும் இரவும்; ஏமம் ஏம் எனநின்றது.

25. கண்ணாள் = நாமகள். கண் = ஞானக்கண்; எண் கண் = ஒரு கேத்திரம். கண்ணன் = ஞானக்கண்ணன்.

உரைமன முள்ளடங்கா
மரைமுக மாமுருகன்
உரைமன மூக்கமுறப்
பரவுநர் பால்வருவான். 28

தனதன தனதல்லா.

நிதநனி நினைநல்லார்
இதயமு ளிலகுள்ளான்
நதிசுத னலிவில்லான்
மதமுளர் மனநில்லான். 29

கருவிளங்காய்.

மணியனையான் மலரொளியோன்
துணியனையான் சுடரயிலோன்
பணியுடையார் பழமலமாப்
பிணியடையார் பெரிதடைவார். 30

கூவிளங்காய்.
தானதனா தானதனா.
[பாடக மடக்கு. (யமகம்)]

நானிலையே னானிலையே
வேன்முருகா வேன்முருகா
மேன்மதியாய் மேன்மதியாய்
மான்மருகா மான்மருகா. 31

இதன்பொருள், நானிலையேல் = நானென்னுமகங்காரம் [என்கண்] இல்லையாயின், நானிலையே = நானிற்கு நிலையிலேயே, மேன்மதியாய் = மேலானவறிவு வடிவமாகி, வேன்முருகாவேன் = வேலிறையெனப்படு மிளம்பூரண னாவேன், மேல் = இனி, மதியாய் = [என்னெளிமையை] மதித்தருள்வாயாக, முருகா = முருகக்கடவுளே, மான்மரு=மான்மருவும், காமால்=சோலையிலெழுந்தருளிய திருமாலின், மருகா = மருமகனே, என்றவாறு.

தேமாங்காய் கூவிளம். ஈறு: தேமா.

மின்செய்யும் வீட்டினை
நின்செய்கை நீட்டுமவ்
வின்செய்கை யின்றெனில்
என்செய்வ லீங்கே. 32

கூவிளங்காய் புளிமா.

அங்கிளிநே ரதர
மங்கையர்மா மயலால்
இங்கலையே னினியாள்
சங்கரர்தாழ் தகையே. 33

தானதன தனனா.

காசுபதி கருதேன்
நாசரொடு நடவேன்
நேசமொடு நினையாய்
ஆசிலயி லரசே. 34

தந்ததன தனனா.

பந்தமறு படநீ
வந்ததயை மறவேன்
அந்தநிலை யளியாய்
நந்திபுகழ் நலமே. 35

கடைச்சீர்: தேமா.

மெய்த்துயர மேவி
எய்க்கவினி யேவேல்
மைக்கணெழில் வள்ளி
கைப்பிடித்த கண்ணே. 36

தேமாங்கனி புளிமா.

நாடாண்டிடு நயமும்
காடாண்டிடு கயமும்
ஆடாண்டவ னருள்வேள்
வீடாண்டவர் விழையார். 37

தேமாங்கனி கூவிளம்.

வேலேந்துசெவ் வேளருள்
நூலோர்ந்தொரு நூனமில்
சீலார்ந்தவிர் தேசினர்க்
காலாந்தகர் காய்வரோ. 38

தேமாங்கனி கூவிளங்காய்

தானாத்தன தாந்தனனா.

பூமாப்பிழை போம்படியோர்
தூமாப்பிணை தோன்றிடுமேல்
ஏமாப்பில கேண்குகவே
ளாமாப்பிளை யாண்டிடுமே. 39

3. சிந்தடிவிருத்தமெனும். ***வஞ்சிவிருத்தம்.***

மா மா விளம்.

துன்பு கண்டு தொழுபவர்
அன்ப ரல்ல ரயின்முதால்
அன்பு கண்டு னடிதொழும்
அன்ப ரென்று மன்பரே. 40

எரியிற் புழுவி லாமைபோல்
பரிவுப் பெரியர் பாலிரா
துரிதத் துயர்கள் சூழ்வுறார்
தெரிதற் கரிய சேயவா. 41

37. கயம் = குறைபாடு. **நிகண்டு** காண்க.
39. இணை = ஆசை. **நிகண்டு** காண்க.

சிறப்பு ளார்கள் செருக்கெலாம்
இறப்பி லாவு னிணைப்பதங்
குறித்து நோற்ற குறிப்பலோ
பொறிச்ச மீக புரத்தனே. 42

மா கூவிளம் கூவிளம்.

பிணிசெய் வாந்தியும் பேதியும்
அணிசெய் நின்பத வார்வமார்
குணியை யென்செயுங் கோதிலாத்
தணிகை தங்கிய சாமியே. 43

தான தந்தன தானனா.

வாளு டம்பிடி வாழ்கைவேள்
தாள்ப ணிந்தவ ரேசதா
கோள்க டிந்தவர் கோணைவாழ்
நாள்வ ளர்ந்தவர் ஞாலமேல். 44

இந்த 44-வது செய்யுளடி : முதலிரண்டு சீர்களை யொன்றுபடுத்துக் கூவிளங்கனி யெனக்கொள்ளின் ; வஞ்சித்துறையுமாம்.

தான தானன தானனா
[அந்தாதித் தொடை நான்காரைச்சக்கரம்.]

வால மேயவ மாலவா
வால மாமுனி பாலவா
வால பாவல வேலவா
வால வேமளி மேலவா. 45

44. **கோணை** = அறிவின்மை.

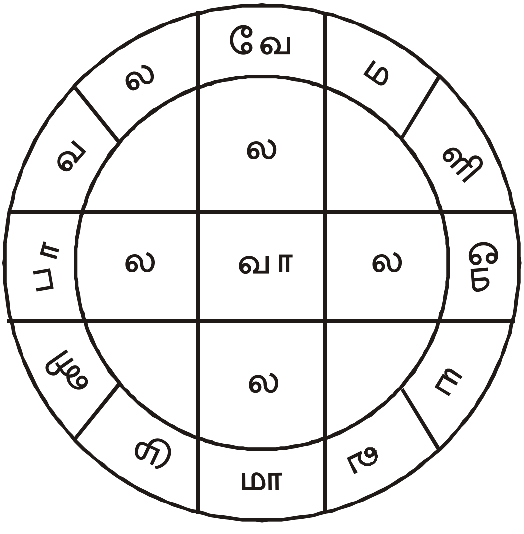

இதுபோலவரு சக்கரச்செய்யுள், பின்வரு சுழிகுளம், சருப்பதோபத்திரமெனும் மிறைக்கவிகளை : எதுகையின்றியும்; காதைகரப்பு, கோமூத்திரியென்பவற்றை : [அடிதோறு முறவேண்டிய] மோனையெழுத்தேனு மவ்வினவெழுத்தேனுமின்றியும், எதுகையின்றியுஞ் சிலர் பாடுமா றிந்நூலாசிரியர் பாடாது, அவ்வெதுகை மோனைக்குரிய வெழுத்துக்கள் பொருந்தப்பாடுதலை யிவ்வியற்கண்ணேகாண்க. அன்றி, சுழிகுளத்தையிடைவிட்டு வாசிப்பதுங் குழிப்புகளு மதிக மெனவு முணர்க.

இதன்பொருள். வால் அம் மேயவ = மிகுந்த அழகுமேவியவனே, மால் அவாவு = திருமா லாசைப்படும், ஆலமாமுனி பால = ஆலடியிலிருந்த மகாமுனியாகி பரமசிவனுடைய புதல்வனே, வா = வருவாயாக, வால = இளநலமுடையானே, பாவல = புலவனே, வேலவா = வேலுடையானே, வால = தூயவனே, ஏமம் அளி = [எனக்கு] இன்ப மீந்தருள்வாயாக, மேலவா = பெரியோனே. என்றவாறு. ஏமம் ஏமென நின்றது.

கருவிளம் தேமா தேமா.
தனதன தானா தானா.

[ஒற்றிலாச்சுழிகுளம்]

மதிமதி மாமா வாவா
திதிதிதி சேயே யோவா
மதியமு மாசே யேமா
திதிமுரு காமா சேமா. 46

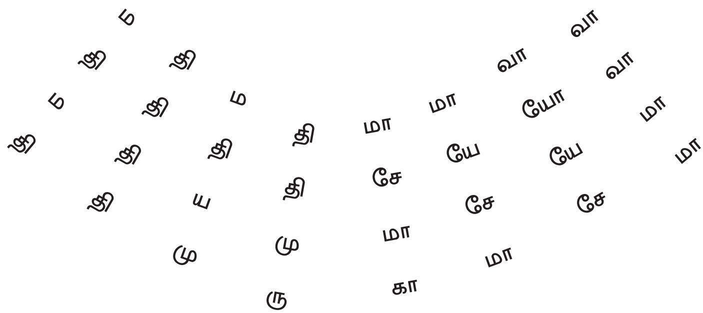

இதில், மேலிருந்து கீழிழிந்து கீழிருந்து மேலேறி யுச்சரித்தானும், புறநின்றுவந்துண்முடிய வுச்சரித்தானும் மேற்செய்யுளேயாமா றறிக. ஐந்துவகையாகச் சுழித்துச் சேறலை யிதன்கண்ண றியலாமன்றோ.

இ-ள். மதிமதி = அறிவுக்கறிவே, மாமா = அழகுக்கழகே, வாவா=வருவாயாக வருவாயாக, திதி திதி = [என்னை] நிலைநிறுத்துவாயாக நிலைநிறுத்துவாயாக, சேயே = இளமைப்பருவமுடையானே, ஓயா = கெடாத, மதி அம் உமா = அறிவு மழகுமுடைய வுமா தேவியின், சேயே = மகனே, மா திதி முருகா = பெரிய காப்புத்தொழிலுடைய முருக னென்னுந் திருநாமத்தோனே, மா சேமா = மகாசேமமுடையானே. எ - று.

புளிமாங்கனி கூவிளங்காய் தேமா.

[மாத்திரைவருத்தனம் (மாத்திரைப் பெருக்கம்)]

ஒருமாத்திரை யேறுகுகை யொப்பார்
ஒருமாத்திரை யேறிடுசெய் யுன்னின்
ஒருமாத்திரை யேறிடொதி யொப்பார்
ஒருமாத்திரை யேறுதப முண்ணார். 47

இதில், ஒரு மாத்திரை யேறுகுகை = கூகை. இது பகற்குருடு. ஒரு மாத்திரை யேறிடு செய் = சேய். இது குமாரக்கடவுள். ஒரு மாத்திரை யேறிடொதி = ஓதி. இஃதிரவும் பகலுங் கண்டெரி பூனை. ஒரு மாத்திரையேறுதபம் = தாபம். இது துன்பம். இவற்றை யேனைச்சொற்களோ டிணைத்துப் பார்க்கின் ; பெத்தர்நிலை, ஜீவன் முத்தர்நிலை யித்தன்மையவெனப் பொருளாம்.

காய் காய் மா.

[அக்கரவருத்தனம். (எழுத்துப் பெருக்கம்)]

துட்டீர்க்கு முருகிருக்கை துணைவி
தட்டீர்க்கும் படையிவற்றின் றலைமுன்
விட்டொவ்வோ ரெழுத்துமரு விடச்சேர்த்
திட்டாற்**கை வகையுவகை** யெனவாம். 48

இ - ள். தீமையைப் பிளக்கத்தக்க முருகக்கடவுட் கிருப்பிடமாகிய கைலை, துணைவியாகிய வள்ளி, குற்றங்கடி படையாகிய உடம்பிடி யெனப்படுமிவற்றின் தலையெழுத்தொழிந்த மற்றைய வெழுத்துக்களை விலக்கி யத்தலை யெழுத்துக்களை யொரோவொன்றாக முன்சேர்த்தால், கை, வகை, உவகை யெனத் தனித்தனி பொருடரு சொல்லாம். எ - று. கை = படையுறுப்பு, வகை = வாகையெனும் வெற்றி, உவகை = களிப்பு எனவாம். [உடம்பிடி = வேல்]

[மாத்திரைச் சுருக்கம்.]

சுருதியொரு மாத்திரைதான் சுருங்கின்
பெருமுருக னாயுதமாம் பெயர்த்தும்
சுருதியொரு மாத்திரைதான் சுருங்கின்
பெருமுருக னாயுதமாம் பெயர்த்தும். 49

இதில், முதலாமடியில் வருஞ்சுருதி = சாத்திரம். இஃதொரு மாத்திரை சுருங்கினாற் சத்திரமாம். *சத்திரம் = வேல். இரண்டாமடியில் வருஞ்சுருதி = ஆரணம். இஃதொருமாத்திரை சுருங்கினால் அரணமாம். + அரணம் = வேல்.

உயர்வள்ள னகரநொடி யொருவின்
அயிலைய னடியிலணி யணியாம்
வியலுள்ள விறைவைநொடி விலகின்
நயமுள்ள வொளிமுருக னடமாம். 50

48. துட்டம் = தீமை; யோகம் யோகு எனவாயவாறு துட்டம் "துட்டு" எனவாயது.

49. * "சத்திரம்" ஆயுதம் என்பது சஸ்த்ரமாயுத என **அமர ஸிம்ஹம்** கூறுதலாலறியப்படுகின்றது. இவ்வாயுதம் ஈண்டு வழுத்தப்பட்டு குமார பகவானுக் குரிமைப்படுதலின் "வேல்" எனக் கொள்ளப் பட்டதென்க. "சத்திர மென்ப செங்கைத் தலம் விடாப் படை" என்றார் **சூடாமணி நிகண்டினர்.**

+அரணம் = வேல் என்பது "சத்தி யெஃக முடம்பிடி குந்தம் விட்டே றரணம்" எனுஞ் **சேந்தன் திவாகரச்** சூத்திரத்தானு மறியப்படுமே.

உயர்வள்ளல்நகரம் = மேன்மையுடைய [இருபத்தொருவள்ளல்களி லொருவ னாகிய] பாரியெனும் வள்ளலின் ஊர். இதுபாரிபுரம். ஈதொருமாத்திரை நீங்குழிப் பரிபுரமாம். பரிபுரம் = சிலம்பு. இறைவை = கூடை, ஈதொரு மாத்திரை நீங்குழிக் குடையாம். ஈதொருகூத்து. நொடி = மாத்திரை. வியல் = அகலம். இவை பொருந்தப் பொருள் கொள்க. இறைவை, கூடை, புட்டில் என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

திருவருள் விழைவார் யார்க்கு மாங்காங் கனுக்கிரகம் புரிபொருட்டுச் சிலம்பு தோறுந் திருக்கோவில்கொண் டேகபரிபூரணஞான வியாபகப்பொருளா யிராநின்ற பகவானாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பரமாத்துமாவினது திருவடிமலரின்கண்ணே சிலம்பெனும் பரிபுரமுண்டென்பதை, “அரைவட மலம்பு கிங்கிணி பரிபுர நெருங்கு தண்டைக ளணிமணி சதங்கை கொஞ்சிட மயின்மீதே” எனும் **அருணகிரிநாதசுவாமிகளி** னமுதவாக்கானு மறிக.

[அக்கரச்சுதகம் (எழுத்துச்சுருக்கம்)]

அருவேல னணியொருபு வனமும்
பொருவேலன் வலவனுமம் புதமும்
ஒருசாரி யையுமிஙன முரைக்கின்
மரு**நீப வநம்**பவநம் வநநம். 51

அருவேலனணியொருபுவனம் = கடம்புவனம். இது நீபவநம். பொருவேலன் வலவன் = போர்வேலாயுதக்கடவுளுடைய இரதசாரதி [எனுங்காற்று]. இது பவநம். அம்புதம் = நீர், இது வநம். ஒரு சாரியை = நம். இவற்றுள் நீபவநம் எனுஞ் சொல்லில் நீமுதலொவ்வோரெழுத்து நீங்குழி மற்றைய பவநம், வநம், நம்மெனு மூன்று சொல்லும் வருமா றறிக. நம்மெனு மந்தத்தை, அருவேலனெனு மாதியோடு கூட்டி நம்முடைய அருமை வேலனெனப் பொருள் கோடலுமொன்று. சாரியைக்கு உதாரணம் : “எல்லா நம்மையும்” [ஒருபு = கடம்பு. மரு = வாசனை].

தானானா தானானா தானா

[சருப்பதோபத்திரம். மாலைமாற்று.]

தாதாமா வேவேமா தாதா
தாதாதா தாதாதா தாதா
மாதாசே யாயாசே தாமா
வேதாயா மீமீயா தாவே. 52

தா தா
தா தா
மா மா
தா வே வே தா
தா தா
தா தா
மா தா தா மா
தா தா
சே சே
வே யா யா வே
தா தா
யா யா
மீ மீ
மீ மீ
யா யா
தா தா
வே யா யா வே
சே சே
தா தா
மா தா தா மா
தா தா
தா தா
தா வே வே தா
மா மா
தா தா
தா தா

இந்த 52-வது செய்யுளிலுள்ள காய்ச்சீர்களைக்கலந்து மாஞ்சீர்களாக பிரிக்கின் அளவடிக் கலிவிருத்தமுமாம்.

இதனில், மேலிருந்து கீழும் கீழிருந்து மேலும் ஆதிமுத லந்தமும் அந்தமுதலாதியுமாக மாறிமாறி நான்குமுகத்து வாசித்தானு மேற்செய்யுளேயாமா றறிக. மாலை மாற்றில் வருகின்ற பங்கியை **முதன் மண்டலத்திற்** காண்க.

இ-ள். தாதா = ஈகையாளனே, மா = [சூரபதுமனாகிய] மாமரத்தை, ஏவு = [முடிவுக்கு] ஏவும், ஏமா = இயமனானவனே, தாதா = பிரமாவானவனே, தாதா தாதா = [நிறைவினால்] பிரமனுடைய தந்தையானவனே, தாதா தாதா = ஈகையாளர்க்கீகை யாளனே, மாதா = பார்வதியம்மைக்கு, சேய் = மகனாகிய சேயென்னுந் திருநாமத்தோனே, ஆயா = ஆயமுடையானே, சேதா = நற்பசுவினுமுள்ளானே, மாவே தா = [எனக்குச்] செல்வமே கொடுத்தருள், யமீ = முனிவனே, மீயாதா = மேலான ஆன்மாவே. எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. யமீ யாமீயென்றாயது நீட்டும்வழி நீட்டல். [பசு = ஆன்].

[வினாவுத்தரம்]

சமரமுதர் நாமமெது சாகா
விமலரணி பூணெதுமின் வில்லென்
குமரகுரு தாசனிறை கோயார்
அமரர்பணி சோதிமுரு கையன். 53

இதில், ஈற்றடி யுத்தரம். ஏனையடி வினா.

கருவிளம் கருவிளம் காய்.

எழுத்தரி லொழித்திட வேவுரையென்
கழுத்தினில் வளைத்திடு கலனெவனார்
கொழுத்தவர் திருத்தலை குவிப்பதெவன்
செழிப்புயர் குகற்குள திருத்தணிகை. 54

இதில், ஈற்றுச்சீர் உத்தரம். எழுத்தரில் = எழுத்துக்குற்றம்.

மா கருவிளம் காய்
தந்தத் தனதன தந்தானா.

பந்தக் கடமுறை பண்பீரே
சந்தக் கடமதி தந்தேயாள்
எந்தக் கடவுளு மென்கோள்போழ்
கந்தக் கடவுளை மிஞ்சாதே. 55

தனனா தனந்தன தானதனா.

[கூடசதுக்கம்]

நுதியா ருடம்பிடி நூபுரவேள்
வதியோ மணைந்திரு மாய்முனரே
நிதியார் கொளுந்தகை நீளமெலாம்
மதியா ரணைந்தவர் மாநுடரே. 56

இதில், ஈற்றடிச்சொல்லனைத்தும் ஏனைய மூன்றடியுள்ளுஞ் சொல்லாகாம லெழுத்தாகக் கலந்துநிற்குமாறு காண்க.

கூவிளங்காய் புளிமாங்காய் கூவிளம்.

[காதைகரப்பு]

வா	ள	ர	சு	கு	ம	**ரா**	வொ	**ம**	ங்	கு	கா
வா	ள	**ரு**	சு	**க**	நி	**லா**	வு	**ம**	ங்	**க**	ளா
வா	ள	**சு**	ர	**வி**	ப	**லா**	க	**ம**	ன்	**வி**	பூ
வா	ள	**ர**	வி	**த**	ழி	**மே**	னி	**ம**	ஞ்	**ச**	கா. 57

57. மஞ்சு = இளமை ஆகலின் அதனை யென்றுமுடைய சிவகுமாரன் “மஞ்ச” என விளிக்கப்பட்டனன். மைந்தனென்னும் பெயரிலே சிறுவன், எச்சம், சேய், முளையெனும் பெயர்களைப் **பிங்கலந்தை** கூறுதலானும் மஞ்சனென்பது தானே பெறப்படுகின்றது.

சமமே தரவா
விமலா விசுவா
கமலா கருவா
குமரா குரவா.

இது வஞ்சித்துறை

இந்த 57-வது செய்யுளில், ஈற்றுமொழியாகிய காவுக்கு முதலெழுத்துத் தொடங்கி யொவ்வோரெழுத் திடையிட்டு வாசிக்கப் பின்னுள்ள மோனை பிழையா ஒற்றிலாவஞ்சித் துறை யாவதறிக.

முற்செய்யுட்பொருள். வாளரசு = வீரவாளேந்து மரசே, குமரா = குமரனென்னுந் திருநாமத்தோனே, ஓம் = பிரணவப்பொருளே, அம்குகா = அழகிய குகனென்னுந் திருநாமத்தோனே, வாள் = ஒளியே, அரு = அருவே, சுகநிலாவுமங்களா = இன்பமயமாகத் திகழு மங்களமூர்த்தியே, வாளசுரவிபலா = வாளேந்து மசுரர் கருதுபலனுக்கு விரோதமானவனே, கம்மன் = பிரமனுக்கிறைவனே, விபூ = நிறைவானவனே, வாளர விதழிமேனி = வாள்போன்ற அரவமுங் கொன்றையுமணி மேனியனாகிய பரமசிவனுக்கு, மஞ்ச = மகனே, கா = [என்னைக்] காத்தருள்வாயாக. எ - று. ஓம் ஒம்மென்றானது குறுக்கும்வழியே குறுக்கலுற்றது.

புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா.
தனன தானதன தனன.

[அந்தாதிமடக்கு. ஒற்றிலாச்செய்யுள்]

முருகு லாநறிய முருகு
முருகு கோடியென முருகு
முருகு மூசுலக முருகு
முருகு றாதுமன முருகு. 58

இ - ள். முருகுலாம் = திருவிழாவிலுலாவும், நறிய = நல்ல, முருகு = இளமைப் பருவமுடைய, முருகு = முருகென்னுந் திருப்பெயருடையாய், கோடியென = (என்னைக்) கொள்வாயாக வென்று, முருகு = வாசனையும், முருகு = அழகும், மூசுலகும் = மொய்க்கின்ற வுலகத்தில், உருகும் உருகு = துன்பினுருகுகின்ற பிறப்பானது, உறாது = (இன்னும்) பொருந்தாமல், மனம் உருகு = மனமே யுருகுவாயாக. எ = று. வாதம் வாதென் றாவதுபோல, உருகம் உருகென்றாயது. (உருகம் =பிறப்பு.)

தேமா தேமா தேமாங்காய்.

[அந்தாதித்தொடைத் தமருகபந்தம்]

வேலா வீயா வீராகோ
கோலா கோதே றாராமா
மாலா வேனை மாமாகா
காலா ளாதே காகாவே. 59

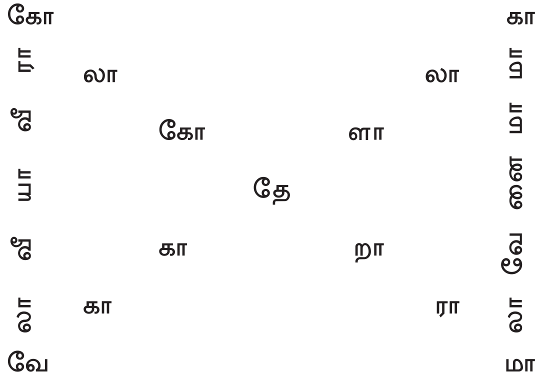

[பகர விகற்ப மடக்கு]

பப்புப் புப்பாப் பப்புப்பூப்
பப்பப் புப்ப பாப்பாப்பை
பப்பப் புப்பூப் பாப்பாப்பிப்
பப்புப் பாப்பொப் பொப்பொப்பே. 60

இ-ள். பம்பு உப்பு = ஆரவாரிக்கின்ற கடலானது, உப்பா = அதிகப்படாத, பப்பு பூ = பரப்பாகிய பூமிக்கும், பம்பு அப்பு = பரவு நீரையுடைய, ப - மேகத்திற்கும், பாழி பாப்பு = பெரும்பாம்பாகிய சேடனுக்கும், ஐ = அரசனாயுள்ளானே, பப்பு அப்பு பூ = பொலிவுடைய கங்கையில் வந்தவனே, பா பா = [நெசவு] பாப்போற் செய்யப்படுபாட்டுக்கு, அப்பு = அப்பனே, இப் பப்புப்பு = இந்தப் பப்புப்பு எனத் தொடங்கும், ஆப்பு = பாட்டை, ஒப்பு ஒப்பு ஒப்பு = ஒப்புக்கொள் ஒப்புக்கொள் ஒப்புக்கொள். எ-று, ஏ-ஈற்றசை. பம்பு பப்பு எனவாதல் வலிக்கும்வழி வலித்தல். பாழி - பா எனக் கடைகுறைந்தது. பாப்பா அப்பு என்பது பாப்பாப்பு என மருவிற்று. அப்பென்பது அப்பனென்பதன் குறுக்கம். யாப்பு ஆப்பென மறுவிற்று. இது யானையை ஆனையென்பதுபோலும். மேகமெனும் பொருளிற் போந்த ப, "ஹ:" என்னும் வடசொல்லே.

விளம் விளம் மா.

தந்தன தானன தன்னா

[ஏகபாதம்]

மங்கல மீமயின் மன்னே
மங்கல மீமயின் மன்னே
மங்கல மீமயின் மன்னே
மங்கல மீமயின் மன்னே. 61

இ-ள். மங்கு = [அறிவு] ஒளிமங்கும், அலம் ஈ = சஞ்சலந் தரானின்ற, மாயில் = மாயும்படியான வீட்டில், மன்னேம் = சேர்ந்திரேம், அம்கலம் = அழகிய வாயுதங்களை, ஈரும் அயில் =பிளக்கத்தக்க வேலிற்கும், மன் = பெருமைக்கும், மங்கலம் = சுபகாரியத்திற்கும், மீமயில் = ஆகாயத்திற்செல்லுமயிலுக்கும், மன்னே = அரசனே, மங்கலம் = சுபத்தை, ஈ = [எங்களுக்கு] ஈந்தருள்வாயாக, மயில்மன்னே = திருமயிலத்தி லெழுந் தருளியிருக்கு மிறைவனே. எ - று, மாயில் மயிலென விகாரமாயிற்று. ஈருமென்பது ஈமென மரீஇயிற்று. ஏ - அசை.

தானன தானன தானா.

[கோமூத்திரி]

சூரனை யீரதி சூரா
சாரளி யீவதி தாரா
பாரரி யேறிடு பாலா
சேரளி யேகொடு சீலா. 62

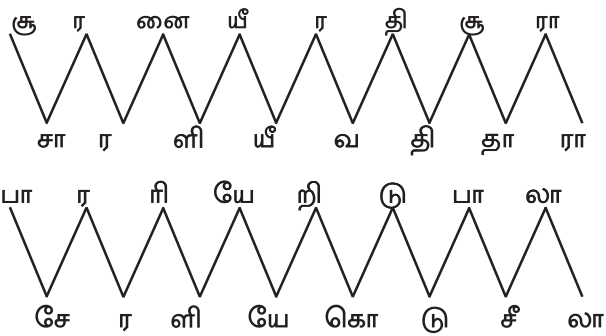

இது : கோமூத்திரம்போல மேலுங் கீழு மொவ்வோரெழுத் திடையிட்டு வாசிக்கு மிடத்து மேற்செய்யுளாயே வருவது காண்க.

62. சார் அளி ஈ = சார்ந்துள்ள தேன்வண்டு. **வதிதாரா** = தங்கிய மாலையை யுடையாய். **பார் அரி** = பரப்புடையதேர்.

புரச்சகத் ததிகமும் பொருவில்
பரத்திலற் பமுமனம் பதிக்குந்
தரத்தரைத் தணிந்தவ தமரென்
றுரைப்பரென் னுயிர்க்குக னுவப்போர். 63

முதமறு சகத்திடை முழுதும்
பதிமன முடையரைப் பரமன்
சுதனெனு முருகனைத் தொடர்வோர்
அதமரு ளதமரென் றறைவார். 64

சகத்திலும் பரத்திலுஞ் சமமாய்
அகத்தினை நிறுத்துந ரணிசால்
இகத்துமத் திமரென வெழிலோம்
முகத்திறை யடியவர் மொழிவார். 65

கத்தனன் பினிலதி கமுமா
பத்தனை யுலகிலற் பமுமாஞ்
சித்தரைக் குகனரு டிளைப்போர்
உத்தம ரெனவிதந் துரைப்பார். 66

சூரிருஞ் சகமனந் தொலைத்தோர்
கூரிறை முழுதுமுள் குநரைச்
சாருமுத் தமருளுத் தமரென்
பாருர வயிலனற் பரிவோர். 67

தனதுரை தருக்கநில் லாஞான்
றனுபவ மேகமென் றவலம்
பனுமுயிர் பாழுயி ரதன்சொல்
எனையென செயுமயி லிறையே. 68

கண்ணிணை மூடிடு கான்மா
மண்ணெதிர் மறைவது போலே
உண்ணிலை யுளமறை விலுமென்
றெண்ணுவ தியைபயி லிறையே. 69

இருவிழி யிலர்க்கிரு ளொன்றே
தெரிவது போன்மனஞ் சேரா
அருளுளர்க் கெங்கணு மறிவாத்
தெரியும தேசிவ சேய்நீ. 70

இருபொரு ளொருபொரு ளெனவே
பிரிவினை பேசுந ரெவரும்
அருணிலை யத்துவி தமெனத்
தெரியனு பவமிலர் சேயே. 71

நித்தனு நித்தனை நீங்காச்
சித்தனு மொத்தது தேற்ற
அத்துவி தப்பய னாமென்
றத்தவு னற்பின ரார்வார். 72

செவ்விய சேயுனை யேசேர்
இவ்வனு பவமில ரிறைநூல்
எவ்வள வுணரினு மீங்கே
அவ்வனு பவமுள ராகார். 73

எந்நெறி வருநரு மிறையாம்
உன்னிறை வனுபவ முளரேல்
அன்னவ ருரியரஃ தில்லார்
அன்னிய ரெற்கயி லரசே. 74

வினையள வாயுயிர் மேவும்
அனுபவ மும்பல வாமே
உனையுற லவைகளி லுயர்வென்
றனகரெண் ணுவரரு ளயிலோய். 75

மா விளம் மா.

மதலை போல்வரு மாவேல்
முதலை நேடொரு மோகர்
முதலை வாய்ச்சியர் மூவாத்
திதலை மார்ப்புடை தேடார். 76

அளியு முந்தொடை யான்வேல்
ஒளிர்கை யெந்தையுள் ளூரன்
களிய ணைந்தகண் ணார்தாம்
விளியி னும்வில காதே. 77

கிரிக்கா னவர்மகள் கிளைத்தோள்
உரித்தோ டணைகுக னுவப்பால்
வரித்தார் மதனைய மரத்தான்
எரித்தாங் கெனதிட ரெரிப்பான். 78

தனத்தாந் தனதன தனத்தா.

அருட்பாங் குளியென வரிப்பா
டிருப்போங் கறுமுக னெழிற்சூல்
தரித்தோங் கிறைதிரி தலத்தார்
எரித்தாங் கெனதிட ரெரிப்பான். 79

தனன தானன தையா.

இதய நாவுள ரெள்ளா
உதய னாபுர முள்ளான்
மதன மேவெனுண் மல்கா
விதனம் யாவையும் வெல்வான். 80

தந்த தந்தனத் தான.

துங்க வின்பருட் சோதி
கங்கை யங்கரைக் காசி
தங்கு கந்தனற் சார்பின்
இங்கு ழன்றிடெற் கீயும். 81

---

78. இறைவன் தனது திருவுருவைக்காட்டிநின்ற ஞான்று பெரிதும் அஞ்சி வணங்கி நிற்கும் வள்ளிநாயகியை நோக்கி, "அஞ்சேல்" என்னுந் திருவார்த்தையை வெளியிட்டு நாயகியின் மூங்கிலனைய தோள்தழுவி ஆதரவுகாட்டிநின்ற பெருமானென்பார். "கிரிக்கானவர் மகள் கிளைத்தோள் உரித்தோடணை குகன்" என்றார். உரித்தெனும் பிரயோகம் என்னுடைய சத்தியெனும் உரிமைகாட்டி நின்றதைக் காட்டுவதாயிற்றால்.

தேமா புளிமா தேமா.

[இதுமுதலிரண்டு விருத்தமும், ஒற்றிலாஇதழ்குவிபாட்டு.]

நோவ றுபவ நூறு
தூவ ருளொரு தூவி
மேவு குருகு மீது
கோவொ டுவரு கோவே. 82

தேமாங்காய் தேமா தேமா.

தானான தானா தானா.

பூமேவெ னோவே போமா
றோமாகு வேலோ யோவா
மாமேவு கோபூ மாவா
வாமா சொரூபா வாவா. 83

கருவிளங்காய் புளிமா தேமா.

தனந்தனன தனன தந்தா.

மனங்குறுகின் மகிமை யுண்டே
மனம்பெருகின் மகிமை யின்றே
மனந்துவளின் வதித லின்றே
எனுங்குமர னிசைக ணம்பே. 84

இம் முச்சீரடி விருத்தங்கள் : "சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சி - யெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்" எனும் **யாப்பருங்கலச்** சூத்திரவழியே வந்தன. இச்செய்யு ளடிகளி னிறுதிச்சீர்க்கண் மோனையெழுத்து, அல்ல ததனினவெழுத்து வருவது சிறப்பு.

வஞ்சிப்பாவின முற்றிற்று.

4-வது வஞ்சியியன் முற்றிற்று.

ஆக இயல் நான்கினும் போந்த திருச்செய்யுள் 531.

வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா.

வெண்பாமுதலு மாசிரிய மீறுமாய் வருவது

கடல்கவி மண்டிணிந்த காசினியீர் கேண்மின்
உடல்பொருள் கல்வியுத்தி யோக மரும்பூண்
திடமுடை யில்லமகார் சேர்சுற்ற நட்டார்
படைபாய்மா மொய்யென் பனவெல்லா நில்லா
எதனா லெனிற்பண் டிழைத்தவினைக் குள்ள
விதியா விளைந்த விதிகொடுதென் னாடர்
அதிதீ விரம்வருகா லன்னவரை நீயிர்
மதியா திருந்துய்ய மாட்டீர் - அதனால்
கடிகெழு புகழ்முனி கடவுளாஞ் சேயவற்
கடிமையாய் நின்மினென் னறையைப்
பிடிமினஃ தழியாப் பெரும்பயன் றருமே. 1

இது மெய்ப்பொருள் கூறினமையால் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா. நிற்க.

"செயிர்தீர் செய்யு டெரியுங் காலை - யடியி னீட்டத் தழகுபெற் றியலு - மோரடி யானு மொரோவிடத் தியலு - மவைதாம் - பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே - முதுசொல் லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவு - மாகுந வென்ப வறிந்திசி னோரே" என யாப்பருங்கல விருத்தியுரைவரு சூத்திரப்படி, பாட்டுரையும், நூலும், மந்திரமும், சந்தோபிசிதமும், முதுசொல்லும், அங்கதமும், வாழ்த்துமெனு மிவை யோரடியானும் பலவடியானு நடக்குமென வறிக.

அறிஞரும் புராண கவிஞரும் பாடிய பாக்களிலும் பாடுபாக்களிலும் சீர், தளை, அடி, தொடை, வரையறுக்கப்பட்ட பா பாவின மென்ப [யாப்பின் றிறமறிதற்குப் பேரிலக்கியமா யமைக்கப்பட்ட] விக்கண்டத்துப் பாக்கண்மூல மெடுத்துக்காட்டிய பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்குங் குறைந்தும் வரக்காணின்; அவற்றை யொருபுடை யொப்புமை நோக்கி யொன்றன்பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக் கொள்க. என்னை? "ஒப்பும்" என **யா - காரிகையொழிபியல்** 8-வது பாட்டி லுளதாகலின்.

வெள்ளியலாதி நான் கியல்கொண்ட இவ்விரண்டாங் கண்டத்துத் திருச்செய்யுள் ஐந்நூற்று முப்பத்தொன்றுள் ஆசிரிய வியற்கண் "தத்தாந்தனன" ஆதி சந்தக் குழிப்புப்பெற்ற செய்யுள் - 50, கலியியற்கண் "தனதனனா" ஆதி சந்தக்குழிப்புப்பெற்ற செய்யுள் - 33, வஞ்சியியற்கண் "தானா" ஆதி சந்தக்குழிப்புப்பெற்ற செய்யுள் - 23 ஆகச் சந்தக்குழிப்புச் செய்யுள் : 106-எனவும், செய்யுள்களின் மேல் வரையப்பட்ட வாய்ப்பாடுகளும், குழிப்புகளு மொன்றுக்கொன்று பேதமெனவு மறிக.

ஆக திருச்செய்யுள் - 532

பல்சந்தப்பரிமளமாகிய இரண்டாங்கண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது மண்டலமாகிய திருவலங்கற்றிரட்டு முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

1. **பாய்மா** குதிரை. **மொய்** = யானை.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்